ДИРЕКТИВА 2014/59/ЕС НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 15 май 2014 година

за създаване на рамка за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка ([1]),

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([2]),

в съответствие с обикновената законодателна процедура ([3]),

като имат предвид, че:

(1) Финансовата криза показа, че на равнището на Съюза до голяма степен липсват подходящи инструменти за ефективното справяне с нестабилни или проблемни кредитни институции и инвестиционни посредници (наричани по-долу „институциите“). Такива инструменти са необходими по-специално, за да се предотвратят случаите на неплатежоспособност или, ако такива все пак настъпят, последиците от тях да се сведат до минимум чрез запазване на функции със системно значение на засегнатата институция. По време на кризата тези предизвикателства бяха основната причина, която принуди държавите членки да спасяват институциите, като използват парите на данъкоплатците. Целта на установяването на надеждна рамка за възстановяване и преструктуриране е да се премахне във възможно най-голяма степен необходимостта от такива действия.

(2) Финансовата криза имаше отражение върху цялата система, тъй като засегна достъпа до финансиране на голяма част от кредитните институции. За да се избегне неизпълнение на задълженията с последици за цялата икономика, подобна криза налага предприемането на мерки, насочени към осигуряване на достъп до финансиране при равни условия за всички кредитни институции, които са иначе платежоспособни. Тези мерки включват ликвидна подкрепа от централните банки и гаранции от държавите членки за ценните книжа, емитирани от платежоспособни кредитни институции.

(3) Финансовите пазари на Съюза се характеризират с висока степен на интеграция и взаимосвързаност, като много институциите извършват голяма част от дейността си отвъд националните граници. Има вероятност неизпълнението на задълженията от страна на една трансгранична институция да се отрази върху стабилността на финансовите пазари в различните държави членки, в които тя извършва дейност. Неспособността на държавите членки да упражнят контрол върху проблемна институция и да я преструктурират по начин, който ефективно предотвратява по-мащабно увреждане на системата, може да намали доверието между държавите членки и доверието във вътрешния пазар в областта на финансовите услуги. Следователно стабилността на финансовите пазари е основно условие за създаването и функционирането на вътрешния пазар.

([1]) ОВ C 39, 12.2.2013 г., стр. 1.
([2]) ОВ C 44, 15.2.2013 г., стр. 68.
([3]) Позиция на Европейския парламент от 15 април 2014 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 6 май 2014 г.

(4) Понастоящем липсва хармонизация на процедурите за преструктуриране на институции на равнището на Съюза. Някои държави членки прилагат по отношение на институциите процедурите, приложими за други неплатежоспособни предприятия, като в някои случаи те са адаптирани към институциите. Налице са значителни съществени и процедурни различия между законите, подзаконовите актове и административните разпоредби, уреждащи несъстоятелността на институциите в държавите членки. Освен това финансовата криза показа, че обичайните производства по несъстоятелност на дружествата може да не са подходящи за институциите във всички случаи, тъй като може да не гарантират винаги достатъчно бърза намеса, непрекъснатост на критичните функции на институциите и запазване на финансовата стабилност.

(5) Следователно е необходим режим, който да осигури на органите надежден набор от инструменти за достатъчно бърза намеса на достатъчно ранен етап по отношение на нестабилна или проблемна институция, така че да се гарантира непрекъснатост на критичните финансови и икономически функции на институцията, като същевременно се сведе до минимум въздействието от неизпълнението на задълженията на институцията върху икономиката и финансовата система. Този режим следва да гарантира, че загубите се поемат първо от акционерите, а след тях — от кредиторите, при условие че нито един кредитор не поема по-големи загуби от тези, които би поел, ако институцията беше ликвидирана чрез обичайно производство по несъстоятелност, в съответствие с посочения в настоящата директива принцип на справедливо третиране на кредиторите. Новите правомощия следва да позволят на органите например да запазят непрекъснатия достъпа до депозитите и платежните транзакции, при необходимост да продават рентабилни части на институцията и да разпределят загубите по честен и предвидим начин. Тези цели следва да спомогнат за предотвратяване на дестабилизацията на финансовите пазари и за свеждане до минимум на разходите за данъкоплатците.

(6) Текущият преглед на регулаторната рамка, по-специално укрепването на капиталовите и ликвидните буфери и подобряването на инструментите за макропруденциални политики, следва да намали вероятността от бъдещи кризи и да повиши устойчивостта на институциите по отношение на икономически сътресения, независимо дали са предизвикани от смущения от системен характер или от конкретни събития за отделната институция. Не е възможно обаче да се създаде регулаторна и надзорна рамка, с която като цяло да се предотврати изпадането на тези институции в затруднения. Държавите членки съответно следва да бъдат подготвени и да разполагат с подходящи инструменти за възстановяване и преструктуриране, за да се справят със ситуации, включващи както системни кризи, така и неизпълнение на задълженията от страна на отделни институции. Подобни инструменти следва да включват механизми, които позволяват на органите да вземат ефективни мерки по отношение на институции, които са проблемни или има вероятност да станат проблемни.

(7) При упражняването на тези правомощия и при вземането на мерки следва да се отчитат обстоятелствата, при които настъпва неизпълнение на задълженията. Ако проблемът възниква при отделна институция и останалата част от финансовата система не е засегната, органите следва да могат да упражняват своите правомощия за преструктуриране, без да се опасяват прекомерно от разпространяване на проблема. От друга страна, в несигурна среда следва да се действа по-предпазливо, за да се избегне дестабилизиране на финансовите пазари.

(8) Преструктурирането на институция, при което тя се запазва като действащо предприятие, може като крайна мярка да включва държавни инструменти за финансова стабилизация, включително временна публична собственост. Следователно е от съществено значение правомощията за преструктуриране и механизмите за финансиране на преструктурирането да бъдат структурирани по такъв начин, че данъкоплатците да бъдат бенефициери на всеки излишък, който може да произтече от реорганизацията на институция, която е стабилизирана от органите. Отговорността и поемането на риск следва да бъдат придружени от възнаграждение.

(9) В някои държави членки вече са приети законодателни промени, които въвеждат механизми за преструктуриране на проблемни институции; други са заявили намерението си да въведат такива механизми, ако те не бъдат приети на равнището на Съюза. Възможно е липсата на общи условия, правомощия и процеси за преструктурирането на институции да представлява пречка пред безпрепятственото функциониране на вътрешния пазар и да възпрепятства сътрудничеството между националните органи при справяне с трансгранични групи от проблемни институции. Това е така най-вече, когато вследствие на различните подходи националните органи не упражняват контрол в една и съща степен или не разполагат с еднакви възможности за преструктуриране на кредитни институции. Това разминаване в режимите на преструктуриране може да доведе до различни разходи за финансиране на институциите във всяка държава членка и до евентуално нарушаване на условията на конкуренция между институциите. Необходими са ефективни режими на преструктуриране във всички държави членки, за да се гарантира, че свързаните с вътрешния пазар права на установяване на институциите не могат да бъдат ограничавани поради финансовия капацитет на държавата членка по произход да управлява неизпълнението на задълженията им.

(10) Посочените пречки следва да бъдат отстранени и да бъдат приети правила, осигуряващи зачитането на разпоредбите на вътрешния пазар. За тази цел следва да се прилагат минимални общи правила за хармонизация по отношение на правилата, които уреждат преструктурирането на кредитни институции.

(11) За да се осигури съответствие с действащото законодателство на Съюза в областта на финансовите услуги, както и финансова стабилност във възможно най-голяма степен за различните видове институции, режимът на преструктуриране следва да се прилага за институции, по отношение на които се прилагат пруденциалните изисквания, предвидени в Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета ([1]) и Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([2]). Режимът следва да се прилага и по отношение на финансови холдинги и смесени финансови холдинги, предвидени в Директива 2002/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([3]), както и към холдинги със смесена дейност и финансови институции, когато последните са дъщерни предприятия на институция или на финансов холдинг, смесен финансов холдинг или холдинг със смесена дейност и когато попадат в обхвата на надзора на предприятието майка на консолидирана основа. Кризата показа, че неплатежоспособността на субект, който е част от група, може да има бързо въздействие върху платежоспособността на цялата група и дори да повлияе на стабилността на цялата система. Следователно органите следва да разполагат с ефективни средства за действие по отношение на тези субекти, за да предотвратят разпространяване на проблемите и да създадат последователна схема за преструктуриране на групата като цяло, тъй като неплатежоспособността на субекта, който е част от група, може бързо да окаже въздействие върху платежоспособността на цялата група.

(12) За да се гарантира последователност на регулаторната рамка, централните контрагенти, посочени в Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета ([4]) и централните депозитари на ценни книжа по смисъла на бъдещия регламент на Еропейския парламент и на Съвета за подобряване на сетълмента на ценни книжа и за централните депозитари на ценни книжа (ЦДЦК) биха могли да бъдат предмет на отделна законодателна инициатива за създаване на рамка за възстановяване и преструктуриране на тези субекти.

(13) В настоящата директива се предвижда използването на инструменти и правомощия за преструктуриране, които могат да нарушат правата на акционерите и кредиторите. По-специално правомощията на органите за прехвърляне на акции или на всички или на част от активите на институция към частен купувач без съгласието на акционерите засяга правата на собственост на акционерите. Освен това равнопоставеното третиране на кредиторите може да бъде нарушено от правомощията за вземане на решения за това кои задължения да бъдат прехвърлени от проблемна институция, като се отчитат целите за осигуряване на непрекъснатост на услугите и избягване на неблагоприятните последици за финансовата стабилност. Поради това действие по преструктуриране следва да се предприема само когато е необходимо в обществен интерес, като всяка намеса в правата на акционерите и кредиторите, която произтича от посоченото действие, следва да бъде съвместима с Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-долу „Хартата“). По-специално, когато кредитори от един и същи клас се третират различно в контекста на действие по преструктуриране, тези различия следва да бъдат обосновани от обществения интерес и да бъдат пропорционални на рисковете, които трябва да бъдат преодоляни, и не следва да водят до пряка или косвена дискриминация въз основа на национална принадлежност.

(14) Във връзка с плановете за възстановяване и преструктуриране и при използването на различните правомощия и инструменти, с които разполагат, органите следва да вземат предвид естеството на стопанската дейност, акционерната структура, правната форма, рисковия профил, размера и правния статус, както и взаимосвързаността на институцията с други институции или с финансовата система като цяло, обхвата и сложността на дейностите ѝ, дали е член на институционална защитна схема или други кооперативни системи за взаимна солидарност, дали извършва инвестиционни услуги или дейности, както и дали неизпълнението от нейна страна на задълженията ѝ и последващата ѝ ликвидация чрез обичайно производство по несъстоятелност е вероятно да породят значителни отрицателни последици за финансовите пазари, за други институции, за условията за финансиране или за икономиката като цяло, като гарантират, че режимът се прилага по подходящ и пропорционален начин, а административната тежест, свързана със задълженията за изготвяне на плана за възстановяване и преструктуриране, е сведена до минимум. Тъй като съдържанието и информацията, посочени в настоящата директива и в приложените към нея, установяват минимален стандарт за институции с очевидно системно значение, за отделните институции органите могат да прилагат различни или много по-ограничени изисквания за планиране на възстановяването и преструктурирането и за предоставяне на информация, както и при по-ниска честота на актуализациите от веднъж годишно. За малка институция с ограничена взаимосвързаност и сложност, планът за възстановяване може да е ограничен до основна информация относно структурата на тази институция, предпоставки за действия по възстановяване и варианти за

([1]) Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

([2]) Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

([3]) Директива 2002/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2002 г. относно допълнителния надзор на кредитните институции, застрахователните предприятия и на инвестиционните посредници към един финансов конгломерат и за изменение на директиви 73/239/ЕИО, 79/267/ЕИО, 92/49/ЕИО, 92/96/ЕИО, 93/6/ЕИО и 93/22/ЕИО на Съвета и директиви 98/78/ЕО и 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 35, 11.2.2003 г., стр. 1).

([4]) Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на транзакции (ОВ L 201, 7.2.2012 г., стр. 1).

възстановяване. В случай че дадена институция може бъде оставена да изпадне в неплатежоспособност, планът за преструктуриране би могъл да бъде ограничен. Освен това режимът следва да се прилага така, че да не се застрашава стабилността на финансовите пазари. По-специално при ситуации, характеризиращи се с по-мащабни проблеми или дори съмнения за устойчивостта на много институции, е от основно значение органите да отчитат риска от разпространяване на проблемите, произтичащ от действията, предприети във връзка с всяка отделна институция.

(15) С цел да се осигури необходимата бързина на действията, да се гарантира независимостта от икономическите субекти и да се избегнат конфликтите на интереси, държавите членки следва да определят публични административни органи или органи с публични административни правомощия, които да изпълняват функциите и задачите, свързани с преструктурирането по настоящата директива. Държавите членки следва да гарантират, че органите за преструктуриране разполагат с необходимите ресурси. Определянето на публичните органи не следва да изключва делегиране, при което отговорността остава за орган за преструктуриране. Не е необходимо обаче да се дават предписания какъв вид орган или органи следва да бъдат определени като орган за преструктуриране. Въпреки че хармонизацията в тази област може да улесни координацията, това би представлявало съществена намеса в конституционните и административните системи на държавите членки. Може да се постигне значителна степен на координация и без да се налага такова вмешателство: всички национални органи, участващи в преструктурирането на институции, следва да имат представители в колегии за преструктуриране, които осъществяват координацията на трансгранично или европейско равнище. Следователно държавите членки следва да могат да избират кои органи да отговарят за прилагането на инструментите за преструктуриране и да упражняват правомощията, предвидени по настоящата директива. Когато държава членка определи за орган за преструктуриране органа, отговорен за пруденциалния надзор върху институции (наричан по-долу „компетентният орган“), следва да се въведат подходящи структурни механизми, за да се разделят функциите, свързани с надзора, от функциите, свързани с преструктурирането. Това разделение не следва да е пречка за достъпа на функцията, свързана с преструктурирането, до информацията, с която разполага функцията, свързана с надзора.

(16) Предвид последиците от неизпълнение на задълженията на дадена институция за финансовата система и икономиката на държава членка, както и евентуалната нужда от използване на публични средства за разрешаването на кризата, министерствата на финансите или други съответни министерства в държавите членки следва да бъдат тясно ангажирани на ранен етап в процеса на управление и разрешаване на кризи.

(17) Ефективното преструктуриране на институции или на субекти от групи с дейност в целия Съюз изисква компетентните органи и органите за преструктуриране да си сътрудничат в рамките на надзорните колегии и колегиите за преструктуриране на всички етапи от процеса, предвиден в настоящата директива — от изготвянето на плановете за възстановяване и преструктуриране до действителното преструктуриране на институцията. При несъгласие между националните органи относно решенията, които трябва да се вземат в съответствие с настоящата директива във връзка с институциите, Европейският надзорен орган (Европейски банков орган) („ЕБО“), създаден с Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета ([1]) следва като крайна мярка да изпълнява ролята на медиатор в случаите, посочени в настоящата директива. В някои случаи настояща директива предвижда обвързваща медиация от страна на ЕБО съгласно член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. Тази обвързваща медиация не препятства провеждането в други случаи на необвързваща медиация в съответствие с член 31 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

(18) При преструктуриране на институции или групи, извършващи дейност на територията на Съюза, взетите решения следва да имат за цел запазване на финансовата стабилност и свеждане до минимум на икономическите и социалните последици в държавите членки, в които институцията или групата извършва дейност.

(19) С цел ефикасно справяне с проблемните институции органите следва да разполагат с правомощието да налагат подготвителни и превантивни мерки.

(20) Предвид разширяването на правомощията и задачите на ЕБО, предвидено в настоящата директива, Европейският парламент, Съветът и Комисията следва да гарантират незабавното осигуряване на достатъчно човешки и финансови ресурси. За тази цел процедурата за изготвянето, изпълнението и контрола върху неговия бюджет, посочена в членове 63 и 64 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, следва да бъде надлежно съобразена с тези задачи. Европейският парламент и Съветът следва да гарантират съблюдаването на най-високите стандарти за ефикасност.

([1]) Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12).

(21) От изключително значение е институциите да изготвят и да актуализират редовно планове за възстановяване, съдържащи мерки, които трябва да бъдат предприети от тези институции за възстановяване на финансовото им състояние след значително влошаване. Плановете следва да бъдат подробни и да се основават на реалистични допускания, приложими при различно сложни и критични сценарии. Изискването за изготвяне на план за възстановяване обаче следва да се прилага в зависимост от значимостта по отношение на цялата система на институцията или групата и нейната взаимосвързаност, включително чрез взаимните схеми за гарантиране. Поради това изискваното съдържание следва да е съобразено с естеството на източниците на финансиране, включително взаимно гарантирано финансиране или задължения, на институцията и до каква степен тя може да разчита на реална подкрепа от групата. От институциите следва да се изисква да представят плановете си на компетентните органи за цялостна оценка, включително на това дали плановете са обстойни и дали биха могли реалистично и своевременно да възстановят икономическата жизнеспособност на институцията дори и в периоди на силни финансови сътресения.

(22) Плановете за възстановяване следва да включват възможни мерки, които биха могли да бъдат взети от ръководството на институцията, когато са налице условията за ранна намеса.

(23) При определянето на това дали действия на частния сектор биха могли да предотвратят неизпълнението на задълженията на дадена институция в разумен срок съответният орган следва да вземе предвид ефективността на мерките за ранна намеса, предприети в определения от компетентния орган срок. В случая на планове за възстановяване на група при изготвянето на тези планове следва да се взема предвид потенциалното въздействие на мерките за възстановяване във всички държави членки, в които групата извършва дейност.

(24) Ако дадена институция не представи подходящ план за възстановяване, компетентните органи следва да разполагат с правомощието да изискат от институцията да предприеме необходимите мерки за отстраняване на съществените слабости в плана. Това изискване може да засегне свободата на стопанска инициатива, гарантирана от член 16 от Хартата. Ограничаването на това основно право обаче е необходимо за постигането на целите за финансова стабилност. По-специално, то е необходимо, за да се подобри стопанската дейност на институциите и да се предотврати прекаленото разрастване на институциите или поемането от тяхна страна на прекалено големи рискове, без институциите да могат да разрешават проблемите и да покриват загубите си и да се възстанови капиталовата им база. Ограничението е пропорционално, тъй като допуска превантивно действие само дотолкова, доколкото е необходимо за преодоляване на слабостите и следователно е в съответствие с член 52 от Хартата.

(25) Изготвянето на плана за преструктуриране е основна част от ефективното преструктуриране. Органите следва да разполагат с цялата необходима информация, за да определят критичните функции и да гарантират тяхната непрекъснатост. Съдържанието на плана за преструктуриране обаче следва да бъде съобразено със значението на институцията или групата за цялата система.

(26) Тъй като институцията е най-добре запозната с начина си на функциониране и произтичащите от него проблеми, плановете за преструктуриране следва да се изготвят от органите за преструктуриране въз основа, наред с другото, на информация, предоставена от съответните институции.

(27) За да се спази принципът на пропорционалност и да се избегне прекомерната административна тежест, в ограничен брой случаи, посочени в настоящата директива, на компетентните органи и, когато е целесъобразно, на органите за преструктуриране следва да се предостави възможност да отменят изискванията, свързани с изготвянето на планове за възстановяване и преструктуриране, след разглеждане на конкретния случай. Такива случаи включват институции, които са свързани с централен орган и които са изцяло или частично изключени от приложението на посочените в националното право пруденциални изисквания в съответствие с член 21 от Директива 2013/36/ЕС, и институции, които са част от институционална защитна схема в съответствие с член 113, параграф 7 от Регламент (ЕС) № 575/2013. Във всеки случай предоставянето на освобождаване следва да отговаря на условията, определени в настоящата директива.

(28) Предвид капиталовата структура на институциите, които са свързани с централен орган, за целите на настоящата директива тези институции не следва да са задължени всяка от тях да изготвя отделен план за възстановяване или преструктуриране единствено поради факта, че централният орган, с който са свързани, е под прекия надзор на Европейската централна банка.

(29) Въз основа на оценката на възможността за преструктуриране, направена от съответните органи, органите за преструктуриране следва да разполагат с правомощията да изискват промени в структурата и организацията на институции, пряко или непряко — чрез компетентния орган, да предприемат необходимите и пропорционални мерки за намаляване или отстраняване на съществените пречки пред прилагането на инструменти за преструктуриране и да гарантират, че съответните субекти могат да бъдат преструктурирани. Тъй като всички институции са потенциално значими за цялата система, от решаващо значение за поддържането на финансова стабилност е органите да имат възможността да преструктурират всяка институция. За да не се нарушава правото на стопанска инициатива, предвидено в член 16 от Хартата, свободата на преценка на органите следва да бъде ограничена до необходимото за опростяване на структурата и операциите на институцията, единствено за да се подобри възможността за нейното преструктуриране. Освен това всяка наложена с тези цели мярка следва да бъде съвместима с правото на Съюза. Мерките не следва да водят до пряка или косвена дискриминация въз основа на национална принадлежност и следва да бъдат обективно обосновани от обществения интерес за финансова стабилност. Освен това действието не следва да надхвърля минимума, необходим за постигането на преследваните цели. При определяне на мерките, които следва да бъдат предприети, органите за преструктуриране следва да вземат предвид предупрежденията и препоръките на Европейския съвет за системен риск, създаден с Регламент (ЕС) № 1092/2010 на Европейския парламент и на Съвета ([1]).

(30) Предложените мерки за преодоляване или отстраняване на пречките пред възможността за преструктуриране на дадена институция или група не следва да препятстват институциите да упражняват правото на установяване, предоставено им с Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС).

(31) В плановете за възстановяване и преструктуриране не следва да се предвижда достъп до извънредна публична финансова подкрепа или излагането на данъкоплатците на риск от загуби.

(32) Третирането на групите за целите на плановете за възстановяване и преструктуриране, предвидено в настоящата директива, следва да се прилага за всички групи от институции, подлежащи на надзор на консолидирана основа, включително групи, чиито предприятия са свързани чрез отношения по смисъла на член 22, параграф 7 от Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([2]). В плановете за възстановяване и преструктуриране следва да се вземе предвид финансовата, техническата и бизнес структурата на съответната група. Ако се изготвят индивидуални планове за възстановяване и преструктуриране за институции, които са част от група, съответните органи следва да се стремят да постигнат във възможно най-голяма степен съгласуваност с плановете за възстановяване и преструктуриране за останалата част от групата.

(33) Като общо правило плановете за възстановяване и преструктуриране на групата се изготвят за групата като цяло и в тях се набелязват мерки по отношение на институцията майка, както и по отношение на всички отделни дъщерни предприятия, които са част от групата. Съответните органи, действащи в рамките на колегията за преструктуриране, следва да полагат всички усилия за постигането на съвместно решение относно оценката и приемането на посочените планове. В конкретни случаи обаче, когато е изготвен отделен план за възстановяване или преструктуриране, в обхвата на плана за възстановяване на групата, оценяван от консолидиращия надзорник, или на плана за преструктуриране за групата, решение по който взема органът за преструктуриране на ниво група, не следва да се включват субектите от групата, за които отделните планове са били оценени или изготвени от съответните органи.

(34) В случая на планове за преструктуриране на групата потенциалното въздействие на мерките по преструктуриране във всички държави членки, в които групата извършва дейност, следва изрично да се вземе предвид при изготвянето на плановете за преструктуриране на група. В изготвянето на плана следва да участват органите за преструктуриране на държавите членки, в които групата има дъщерни предприятия.

(35) Плановете за възстановяване и преструктуриране следва, когато е целесъобразно, да включват процедури за информиране и консултиране с представители на работниците и служителите по време на процесите на възстановяване и преструктуриране. Когато е приложимо, във връзка с това следва да се спазват колективните трудови договори или други правила, предвидени от социалните партньори, както и от националното право и правото на Съюза относно участието на профсъюзите и представителите на работниците и служителите в процесите на реорганизация на дружествата.

([1]) Регламент (ЕС) № 1092/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за пруденциалния надзор върху финансовата система на Европейския съюз на макроравнище и за създаване на Европейски съвет за системен риск (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 1).

([2]) Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета (ОВ L 182, 29.6.2013 г., стр. 19).

(36) Предвид чувствителния характер на информацията, съдържаща се в плановете за възстановяване и преструктуриране, за съдържащата се в тях поверителна информация следва да се прилагат разпоредбите за поверителност, предвидени в настоящата директива.

(37) Компетентните органи следва да препращат плановете за възстановяване и всички промени в тях на съответните органи за преструктуриране, а те следва да препращат плановете за преструктуриране и всички промени в тях на компетентните органи, за да се гарантира, че всеки съответен орган е редовно и напълно информиран.

(38) Понастоящем с редица разпоредби, предвидени в националното право на някои държави членки, се ограничава предоставянето на финансова подкрепа от един субект от трансгранична група за друг субект от същата група. Тези разпоредби имат за цел да защитят кредиторите и акционерите на всеки субект. Те обаче не вземат предвид взаимосвързаността на субектите от една и съща група. Затова е целесъобразно да се определят условията, при които субектите в рамките на трансгранична група от институции могат да си предоставят финансова подкрепа с цел да се осигури финансовата стабилност на групата като цяло, без да се застрашава ликвидността или платежоспособността на субекта от групата, който предоставя подкрепата. Предоставянето на финансова подкрепа между субекти от групата следва да се извършва на доброволна основа и да бъде обект на подходящи защитни механизми. Не е целесъобразно държавите членки да обвързват пряко или непряко упражняването на правото на установяване с наличието на споразумение за предоставяне на финансова подкрепа. Разпоредбите относно вътрешногруповата финансова подкрепа в настоящата директива не засягат договорно или законово установени споразумения за задължения между институциите, които защитават участващите институции чрез насрещни гаранции или равностойни договорености. Когато компетентен орган ограничава или забранява предоставянето на финансова подкрепа в рамките на групата и когато в плана за възстановяване на групата се посочва възможността за предоставяне на финансова подкрепа в рамките на групата, такава забрана или ограничение се считат за съществена промяна за целите на прегледа на плана за възстановяване.

(39) По време на фазите на възстановяване и ранна намеса, предвидени в настоящата директива, акционерите следва да запазят пълна отговорност и да имат пълен контрол върху институцията, освен когато компетентният орган е назначил временен управител. След като институцията бъде подложена на преструктуриране, те вече не носят такава отговорност.

(40) За запазването на финансовата стабилност е важно компетентните органи да могат да противодействат на влошаването на финансовото и икономическото положение на дадена институция, преди институцията да достигне до състояние, при което органите нямат друга възможност освен преструктурирането ѝ. За тази цел на компетентните органи следва да се предоставят правомощия за ранна намеса, включително правомощието да назначат временен управител, който да замени или да работи временно съвместно с ръководния орган и висшето ръководство на институцията. Задачата на временния управител следва да бъде да упражнява всички възложени му правомощия с цел насърчаването на решения за възстановяване на финансовото положение на институцията. Назначаването на временния управител не следва необосновано да нарушава правата на акционерите или собствениците или процедурните задължения, установени в дружественото право на Съюза или националното дружествено право, и следва да зачита международните задължения на Съюза или държавите членки в областта на защитата на инвестициите. Правомощията за ранна намеса следва да включват правомощията, които вече са предвидени в Директива 2013/36/ЕС, когато обстоятелствата са различни от ранна намеса, както и в други ситуации, смятани за необходими за възстановяването на финансовата стабилност на институцията.

(41) Рамката за преструктуриране следва да осигури ранното започване на преструктурирането, преди финансовата институция да е изпаднала в счетоводна неплатежоспособност и преди целият капитал да бъде напълно изчерпан. Преструктурирането следва да започне, когато компетентен орган, след консултация с орган за преструктуриране, реши, че дадена институция е проблемна или има вероятност да стане проблемна и че алтернативни мерки съгласно настоящата директива ще предотвратят в разумни срокове неизпълнението на задължения от нейна страна. По изключение, държавите членки могат да предвидят, че освен от компетентния орган определянето на това дали институцията е проблемна или има вероятност да стане проблемна може да се извърши и от органа за преструктуриране след консултация с компетентния орган. Фактът, че дадена институция не отговаря на изискванията за лицензиране, не следва сам по себе си да оправдава започването на процедура за преструктуриране, особено ако институцията все още е или е вероятно да бъде жизнеспособна. Следва да се смята, че институцията е проблемна или има вероятност да стане проблемна, ако нарушава или има вероятност в близко бъдеще да наруши изискванията за продължаване на нейния лиценз, ако задълженията на институцията превишават или има вероятност в близко бъдеще да превишат активите ѝ, ако институцията не е в състояние или има вероятност в близко бъдеще да не бъде в състояние да плаща дълговете си на техния падеж или ако институцията се нуждае от извънредна публична финансова подкрепа, освен при конкретните обстоятелства, предвидени в настоящата директива. Нуждата от извънредно ликвидно улеснение от централната банка не следва сама по себе си да бъде обстоятелство, което доказва в достатъчна степен, че институцията не може или в близко бъдеще няма да може да плаща задълженията си на техния падеж.

Ако това улеснение е гарантирано от държава, за институцията, която се ползва от това улеснение, се прилага рамката за държавната помощ. С цел да се запази финансовата стабилност, по-специално в случай на недостиг на ликвидност в системата, държавни гаранции на предоставени от централните банки ликвидни инструменти или държавни гаранции на новоемитирани задължения с цел справяне със сериозни смущения в икономиката на държава членка не съставляват предпоставка за започване на преструктуриране, ако са изпълнени няколко условия. По-специално, мерките на държавната гаранция е необходимо да бъдат одобрени съгласно рамката за държавната помощ и не следва да са част от по-голям пакет, а използването на гаранционни мерки следва да бъде стриктно ограничено във времето. Гаранции от държавите членки на вземания от капиталови участия следва да бъдат забранени. При предоставяне на гаранция на ново емитирани задължения, различни от капиталови участия, държавата членка следва да осигури получаването на достатъчно възнаграждение за гаранцията от институцията. Освен това предоставянето на извънредна публична финансова подкрепа не следва да съставлява предпоставка за започване на преструктуриране, ако като предпазна мярка държава членка придобие капиталово участие в институция, включително институция, която е публична собственост, ако тази институция спазва капиталовите изисквания. Такъв може да бъде случаят, например, когато от институцията се изисква да привлече нов капитал във връзка с резултатите от основан на различни сценарии стрес тест или на подобна проверка, извършена от органите за макропруденциален надзор, която включва изискване за поддържане на финансова стабилност в контекста на системна криза, но институцията не е в състояние самостоятелно да привлече капитал на пазарите. За дадена институция не следва да се счита, че е проблемна или че има вероятност да стане проблемна само въз основа на факта, че преди влизането в сила на настоящата директива ѝ е била предоставена извънредна публична финансова подкрепа. На последно място, достъпът до ликвидни улеснения, включително извънредно ликвидно улеснение от централните банки, може да представлява държавна помощ съгласно рамката за държавната помощ.

(42) В случай на преструктуриране на група, извършваща трансгранична дейност, действията по преструктуриране следва да са съобразени с потенциалното въздействие на преструктурирането във всички държави членки, в които институцията или групата извършва дейност.

(43) Органите за преструктуриране следва да упражняват правомощията си и по отношение на холдинги, когато както холдингът е проблемен или има вероятност да стане проблемен, така и дъщерна институция в Съюза или в трета държава е проблемна или има вероятност да стане проблемна. Освен това, независимо че е възможно даден холдинг да не е проблемен или да няма вероятност да стане проблемен, органите за преструктуриране следва да упражняват правомощията си по отношение на холдинга, ако една или повече дъщерни институции оттоварят на условията за преструктуриране или институция от трета държава отговаря на условията за преструктуриране в третата държава и когато прилагането на инструментите и правомощията за преструктуриране по отношение на холдинга е необходимо за преструктурирането на едно или повече от неговите дъщерни предприятия или за преструктурирането на групата като цяло.

(44) Ако дадена институция е проблемна или има вероятност да стане проблемна, органите за преструктуриране следва да разполагат с минимален хармонизиран набор от инструменти и правомощия за преструктуриране. Използването им следва да се ръководи от общоприложими условия, цели и общи принципи. След като органът е взел решение да постави институцията в режим на преструктуриране, обичайното производство по несъстоятелност следва да бъде изключено като възможност, освен когато е необходимо то да бъде съчетано с използването на инструментите за преструктуриране и по инициатива на органа за преструктуриране. Държавите членки следва да могат да предоставят на органите за преструктуриране допълнителни правомощия и инструменти освен предоставените им с настоящата директива. Използването на тези допълнителни инструменти и правомощия обаче следва да е в съответствие с принципите и целите на преструктурирането, предвидени в настоящата директива. По-специално, използването на тези инструменти или правомощия не следва да засяга ефективното преструктуриране на трансгранични групи.

(45) С цел да се избегне моралният риск, всяка проблемна институция следва да може да се оттегли от пазара независимо от размера и взаимосвързаността си, без да причинява системни сривове. По принцип всяка проблемна институция следва да прекратява дейността си чрез обичайното производство по несъстоятелност. Прекратяването на дейност чрез обичайното производство по несъстоятелност обаче може да застраши финансовата стабилност, да прекъсне изпълнението на критичните функции и да повлияе върху защитата на вложителите. В такива случаи е много вероятно да съществува обществен интерес от поставянето на институцията в режим на преструктуриране и прилагането на инструментите за преструктуриране вместо използването на обичайното производство по несъстоятелност. Във връзка с това целите на преструктурирането следва да бъдат осигуряване на непрекъснатост на критичните функции, избягване на неблагоприятните последици за финансовата стабилност, защита на публичните средства чрез свеждане до минимум на зависимостта от извънредна публична финансова подкрепа за проблемни институции, както и защита на вложителите с гарантирани депозити, инвеститорите, средствата и активите на клиентите.

(46) Ликвидацията на проблемна институция чрез обичайното производство по несъстоятелност следва винаги да се разглежда като възможност, преди да се приложат инструменти за преструктуриране. Проблемната институция следва да бъде поддържана като действащо предприятие чрез използването на инструменти за преструктуриране с използването, доколкото това е възможно, на частни средства. Това може да бъде постигнато чрез продажбата или сливането с частен купувач или чрез обезценяване на задълженията на институцията, или чрез преобразуването на дълга в капитал с цел рекапитализация.

(47) Когато прилагат инструменти за преструктуриране и упражняват правомощия за преструктуриране, органите за преструктуриране следва да вземат всички необходими мерки, за да гарантират, че действието по преструктуриране се предприема в съответствие с определени принципи, сред които принципите, че акционерите и кредиторите поемат подходящ дял от загубите, че ръководството следва по принцип да бъде сменено, че разходите за преструктуриране на институцията са сведени до минимум, както и че кредиторите от един и същи клас се третират по справедлив начин. По-специално, когато кредитори от един и същи клас се третират различно в контекста на действие по преструктуриране, тези различия следва да бъдат обосновани от обществения интерес и не следва да водят до пряка или косвена дискриминация въз основа на национална принадлежност. Когато използването на инструменти за преструктуриране включва предоставянето на държавна помощ, намесата следва да подлежи на оценка съгласно съответните разпоредби в областта на държавните помощи. Държавна помощ може да бъде използвана, наред с другото, ако фондовете за преструктуриране или схемите за гарантиране на депозити се използват за подпомагане на преструктурирането на проблемни институции.

(48) При прилагането на инструменти за преструктуриране и упражняването на правомощия за преструктуриране органите за преструктуриране следва да информират и да се консултират с представители на работниците и служителите, когато е целесъобразно. Когато е приложимо, във връзка с това следва изцяло да се вземат предвид колективните трудови договори или други договорености, предвидени от социалните партньори.

(49) Ограничаването на правата на акционерите и кредиторите следва да бъде съобразено с член 52 от Хартата. Следователно инструментите за преструктуриране следва да се прилагат единствено по отношение на институции, които са проблемни или има вероятност да станат проблемни, и то само когато това е необходимо за постигане на финансова стабилност в общ интерес. По-специално инструментите за преструктуриране следва да се използват, когато институцията не може да бъде ликвидирана чрез обичайно производство по несъстоятелност, тъй като това би дестабилизирало финансовата система, и когато мерките са необходими, за да се осигури бързото прехвърляне на значими за системата функции и непрекъснатостта на тези функции, както и когато няма реална вероятност за алтернативно решение с частни средства, включително увеличаване на капитала от съществуващите акционери или от трето лице, което е достатъчно за възстановяване на пълната жизнеспособност на институцията. Наред с това, при прилагането на инструменти за преструктуриране и упражняването на правомощия за преструктуриране следва да се вземат предвид принципът на пропорционалност и особеностите на правната форма на съответната институция.

(50) Намесата в правата на собственост не следва да бъде прекомерна. Засегнатите акционери и кредитори не следва да понасят загуби, по-големи от тези, които биха понесли, ако институцията беше ликвидирана към момента на вземане на решението за преструктурирането ѝ. В случай на частично прехвърляне на активи на институция в режим на преструктуриране към частен купувач или към мостова банка, остатъчната част от институцията в режим на преструктуриране следва да бъде ликвидирана чрез обичайното производство по несъстоятелност. За да се защитят акционерите и кредиторите, които участват в производството по ликвидация на институцията, те следва да имат право да получат като плащане или обезщетение за техните вземания, предявени в рамките на производството по ликвидация, размер не по-малък от сумата, която по изчисления биха получили при ликвидация на цялата институция чрез обичайното производство по несъстоятелност.

(51) С цел да се защити правото на акционерите и кредиторите следва да се предвидят ясни задължения относно оценката на активите и задълженията на институцията в режим на преструктуриране и, когато това се изисква съгласно настоящата директива, относно оценката на това как акционерите и кредиторите биха били третирани при ликвидация на институцията чрез обичайно производство по несъстоятелност. Оценката следва да може да започне още във фазата на ранната намеса. Преди да бъде предприето каквото и да било действие по преструктуриране, следва да се извърши справедлива и реалистична оценка на активите и задълженията на институцията. Тази оценка следва да може да бъде обжалвана само заедно с решението за започване на процедура за преструктуриране. В допълнение, когато това се изисква съгласно настоящата директива, следва да се извърши последващо сравнение — след прилагането на инструментите за преструктуриране — между третирането, което акционерите и кредиторите са получили в действителност, и третирането, което биха получили при обичайно производство по несъстоятелност. Ако сравнението покаже, че акционерите и кредиторите са получили като плащане или обезщетение за своите вземания равностойността на сума, която е по-малка от сумата, която биха получили при обичайно производство по несъстоятелност, те следва да имат право да получат изплащане на разликата в третирането в случаите, когато това се изисква съгласно настоящата директива. В отличие от оценката преди действието по преструктуриране това сравнение следва да може да се оспорва отделно от решението за започване на процедура за преструктуриране. Държавите членки следва сами да определят процедурата, чрез която установената разлика да бъде изплатена на акционерите и кредиторите. Тази разлика, ако има такава, следва да се изплати от създадените съгласно настоящата директива финансови механизми.

(52) Важно е загубите да бъдат признати, когато институцията спре да изпълнява задълженията си. Оценката на активите и задълженията на проблемните институции следва да се основава на справедливи, консервативни и реалистични допускания към момента на прилагане на инструментите за преструктуриране. При извършване на оценката обаче стойността на задълженията не следва да бъде засегната от финансовото състояние на институцията. Следва да има възможност в неотложни случаи органите за преструктуриране да направят бърза оценка на активите или

задълженията на проблемна институция. Тази оценка следва да бъде временна и да се прилага до извършването на независима оценка. Задължителните технически стандарти на ЕБО относно методологията за оценка следва да установяват рамка от принципи, които да се използват при извършването на такава оценка, и следва да дава възможност за различни специфични методологии, които да се прилагат от органите за преструктуриране и независимите оценители, в зависимост от случая.

(53) Необходими са бързи и координирани действия за поддържане на доверието в пазара и свеждане до минимум на разпространяването на проблемите. Щом се установи, че дадена институция е проблемна или има вероятност да стане проблемна и няма реална вероятност, че алтернативно действие от страна на частния сектор или надзорните органи ще предотврати в разумни срокове неизпълнението на задълженията от страна на институцията, органите за преструктуриране не следва да отлагат предприемането на подходящи и координирани действия по преструктуриране в обществен интерес. Предвид обстоятелствата, при които може да настъпи неизпълнение на задължения от страна на институцията, и по-специално неотложния характер на ситуацията, следва да е възможно органите за преструктуриране да предприемат действие по преструктуриране, без да са задължени първо да упражнят правомощията за ранна намеса.

(54) Когато предприемат действия по преструктуриране, органите за преструктуриране следва да отчитат и следват мерките, предвидени в плановете за преструктуриране, освен ако органите за преструктуриране преценят, предвид обстоятелствата по случая, че целите на преструктурирането ще бъдат постигнати по-ефективно чрез действия, които не са предвидени в плановете за преструктуриране.

(55) Освен в случаите, изрично посочени в настоящата директива, инструментите за преструктуриране следва да се прилагат преди вливане на публичен капитал или преди предоставянето на подобна извънредна публична финансова подкрепа за институцията. Това обаче не следва да възпрепятства използването на финансови средства от схемите за гарантиране на депозити или от фондовете за преструктуриране с цел поемане на загубите, които в противен случай биха претърпели вложителите, чиито депозити са гарантирани, или от изключените по преценка на органите кредитори. В това отношение използването на извънредна публична финансова подкрепа, фондове за преструктуриране или схеми за гарантиране на депозити за подпомагане на преструктурирането на проблемни институции следва да е съобразено със съответните разпоредби за държавната помощ.

(56) Проблеми на финансовите пазари на Съюза, възникнали в резултат на събития, засягащи цялата система, биха могли да имат неблагоприятни последици за икономиката на Съюза и за гражданите на Съюза. Следователно инструментите за преструктуриране следва да са изготвени и да са подходящи за справянето с широк спектър от сценарии, които са непредвидими в голямата си част, като се има предвид, че би могло да има разлика между отделна институция, която е в криза, и банкова криза, която обхваща цялата система.

(57) Когато Комисията предприема оценка на държавната помощ съгласно член 107 ДФЕС във връзка с държавните инструменти за финансова стабилизация, посочени в настоящата директива, тя следва поотделно да оцени дали държавни инструменти за финансова стабилизация, за които е уведомена, не нарушават никоя от неразривно свързаните разпоредби на правото на Съюза, включително тези, отнасящи се до изискването за минимално поемане на загубите в размер на 8 %, съдържащо се в настоящата директива, както и дали е налице крайно извънредна ситуация на системна криза, обосноваваща използването на тези инструменти съгласно настоящата директива, като при това се гарантира равнопоставеността на вътрешния пазар. В съответствие с членове 107 и 108 ДФЕС тази оценка следва да се направи, преди да се използват каквито и да било държавни инструменти за финансова стабилизация.

(58) Прилагането на държавни инструменти за финансова стабилизация следва да бъде неутрално от данъчна гледна точка в средносрочен план.

(59) Инструментите за преструктуриране следва да включват продажба на стопанската дейност или на акциите на институцията в режим на преструктуриране, създаване на мостова институция, обособяване на нормалните активи от обезценените или проблемните активи на проблемната институция и споделянето на загубите с акционерите и кредиторите на проблемната институция.

(60) При използването на инструменти за преструктуриране за прехвърлянето на значими за системата услуги или жизнеспособна дейност на институцията към стабилен субект като частен купувач или мостова институция, дейността на остатъчната част от институцията следва да се прекрати в рамките на определен срок, съобразен с нуждата проблемната институция да предоставя услуги или подкрепа, за да улесни купувача или мостовата институция при извършване на дейностите или услугите, придобити чрез това прехвърляне.

(61) Инструментът за продажба на стопанска дейност следва да позволява на органите да извършат продажба на институцията или част от дейността ѝ на един или повече купувачи без съгласието на акционерите. Когато прилагат инструмента за продажба на стопанска дейност, органите осигуряват предлагането на пазара на институцията или на част от нейната стопанска дейност в открит, прозрачен и недискриминационен процес, като се стремят да получат възможно най-висока продажна цена. Когато поради неотложни обстоятелства такъв процес е невъзможен, органите следва да предприемат мерки за отстраняване на вредните последици върху конкуренцията и вътрешния пазар.

(62) Всички нетни постъпления от прехвърлянето на активи или задължения на институцията в режим на преструктуриране при прилагане на инструмента за продажба на стопанска дейност следва да са в полза на институцията, която участва в производството по ликвидация. Всички нетни постъпления от прехвърлянето на акции или други инструменти за собственост, емитирани от институцията в режим на преструктуриране, при прилагане на инструмента за продажба на стопанска дейност следва да са в полза на собствениците на тези акции или други инструменти на собственост. Постъпленията следва да се изчисляват, като се приспаднат разходите, породени от неизпълнението на задълженията от страна на институцията и от процеса на преструктуриране.

(63) С цел продажбата на стопанската дейност да се осъществи своевременно и да бъде защитена финансовата стабилност оценката на купувача на квалифицирано капиталово участие следва да бъде извършена своевременно, така че да не се отлага прилагането на инструмента за продажба на стопанска дейност в съответствие с настоящата директива, чрез дерогация от сроковете и процедурите, предвидени в Директива 2013/36/ЕС и Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([1]).

(64) Информацията относно предлагането на пазара на проблемна институция и преговорите с потенциални приобретатели преди прилагането на инструмента за продажба на стопанска дейност е вероятно да са от значение за цялата система. С цел да се осигури финансова стабилност е важно публичното оповестяване на такава информация, изисквано съгласно Регламент (ЕС) № 596/2014 на Европейския парламент и на Съвета ([2]), да може да се отложи, докато бъде планирано и структурирано преструктурирането на институцията, в съответствие възможностите за отлагане, допустими съгласно режима за пазарна злоупотреба.

(65) Основна цел на мостовата институция като институция, която изцяло или частично е собственост на един или повече публични органи или която се контролира от органа за преструктуриране, е да гарантира, че основните финансови услуги продължават да се предоставят на клиентите на проблемната институция и че важните финансови дейности продължават да се изпълняват. Мостовата институция следва да функционира като жизнеспособно действащо предприятие и да бъде отново предложено на пазара, когато настъпят подходящи условия и в рамките на срока, посочен в настоящата директива, или да бъде ликвидирана, ако е нежизнеспособна.

(66) Инструментът за обособяване на активи следва да позволява на органите да прехвърлят на отделно дружество активи, права или задължения на институция в режим на преструктуриране. Този инструмент следва да се използва единство в комбинация с други инструменти, за да се предотврати възникването на неоснователно конкурентно предимство за проблемната институция.

(67) Наличието на ефективен режим на преструктуриране следва да сведе до минимум разходите на данъкоплатците за преструктуриране на проблемна институция. То следва също така да гарантира, че институции от системно значение да могат да бъдат преструктурирани, без да се застрашава финансовата стабилност. Инструментът за споделяне на загуби постига тази цел, като гарантира, че акционерите и кредиторите на проблемната институция поемат загуби в подходяща степен и покриват подходяща част от разходите, породени от неизпълнението на задълженията от страна на институцията. Ето защо инструментът за споделяне на загуби ще даде на акционерите и кредиторите на институциите по-силен стимул да наблюдават състоянието на дадена институция при нормални обстоятелства и да се съобразяват с препоръката на Съвета за финансова стабилност законоустановените правомощия за обезценяване и преобразуване на дълг да бъдат включени в рамката за преструктуриране, като допълнителна възможност наред с другите инструменти за преструктуриране.

(68) С цел да се гарантира, че органите за преструктуриране разполагат с необходимата гъвкавост за разпределяне на загубите между кредиторите при различни обстоятелства, е целесъобразно тези органи да имат възможност да прилагат инструмента за споделяне на загуби, както когато целта е преструктуриране на проблемната институция като действащо предприятие, ако има реална вероятност за възстановяване на жизнеспособността на институцията, така и когато значими за системата услуги се прехвърлят към мостова институция, а остатъчната част от институцията престава да извършва дейност и се ликвидира.

([1]) Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2004/39/ЕО и Директива 2011/61/ЕС (вж. страница 349 от настоящия брой на Официален вестник).

([2]) Регламент (ЕС) № 596/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година относно пазарната злоупотреба (Регламент относно пазарната злоупотреба) и за отмяна на Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и директиви 2003/124/ЕО, 2003/125/ЕО и 2004/72/ЕО на Комисията (вж. страница 1. от настоящия брой на Официален вестник).

(69) Когато инструментът за споделяне на загуби се прилага с цел възстановяване на капитала на проблемната институция, за да може тя да продължи да функционира като действащо предприятие, преструктурирането чрез споделяне на загуби следва да бъде съпътствано от смяна на ръководството, освен в случаите, когато запазването на ръководството е целесъобразно и необходимо за постигане на целите за преструктурирането, както и от последваща реорганизация на институцията и нейните дейности, така че да се отстранят причините, довели до неизпълнението на задълженията от нейна страна. Тази реорганизация следва да бъде постигната чрез прилагането на план за оздравяване на дейността. Тези планове следва да съответстват на плана за реорганизация, който институцията трябва да представи на Комисията съгласно рамката за държавната помощ, когато е приложимо. По-специално, в допълнение към мерките, насочени към възстановяване на дългосрочната жизнеспособност на институцията, планът следва да включва мерки, които ограничават помощта до ниво, съответстващо на минималното споделяне на тежестта, както и мерки, ограничаващи нарушаването на конкуренцията.

(70) Не е целесъобразно инструментът за споделяне на загуби да се прилага по отношение на вземания, които са обезпечени или гарантирани по друг начин. За да се гарантира обаче, че инструментът за споделяне на загуби е ефективен и постига целите си, е желателно той да може да се прилага по отношение на възможно най-голям брой необезпечени задължения на проблемната институция. Въпреки това е целесъобразно от обхвата на приложението на инструмента за споделяне на загуби да се изключат някои видове необезпечени задължения. С цел да се защитят титулярите на гарантирани депозити инструментът за споделяне на загуби не следва да се прилага по отношение на депозити, защитени съгласно Директива 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([1]). За да се осигури непрекъснатост на критичните функции, инструментът за споделяне на загуби не следва да се прилага по отношение на определени задължения към служители на проблемната институция, нито по отношение на търговски вземания, свързани със стоки и услуги, които са критични за ежедневното функциониране на институцията. За да се запазят пенсионните права и сумите за пенсии, притежавани или дължими на пенсионни фондове и управляващи пенсионни фондове, инструментът за споделяне на загуби не следва да се прилага по отношение на задължения на проблемната институция към пенсионна схема. Въпреки това инструментът за споделяне на загуби следва да се прилага към задължения за пенсионни плащания, които се дължат на променливо възнаграждение, които не възникват съгласно колективни трудови договори, както и към променливия компонент на възнаграждението на поемащите съществен риск служители. За да се намали рискът от разпространяване на проблемите в рамките на системата, инструментът за споделяне на загуби не следва да се прилага по отношение на задължения, произтичащи от участие в платежни системи, с оставащ срок до падежа по-малко от седем дни или по отношение на задължения към институции, с изключение на субекти, които са част от същата група, с първоначален срок до падежа по-малко от седем дни.

(71) Тъй като защитата на вложителите с гарантирани депозити е една от най-важните цели на преструктурирането, инструментът за споделяне на загуби не следва да се прилага по отношение на гарантираните депозити. Схемата за гарантиране на депозити обаче следва да допринася за финансирането на процеса на преструктуриране, като поема загубите до размера на нетните загуби, които би понесла след обезщетяване на вложителите при обичайно производство по несъстоятелност. Упражняването на правомощията за споделяне на загуби би гарантирало, че вложителите продължават да имат достъп до депозитите си в размер, съответстващ най-малко на размера на гаранцията, каквато е основната цел на създаването на схемите за гарантиране на депозити. Изключването на схемите при подобни случаи би представлявало несправедливо предимство спрямо останалите кредитори, по отношение на които органът за преструктуриране би упражнил правомощията си.

(72) Органите за преструктуриране следва да могат да изключват напълно или частично задължения при редица обстоятелства, включително в случаите, когато не е възможно за тези задължения да бъде приложено споделяне на загубите в разумен срок, когато изключването е строго необходимо и е пропорционално за осигуряване на непрекъснатостта на критичните функции и основните стопански дейности или когато прилагането на инструмента за споделяне на загуби към задълженията би причинило унищожаване на стойност в размери, които биха довели до по-големи загуби за другите кредитори, отколкото при изключването на тези задължения от споделянето на загубите. Органите за преструктуриране следва да могат да изключват напълно или частично задължения, когато това е необходимо, за да се избегне разпространяване на проблемите и финансова нестабилност, които могат да причинят сериозни смущения в икономиката на държава членка. При извършване на тези оценки органите за преструктуриране следва да вземат предвид последиците от потенциалното споделяне на загубите при задължения, произтичащи от отговарящи на условията депозити на физически лица и микро-, малки и средни предприятия, които надхвърлят размера на гаранцията съгласно Директива 2014/49/ЕС.

(73) Когато се прилагат тези изключвания, прилаганата към други приемливи задължения степен на обезценяване или преобразуване може да бъде повишена, така че да се вземат предвид подобни изключвания, при условие че се спазва принципът за справедливо третиране на кредиторите, при което те не понасят по-големи загуби, отколкото при обичайното производство по несъстоятелност. Когато загубите не могат да бъдат прехвърлени към други кредитори, механизмът за финансиране на преструктурирането може да направи вноска в институцията в режим на преструктуриране при спазване на редица строги условия, включително изискването за това загуби, възлизащи на не по-малко от 8 % от общите задължения, включително собствения капитал, вече да са били поети и осигуреното от фонда за преструктуриране финансиране да е ограничено до по-малката от следните две суми: 5 % от общите задължения, включително собствения капитал, или средствата, с които разполага фондът за преструктуриране, и сумата, която може да бъде набрана чрез последващи вноски в срок от три години.

([1]) Директива 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно схемите за гарантиране на депозити (вж. страница 149 от настоящия брой на Официален вестник).

(74) В извънредни обстоятелства, когато са изключени задължения и фондът за преструктуриране е бил използван вместо тях при споделянето на загуби до разрешения максимален размер, органът за преструктуриране следва да може да потърси финансиране от алтернативни източници на финансиране.

(75) Минималният размер на приноса за целите на поемането на загубите и рекапитализацията в размер на 8 % от общите задължения, включително собствения капитал, или, когато е приложимо, 20 % от рисково претеглените активи, следва да се изчислява въз основа на оценката за целите на преструктурирането в съответствие с настоящата директива. В тези проценти не следва да се включват историческите загуби, които вече са били поети от акционерите чрез намаляване на собствения капитал преди тази оценка.

(76) Настоящата директива не следва да включва изискване държавите членки да финансират механизми за финансиране на преструктурирането със средства от общия бюджет.

(77) Освен когато в настоящата директива е предвидено друго, органите за преструктуриране следва да прилагат инструмента за споделяне на загуби по начин, който зачита равнопоставеното третиране на кредиторите и законоустановения ред на вземанията съгласно приложимото право в областта на несъстоятелността. Загубите следва да бъдат отнасяни първо към регулаторните капиталови инструменти и разпределяни сред акционерите чрез обезсилване или прехвърляне на акции или чрез значително разсейване на капиталовото участие. Ако тези инструменти не са достатъчни, подчиненият дълг следва да бъде преобразуван или обезценен. Първостепенните задължения следва да бъдат преобразувани или обезценени, ако подчинените класове дълг са били напълно преобразувани или обезценени.

(78) Когато има изключения за задължения, като например за платежни системи и системи за сетълмент, служители или търговски кредитори, или привилегирован ред, например за депозити на физически лица и микро-, малки и средни предприятия, те следва да се прилагат в трети държави, както и в рамките на Съюза. За да се гарантира възможността за обезценяване или преобразуване на задължения, когато е целесъобразно — в трети държави, признаването на тази възможност следва да бъде включено в договорните разпоредби, към които се прилага правото на третите държави, по-специално за задълженията с по-нисък ред в йерархията на кредиторите. Не следва да бъде изисквано наличието на такива договорни условия за задълженията, освободени от споделяне на загуби, и депозити на физически лица и микро-, малки и средни предприятия или за случаи, в които правото на третата държава или обвързващо споразумение, сключено с тази трета държава, позволяват на органа за преструктуриране на държавата членка да упражни правомощията си за обезценяване или преобразуване.

(79) За да се избегнат случаите, в които институциите структурират задълженията си по начин, който възпрепятства ефективното използване на инструмента за споделяне на загуби, е целесъобразно да се предвиди, че институциите трябва по всяко време да изпълняват минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения, изразено като процент от общите задължения и собствения капитал на институцията. Органите за преструктуриране следва да могат да изискват във всеки отделен случай този процент да се състои изцяло или отчасти от собствен капитал или определен вид задължения.

(80) Настоящата директива възприема низходящ подход за определяне на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения (МИПЗ) в рамките на група. При този подход също така се отчита, че действието по преструктуриране се прилага на нивото на отделното юридическо лице и че е задължително да е налице капацитет за поемане на загуби в юридическото лице от групата, за което възникват загубите, или това юридическо лице да има достъп до такъв капацитет. За тази цел органите за преструктуриране следва да гарантират, че капацитетът за поемане на загуби в рамките на групата се разпределя в групата в съответствие с нивото на риска в съставляващите я юридически лица. Минималното изискване за всяко дъщерно предприятие следва да се оценява отделно. Освен това органите за преструктуриране следва да гарантират, че целият капитал и всички задължения, които се включват в изчисляването на консолидираното минимално изискване, са налице в субекти, в които е вероятно да възникнат загуби, или по друг начин са налице за поемане на загубите. Настоящата директива следва да позволява преструктуриране на ниво група от орган за преструктуриране на ниво група или преструктуриране на ниво отделни субекти — членове на групата, от няколко органа за преструктуриране, които действат по координиран начин. МИПЗ следва да отразява стратегията за преструктуриране, която е подходяща за група, в съответствие с плана за преструктуриране. По-специално МИПЗ следва да се изисква на съответното ниво в групата, за да отразява съдържащия се в плана за преструктуриране подход на преструктуриране на ниво група от орган за преструктуриране на ниво група или преструктуриране на ниво отделни субекти — членове на групата, от няколко органа за преструктуриране, които действат по координиран начин, като се има предвид, че би могло да съществуват обстоятелства, при които ще се използва различен подход от съдържащия се в плана, например тъй като това би позволило по-ефикасно постигане на целите на преструктурирането. Във връзка с това, независимо дали дадена група е избрала подхода на преструктуриране на ниво група от орган за преструктуриране на ниво група или преструктуриране на ниво отделни субекти — членове на групата, от няколко органа за преструктуриране, които действат по координиран начин, когато това се изисква от органите за преструктуриране, всички институции и други юридически лица от групата следва постоянно да имат стабилно МИПЗ, така че да се избегне рискът от разпространение на проблемите или от масово оттегляне на вложители.

(81) Държавите членки следва да гарантират, че инструментите на допълнителния капитал от първи ред и на капитала от втори ред покриват изцяло загубите при нежизнеспособност на институцията, емитирала инструментите. Поради това към момента на установяване на липсата на жизнеспособност на институцията и преди да бъдат предприети други действия по преструктуриране от органите за преструктуриране следва да се изиска да обезценят напълно тези инструменти или да ги преобразуват в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред. За тази цел моментът на установяване на липсата на жизнеспособност е моментът, в който съответният орган установява, че институцията отговаря на условията за преструктуриране, или моментът, в който органът решава, че ако тези капиталови инструменти не бъдат обезценени или преобразувани, институцията ще престане да бъде жизнеспособна. В условията, уреждащи използването на инструмента за преструктуриране, както и във всички проспекти или документи за предлагане, публикувани или предоставени във връзка с капиталовите инструменти, следва да се отбележи фактът, че инструментите ще бъдат обезценени или преобразувани от органите при обстоятелствата, посочени в настоящата директива.

(82) С цел да се осигурят ефективни резултати от преструктурирането следва да е възможно инструментът за споделяне на загуби да се прилага преди 1 януари 2016 г.

(83) Органите за преструктуриране следва да могат да използват само частично инструмента за споделяне на загуби, когато оценката на потенциалното въздействие върху стабилността на финансовата система в съответната държава членка и в останалата част от Съюза показва, че неговото пълно използване би противоречало на общите обществени интереси на държавата членка или на Съюза като цяло.

(84) Органите за преструктуриране следва да разполагат с всички необходими правомощия, които да могат да бъдат упражнявани в различни комбинации при прилагането на инструментите за преструктуриране. Те следва да включват правомощията за прехвърляне на акции или активи, права или задължения на проблемна институция към друг субект, като друга институция или мостова институция, правомощия за отписване или обезсилване на акции, или обезценяване или преобразуване на задължения на проблемна институция, правомощия за смяна на ръководството и правомощия за налагане на временен мораториум върху плащането на вземания. Необходими са допълнителни правомощия, включително правомощия за задължаване на другите субекти от групата да продължат да предоставят важни услуги.

(85) Не е необходимо да бъдат уточнявани средствата за намеса на органите за преструктуриране в проблемната институция. Органите за преструктуриране следва да имат избор между поемането на контрол чрез пряка намеса в институцията или чрез изпълнителна заповед. Те следва да вземат решение в зависимост от обстоятелствата в конкретния случай. За постигането на ефикасно сътрудничество между държавите членки засега не изглежда необходимо да се налага общ модел на намеса.

(86) Рамката за преструктуриране следва да включва процедурни изисквания, които да гарантират, че действията по преструктуриране са правилно съобщени и — освен в ограничения брой изключения, предвидени в настоящата директива — публично оповестени. Въпреки това, предвид възможността информацията, получена от органите за преструктуриране и техните професионални съветници по време на процеса на преструктуриране, да е с чувствителен характер, за тази информация следва да се приложи ефективен режим на поверителност, преди решението за преструктуриране да бъде публично оповестено. Трябва да се вземе предвид обстоятелството, че информацията относно съдържанието и подробните елементи на плановете за възстановяване и преструктуриране и резултата от всяка оценка на тези планове може да има сериозни последици, по-специално за съответното предприятие. Трябва да се приеме, че всяка информация, предоставена по отношение на решение, преди то да бъде взето, независимо дали се отнася до това дали са изпълнени условията за преструктуриране, до използването на конкретен инструмент или до действие в хода на производството, има последици за обществените и частните интереси, засегнати от действието. Освен това информацията, че органът за преструктуриране проверява конкретна институция, може да е достатъчна за настъпването на отрицателни последици за тази институция. Поради това е необходимо да се гарантира, че са налице подходящи механизми за запазване на поверителността на такава информация, като например съдържанието и подробностите на плановете за възстановяване и преструктуриране и резултата от всяка оценка, извършена в този контекст.

(87) Органите за преструктуриране следва да разполагат с допълнителни правомощия, за да гарантират ефективността на прехвърлянето на акции или дългови инструменти и активи, права и задължения. При зачитане на защитните механизми, предвидени в настоящата директива, тези правомощия следва да включват правомощието да отнемат правата на трети лица по отношение на прехвърлените инструменти или активи и правомощието да налагат изпълнението на договори и да осигуряват непрекъснатост на договореностите по отношение на приемателя на прехвърлените активи и акции. Въпреки това правата на служителите за прекратяване на трудов договор следва да останат незасегнати. Не следва да се засяга и правото на дадена страна да прекрати договор с институция в режим на преструктуриране или със субект от нейната група поради причини, различни от преструктурирането на проблемната институция. Органите за преструктуриране следва също така да разполагат с допълнително правомощие да задължават остатъчната част от институцията, която е в процес на ликвидация чрез обичайно производство

по несъстоятелност, да предоставя услуги, които да позволят извършването на дейност от институцията, на която са прехвърлени активите или акциите чрез прилагането на инструмента за продажба на стопанска дейност или инструмента „мостова институция“.

(88) Съгласно член 47 от Хартата засегнатите лица имат право на справедлив процес и на ефективни правни средства за защита срещу предприети спрямо тях мерки. Следователно взетите от органите за преструктуриране решения следва подлежат на обжалване.

(89) Мерките за управление на кризи, предприети от националните органи за преструктуриране, могат да изискват сложни икономически оценки и голяма свобода на преценка. Националните органи за преструктуриране притежават конкретния опит, необходим за извършването на тези оценки и за определяне на случаите на правилно използване на свободата на преценка. Поради това е важно да се гарантира, че сложните икономически оценки, направени от националните органи за преструктуриране в този контекст се използват като основа от националните съдилища, когато разглеждат съответните мерки за управление на кризи. Въпреки това, сложният характер на тези оценки не следва да пречи на националните съдилища да изследват въпроса дали доказателствата, на които се основава органът за преструктуриране, са фактически точни, надеждни и последователни, дали тези доказателства съдържат цялата необходима информация, която следва да бъде взета предвид, за да се направи оценка на сложна ситуация, както и дали те могат да подкрепят изведените от тях заключения.

(90) Тъй като настоящата директива има за цел да уреди ситуации, характеризиращи се с изключителна неотложност, както и поради факта, че спирането на действието на решение на органите за преструктуриране може да наруши непрекъснатостта на критичните функции, е необходимо да се предвиди, че обжалването не следва да има автоматичен суспензивен ефект по отношение на оспореното решение и че решението на органа за преструктуриране следва да подлежи на незабавно изпълнение, тъй като се приема, че спирането би било във вреда на обществения интерес.

(91) Освен това, когато това е необходимо с цел да бъдат защитени трети лица, които добросъвестно са придобили активи, права и задължения на институцията в режим на преструктуриране в резултат от упражняването от страна на органите на правомощия за преструктуриране, и за да се гарантира стабилността на финансовите пазари, правото на обжалване не следва да засяга последващ административен акт или сделка, сключена въз основа на отменения решение. В такива случаи обезщетенията за незаконосъобразно решение следва да се ограничат до обезщетение за понесените от засегнатите лица вреди.

(92) Тъй като е възможно да е необходимо мерките за управление на кризи да се предприемат спешно поради сериозни рискове за финансовата стабилност в държавите членки и в Съюза, процедурата съгласно националното право, свързана с подаването на заявление за предварително съдебно одобрение на мярка за управление на кризи и разглеждането на заявлението от съда, следва да бъде бърза. Предвид изискването мярката за управление на кризи да бъде взета спешно, съдът следва да постанови решението си в срок от 24 часа и държавите членки следва да гарантират, че съответният орган може да вземе решението си незабавно, след като е получил одобрението на съда. Това не засяга правото за подаване на молба до съда за отмяна на решението, което заинтересованите лица биха могли да имат през ограничен срок след предприемането на мярката за управление на кризи от страна на органа за преструктуриране

(93) За да се постигне ефективно преструктуриране и да се избегнат случаи на стълкновение на компетентност, е целесъобразно, когато органът за преструктуриране упражнява правомощията си за преструктуриране или прилага инструменти за преструктуриране, да не се открива или продължава обичайно производство по несъстоятелност за проблемната институция, освен по инициатива на органа за преструктуриране или с негово съгласие. Полезно и необходимо би било спиране за ограничен срок на изпълнението на определени договорни задължения, така че органът за преструктуриране да има време да приложи инструментите за преструктуриране. Това обаче не следва да се прилага за задълженията по отношение на системи, определени съгласно Директива 98/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([1]), централните контрагенти и централните банки. Директива 98/26/ЕО намалява рисковете, свързани с участие в платежните системи и системите за сетълмент на ценни книжа, по-специално чрез намаляване на сривовете в случай на неплатежоспособност на участник в такава система. За да се гарантира, че тези защити се прилагат по подходящ начин в кризисни ситуации, като в същото време се поддържа подходящо ниво на сигурност за операторите на платежните системи и системите за ценни книжа и други участници на пазара, в настоящата директива се предвижда, че мярка за предотвратяване на кризи или мярка за управление на кризи следва сама по себе си да не счита за производство по несъстоятелност по смисъла на Директива 98/26/ЕО, при условие че съществените договорни задължения продължават да бъдат изпълнявани. Въпреки това, нищо в настоящата директива не засяга функционирането на система, определена съгласно Директива 98/26/ЕО, или правото върху обезпечение, гарантирано от член 9 на Директива 98/26/ЕО.

([1]) Директива 98/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 1998 г. относно окончателността на сетълмента в платежните системи и в системите за сетълмент на ценни книжа (ОВ L 166, 11.6.1998 г., стр. 45).

(94) За да се гарантира, че при прехвърляне на активи и задължения към купувач от частния сектор или мостова институция органите за преструктуриране разполагат с необходимото време да определят договорите, които трябва да бъдат прехвърлени, може да е целесъобразно да се наложат пропорционални ограничения върху правата на контрагентите да приключат, ускорят или по друг начин да прекратят действието на финансови договори, преди да е извършено прехвърлянето. Такова ограничение би било необходимо, за да позволи на органите да получат реалистична представа за баланса на проблемната институция, без промени в стойността и обхвата, причинени от масово упражняване на права за прекратяване. С цел засягането на договорните права на контрагентите да се сведе до необходимия минимум, ограничаването на правата за прекратяване следва да се прилага единствено във връзка с мярка за предотвратяване на кризи или мярка за управление на кризи, включително настъпването на събитие, което е пряко свързано с прилагането на такава мярка, а правата на прекратяване, възникващи от друг случай на неизпълнение, включително неплащане или неизпълнение на доставка, следва да се запазят.

(95) При прехвърляне на някои, но не всички активи, права и задължения на проблемна институция е целесъобразно да се включат защитни механизми за предотвратяване на разделяне на взаимосвързани задължения, права и договори, в зависимост от случая, за да се запазят правомерните договорености в областта на капиталовите пазари. Ограничаването на отделни практики по отношение на свързани договори следва да включва договори с един и същ контрагент, обхванати от споразумения за обезпечение, споразумения за финансово обезпечение с прехвърлително действие, споразумения за прихващане, споразумения за приключващо нетиране и споразумения за структурирано финансиране. При прилагането на защитен механизъм органите за преструктуриране следва да прехвърлят всички свързани договори в рамките на защитена договореност или да ги оставят в остатъчния дял от проблемната институция. Тези защитни механизми следва да гарантират, че не е нарушено третирането за целите на регулаторния капитал на експозициите, обхванати от споразумение за нетиране, за целите на Директива 2013/36/ЕС.

(96) Въпреки че фактът, че органите за преструктуриране разполагат с едни и същи инструменти и правомощия, улеснява координираните действия при неизпълнение на задължения от страна на трансгранична група, изглежда са необходими допълнителни действия за насърчаване на сътрудничеството и предотвратяване на разпокъсани национални ответни действия. При преструктуриране на субекти от група органите следва да бъдат задължени да се консултират помежду си и да си сътрудничат в рамките на колегии за преструктуриране с оглед на постигането на съгласие относно схема за преструктуриране на групата. Колегиите за преструктуриране следва да бъдат създадени около ядрото от съществуващи надзорни колегии посредством включване на органи за преструктуриране и участие на компетентните министерства, централните банки, ЕБО и, когато е целесъобразно, органите, отговарящи за схемите за гарантиране на депозити. По време на криза колегията за преструктуриране следва да представлява форум за обмен на информация и за координиране на действията по преструктуриране.

(97) При преструктуриране на трансгранични групи следва да се постигне баланс между нуждата, от една страна, от процедури, които са съобразени с неотложния характер на ситуацията и позволяват да се вземат ефективни, справедливи и навременни решения за групата като цяло, и, от друга страна, необходимостта от защита на финансовата стабилност във всички държави членки, в които извършва дейност групата. Различните органи за преструктуриране следва да обменят мнения в колегията за преструктуриране. Действия по преструктуриране, предложени от орган за преструктуриране на ниво група, следва да бъдат подготвени и обсъдени с различните национални органи за преструктуриране в контекста на плановете за преструктуриране на групата. Колегиите за преструктуриране следва да отразяват мненията на органите за преструктуриране на всички държави членки, в които работи групата, за да се улесни, доколкото е възможно, бързото и съвместно вземане на решения. Когато органът за преструктуриране на ниво група предприема действия по преструктуриране, той следва винаги да отчита въздействието, което те ще окажат върху финансовата стабилност в държавите членки, в които извършва дейност групата. За тази цел органите за преструктуриране на държавата членка, в която е установено дъщерно предприятие, следва да имат възможността да възразят срещу решенията на органа за преструктуриране на ниво група, не само във връзка с целесъобразността на действията и мерките по преструктуриране, но и във връзка със съображения, свързани с нуждата да се защити финансовата стабилност на тази държава членка.

(98) Колегията за преструктуриране не следва да е орган, който взема решения, а платформа за улесняване на процеса на вземане на решения от страна на националните органи. Съвместните решения следва да се вземат от съответните национални органи.

(99) Изготвянето на схема за преструктуриране на групата следва да улесни координацията на процеса на преструктуриране, което е по-вероятно да доведе до най-добрите резултати за всички институции от групата. Органът за преструктуриране на ниво група следва да предложи схемата за преструктуриране на групата и да я представи на колегията за преструктуриране. Националните органи за преструктуриране, които са изразили несъгласие със схемата или са решили да предприемат самостоятелни действия по преструктуриране, следва да изложат основанията за своето несъгласие и да съобщят тези основания, заедно с подробна информация за самостоятелното действие по преструктуриране, което възнамеряват да предприемат, на органа за преструктуриране на ниво група и на другите органи за преструктуриране, обхванати от схемата за преструктуриране на групата. Всеки национален орган, който реши да се отклони от схемата за преструктуриране на групата, следва да обърне надлежно внимание на потенциалното въздействие върху финансовата стабилност в държавите членки, в която са установени останалите органи за преструктуриране, както и на потенциалните последици върху други части от групата.

(100) Като част от схемата за преструктуриране на групата органите следва да бъдат приканени да прилагат един и същ инструмент по отношение на юридическите лица, които отговарят на условията за преструктуриране. Органите за преструктуриране на ниво група следва да разполагат с правомощието да прилагат инструмента „мостова институция“ на ниво група (което, когато е целесъобразно, може да включва мерки за споделяне на разходи) с цел стабилизиране на групата като цяло. Собствеността върху дъщерните предприятия може да бъде прехвърлена на мостовата банка с оглед на бъдеща продажба в пакет или поотделно при подходящи пазарни условия. Освен това органът за преструктуриране на ниво група следва да разполага с правомощието да прилага инструмента за споделяне на загуби по отношение на институцията майка.

(101) Ефективното преструктуриране на институции и групи с международна дейност изисква сътрудничество между органите за преструктуриране на Съюза, на държавите членки и на трети държави. Сътрудничеството ще бъде улеснено, ако режими за преструктуриране на трети държави са основани на общите принципи и подходи, разработвани от Съвета за финансова стабилност и Г-20. За целта на ЕБО следва да бъде предоставено правомощието да изготвя и сключва необвързващи рамкови споразумения за сътрудничество с органите на трети държави в съответствие с член 33 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, а националните органи следва да могат да сключват двустранни споразумения в съответствие с рамковите споразумения на ЕБО. Разработването на тези споразумения за сътрудничество между националните органи, отговарящи за управлението на неизпълнението на задълженията от страна на глобални дружества, следва да осигури ефективното планиране, вземането на решения и координацията по отношение на международни групи. По принцип тези договорености следва да се основават на реципрочност. Националните органи за преструктуриране, участващи в европейска колегия за преструктуриране, следва да признават и осигуряват изпълнението на процедурите за преструктуриране на трета държава при обстоятелствата, предвидени в настоящата директива.

(102) Сътрудничеството следва да бъде както във връзка с дъщерните предприятия в Съюза или на групи от трети държави, така и по отношение на клоновете на институции от Съюза или от трети държави. Дъщерните предприятия на групи от трети държави са предприятия, установени в Съюза, и следователно за тях изцяло се прилага правото на Съюза, включително инструментите за преструктуриране, предвидени в настоящата директива. Необходимо е обаче държавите членки да запазят правото да предприемат мерки по отношение на клонове на институции, чието главно управление е в трета държава, когато признаването и прилагането на свързаните с клона процедури за преструктуриране на третата държава биха застрашили финансовата стабилност на Съюза или когато вложителите от Съюза не биха получили равнопоставено третиране в сравнение с вложителите от третата държава. При тези обстоятелства, както и в останалите случаи, посочени в настоящата директива, държавите членки следва да имат право, след консултация с националните органи за преструктуриране, да откажат да признаят процедурите за преструктуриране на третата държава по отношение на клонове в Съюза на нейни институции.

(103) Съществуват обстоятелства, при които ефективността на приложените инструменти за преструктуриране може да зависи от наличието на краткосрочно финансиране за дадена институция или мостова институция, от предоставянето на гаранции на потенциални купувачи или предоставянето на капитал на мостовата институция. Независимо от ролята на централните банки за осигуряването на ликвидност за финансовата система дори по време на сътресения, е важно държавите членки да създадат механизми за финансиране, за да не се налага националните бюджети да покриват разходите за тези цели. Средствата за стабилизиране на финансовата система следва да се осигурят от финансовия отрасъл като цяло.

(104) Като общо правило държавите членки следва да създадат свои национални механизми за финансиране чрез създаването на фондове, контролирани от органите за преструктуриране, които ще се използват за целите, посочени в настоящата директива. Следва да се предвиди обаче строго определено изключение, което да позволява на държавите членки да създадат свои национални механизми за финансиране чрез задължителни вноски от институциите, лицензирани на тяхна територия, и които не се ползват чрез фондове, контролиран от техните органи за преструктуриране, ако са изпълнени определени условия.

(105) По принцип отрасълът следва да прави вноски преди всяка операция за преструктуриране и независимо от нея. Когато предварителното финансиране е недостатъчно за покриване на загубите или разходите, свързани с използването на механизмите за финансиране, следва да се съберат допълнителни вноски за покриване на допълнителните разходи или загуби.

(106) С цел да се натрупат достатъчно средства и да се избегнат проциклични ефекти, които биха възникнали, ако механизмите за финансиране трябваше да разчитат единствено на последващи вноски в условията на системна криза, е абсолютно необходимо предварително наличните финансови средства на националните механизми за финансиране да са поне на определено минимално целево равнище.

(107) С цел да се осигури справедливо изчисляване на вноските и да се насърчи възприемането на по-малко рисков модел вноските към националните механизми за финансиране следва да отразяват степента на кредитен, пазарен и ликвиден риск, поет от институциите.

(108) Осигуряването на ефективно преструктуриране на проблемни институции в Съюза е основен елемент от изграждането на вътрешния пазар. Неизпълнението на задълженията от страна на такива институции влияе не само върху финансовата стабилност на пазарите, на които те извършват дейност, но и на целия финансов пазар на Съюза. С изграждането на вътрешния пазар на финансови услуги се засилва взаимовръзката между различните национални финансови системи. Институциите извършват дейност извън държавите членки, в които са установени, и са взаимосвързани чрез междубанкови и други пазари, които по същество са общоевропейски. Осигуряването на ефективно финансиране на преструктурирането на тези институции в държавите членки е в интерес не само на държавите членки, в които те извършват дейност, но и на всички държави членки като цяло в качеството си на средство за гарантиране на равнопоставени условия на конкуренция и подобряване на функционирането на вътрешния финансов пазар. Създаването на Европейска система от механизми за финансиране следва да гарантира, че за всички институции, които извършват дейност в Съюза, съществуват еднакво ефективни механизми за финансиране на преструктурирането и да допринесе за стабилността на вътрешния пазар.

(109) За да се повиши устойчивостта на Европейската система от механизми за финансиране и в съответствие с целта, изискваща финансирането да бъде осигурено предимно от акционерите и кредиторите на институцията в режим на преструктуриране и след това — от отрасъла, вместо от публичния бюджет, при нужда механизмите за финансиране следва да могат да отправят искане за заемане на средства от други механизми за финансиране. По подобен начин те следва да имат правото да отпускат заеми на други механизми за преструктуриране, които се нуждаят от тях. Това заемане на средства следва да бъде изцяло на доброволна основа. Решението за отпускане на средства на други механизми за финансиране следва да се взема от механизма за финансиране заемодател, но поради потенциалните фискални последици държавите членки следва да могат да изискват провеждането на консултация с компетентното министерство или получаването на неговото съгласие.

(110) Въпреки че механизмите за финансиране се създават на национално равнище, те следва да се използват съвместно при преструктуриране на група, при условие че бъде постигнато споразумение между националните органи по въпроса за преструктурирането на институцията. Депозитите, покрити от схеми за гарантиране на депозити, не следва да понасят загуби в процеса на преструктуриране. Когато действие по преструктуриране гарантира, че вложителите продължават да имат достъп до своите депозити, от схемата за гарантиране на депозити, от която е част институцията в режим на преструктуриране, следва да се изисква да направи вноска, не по-голяма от сумата на загубите, които тя би понесла при ликвидация на институцията чрез обичайно производство по несъстоятелност.

(111) Въпреки че гарантираните депозити са защитени от загуби при преструктуриране, други отговарящи на условията депозити са потенциално на разположение за целите на поемане на загубите. С цел да се осигури определена степен на защита за физически лица и микро-, малки и средни предприятия, притежаващи отговарящи на условията депозити над равнището на гарантираните депозити, тези депозити следва да са с по-висок ред от вземанията на обикновените необезпечени, непривилегировани кредитори съгласно националното право, уреждащо обичайното производство по несъстоятелност. Съгласно националното право в тази област вземанията на схемата за гарантиране на депозити следва да са с дори по-висок ред от посочените по-горе категории отговарящи на условията депозити. Хармонизирането на националното право, уреждащо несъстоятелността, в тази област е необходимо с цел да се сведе до минимум експозицията на фондовете за преструктуриране на държавите членки съгласно принципа за справедливо третиране на кредиторите, установен в настоящата директива.

(112) При прехвърляне на депозитите към друга институция в контекста на преструктурирането на дадена институция, вложителите не следва да бъдат гарантирани над размера на гаранцията, предвиден в Директива 2014/49/ЕС. Следователно вземания по депозитите, които остават в институцията в режим на преструктуриране, следва да бъдат ограничени до разликата между прехвърлените средства и размера на гаранцията, предвиден в Директива 2014/49/ЕС. В случай че прехвърлените депозити надхвърлят размера на гаранцията, вложителят следва да няма вземания срещу схемата за гарантиране на депозити по отношение на депозитите, които остават в институцията в режим на преструктуриране.

(113) Създаването на механизмите за финансиране, съставящи Европейската система от механизми за финансиране съгласно настоящата директива, следва да осигури координация на използването на наличните на национално равнище фондове за преструктуриране.

(114) На Комисията следва да се предостави правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 290 ДФЕС за да конкретизира критериите за определянето на понятията „критични функции“ и „основни стопански дейности“ за целите на настоящата директива, обстоятелствата, при които е необходимо изключване на задължения от изискванията за обезценяване или преобразуване съгласно настоящата директива, класовете споразумения, за които държавите членки следва да осигурят подходяща защита в случаи на частично прехвърляне, начина, по който вноските на институциите в механизмите за финансиране на преструктурирането следва да се коригират в съответствие с техния рисков профил, регистрационните, счетоводните, отчетните и други задължения, предназначени да осигурят плащането на предварителните вноски, и обстоятелствата, при които дадена институция може да бъде временно освободена от плащането на последващи вноски. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище. При подготовката и изготвянето на делегирани актове Комисията следва да осигури едновременното и своевременно предаване на съответните документи по подходящ начин на Европейския парламент и на Съвета.

(115) В предвидените в настоящата директива случаите е целесъобразно ЕБО да насърчава сближаването на практиките на националните органи, като издава насоки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. В областите, които не попадат в обхвата на регулаторните технически стандарти или на техническите стандарти за изпълнение, ЕБО следва да може по собствена инициатива да издава насоки и препоръки за прилагането на правото на Съюза.

(116) Европейският парламент и Съветът следва да разполагат със срок от три месеца за възражения срещу делегиран акт, считано от датата на нотификацията му. На Европейския парламент и на Съвета следва също така да се даде възможност да уведомят другите институции за намерението си да не представят възражения.

(117) Техническите стандарти в областта на финансовите услуги следва да улеснят последователната хармонизация и подходящата защита за вложители, инвеститори и потребители в рамките на Съюза. ЕБО е орган, разполагащ с високоспециализиран експертен опит, поради което би било ефикасно и целесъобразно в предвидените в настоящата директива случаи да му бъде възложено да разработва проекти на регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, които не включват избор на политики, и да ги представя на Комисията.

(118) Комисията следва да приема разработените от ЕБО проекти на регулаторни технически стандарти чрез делегирани актове съгласно член 290 ДФЕС и в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. В предвидените в настоящата директива случаи на Комисията следва да бъде предоставено правомощието да приема технически стандарти за изпълнение чрез актове за изпълнение съгласно член 291 ДФЕС, в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

(119) В Директива 2001/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета [1] се предвижда взаимното признаване и изпълнение във всички държави членки на решения, свързани с оздравяването или ликвидацията на институции с клонове в държави членки, различни от тези, в които се намира главното управление. С посочената директива се гарантира, че държавата членка по произход предприема действия по отношение на всички активи и задължения на институцията, независимо от държавата, в която се намират, а кредиторите в приемащите държави членки се третират по същия начин като кредиторите в държавата членка по произход. За да се постигне ефективно преструктуриране, Директива 2001/24/ЕО следва да се прилага при използването на инструменти за преструктуриране — както при прилагането на тези инструменти по отношение на институции, така и при прилагането им по отношение на други субекти, обхванати от режима на преструктуриране. Ето защо Директива 2001/24/ЕО следва да бъде съответно изменена.

(120) В директивите на Съюза в областта на дружественото право се съдържат задължителни правила за защита на акционери и кредитори на институции, които попадат в обхвата на тези директиви. В случаите, когато органите за преструктуриране трябва да предприемат бързи действия, тези правила могат да възпрепятстват ефективното действие и използване на инструменти и правомощия за преструктуриране от органите за преструктуриране, поради което в настоящата директива следва да бъдат предвидени подходящи дерогации. С цел да се осигури максимална правна сигурност за акционерите дерогациите следва да бъдат ясно и конкретно определени и следва да се използват единствено в обществен интерес и при наличие на предпоставки за преструктуриране. Използването на инструменти за преструктуриране предполага изпълнението на целите на преструктурирането и условията за преструктуриране, предвидени в настоящата директива.

[1] Директива 2001/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 април 2001 г. относно оздравяването и ликвидацията на кредитни институции (ОВ L 125, 5.5.2001 г., стр. 15).

(121) Директива 2012/30/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([1]) съдържа правила относно правата на акционерите да вземат решения за увеличаване и намаляване на капитала, относно правото им на участие в нови емисии на акции срещу парична вноска, относно защитата на кредиторите в случай на намаляване на капитала и свикването на общо събрание на акционерите в случай на сериозна загуба на капитал. Тези правила могат да възпрепятстват бързите действия на органите за преструктуриране, поради което следва да се предвидят подходящи дерогации.

(122) В Директива 2011/35/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([2]) са определени, наред с другото, правила относно одобрението на сливания от общото събрание на всяко от сливащите се дружества, относно изискванията по отношение на плана за сливането, доклада на управителните или ръководни органи и експертния доклад, и относно защитата на кредиторите. В Директива 82/891/ЕИО на Съвета ([3]) се предвиждат подобни правила относно разделянето на акционерните дружества. В Директива 2005/56/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([4]) са предвидени съответни правила относно презграничните сливания на дружества с ограничена отговорност. Следва да се предвидят подходящи дерогации от тези директиви, които да дадат възможност на органите за преструктуриране да предприемат бързи действия.

(123) Директива 2004/25/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([5]) въвежда изискване за отправяне на задължително предложение за поглъщане на всички акции на дружеството на справедлива цена по смисъла на посочената директива, ако акционер придобие пряко или косвено и лично или чрез лица, които действат съгласувано с него, определен дял от акциите на дружеството, който му осигурява контрола върху това дружество и е определен в националното право. Целта на правилото за задължително предложение е защита на миноритарните акционери при промяна в контрола. Въпреки това перспективата за задължение, свързано с високи разходи, може да възпре потенциални инвеститори в засегнатата институция, като това ще затрудни органите за преструктуриране да използват всички свои правомощия за преструктуриране. Следва да се предвидят подходящи дерогации от правилото за задължително предложение, доколкото това е необходимо за упражняването на правомощията за преструктуриране, като след периода на преструктуриране правилото за задължително предложение следва да се прилага по отношение на всеки акционер, което придобива контрол върху засегнатата институция.

(124) В Директива 2007/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([6]) са предвидени процедурните права на акционерите по отношение на общите събрания. Директива 2007/36/ЕО предвижда, наред с другото, минимален срок за уведомление за свикването на общо събрание, както и съдържанието на поканата за участие в общо събрание. Тези правила могат да възпрепятстват бързите действия на органите за преструктуриране и следва да се предвидят подходящи дерогации от посочената директива. Преди да се пристъпи към преструктуриране може да възникне нужда от бързо увеличение на капитала, ако институцията не отговаря или има вероятност да не отговаря на изискванията на Регламент (ЕС) № 575/2013 и Директива 2013/36/ЕС, а увеличаването на капитала може да възстанови финансовото положение и да се избегне ситуация, в която са изпълнени предпоставките за преструктуриране. В такъв случай следва да се предвиди възможност за свикване на общо събрание в по-кратки срокове. Акционерите следва обаче да запазят правото за вземане на решения за увеличение на капитала и съкращаване на срока за свикване на общо събрание. За установяването на този механизъм следва да се предвидят подходящи дерогации от Директива 2007/36/ЕО.

(125) С цел да се гарантира, че органите за преструктуриране са представени в Европейската система за финансов надзор, създадена с Регламент (ЕС) № 1092/2010, Регламент (ЕС) № 1093/2010, Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета ([7]) и Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на

([1]) Директива 2012/30/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. за съгласуване на гаранциите, които се изискват в държавите членки за дружествата по смисъла на член 54, втора алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз, за защита на интересите както на съдружниците, така и на трети лица по отношение учредяването на акционерни дружества и поддържането и изменението на техния капитал с цел тези гаранции да станат равностойни(ОВ L 315, 14.11.2012 г., стр. 74).

([2]) Директива 2011/35/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2011 г. относно сливанията на акционерни дружества (ОВ L 110, 29.4.2011 г., стр. 1).

([3]) Шеста директива 82/891/ЕИО на Съвета от 17 декември 1982 г., приета на основание член 54, параграф 3, буква ж) от Договора, относно разделянето на акционерните дружества (ОВ L 378, 31.12.1982 г., стр. 47).

([4]) Директива 2005/56/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 г. относно презграничните сливания на дружества с ограничена отговорност (ОВ L 310, 25.11.2005 г., стр. 1).

([5]) Директива 2004/25/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно предложенията за поглъщане (ОВ L 142, 30.4.2004 г., стр. 12).

([6]) Директива 2007/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. относно упражняването на някои права на акционерите на дружества, допуснати до регулиран пазар (ОВ L 184, 14.7.2007 г., стр. 17).

([7]) Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/79/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 48).

Съвета ([1]), и че ЕБО разполага с експертния опит, необходим за изпълнение на предвидените в настоящата директива задачи, Регламент (ЕС) № 1093/2010 следва да бъде изменен, така че националните органи за преструктуриране по смисъла на настоящата директива да бъдат включени в понятието за компетентни органи, установено в посочения регламент.Такова съчетаване на органи за преструктуриране и компетентни органи съгласно Регламент (ЕС) № 1093/2010 съответства на функциите, възложени на ЕБО съгласно член 25 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, да допринася и участва активно в разработването и координирането на планове за възстановяване и преструктуриране и да работи за улесняване на преструктурирането на проблемните институции, и по-специално трансграничните групи.

(126) За да се гарантира спазването на задълженията, произтичащи от настоящата директива, от страна на институциите, лицата, които действително контролират дейността им, и ръководните им органи, и за да се гарантира, че те са обект на сходно третиране в рамките на Съюза, от държавите членки следва да се изисква да предвидят административни санкции и други административни мерки, които са ефективни, пропорционални и възпиращи. Следователно административните санкции и други административни мерки, определени от държавите членки, следва да отговарят на някои основни изисквания по отношение на лицата, за които се отнасят, критериите, които трябва да бъдат взети предвид при прилагане на дадена санкция или друга административна мярка, публикуването на информация за санкциите или другите административни мерки, основните правомощия за налагане на санкции и размера на административните глоби. При спазване на строги изисквания за професионална тайна ЕБО следва да поддържа централна база данни за всички административни санкции и информация за случаите на обжалване, които са му съобщени от компетентните органи и органите за преструктуриране.

(127) Настоящата директива се отнася както до административните санкции, така и до други административни мерки, с цел да обхване всички действия, прилагани след извършването на нарушение и предназначени да предотвратят последващи нарушения, независимо от тяхната квалификация като санкция или друга административна мярка съгласно националното право.

(128) Въпреки че нищо не препятства държавите членки да установят правила както за административни санкции, така и за наказателноправни санкции за едно и също нарушение, от държавите членки не следва да се изисква да определят правила за административни санкции за нарушенията по настоящата директива, които се наказват по националното наказателно право. В съответствие с националното право държавите членки не са задължени да налагат както административни, така и наказателноправни санкции за едно и също нарушение, но те могат да го направят, ако тяхното национално право им позволява това. Независимо от това запазването на наказателноправни вместо административни санкции или други административни мерки за нарушения на настоящата директива не следва да намалява или по друг начин да засяга способността на органите за преструктуриране и компетентните органи да си сътрудничат и да ползват и обменят своевременно информация с органите за преструктуриране и компетентните органи на други държави членки за целите на настоящата директива, включително след съобщаване на съответните нарушения на компетентните съдебни органи за целите на наказателното преследване.

(129) В съответствие със Съвместната политическа декларация от 28 септември 2011 г. на държавите членки и на Комисията относно обяснителните документи ([2]) държавите членки са поели ангажимент в обосновани случаи да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между елементите на дадена директива и съответстващите им части от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят смята, че предоставянето на тези документи е обосновано.

(130) Настоящата директива зачита основните права и съблюдава правата, свободите и принципите, признати по-специално от Хартата, и по -специално правото на собственост, правото на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес и правото на защита.

(131) Тъй като целта на настоящата директива — а именно хармонизирането на правилата и процесите за преструктуриране на институции — не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, а следователно може да бъде постигната по-добре на равнището на Съюза с оглед на последиците, които неизпълнението на задълженията от страна на дадена институция може да има върху целия Съюз, Съюзът може да предприеме мерки съгласно принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тази цел.

([1]) Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/77/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 84).

([2]) ОВ C 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

(132) Когато вземат решения или предприемат действия съгласно настоящата директива, компетентните органи и органите за преструктуриране следва винаги да обръщат надлежно внимание на въздействието на своите решения и действия върху финансовата стабилност и икономическото положение в други държави членки и следва да отчитат значението на всяко дъщерно предприятие или клон за финансовия сектор и икономиката на държавата членка, в която това предприятие или клон са установени или разположени, дори в случаите, когато съответното дъщерно предприятие или клон има по-малко значение за консолидираната група.

(133) Комисията ще извърши преглед на общото прилагане на настоящата директива и по-специално ще разгледа с оглед на договореностите, поети съгласно правен акт на Съюза за създаване на механизъм за преструктуриране, обхващащ повече от една държава членка, упражняването на правомощията на ЕБО по настоящата директива във връзка с медиация между орган за преструктуриране в държава членка, участваща в механизма, и орган за преструктуриране в държава членка, която не участва в него,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ДЯЛ I

ОБХВАТ, ОПРЕДЕЛЕНИЯ И ОРГАНИ

Член 1

Предмет и обхват

1. С настоящата директива се определят правилата и процедурите, свързани с възстановяването и преструктурирането на следните субекти:

а) институции, които са установени в Съюза;

б) финансови институции, установени в Съюза, когато финансовата институция е дъщерно предприятие на кредитна институция или инвестиционен посредник или на дружество, посочено в буква в) или г), и попада в обхвата на надзора върху предприятието майка на консолидирана основа съгласно членове 6–17 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

в) финансови холдинги, смесени финансови холдинги и холдинги със смесена дейност, които са установени в Съюза;

г) финансови холдинги майки в държава членка, финансови холдинги майки от Съюза, смесени финансови холдинги майки в държава членка, смесени финансови холдинги майки от Съюза, и

д) клонове на институции, които са установени извън Съюза в съответствие със специалните условия, предвидени в настоящата директива.

Когато установяват и прилагат изискванията по настоящата директива и когато използват различните инструменти, с които разполагат, по отношение на субект, посочен в първа алинея, и при спазването на специални разпоредби, органите за преструктуриране и компетентните органи вземат предвид естеството на стопанската му дейност, акционерната му структура, правната му форма, рисковия му профил, размера и правния му статус, неговата взаимосвързаност с други институции или с финансовата система като цяло, обхвата и сложността на дейностите му, членството му в институционална защитна схема, която отговаря на изискванията на член 113, параграф 7 от Регламент (ЕС) № 575/2013, или други кооперативни системи за взаимна солидарност, както е посочено в член 113, параграф 6 от същия регламент, както и дали извършва инвестиционни услуги или дейности съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 2 от Директива 2014/65/ЕС.

2. Държавите членки могат да приемат или да продължат да прилагат правила, които са по-строги или които допълват предвидените в настоящата директива и в делегираните актове и актовете за изпълнение, приети въз основа на настоящата директива, при условие че те са с общо приложение и не противоречат на настоящата директива и на делегираните актове и актовете за изпълнение, приети въз основа на нея.

Член 2

Определения

1. За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

1) „преструктуриране“ означава прилагането на инструмент за преструктуриране или на инструмент, посочен в член 37, параграф 9, за да се постигнат една или повече от целите на преструктурирането, посочени в член 31, параграф 2;

2) „кредитна институция“ означава кредитна институция съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013, без да се включват субектите, посочени в член 2, параграф 5 от Директива 2013/36/ЕС;

3) „инвестиционен посредник“ означава инвестиционен посредник съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, към който се прилага изискването за начален капитал, предвидено в член 28, параграф 2 от Директива 2013/36/ЕС;

4) „финансова институция“ означава финансова институция съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 26 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

5) „дъщерно предприятие“ означава дъщерно предприятие съгласно определението по член 4, параграф 1, точка 16 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

6) „предприятие майка“ означава предприятие майка съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 15, буква а) от Регламент (ЕС) № 575/2013;

7) „на консолидирана основа“ означава въз основа на консолидационното състояние съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 47 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

8) „институционална защитна схема“ или „ИЗС“ означава структура, която отговаря на изискванията, определени в член 113, параграф 7 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

9) „финансов холдинг“ означава финансов холдинг съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 20 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

10) „смесен финансов холдинг“ означава смесен финансов холдинг съгласно определението по член 4, параграф 1, точка 21 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

11) „холдинг със смесена дейност“ означава холдинг със смесена дейност съгласно определението по член 4, параграф 1, точка 22 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

12) „финансов холдинг майка в държава членка“ означава финансов холдинг майка в държава членка съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 30 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

13) „финансов холдинг майка от Съюза“ означава финансов холдинг майка от ЕС съгласно определението по член 4, параграф 1, точка 31 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

14) „смесен финансов холдинг майка в държава членка“ означава смесен финансов холдинг майка в държава членка съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 32 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

15) „смесен финансов холдинг майка от Съюза“ означава смесен финансов холдинг майка от ЕС съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 33 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

16) „цели на преструктурирането“ означава целите на преструктурирането, посочени в член 31, параграф 2;

17) „клон“ означава клон съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 17 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

18) „орган за преструктуриране“ означава орган, който се определя от всяка държава членка съгласно член 3;

19) „инструмент за преструктуриране“ означава инструмент за преструктуриране, посочен в член 37, параграф 3;

20) „правомощие за преструктуриране“ означава правомощие, посочено в членове 63—72;

21) „компетентен орган“ означава компетентен орган съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 40 от Регламент (ЕС) № 575/2013, включително Европейската централна банка по отношение на специалните задачи, които са ѝ възложени съгласно Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета ([1]);

22) „компетентни министерства“ означава министерствата на финансите или други министерства на държавите членки, които отговарят за решенията в икономическата, финансовата и бюджетната област на национално равнище съгласно националното разпределение на компетентност и които са определени в съответствие с член 3, параграф 5;

23) „институция“ означава кредитна институция или инвестиционен посредник;

24) „ръководен орган“ означава ръководен орган съгласно определението в член 3, параграф 1, точка 7 от Директива 2013/36/ЕС;

25) „висше ръководство“ означава висше ръководство съгласно определението в член 3, параграф 1, точка 9 от Директива 2013/36/ЕС;

26) „група“ означава предприятие майка и неговите дъщерни предприятия;

27) „трансгранична група“ означава група, при която има субекти от групата, установени в повече от една държава членка;

28) „извънредна публична финансова подкрепа“ означава държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС или всяка друга публична финансова подкрепа на наднационално равнище, която, ако бъде предоставена на национално равнище, би представлявала държавна помощ, която се предоставя за запазване или възстановяване на жизнеспособността, ликвидността или платежоспособността на дадена институция или дружество по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) или на група, от която е част тази институция или дружество;

29) „извънредно ликвидно улеснение“ означава предоставянето от централна банка на нейни парични средства или всяко друго улеснение, което може да доведе до увеличаване на паричните средства от централната банка, на платежоспособна финансова институция или на група от платежоспособни финансови институции, която е изправена пред временни проблеми с ликвидността, без тази операция да е част от паричната политика;

30) „системна криза“ означава срив във финансовата система, който може да предизвика сериозни отрицателни последици за вътрешния пазар и реалната икономика. Всички видове финансови посредници, пазари и инфраструктури може потенциално да са от системно значение в някаква степен;

31) „субект от групата“ означава юридическо лице, което е част от група;

32) „план за възстановяване“ означава план за възстановяване, изготвен и поддържан от институция в съответствие с член 5;

33) „план за възстановяване на група“ означава план за възстановяване на група, изготвен и поддържан в съответствие с член 7;

34) „значим клон“ означава клон, който би бил счетен за значим в приемаща държава членка в съответствие с член 51, параграф 1 от Директива 2013/36/ЕС;

([1]) Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г. за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции (ОВ L 287, 29.10.2013 г., стр. 63).

35) „критични функции“ означава дейности, услуги или операции, чието прекъсване може да доведе в една или повече държави членки до срив в предоставянето на услуги от важно значение за реалната икономика или да наруши финансовата стабилност поради размера, пазарния дял, външната и вътрешната взаимосвързаност, сложността или трансграничните дейности на институцията или групата, от гледна точка по-специално на заменяемостта на тези дейности, услуги или операции;

36) „основни стопански дейности“ означава стопански дейности и свързани с тях услуги, които представляват съществени източници на доходи или печалба или които имат стойност за целите на франчайзинг за дадена институция или за група, от която е част дадена институция;

37) „консолидиращ надзорник“ означава консолидиращ надзорник съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 41 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

38) „собствен капитал“ означава собствен капитал съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 118 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

39) „условия за преструктуриране“ означава условията, посочени в член 32, параграф 1;

40) „действие по преструктуриране“ означава решението дадена институция или дружество по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) да бъдат поставени в режим на преструктуриране съгласно член 32 или 33, да се приложи инструмент за преструктуриране или да се упражнят едно или повече правомощия за преструктуриране;

41) „план за преструктуриране“ означава план за преструктуриране на институция, изготвен в съответствие с член 10;

42) „преструктуриране на група“ означава някое от следните:

а) предприемане на действия по преструктуриране на ниво предприятие майка или институция, подлежаща на консолидиран надзор; или

б) координация на прилагането на инструменти за преструктуриране и на упражняването на правомощия за преструктуриране от страна на органите за преструктуриране във връзка със субекти от група, които отговарят на условията за преструктуриране;

43) „план за преструктуриране на група“ означава план за преструктуриране на група, изготвен съгласно членове 12 и 13;

44) „орган за преструктуриране на ниво група“ означава органът за преструктуриране в държавата членка, в която се намира консолидиращият надзорник;

45) „схема за преструктуриране на група“ означава план, изготвен за целите на преструктурирането на група съгласно член 91;

46) „колегия за преструктуриране“ означава колегия, създадена съгласно член 88 за изпълнение на задачите, посочени в член 88, параграф 1;

47) „обичайно производство по несъстоятелност“ означава колективно производство по несъстоятелност, което води до частично или пълно освобождаване от активи от страна на длъжника и до назначаване на ликвидатор или управител, което обикновено се прилага по отношение на институции съгласно националното право и което е специфично за тези институции или е общоприложимо за всяко физическо или юридическо лице;

48) „дългови инструменти“, посочени в член 63, параграф 1, букви ж) и й), означава облигации и други форми на прехвърляем дълг, инструменти, с които се създава или признава дълг, и инструменти, пораждащи права за придобиване на дългови инструменти;

49) „институция майка в държава членка“ означава институция майка в държава членка съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 28 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

50) „институция майка от Съюза“ означава институция майка от ЕС съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 29 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

51) „капиталови изисквания“ означава изискванията по членове 92–98 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

52) „надзорна колегия“ означава колегия на надзорни органи, създадена в съответствие с член 116 от Директива 2013/36/ЕС;

53) „рамка на Съюза за държавната помощ“ означава рамката, създадена с членове 107, 108 и 109 ДФЕС и регламенти, както и всички актове на Съюза, включително насоки, съобщения и обявления, изготвени или приети съгласно член 108, параграф 4 или член 109 ДФЕС;

54) „ликвидация“ означава реализирането на активите на институция или дружество по член 1, параграф 1, буква б), в) или г);

55) „инструмент за обособяване на активи“ означава механизъм за прехвърляне от орган за преструктуриране в съответствие с член 42 на активи, права или задължения на институция в режим на преструктуриране към дружество за управление на активи;

56) „дружество за управление на активи“ означава юридическо лице, което отговаря на изискванията, предвидени в член 42, параграф 2;

57) „инструмент за споделяне на загуби“ означава механизъм за упражняване от органа за преструктуриране в съответствие с член 43 на правомощията за обезценяване и преобразуване по отношение на задължения на институция в режим на преструктуриране;

58) „инструмент за продажба на стопанска дейност“ означава механизъм за прехвърляне от орган за преструктуриране в съответствие с член 38 на акции или други инструменти на собственост, емитирани от институция в режим на преструктуриране, или на активи, права или задължения на институция в режим на преструктуриране към купувач, който не е мостова институция;

59) „мостова институция“ означава юридическо лице, което отговаря на изискванията, предвидени в член 40, параграф 2;

60) „инструмент „мостова институция“ означава механизъм за прехвърляне в съответствие с член 40 на акции или други инструменти на собственост, емитирани от институция в режим на преструктуриране, или на активи, права или задължения на институция в режим на преструктуриране към мостова институция;

61) „инструменти на собственост“ означава акции, други инструменти, които дават право на собственост, инструменти, които могат да бъдат преобразувани в акции или други инструменти на собственост или дават право на придобиване на такива, и инструменти, които представляват права в акции или други инструменти на собственост;

62) „акционери“ означава акционери или притежатели на други инструменти на собственост;

63) „правомощия за прехвърляне“ означава правомощията, посочени в член 63, параграф 1, буква в) или г), за прехвърляне от институция в режим на преструктуриране към приемател на акции, други инструменти на собственост, дългови инструменти, активи, права или задължения или комбинация от тях;

64) „централен контрагент“ означава ЦК съгласно определението в член 2, точка 1 от Регламент (ЕС) № 648/2012;

65) „деривати“ означава деривати съгласно определението в член 2, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 648/2012;

66) „правомощия за обезценяване и преобразуване“ означава правомощията, посочени в член 59, параграф 2 и член 63, параграф 1, букви д)—и).

67) „обезпечено задължение“ означава задължение, при което правото на кредитора да получи плащане или друга форма на изпълнение е гарантирано чрез тежест, залог или реално обезпечение или чрез споразумение за обезпечение, включително задължения в резултат на репо-сделки и други споразумения за прехвърляне на обезпечение;

68) „инструменти на базовия собствен капитал от първи ред“ означава капиталови инструменти, които отговарят на условията, определени в член 28, параграфи 1–4, член 29, параграфи 1—5 или член 31, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

69) „инструменти на допълнителния капитал от първи ред“ означава капиталови инструменти, които отговарят на условията, определени в член 52, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

70) „обща сума“ означава общата сума, на която органът за преструктуриране е оценил приемливите задължения, които трябва да бъдат обезценени или преобразувани съгласно член 46, параграф 1;

71) „приемливи задължения“ означава задълженията и капиталовите инструменти, които не се включват в инструментите на базовия собствен капитал от първи ред, допълнителния капитал от първи ред и капитала от втори ред на дадена институция или дружество по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), които не са изключени от обхвата на инструмента за споделяне на загуби съгласно член 44, параграф 2;

72) „схема за гарантиране на депозити“ означава схема за гарантиране на депозити, въведена и официално призната от държава членка съгласно член 4 от Директива 2014/49/ЕС;

73) „инструменти на капитала от втори ред“ означава капиталови инструменти или подчинени заеми, които отговарят на условията, определени в член 63 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

74) „съответни капиталови инструменти“ за целите на дял IV, глава IV, раздел 5 и дял IV, глава V означава инструменти на допълнителния капитал от първи ред и на капитала от втори ред;

75) „коефициент на преобразуване“ означава коефициентът, с който се определя броят на акциите или другите инструменти на собственост, в които ще бъде преобразувано задължението от конкретен клас, по отношение на един инструмент от въпросния клас или на конкретна единица от стойността на вземането по дълга;

76) „засегнат кредитор“ означава кредитор, чието вземане е свързано със задължение, което е намалено или преобразувано в акции или други инструменти на собственост чрез упражняването на правомощието за обезценяване или преобразуване вследствие на използването на инструмента за споделяне на загуби;

77) „засегнат притежател“ означава притежател на инструменти на собственост, чиито инструменти на собственост са обезсилени чрез упражняване на правомощието, посочено в член 63, параграф 1, буква з);

78) „подходящ орган“ означава орган на държавата членка, определен в съответствие с член 61 като отговорен съгласно националното право на тази държава за вземането на решенията, посочени в член 59, параграф 3;

79) „съответна институция майка“ означава институция майка в държава членка, институция майка от Съюза, финансов холдинг, смесен финансов холдинг, холдинг със смесена дейност, финансов холдинг майка в държава членка, финансов холдинг майка от Съюза, смесен финансов холдинг майка в държава членка или смесен финансов холдинг майка от Съюза, по отношение на които се прилага инструментът за споделяне на загуби;

80) „приемател“ означава субект, на когото се прехвърлят акции, други инструменти на собственост, дългови инструменти, активи, права или задължения или каквато и да е комбинация от тях от институция в режим на преструктуриране;

81) „работен ден“ означава ден, различен от събота, неделя или който и да е друг ден, който е официален празник в съответната държава членка;

82) „право на прекратяване“ означава правото на прекратяване на договор, правото на ускоряване, приключване, прихващане или нетиране на задължения или всички подобни разпоредби, които прекратяват, изменят или погасяват задължение на страна по договора, или разпоредби, които предотвратяват възникването на договорно задължение, което иначе би възникнало;

83) „институция в режим на преструктуриране“ означава институция, финансова институция, финансов холдинг, смесен финансов холдинг, холдинг със смесена дейност, финансов холдинг майка в държава членка, финансов холдинг майка от Съюза, смесен финансов холдинг майка в държава членка или смесен финансов холдинг майка от Съюза, по отношение на които се предприема действие по преструктуриране;

84) „дъщерно предприятие в Съюза“ означава установена в държава членка институция, която е дъщерно предприятие на институция от трета държава или предприятие майка от трета държава;

85) „предприятие майка от Съюза“ означава институция майка от Съюза, финансов холдинг майка от Съюза или смесен финансов холдинг майка от Съюза;

86) „институция от трета държава“ означава субект, чието главно управление е установено в трета държава, който би отговарял на определението за институция, ако бе установен в Съюза;

87) „предприятие майка от трета държава“ означава предприятие майка, финансов холдинг майка или смесен финансов холдинг майка, установен в трета държава;

88) „процедури за преструктуриране на трета държава“ означава действие съгласно правото на трета държава с цел управление на неизпълнението на задълженията от страна на институция от трета държава или на предприятие майка от трета държава, което е сравнимо по отношение на целите и очакваните резултати с действията по преструктуриране съгласно настоящата директива;

89) „клон в Съюза“ означава клон на институция от трета държава, който се намира в държава членка;

90) „съответен орган на трета държава“ означава орган на трета държава, отговарящ за изпълнението на функции, сравними с тези на органите за преструктуриране или на компетентните органи съгласно настоящата директива;

91) „механизъм за финансиране на ниво група“ означава механизъм или механизми за финансиране на държавата членка, в която се намира органът за преструктуриране на ниво група;

92) „огледална транзакция“ означава транзакция, която се сключва между два субекта от група с цел прехвърляне изцяло или частично на риска, създаден от друга транзакция, сключена между едно от тези субекти от групата и трета страна;

93) „вътрешногрупова гаранция“ означава договор, чрез който един субект от групата гарантира задълженията на друг субект от групата пред трето лице;

94) „гарантирани депозити“ означава гарантирани депозити съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 5) от Директива 2014/49/ЕС;

95) „отговарящи на условията депозити“ означава отговарящи на условията депозити съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 4) от Директива 2014/49/ЕС;

96) „покрита облигация“ означава инструмент съгласно посоченото в член 52, параграф 4 от Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета [1];

[1] Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) (ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 32).

97) „споразумение за финансово обезпечение с прехвърлително действие“ означава споразумение за финансово обезпечение с прехвърлително действие съгласно определението в член 2, параграф 1, буква б) от Директива 2002/47/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([1]);

98) „споразумение за нетиране“ означава споразумение, съгласно което няколко вземания или задължения могат да бъдат преобразувани в едно нетирано вземане, включително споразумения за приключващо нетиране, съгласно които при настъпването на събитие, налагащо изпълнение (независимо от това къде и как е определено), задълженията на страните се ускоряват, така че стават незабавно изискуеми, или се прекратяват, като и в двата случая се преобразуват в едно нетирано вземане или се заменят от такова, включително „разпоредби за приключващо нетиране“ съгласно определението в член 2, параграф 1, буква н), подточка i) от Директива 2002/47/ЕО и „нетиране“ съгласно определението в член 2, буква к) от Директива 98/26/ЕО;

99) „споразумение за прихващане“ означава споразумение, съгласно което две или повече вземания или задължения между институцията в режим на преструктуриране и контрагент могат да бъдат прихванати едно срещу друго;

100) „финансови договори“ включва следните договори и споразумения:

а) договори за ценни книжа, включително:

i) договори за закупуване, продажба или даване в заем на ценна книга, група или индекс от ценни книжа,

ii) опции върху ценна книга, група или индекс ценни книжа,

iii) репо сделка или обратна репо сделка във връзка с всяка такава ценна книга, група или индекс;

б) договори за стоки, включително:

i) договори за закупуване, продажба или даване в заем на стока, група или индекс от стоки при условие за бъдеща доставка;

ii) опции върху стока, група или индекс от стоки;

iii) репо сделка или обратна репо сделка във връзка с всяка такава стока, група или индекс;

в) фючърсни и форуърдни договори, включително договори (различни от стокови договори) за закупуване, продажба или прехвърляне на стока или собственост от друг характер, услуга, право или участие за конкретна цена на бъдеща дата;

г) споразумения за суапове, включително:

i) лихвени суапове и опции; спот или друг вид споразумения за размяна на валута; валутни суапове и опции; суапове и опции върху капиталови индекси или отделни капиталови инструменти; суапове и опции върху дългови индекси или отделни дългови инструменти; суапове и опции върху стокови индекси или отделни стоки; суапове и опции върху атмосферни условия, емисии или инфлация;

ii) суапове за обща доходност или върху кредитни спредове и кредитни суапове;

iii) споразумения или сделки, подобни на споразумение по подточка i) или ii), предмет на последващо търгуване на пазарите за суапове или деривати;

д) междубанкови споразумения за отпускане на заем със срок три месеца или по-малко;

е) рамкови споразумения за някои от договорите или споразуменията, посочени в букви а)—д);

([1]) Директива 2002/47/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 юни 2002 г. относно финансовите обезпечения (ОВ L 168, 27.6.2002 г., стр. 43).

101) „мярка за предотвратяване на кризи“ означава упражняването на правомощия за непосредствено отстраняване на пропуски или пречки пред възстановимостта по член 6, параграф 6, упражняването на правомощия за преодоляване или отстраняване на пречки пред възможността за преструктуриране по член 17 или 18, прилагането на мярка за ранна намеса по член 27, назначаването на временен управител по член 29 или упражняването на правомощията за обезценяване или преобразуване по член 59;

102) „мярка за управление на кризи“ означава действие по преструктуриране или назначаването на извънреден управител съгласно член 35 или на лице съгласно член 51, параграф 2 или съгласно член 72, параграф 1;

103) „потенциал за възстановяване“ означава способността на институцията да възстанови финансовото си състояние след значително влошаване;

104) „вложител“ означава вложител съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 6) от Директива 2014/49/ЕС;

105) „инвеститор“ означава инвеститор по смисъла на член 1, точка 4 от Директива 97/9/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([1]);

106) „определен национален макропруденциален орган“ означава органът, на който е възложено провеждането на макропруденциалната политика, посочен в препоръка Б1 от Препоръка на Европейския съвет за системен риск от 22 декември 2011 г. относно макропруденциалния мандат на националните органи (ESRB/2011/3);

107) „микро-, малки и средни предприятия“ означава микро-, малки и средни предприятия съгласно определението във връзка с критерия за годишен оборот, посочен в член 2, параграф 1 от приложението към Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията ([2]);

108) „регулиран пазар“ означава регулиран пазар съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 21 от Директива 2014/65/ЕС.

2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 115 за конкретизиране на критериите за определянето на дейностите, услугите и операциите, посочени в първа алинея, точка 35 във връзка с определението за „критични функции“, и критериите за определянето на стопанските дейности и свързаните с тях услуги, посочени в първа алинея, точка 36 във връзка с определението за „основни стопански дейности“.

Член 3

Определяне на отговорните за преструктурирането органи

1. Всяка държава членка определя един или, по изключение — повече органи за преструктуриране, оправомощени да прилагат инструментите за преструктуриране и да упражняват правомощията за преструктуриране.

2. Органът за преструктуриране е публичен административен орган или органи, на които са предоставени публични административни правомощия.

3. Органите за преструктуриране могат да бъдат националните централни банки, компетентните министерства или други публични административни органи или органи, на които са предоставени публични административни правомощия. По изключение държавите членки могат да предвидят, че орган за преструктуриране могат да бъдат компетентните органи за надзор за целите на Регламент (ЕС) № 575/2013 и Директива 2013/36/ЕС. Въвеждат се подходящи структурни механизми, за да се гарантира оперативна независимост и за избягването на конфликт на интереси между надзорните функции по Регламент (ЕС) № 575/2013 и Директива 2013/36 /ЕС или други функции на съответния орган и функциите на органите за преструктуриране по настоящата директива, без да се засягат задълженията за обмен на информация и сътрудничество, въведени в параграф 4. По-специално, държавите членки гарантират, че в рамките на компетентните органи, националните централни банки, компетентните министерства или другите органи съществува оперативна независимост между функциите по преструктуриране и надзорните или други функции на съответния орган.

([1]) Директива 97/9/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 3 март 1997 г. относно схемите за обезщетение на инвеститорите (ОВ L 84, 26.3.1997 г., стр. 22).

([2]) Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията от 6 май 2003 г. относно определението за микро-, малки и средни предприятия (ОВ L 124, 20.5.2003 г., стр. 36).

Персоналът, участващ в изпълнението на функциите на органа за преструктуриране по настоящата директива, трябва да е структурно обособен и да ползва отделни линии за отчетност от персонала, участващ в изпълнението на задачите в съответствие с Регламент (ЕС) № 575/2013 и Директива 2013/36/ЕС, или по отношение на другите функции на съответния орган.

За целите на настоящия параграф, държавата членка или органът за преструктуриране приема и оповестява публично всички необходими съответни вътрешни правила, включително правилата относно професионалната тайна и обмена на информация между различните функционални области.

4. Държавите членки изискват органите, които упражняват надзорни функции и функции по преструктуриране, и лицата, които упражняват тези функции от тяхно име, да си сътрудничат активно при подготовката, планирането и изпълнението на решения за преструктуриране, както когато органът за преструктуриране и компетентният орган са различни субекти, така и когато функциите се изпълняват от един и същ субект.

5. Всяка държава членка определя едно министерство, което отговаря за упражняването на функциите на компетентно министерство по настоящата директива.

6. Когато органът за преструктуриране в държава членка не е компетентното министерство, той информира компетентното министерство за решенията по настоящата директива и, освен ако не е предвидено друго в националното право, трябва да получи неговото одобрение преди изпълнението на решенията, които имат пряко фискално въздействие или системни последствия.

7. Решенията, взети от компетентните органи, органите за преструктуриране и ЕБО в съответствие с настоящата директива, трябва да са съобразени с потенциалното въздействие на решението във всички държави членки, на чиято територия извършват дейност институцията или групата, и да свеждат до минимум отрицателните последици за финансовата стабилност и отрицателните икономически и социални последици в тези държави членки. Решенията на ЕБО се вземат в съответствие с член 38 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

8. Държавите членки гарантират, че органите за преструктуриране разполагат с експертен опит, ресурси и оперативен капацитет да прилагат действия по преструктуриране и могат да упражняват своите правомощия с бързината и гъвкавостта, необходими за постигане на целите на преструктурирането.

9. ЕБО, в сътрудничество с компетентните органи и органите за преструктуриране, развива необходимите експертен опит, ресурси и оперативен капацитет и наблюдава изпълнението на параграф 8, включително посредством периодични партньорски проверки.

10. Когато в съответствие с параграф 1 дадена държава членка определи повече от един орган за целите на прилагането на инструментите за преструктуриране и упражняване на правомощията за преструктуриране, тя представя надлежно мотивирано уведомление за действията си на ЕБО и Комисията и ясно разпределя функциите и отговорностите между тези органи, осигурява подходяща координация между тях и определя един орган като орган за контакт за целите на сътрудничеството и координацията със съответните органи в други държави членки.

11. Държавите членки информират ЕБО за националния орган или органи, определени за органи за преструктуриране, и за органа за контакт и, когато това е приложимо, за техните специфични функции и отговорности. ЕБО публикува списъка на органите за преструктуриране и на органите за контакт.

12. Без да се засяга член 85, държавите членки могат в съответствие с националното право да ограничат отговорността на органа за преструктуриране, компетентния орган и съответния им персонал за действие и бездействие при изпълнението на техните задължения съгласно настоящата директива.

ДЯЛ II

ПОДГОТОВКА

ГЛАВА I

Планове за възстановяване и планове за преструктуриране

Раздел 1

Общи разпоредби

Член 4

Облекчени задължения за някои институции

1. Предвид въздействието, което неизпълнението на задълженията от страна на институцията би могло да има поради естеството на стопанската ѝ дейност, акционерната ѝ структура, правната ѝ форма, рисковия ѝ профил, размера и правния ѝ статус, нейната взаимосвързаност с други институции или с финансовата система като цяло, обхвата и сложността на дейностите ѝ, членството ѝ в институционална защитна схема или други кооперативни системи за взаимна солидарност в съответствие с член 113, параграф 7 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и извършването на инвестиционни услуги или дейности съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 2 от Директива 2014/65/ЕС, а така също и въпроса дали неизпълнението на задълженията от страна на институцията и последващата ѝ ликвидация чрез обичайно производство по несъстоятелност е вероятно да окажат значителни отрицателни последици върху финансовите пазари, други институции, условията за финансиране или икономиката като цяло, държавите членки гарантират, че компетентните органи и органите за преструктуриране определят следното:

а) съдържанието и подробностите за плановете за възстановяване и преструктуриране, предвидени в членове 5 – 12;

б) датата, до която се изготвят първите планове за възстановяване и преструктуриране, както и честотата на актуализиране на плановете за възстановяване и преструктуриране, която може да бъде по-ниска от предвидената в член 5, параграф 2, член 7, параграф 5, член 10, параграф 6 и член 13, параграф 3;

в) съдържанието и подробности за информацията, която се изисква от институциите съгласно член 5, параграф 5, член 11, параграф 1 и член 12, параграф 2, както и раздели А и Б от приложението;

г) степента на подробност на оценката на възможността за преструктуриране, съгласно предвиденото в членове 15 и 16 и в раздел В от приложението.

2. Компетентните органи и когато е приложимо, органите за преструктуриране, извършват оценката, посочена в параграф 1, след провеждане, когато е целесъобразно, на консултация с националния макропруденциален орган.

3. Държавите членки гарантират, че когато се налагат облекчени задължения, компетентните органи и когато е приложимо – органите за преструктуриране, могат по всяко време да наложат пълни, необлекчени задължения.

4. Държавите членки гарантират, че налагането на облекчени задължения само по себе си не засяга правомощията на компетентния орган и когато е приложимо – на органа за преструктуриране, да предприема мярка за предотвратяване на кризи или мярка за управление на кризи.

5. До 3 юли 2015 г. ЕБО издава насоки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 за конкретизиране на критериите, посочени в параграф 1, приложими за предвидената в същия параграф оценка на въздействието, което неизпълнението на задълженията от страна на дадена институция може да окаже върху финансовите пазари, върху други институции и върху условията за финансиране.

6. Като взема предвид, когато е целесъобразно, опита, придобит при прилагането на насоките, посочени в параграф 5, ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, с които се конкретизират критериите, посочени в параграф 1, за оценка – в съответствие със същия параграф – на въздействието, което неизпълнението на задълженията от страна на дадена институция може да окаже върху финансовите пазари, върху други институции и върху условията за финансиране.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 3 юли 2017 г.

На Комисията се предоставя правомощието да приеме регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея, в съответствие с членове 10 – 14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

7. Компетентните органи и органите за преструктуриране информират ЕБО за начина, по който прилагат параграфи 1, 8, 9 и 10 по отношение на институциите в рамките на тяхната компетентност. До 31 декември 2017 г. ЕБО представя пред Европейския парламент, Съвета и Комисията доклад относно прилагането на параграфи 1, 8, 9 и 10. По-специално в този доклад се отбелязват всякакви различия в прилагането на параграфи 1, 8, 9 и 10 на национално равнище.

8. При спазване на параграфи 9 и 10 държавите членки гарантират, че компетентните органи и когато е приложимо, органите за преструктуриране, могат да отменят прилагането на:

а) изискванията по раздели 2 и 3 от настоящата глава по отношение на институции, свързани с централен орган и изцяло или частично освободени от спазването на пруденциалните изисквания в националното право в съответствие с член 10 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

б) изискванията по раздел 2 по отношение на институции, които членуват в институционална защитна схема.

9. При предоставянето на освобождаване по параграф 8 държавите членки

а) прилагат на консолидирана основа изискванията, посочени в раздели 2 и 3 от настоящата глава, по отношение на централния орган и свързаните с него институции по смисъла на член 10 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

б) изискват от институционалната защитна схема да изпълнява изискванията на раздел 2 в сътрудничество с всички нейни членове, за които се прилага освобождаването.

За тази цел всяко използване в раздели 2 и 3 от настоящата глава на понятието „група“ включва централен орган и институциите, свързани с него по смисъла на член 10 от Регламент(ЕС) № 575/2013, както и техните дъщерни предприятия, и всяко използване на понятията „предприятия майки“ или „институции“, подлежащи на консолидиран надзор съгласно член 111 от Директива 2013/36/ЕС, включва централния орган.

10. Институциите, подлежащи на пряк надзор от страна на Европейската централна банка съгласно член 6, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 или съставляващи значителен дял от финансовата система на дадена държава членка, изготвят свои собствени планове за възстановяване в съответствие с раздел 2 от настоящата глава, като за тях се прилагат индивидуални планове за преструктуриране в съответствие с раздел 3.

За целите на настоящия параграф се счита, че операциите на дадена институция съставляват значителен дял от финансовата система на тази държава членка, ако е изпълнено някое от следните условия:

а) общата стойност на нейните активи надхвърля 30 000 000 000 EUR; или

б) съотношението на общите ѝ активи спрямо БВП на държавата членка на установяване надхвърля 20 %, освен ако общата стойност на нейните активи е под 5 000 000 000 EUR.

11. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение, в които се установяват единни формуляри, таблици и определения за определянето и предаването на информация от компетентните органи и органите за преструктуриране към ЕБО за целите на параграф 7, като при това се спазва принципът на пропорционалност.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение до 3 юли 2015 г.

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Раздел 2

Планиране на възстановяването

Член 5

Планове за възстановяване

1. Държавите членки гарантират, че всяка институция, която не е част от група, подлежаща на консолидиран надзор съгласно членове 111 и 112 от Директива 2013/36/ЕС, изготвя и поддържа план за възстановяване, в който се предвижда предприемането на мерки от страна на институцията за възстановяване на финансовото ѝ състояние след значително влошаване на финансовото ѝ положение. Плановете за възстановяване се считат за правила за управление по смисъла на член 74 от Директива 2013/36/ЕС.

2. Компетентните органи гарантират, че институциите актуализират своите планове за възстановяване най-малко веднъж годишно или след промяна в правната или организационната структура на институцията, нейната стопанска дейност или финансово положение, която може да окаже съществени последици върху плана за възстановяване или да наложи промяна в него. Компетентните органи могат да задължат институциите да актуализират плановете си за възстановяване по-често.

3. В плановете за възстановяване не се предвижда достъп или получаване на извънредна публична финансова подкрепа.

4. Когато е целесъобразно, в плановете за възстановяване се включва анализ на това как и кога дадена институция може да кандидатства – при посочените в плана условия – за използването на улеснения от централната банка и се определят активите, които се очаква да се приемат за обезпечение.

5. Без да се засяга член 4, държавите членки гарантират, че плановете за възстановяване съдържат информацията, посочена в раздел А от приложението. Държавите членки могат да изискват в плановете за възстановяване да се включи допълнителна информация.

Плановете за възстановяване включват също така мерки, които институцията би могла да предприеме, ако са изпълнени условията за ранна намеса съгласно член 27.

6. Държавите членки изискват плановете за възстановяване да включват подходящи условия и процедури, за да се създадат условия за навременно прилагане на действията по възстановяване, както и за широк спектър от варианти за възстановяване. Държавите членки изискват в плановете за възстановяване да се разглеждат различни сценарии на сериозни макроикономически и финансови сътресения от значение за конкретните условия на институцията, включително събития, обхващащи цялата система, и сътресения, свързани с отделни юридически лица и групи.

7. До 3 юли 2015 г. ЕБО, в тясно сътрудничество с Европейския съвет за системен риск (ЕССР), издава в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 насоки, с които се конкретизират допълнително различните сценарии, които да се използват за целите на параграф 6 от настоящия член.

8. Държавите членки могат да предвидят, че компетентните органи имат правомощието да изискват от дадена институция да поддържа подробна документация за финансовите договори, по които тази институция е страна.

9. Ръководният орган на институцията по параграф 1 извършва оценка и одобрява плана за възстановяване, преди да го представи на компетентния орган.

10. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, в които, без да се засяга член 4, се конкретизира допълнително минималната информация, която да се съдържа в плана за възстановяване по параграф 5 от настоящия член.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 3 юли 2015 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10 – 14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 6

Оценяване на плановете за възстановяване

1. Държавите членки изискват от институциите, задължени да изготвят планове за възстановяване съгласно член 5, параграф 1 и член 7, параграф 1, да представят тези планове за възстановяване за преглед от компетентния орган. Държавите членки изискват институциите да докажат по убедителен за компетентния орган начин, че тези планове отговарят на критериите, посочени в параграф 2.

2. В рамките на шест месеца от представянето на всеки план и след консултация с компетентните органи на държавите членки, в които се намират значими клонове, доколкото това е от значение за съответния клон, компетентните органи правят преглед на този план и оценяват доколко той отговаря на изискванията, предвидени в член 5, както и на следните критерии:

а) обоснована е вероятността с прилагането на предложените в плана мерки да се запази или възстанови жизнеспособността и финансовото състояние на институцията или на групата, като се вземат предвид подготвителните мерки, които институцията е предприела или планира да предприеме;

б) обоснована е вероятността планът и конкретните варианти в рамките на плана да бъдат приложени бързо и ефективно в условията на финансови сътресения, като се избягват във възможно най-голяма степен значителни неблагоприятни последици за финансовата система, включително и при сценарии, които биха довели до прилагането на планове за възстановяване от други институции в рамките на същия период.

3. При оценяване на целесъобразността на плановете за възстановяване компетентният орган взема предвид съответствието на капиталовата структура и структурата на финансиране на институцията на степента на сложност на организационната структура и рисковия профил на институцията.

4. Компетентният орган предоставя плана за възстановяване на органа за преструктуриране. Органът за преструктуриране може да разгледа плана за възстановяване, за да набележи евентуални действия в него, които могат да окажат неблагоприятно въздействие върху възможността за преструктуриране на институцията, и да отправи препоръки по тези въпроси до компетентния орган.

5. Когато компетентният орган прецени, че планът за възстановяване има съществени слабости или са налице съществени пречки за прилагането му, той уведомява институцията или предприятието майка на групата за своята оценка и изисква от нея да представи в рамките на два месеца – срок, който с разрешение от органа може да бъде удължен с още един месец – преразгледан план, от който става ясно как се отстранени тези слабости или пречки.

Преди да изиска от институция да представи повторно план за възстановяване, компетентният орган дава възможност на институцията да изрази своето становище относно това изискване.

Когато компетентният орган счита, че слабостите и пречките не са били отстранени по подходящ начин в преразгледания план за възстановяване, той може да укаже на институцията да внесе конкретни промени в плана.

6. Ако институцията не представи преразгледан план за възстановяване или ако компетентният орган прецени, че в преразгледания план за възстановяване не са отстранени по подходящ начин забелязаните при първоначалната оценка слабости или потенциални пречки, и ако не е възможно те да бъдат отстранени по подходящ начин чрез указание за конкретни промени в плана, компетентният орган изисква от институцията в рамките на разумен срок да набележи промени, които би могла да внесе в своята дейност, така че да отстрани слабостите в плана за възстановяване или пречките за прилагането му.

Ако институцията не успее да набележи такива промени в рамките на срока, определен от компетентния орган, или ако компетентният орган прецени, че предложените от институцията действия няма да отстранят по подходящ начин слабостите или пречките, той може да укаже на институцията да предприеме всички мерки, които счете за необходими и пропорционални, като отчита сериозността на слабостите и пречките и въздействието на мерките върху дейността на институцията.

Без да се засяга член 104 от Директива 2013/36/ЕС, компетентният орган може да укаже на институцията да:

а) намали своя рисков профил, включително ликвидния риск;

б) позволи прилагането на своевременни мерки за рекапитализация;

в) преразгледа своята стратегия и структура;

г) промени стратегията за финансиране, така че да се подобри устойчивостта на основните стопански дейности и критичните функции;

д) промени своята управленска структура.

Посоченият в настоящия параграф списък от мерки не възпрепятства държавите членки да оправомощят компетентните органи да предприемат допълнителни мерки съгласно националното право.

7. Когато компетентният орган изиска от дадена институция да предприеме мерки съгласно параграф 6, неговото решение относно мерките трябва да е мотивирано и пропорционално.

Решението се съобщава писмено на институцията и подлежи на обжалване.

8. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, в които се конкретизират минималните критерии, които компетентният орган трябва да разгледа за целите на оценката по параграф 2 от настоящия член и по член 8, параграф 1.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 3 юли 2015 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10 –14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 7

Планове за възстановяване на групата

1. Държавите членки гарантират, че предприятията майки от Съюза изготвят и представят на консолидиращия надзорник план за възстановяване на групата. Плановете за възстановяване на групата се състоят от план за възстановяване на групата под ръководството на предприятието майка от Съюза като цяло. В плана за възстановяване на групата се набелязват мерки, които може да е необходимо да бъдат приложени на нивото на предприятието майка от Съюза и на всяко отделно дъщерно предприятие.

2. В съответствие с член 8 компетентните органи може да изискват от дъщерните предприятия да изготвят и представят планове за възстановяване на индивидуална основа.

3. При условие че са въведени изискванията за поверителност, предвидени в настоящата директива, консолидиращият надзорник препраща плановете за възстановяване на групата на:

а) съответните компетентни органи, посочени в членове 115 и 116 от Директива 2013/36/ЕС;

б) компетентните органи на държавите членки, в които се намират значими клонове, доколкото това е от значение за съответния клон;

в) органът за преструктуриране на ниво група; както и

г) органите за преструктуриране на дъщерните предприятия.

4. Планът за възстановяване на групата има за цел стабилизиране на цялата група или на всяка институция от групата, когато те са подложени на сътресения, така че да се преодолеят или отстранят причините за нестабилността и да се възстанови финансовото състояние на групата или на въпросната институция, като същевременно се отчита финансовото състояние на други субекти от групата.

Планът за възстановяване на групата включва мерки, които осигуряват координация и последователност на мерките, предприемани на нивото на предприятието майка от Съюза, на нивото на дружествата по член 1, параграф 1, букви в) и г), както и на мерките, които се предприемат на нивото на дъщерните предприятия и, когато е приложимо, в съответствие с Директива 2013/36/ЕС – на нивото на значими клонове.

5. Планът за възстановяване на групата, както и всеки план, изготвен за отделно дъщерно предприятие включва посочените в член 5 елементи. Когато е приложимо, тези планове включват мерки за финансова подкрепа в рамките на групата, приети съгласно споразумение за вътрешногрупова финансова подкрепа, сключено в съответствие с глава III.

6. Плановете за възстановяване на групата включват редица варианти за възстановяване, в които се предвиждат действия, които да бъдат предприети при различните сценарии, предвидени в член 5, параграф 6.

В плана за възстановяване на групата за всеки от сценариите се посочва дали са налице пречки пред прилагането на мерките за възстановяване в рамките на групата, включително на нивото на отделните субекти, обхванати от плана, и дали има съществени практически или правни пречки пред бързото прехвърляне на собствен капитал или изплащането на задължения или активи в рамките на групата.

7. Ръководният орган на субекта, който изготвя плана за възстановяване на групата в съответствие с параграф 1, извършва оценка и одобрява плана за възстановяване преди представянето му на консолидиращия надзорник.

Член 8

Оценяване на плановете за възстановяване на групата

1. Консолидиращият надзорник заедно с компетентните органи на дъщерните предприятия, след консултация с компетентните органи, посочени в член 116 от Директива 2013/36/ЕС, и с компетентните органи на значимите клонове, доколкото това е от значение за значимия клон, разглежда плана за възстановяване на групата и преценява до каква степен той отговоря на изискванията и критериите, предвидени в членове 6 и 7. Оценката се извършва в съответствие с процедурата по член 6 и с настоящия член и при нея се отчита потенциалното въздействие на мерките за възстановяване върху финансовата стабилност във всички държави членки, в които групата извършва дейност.

2. Консолидиращият надзорник и компетентните органи на дъщерните предприятия полагат усилия да постигнат съвместно решение относно:

а) прегледа и оценката на плана за възстановяване на групата;

б) необходимостта от изготвяне на план за възстановяване на индивидуална основа за институции, които са част от групата; както и

в) приложението на мерките, посочени в член 6, параграфи 5 и 6.

Страните полагат усилия да постигнат съвместно решение в срок от четири месеца от датата на предаване на плана за възстановяване на групата от консолидиращия надзорник в съответствие с член 7, параграф 3.

В съответствие с член 31, буква в) от Регламент (ЕС) № 1093/2010 ЕБО може по искане на компетентен орган да съдейства на компетентните органи за постигането на съвместно решение.

3. Ако в рамките на четири месеца от датата на предаване на плана за възстановяване не е постигнато съвместно решение на компетентните органи относно прегледа и оценката на този план или на всякакви мерки, които предприятието майка от Съюза трябва да предприеме в съответствие с член 6, параграфи 5 и 6, консолидиращият надзорник взема самостоятелно решение във връзка с тези въпроси. Консолидиращият надзорник взема своето решение, след като е взел предвид мненията и резервите на другите компетентни органи, изразени през четиримесечния срок. Консолидиращият надзорник съобщава решението на предприятието майка от Съюза и на другите компетентни органи.

Ако до изтичането на четиримесечния срок някой от посочените в параграф 2 компетентни органи е отнесъл въпрос, посочен в параграф 7, до ЕБО в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, консолидиращият надзорник отлага вземането на решение и изчаква решението, което ЕБО може да вземе в съответствие с член 19, параграф 3 от посочения регламент, след което взема решение в съответствие с решението на ЕБО. Четиримесечният срок се счита за срок за помиряване по смисъла на посочения регламент. ЕБО взема своето решение в рамките на един месец. Ако четиримесечният срок е изтекъл или е било постигнато съвместно решение, въпросът не се отнася до ЕБО. Ако ЕБО не вземе решение в рамките на един месец, се прилага решението на консолидиращия надзорник.

4. При липса на съвместно решение на компетентните органи в рамките на четири месеца от датата на предаване относно:

а) необходимостта от изготвяне на план за възстановяване на индивидуална основа за институциите в рамките на неговата компетентност, или

б) прилагането на ниво дъщерно предприятие на мерките, посочени в член 6, параграфи 5 и 6,

всеки компетентен орган взема самостоятелно решение по този въпрос.

Ако до изтичането на четиримесечния срок някой от съответните компетентни органи е отнесъл въпрос, посочен в параграф 7, до ЕБО в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, компетентният орган на дъщерното предприятие отлага вземането на решение и изчаква решението, което ЕБО може да вземе в съответствие с член 19, параграф 3 от посочения регламент, след което взема решение в съответствие с решението на ЕБО. Четиримесечният срок се счита за срок за помиряване по смисъла на посочения регламент. ЕБО взема своето решение в рамките на един месец. Ако четиримесечният срок е изтекъл или е било постигнато съвместно решение, въпросът не се отнася до ЕБО. Ако ЕБО не вземе решение в рамките на един месец, се прилага решението на компетентния орган, отговарящ за дъщерното предприятие на индивидуално ниво.

5. Останалите компетентни органи, които нямат разногласия по параграф 4, могат да постигнат съвместно решение относно план за възстановяване на групата, който включва субекти от групата в рамките на тяхната компетентност.

6. Съвместното решение по параграф 2 или 5 и решенията, взети от компетентните органи при липса на съвместно решение по параграфи 3 и 4, се признават за окончателни и се прилагат от компетентните органи в съответните държави членки.

7. При искане от компетентен орган в съответствие с параграф 3 или 4 ЕБО може само да съдейства на компетентните органи за постигането на съгласие в съответствие с член 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 във връзка с оценката на плановете за възстановяване и прилагането на мерките по член 6, параграф 6, букви а), б) и г).

Член 9

Показатели, свързани с плана за възстановяване

1. За целите на членове 5 – 8 компетентните органи изискват всеки план за възстановяване да включва установена от институцията рамка от показатели за определяне на етапите, на които могат да бъдат предприети подходящите действия, посочени в плана. Тези показатели се съгласуват с компетентните органи при извършването на оценката на плановете за възстановяване в съответствие с членове 6 и 8. Показателите могат да имат качествен или количествен характер, свързан с финансовото състояние на институцията, и трябва да могат да бъдат лесно наблюдавани. Компетентните органи гарантират, че институциите въвеждат подходящи механизми за редовното наблюдение на показателите.

Независимо от първа алинея институцията може:

а) да предприеме действие съгласно своя план за възстановяване, когато съответният показател не е изпълнен, но ръководният орган на институцията счита това за целесъобразно с оглед на обстоятелствата; или

б) да се въздържи от предприемането на такова действие, когато ръководният орган на институцията не го счита за целесъобразно с оглед на обстоятелствата.

Решението за предприемане на действие, посочено в плана за възстановяване, или решението за въздържане от предприемането на такова действие незабавно се съобщава на компетентния орган.

2. До 3 юли 2015 г. ЕБО издава в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС)№ 1093/2010 насоки, в които се определя минималният списък на качествените и количествените показатели, посочени в параграф 1.

Раздел 3

Планиране на режима на преструктуриране

Член 10

Планове за преструктуриране

1. Органът за преструктуриране, след консултация с компетентния орган и след консултация с органите за преструктуриране на юрисдикциите, на чиято територия се намират значими клонове, доколкото това е от значение за значимия клон, изготвя план за преструктуриране за всяка институция, която не е част от група, подлежаща на консолидиран надзор съгласно членове 111 и 112 от Директива 2013/36/ЕС. Планът за преструктуриране предвижда действия по преструктуриране, които органът за преструктуриране може да предприеме, когато институцията отговаря на условията за преструктуриране. Информацията, посочена в параграф 7, буква а) се разкрива пред съответната институция.

2. Когато изготвя плана за преструктуриране, органът за преструктуриране набелязва всички съществени пречки пред възможността за преструктуриране и когато е необходимо и пропорционално – очертава съответните действия за преодоляване на тези пречки съгласно глава II от настоящия дял.

3. В плана за преструктуриране се вземат предвид съответните сценарии, включително такива, при които неизпълнението на задълженията може да бъде изолирано или напротив — може да се наблюдава по време на по-мащабна финансова нестабилност или събития, засягащи цялата система. В плана за преструктуриране не се допуска нито едно от следните:

а) извънредна публична финансова подкрепа, освен използването на средства от механизмите за финансиране, създадени в съответствие с член 100;

б) извънредно ликвидно улеснение от централната банка; или

в) ликвидно улеснение от централната банка, което се предоставя при нестандартизирани условия за обезпечение, матуритет и лихвен процент.

4. В плановете за преструктуриране се включва анализ на това как и кога дадена институция може да кандидатства – при посочените в плана условия – за използването на улеснения от централната банка и се определят активите, които се очаква да се приемат за обезпечение.

5. Органите за преструктуриране могат да изискват институциите да им съдействат при изготвянето и актуализирането на плановете.

6. Плановете за преструктуриране се подлагат на преглед и, когато е целесъобразно, се актуализират най-малко веднъж годишно и след всяка съществена промяна в правната или организационната структура, дейността или финансовото състояние на институцията, която може да окаже съществени последици върху ефективността на плана или да наложи по друг начин неговото преразглеждане.

За целите на преразглеждането или актуализирането на плановете за преструктуриране по първа алинея институциите и компетентните органи незабавно информират органите за преструктуриране за всяка промяна, която налага това преразглеждане или актуализиране.

7. Без да се засяга член 4, в плана за преструктуриране се очертават различни варианти за прилагане към институцията на посочените в дял IV инструменти и правомощия за преструктуриране. Той включва, доколкото е целесъобразно и възможно, количествено определени:

а) обобщение на ключови елементи от плана;

б) обобщение на съществените промени, настъпили в институцията от последното предоставяне на информация във връзка с преструктурирането;

в) примери за това как критичните функции и основните стопански дейности могат да бъдат правно и икономически обособени, доколкото е необходимо, от другите функции, така че да се осигури непрекъснатост при неизпълнение на задълженията от страна на институцията;

г) оценка на графика за изпълнение на всеки съществен аспект от плана;

д) подробно описание на оценката на възможността за преструктуриране, извършена в съответствие с параграф 2 от настоящия член и с член 15;

е) описание на всички мерки, изисквани съгласно член 17, за преодоляване или отстраняване на пречките пред възможността за преструктуриране, набелязани в резултат на извършената съгласно член 15 оценка;

ж) описание на процесите за определяне на стойността и възможността за пазарна реализация на критични функции, основни стопански дейности и активи на институцията;

з) подробно описание на мерките, чрез които се гарантира, че изискваната съгласно член 11 информация е актуална и по всяко време е на разположение на органите за преструктуриране;

и) разяснение от органа за преструктуриране относно това как вариантите за преструктуриране биха могли да бъдат финансирани, без да се допуска нито едно от следните;

i) извънредна публична финансова подкрепа, освен използването на средства от механизмите за финансиране, създадени в съответствие с член 100;

ii) извънредно ликвидно улеснение от централната банка; или

iii) ликвидно улеснение от централната банка, което се предоставя при нестандартизирани условия за обезпечение, матуритет и лихвен процент;

й) подробно описание на различни стратегии за преструктуриране, които могат да се приложат в зависимост от различните възможни сценарии и приложимите срокове;

к) описание на важни взаимозависимости;

л) описание на вариантите за запазване на достъпа до плащания и услуги по клиринг и друга инфраструктура, както и оценка на възможността за прехвърляне на позиции на клиенти;

м) анализ на въздействието на плана върху служителите на институцията, включително оценка на всички свързани разходи, както и описание на предвидените процедури за консултация с персонала по време на процеса на преструктуриране, като се отчитат националните системи за диалог със социалните партньори, когато е приложимо;

н) план за връзки с медиите и обществеността;

о) минималното изискване за собствен капитал и за приемливи задължения съгласно член 45, параграф 1 и краен срок за достигане на това ниво, когато е приложимо;

п) когато е приложимо, минималното изискване за собствен капитал и финансови инструменти за договорно споделяне на загуби съгласно член 45, параграф 1 и краен срок за достигане на това ниво, когато е приложимо;

р) описание на най-важните операции и системи за поддържане на непрекъснатото функциониране на оперативните процеси на институцията;

с) когато е приложимо, становища на институцията във връзка с плана за преструктуриране.

8. Държавите членки гарантират, че органите за преструктуриране разполагат с правомощието да изискват от дадена институция и дружество по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) да поддържат подробна документация за финансовите договори, по които са страна. Органът за преструктуриране може да определи краен срок, в който институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) трябва да са в състояние да представят тази документация. Същият краен срок се прилага спрямо всички институции и дружества по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) в рамките на неговата компетентност. Органът за преструктуриране може да реши да определи различен краен срок за различните видове финансови договори, посочени в член 2, точка 100. Настоящият параграф не засяга правомощието за събиране на информация на компетентния орган.

9. След консултации с ЕССР ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, определящи допълнително съдържанието на плана за преструктуриране.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 3 юли 2015 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10 – 14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 11

Информация за целите на плановете за преструктуриране и сътрудничество от страна на институциите

1. Държавите членки гарантират, че органите за преструктуриране разполагат с правомощието да изискат от институциите:

а) да им сътрудничат доколкото е необходимо в процеса на изготвяне на плановете за преструктуриране;

б) да им предоставят пряко или чрез компетентния орган цялата необходима информация за изготвяне и прилагане на плановете за преструктуриране.

По-специално органите за преструктуриране трябва да разполагат с правомощието да изискват, наред с друга информация, информацията и анализите, посочени в раздел Б от приложението.

2. Компетентните органи в съответните държави членки си сътрудничат с органите за преструктуриране с цел да проверят дали част или цялата информация по параграф 1 е вече налична. Ако информацията е налична, компетентните органи я предоставят на органите за преструктуриране.

3. ЕБО разработва проекти за технически стандарти за изпълнение за конкретизиране на процедури и минимален набор от стандартни формуляри и таблици за предоставянето на информация съгласно настоящия член.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение до 3 юли 2015 г.

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 12

Планове за преструктуриране на групата

1. Държавите членки гарантират, че органите за преструктуриране на ниво група, заедно с органите по преструктуриране на дъщерните предприятия и след консултация с органите за преструктуриране на значими клонове, доколкото това е от значение за значимия клон, изготвят планове за преструктуриране на групата. Плановете за преструктуриране на групата включват план за преструктуриране на групата под ръководството на предприятието майка от Съюза като цяло чрез преструктуриране на ниво предприятие майка от Съюза или чрез разделяне и преструктуриране на дъщерните предприятия. В плана за преструктуриране на групата се набелязват мерки за преструктуриране на:

а) предприятието майка от Съюза;

б) дъщерните предприятия, които са част от групата и които се намират в Съюза;

в) дружествата по член 1, параграф 1, букви в) и г); както и

г) при спазване на дял VI – дъщерните предприятия, които са част от групата и които се намират извън Съюза.

2. Планът за преструктуриране на групата се изготвя въз основа на информацията, представена съгласно член 11.

3. В плана за преструктуриране на групата:

а) се посочват действията по преструктуриране, които да бъдат предприети във връзка със субекти от групата както посредством действия по преструктуриране по отношение на субектите по член 1, параграф 1, букви б), в) и г), предприятието майка и дъщерните институции, така и посредством координирани действия по преструктуриране по отношение на дъщерните институции, при сценариите, предвидени в член 10, параграф 3;

б) се разглежда въпросът доколко инструментите за преструктуриране и правомощията за преструктуриране могат да се прилагат и упражняват по координиран начин по отношение на субектите от групата, установени в Съюза, включително и мерки за улесняване на придобиването от трето лице на групата като цяло или на отделни стопански дейности или дейности, които се извършват от редица субекти от групата, или определени субекти от групата, и се набелязват възможните пречки пред координираното преструктуриране;

в) когато групата включва субекти, учредени в трети държави, се определят подходящите мерки за сътрудничество и координация със съответните органи в тези трети държави и последствията за преструктурирането в рамките на Съюза;

г) се набелязват мерките, включително и правното и икономическо обособяване на определени функции или стопански дейности, които са необходими за улесняване на преструктурирането на групата, когато са изпълнени условията за преструктуриране;

д) се посочват допълнителни действия, които не са посочени в настоящата директива и които органът за преструктуриране на ниво група възнамерява да предприеме за преструктуриране на групата;

е) се набелязват възможностите за финансиране на действията по преструктуриране на групата и — когато ще бъде необходим механизъм за финансиране — се посочват принципите за поделяне на отговорността за това финансиране между източници на финансиране в различни държави членки. В плана не се допуска нито едно от следните:

i) извънредна публична финансова подкрепа, освен използването на средства от механизмите за финансиране, създадени в съответствие с член 100;

ii) извънредно ликвидно улеснение от централната банка; или

iii) ликвидно улеснение от централната банка, което се предоставя при нестандартизирани условия за обезпечение, матуритет и лихвен процент.

Тези принципи се определят въз основа на справедливи и балансирани критерии, и по-специално са съобразени с член 107, параграф 5 и въздействието върху финансовата стабилност във всички съответни държави членки.

4. Оценката на възможността за преструктуриране на групата съгласно член 16 се извършва едновременно с изготвянето и актуализирането на плана за преструктуриране на групата в съответствие с настоящия член. В плана за преструктуриране на групата се включва подробно описание на оценката на възможността за преструктуриране, извършена в съответствие с член 16.

5. Планът за преструктуриране на групата не трябва да има непропорционално въздействие върху която и да е държава членка.

6. След консултация с ЕССР ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, определящи съдържанието на плановете за преструктуриране, като взема предвид разнообразието от стопански модели на групи на вътрешния пазар.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 3 юли 2015 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти, в съответствие с членове 10 – 14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 13

Изискване и процедура за плановете за преструктуриране на група

1. Предприятията майки от Съюза представят на органа за преструктуриране на ниво група информацията, която може да се изисква в съответствие с член 11. Тази информация се отнася за предприятието майка от Съюза и, доколкото е необходимо —за всеки субект от групата, включително дружествата по член 1, параграф 1, букви в) и г).

При условие че са въведени изисквания за поверителност съгласно предвиденото в настоящата директива, органът за преструктуриране на групата препраща получената в съответствие с настоящия параграф информация на:

а) ЕБО;

б) органите за преструктуриране на дъщерните предприятия;

в) органите за преструктуриране на държави, в чиято юрисдикция се намират значими клонове, доколкото това е от значение за значимия клон;

г) съответните компетентни органи, посочени в членове 115 и 116 от Директива 2013/36/ЕС; и

д) органите за преструктуриране на държавите членки, в които са установени дружествата по член 1, параграф 1, букви в) и г).

Информацията, предоставяна от органа за преструктуриране на ниво група на органите за преструктуриране и на компетентните органи на дъщерните предприятия, на органите за преструктуриране на държавата, в чиято юрисдикция се намират значими клонове, и на съответните компетентни органи по членове 115 и 116 от Директива 2013/36/ЕС, трябва да включва най-малко цялата информация, която се отнася до дъщерното предприятие или значимия клон. Предоставяната на ЕБО информация включва цялата информация, която се отнася до ролята на ЕБО във връзка с плановете за преструктуриране на групата. В случай че има информация, свързана с дъщерни предприятия в трети държави, органът за преструктуриране на ниво група не е длъжен да предава информацията без съгласието на надзорния орган или органа за преструктуриране на съответната трета държава.

2. Държавите членки гарантират, че органите за преструктуриране на ниво група, като действат съвместно с органите за преструктуриране, посочени в параграф 1, втора алинея от настоящия член, в колегиите за преструктуриране и след консултация със съответните компетентни органи, включително компетентните органи на държавите членки, в които се намират значими клонове, изготвят и поддържат планове за преструктуриране на групата. При изготвянето и поддържането на планове за преструктуриране на групата органите за преструктуриране на ниво група могат, по своя преценка и при спазване на изискванията за поверителност, посочени в член 98 от настоящата директива, да включат органи за преструктуриране на трета държава, в чиято юрисдикция групата е установила дъщерни предприятия или финансови холдинги, или значими клонове, както е посочено в член 51 от Директива 2013/36/ЕС.

3. Държавите членки гарантират, че плановете за преструктуриране на групата се подлагат на преглед и, когато е целесъобразно, се актуализират най-малко веднъж годишно и след всяка промяна в правната или организационната структура, в дейността или във финансовото състояние на групата, включително на всеки субект от групата, която може да окаже съществени последици върху плана или да наложи промяна в него.

4. Планът за преструктуриране за групата се приема под формата на съвместно решение на органа за преструктуриране на ниво група и на органите за преструктуриране на дъщерните предприятия.

Тези органи за преструктуриране вземат съвместно решение в рамките на четири месеца от датата, на която органът за преструктуриране на ниво група е предал информацията по параграф 1, втора алинея.

В съответствие с член 31, буква в) от Регламент (ЕС) № 1093/2010 по искане на орган за преструктуриране ЕБО може да съдейства на органите за преструктуриране за постигането на съвместно решение.

5. При липса на съвместно решение на органите за преструктуриране в рамките на четири месеца органът за преструктуриране на ниво група взема самостоятелно решение относно плана за преструктуриране на групата. Решението е надлежно мотивирано и в него се вземат предвид мненията и резервите на други органи за преструктуриране. Решението се предава на предприятието майка от Съюза от органа за преструктуриране на ниво група.

При спазване на параграф 9 от настоящия член, ако до изтичането на четиримесечния срок някой орган за преструктуриране е отнесъл въпроса до ЕБО в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, органът за преструктуриране на ниво група отлага вземането на решение и изчаква решението, което ЕБО може да вземе в съответствие с член 19, параграф 3 от посочения регламент, след което взема решение в съответствие с решението на ЕБО. Четиримесечният срок се счита за срок за помиряване по смисъла на посочения регламент. ЕБО взема своето решение в рамките на един месец. Ако четиримесечният срок е изтекъл или е било постигнато съвместно решение, въпросът не се отнася към ЕБО. Ако в рамките на един месец ЕБО не вземе решение, се прилага решението на органа за преструктуриране на ниво група.

6. При липса на съвместно решение на органите за преструктуриране в рамките на четири месеца всеки орган за преструктуриране, отговарящ за дъщерно предприятие, взема самостоятелно решение и изготвя и поддържа план за преструктуриране на субектите в рамките на неговата компетентност. Всяко индивидуално решение е надлежно мотивирано, като в него се излагат основанията за несъгласие с предложения план за преструктуриране на групата и се вземат предвид мненията и резервите на другите компетентни органи и органи за преструктуриране. Всеки орган за преструктуриране съобщава своето решение на останалите членове на колегията за преструктуриране.

При спазване на параграф 9 от настоящия член, ако до изтичането на четиримесечния срок някой орган за преструктуриране е отнесъл въпроса до ЕБО в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, съответният орган за преструктуриране отлага вземането на решение и изчаква решението, което ЕБО може да вземе в съответствие с член 19, параграф 3 от посочения регламент, след което взема решение в съответствие с решението на ЕБО. Четиримесечният срок се счита за срок за помиряване по смисъла на посочения регламент. ЕБО взема своето решение в рамките на един месец. Ако четиримесечният срок е изтекъл или е било постигнато съвместно решение, въпросът не се отнася към ЕБО. Ако ЕБО не вземе решение в рамките на един месец, се прилага решението на органа за преструктуриране на дъщерното предприятие.

7. Останалите органи за преструктуриране, които нямат разногласия по параграф 6, могат да постигнат съвместно решение относно план за преструктуриране на групата, който обхваща субектите от групата в рамките на тяхната компетентност.

8. Съвместните решения по параграфи 4 и 7 и решенията, взети от органите за преструктуриране при липса на съвместно решение по параграфи 5 и 6, се признават за окончателни и се прилагат от останалите съответни органи за преструктуриране.

9. В съответствие с параграфи 5 и 6 от настоящия член при поискване от орган за преструктуриране ЕБО може да съдейства на органите за преструктуриране за постигането на съгласие в съответствие с член 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, освен ако някой от съответните органи за преструктуриране не прецени, че въпросът, по който има разногласия, може да засегне по някакъв начин фискалните отговорности на неговата държава членка.

10. Когато съвместните решения се вземат в съответствие с параграфи 4 и 7 и когато органът за преструктуриране прецени в съответствие с параграф 9, че въпросът, по който има разногласия, засяга фискалните отговорности на неговата държава членка, органът за преструктуриране на ниво група започва повторна оценка на плана за преструктуриране на групата, включително на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения.

Член 14

Предаване на компетентните органи на планове за преструктуриране

1. Органът за преструктуриране предава плановете за преструктуриране, както и внесените в тях промени, на съответните компетентни органи.

2. Органът за преструктуриране на ниво група предава плановете за преструктуриране, както и внесените в тях промени, на съответните компетентни органи.

ГЛАВА II

Възможност за преструктуриране

Член 15

Оценяване на възможността за преструктуриране на институции

1. Държавите членки гарантират, че органът по преструктуриране, след консултация с компетентния орган и с органите за преструктуриране в държави, в чиято юрисдикция се намират значими клонове, доколкото това е от значение за значимия клон, оценява до каква степен дадена институция, която не е част от група, може да бъде преструктурирана, без да се използва нито едно от следните:

а) извънредна публична финансова подкрепа, освен използването на средства от механизмите за финансиране, създадени в съответствие с член 100;

б) извънредно ликвидно улеснение от централната банка;

в) ликвидно улеснение от централната банка, което се предоставя при нестандартизирани условия за обезпечение, матуритет и лихвен процент.

Приема се, че дадена институция може да бъде преструктурирана, ако за органа за преструктуриране е осъществимо и вероятно да може да прекрати дейността ѝ чрез обичайно производство по несъстоятелност или да я преструктурира, като използва различните инструменти за преструктуриране и правомощия за преструктуриране по отношение на институцията, като се избягват във възможно най-голяма степен всякакви значителни неблагоприятни последици за финансовите системи, включително при по-мащабна финансова нестабилност или събития, засягащи цялата система, в държавата членка, в която е установена институцията, в други държави членки или в Съюза, и по такъв начин, че да се осигури непрекъснатост на критичните функции на институцията. Органите за преструктуриране своевременно уведомяват ЕБО винаги когато считат, че дадена институция не може да бъде преструктурирана.

2. За целите на посочената в параграф 1 оценка на възможността за преструктуриране органът за преструктуриране разглежда най-малко въпросите, посочени в раздел B от приложението.

3. Оценката на възможността за преструктуриране съгласно настоящия член се извършва от органа за преструктуриране едновременно с изготвянето и актуализирането на плана за преструктуриране в съответствие с член 10 и служи за тези цели.

4. След консултация с ЕССР ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, в които конкретизира въпросите и критериите за предвидената в параграф 2 от настоящия член и в член 16 оценка на възможността за преструктуриране на институциите или групите.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 3 юли 2015 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея проекти на регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10 – 14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 16

Оценяване на възможността за преструктуриране на групи

1. Държавите членки гарантират, че органите за преструктуриране на ниво група, съвместно с органите за преструктуриране на дъщерните предприятия, след консултация с консолидиращия надзорник и компетентните органи на тези дъщерни предприятия, и органите за преструктуриране в държави, в чиято юрисдикция се намират значими клонове, доколкото това е от значение за значимия клон, оценяват до каква степен групите могат да бъдат преструктурирани, без да се използва нито едно от следните:

а) извънредна публична финансова подкрепа, освен използването на средства от механизмите за финансиране, създадени в съответствие с член 100;

б) извънредно ликвидно улеснение от централната банка;

в) ликвидно улеснение от централната банка, което се предоставя при нестандартизирани условия за обезпечение, матуритет и лихвен процент.

Приема се, че дадена група може да бъде преструктурирана, ако за органите за преструктуриране е осъществимо и вероятно да могат да прекратят дейността на субектите от групата чрез обичайно производство по несъстоятелност или да ги преструктурират чрез прилагане на инструменти за преструктуриране и правомощия за преструктуриране по отношение на субектите от групата, като се избягват във възможно най-голяма степен значителни неблагоприятни последици за финансовите системи, включително при по-мащабна финансова нестабилност или събития, засягащи цялата система, в държавите членки, в които са установени субекти от групата, в други държави членки или в Съюза и с цел да се осигури непрекъснатост на критичните функции на субектите от групата, поради факта че те могат да бъдат лесно и своевременно обособени или с други средства. Органите за преструктуриране на ниво група своевременно уведомяват ЕБО винаги когато считат, че дадена група не може да бъде преструктурирана.

Оценката на възможността за преструктуриране на групата се взема предвид от колегиите за преструктуриране по член 88.

2. За целите на оценката на възможността за преструктуриране на групата органите за преструктуриране разглеждат най-малко въпросите, посочени в раздел B от приложението.

3. Оценката на възможността за преструктуриране на групата съгласно настоящия член се извършва едновременно с изготвянето и актуализирането на плановете за преструктуриране на групата в съответствие с член 12 и служи за тези цели. Оценката се извършва съгласно процедурата за вземане на решения, предвидена в член 13.

Член 17

Правомощия за преодоляване или отстраняване на пречките пред възможността за преструктуриране

1. Държавите членки гарантират, че ако вследствие на извършената в съответствие с членове 15 и 16 оценка на възможността за преструктуриране на дадена институция и след консултация с компетентния орган органът за преструктуриране констатира, че има съществени пречки пред възможността за преструктуриране на тази институция, той съобщава констатацията си писмено на съответната институция, на компетентния орган и на органите за преструктуриране на държавите, в чиято юрисдикция се намират значими клонове.

2. Вследствие на уведомлението, посочено в параграф 1 от настоящия член, се спира прилагането на изискването към органите за преструктуриране да изготвят планове за преструктуриране, както и към съответните органи за преструктуриране да постигнат съвместно решение относно плановете за преструктуриране на групата съгласно член 10, параграф 1 и съответно член 13, параграф 4, докато органът за преструктуриране одобри мерките за отстраняване на съществените пречки пред възможността за преструктуриране в съответствие с параграф 3 от настоящия член или вземе решение по тях в съответствие с параграф 4 от настоящия член.

3. В рамките на четири месеца от датата на получаване на уведомлението по параграф 1 институцията предлага на органа за преструктуриране възможни мерки за преодоляване или отстраняване на посочените в уведомлението съществени пречки. Органът за преструктуриране, след консултация с компетентния орган, преценява дали тези мерки са подходящи за ефективно преодоляване или отстраняване на въпросните съществени пречки.

4. Когато органът за преструктуриране прецени, че предложените от дадена институция мерки съгласно параграф 3 не намаляват или не отстраняват ефективно въпросните пречки, той изисква от институцията, пряко или непряко — чрез компетентния орган, да предприеме алтернативни мерки, с които може да се постигне тази цел, и писмено уведомява за тези мерки институцията, която в срок от един месец предлага план за спазването им.

При набелязването на алтернативни мерки органът за преструктуриране трябва да докаже, че с предложените от институцията мерки не би било възможно да бъдат отстранени пречките пред възможността за преструктуриране и че предложените алтернативни мерки са пропорционални за отстраняването им. Органът за преструктуриране взема също така предвид заплахата, която тези пречки пред възможността за преструктуриране представляват за финансовата стабилност, както и последиците на мерките за стопанската дейност на институцията, нейната стабилност и способността ѝ да допринася за икономиката.

5. За целите на параграф 4 органите за преструктуриране разполагат с правомощия да предприемат всяка една от следните мерки:

а) да изискат от институцията да преразгледа всички споразумения за вътрешногрупово финансиране или да разгледа липсата на такива, или да изготви споразумения за предоставяне на услуги, в рамките на групата или с трети лица, които да осигурят предоставянето на критични функции;

б) да изискат от институцията да ограничи максималната си индивидуална и обща експозиция;

в) да наложат конкретни или редовни допълнителни изисквания за информация от значение за целите на преструктурирането;

г) да изискат от институцията да се освободи от определени активи;

д) да изискат от институцията да ограничи или прекрати определени съществуващи или планирани дейности;

е) да ограничат или предотвратят развиването на нови или съществуващи стопански дейности или продажбата на нови или съществуващи продукти;

ж) да изискат промени в правните или оперативните структури на институцията или на всеки субект от групата, който се намира пряко или непряко под неин контрол, с цел да се намали сложността, така че да се осигури правното и оперативно обособяване на критичните функции от другите функции чрез прилагането на инструменти за преструктуриране;

з) да изискат от институция или предприятие майка да създаде финансов холдинг майка в държава членка или финансов холдинг майка от Съюза;

и) да изискат от институция или дружество по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) да емитират приемливи задължения в изпълнение на изискванията по член 45;

й) да изискат от институция или дружество по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) да предприемат други стъпки, за да изпълнят минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения съгласно член 45, като включително по-специално се опитат да предоговорят всички приемливи задължения, инструменти на допълнителния капитал от първи ред или на капитала от втори ред, които са емитирали, за да се гарантира, че всяко решение на органа за преструктуриране за обезценяване или преобразуване на тези задължения или инструменти ще бъде изпълнено съгласно правото на юрисдикцията, което урежда това задължение или инструмент; както и

к) когато институцията е дъщерно предприятие на холдинг със смесена дейност, да изиска от холдинга със смесена дейност да учреди отделен финансов холдинг, който да контролира институцията, ако това е необходимо, с цел улесняване на преструктурирането на институцията и избягване на прилагането на инструментите и правомощията за преструктуриране, посочени в дял IV, които са с неблагоприятни последици за нефинансовата част от групата.

6. Решението, взето съгласно параграфи 1 или 4, трябва да отговаря на следните изисквания:

а) да съдържа основанията за въпросната оценка или констатация;

б) да посочва как оценката или констатацията отговаря на изискването за пропорционално прилагане, предвидено в параграф 4; както и

в) да подлежи на обжалване.

7. Преди да набележи дадена мярка по параграф 4, органът за преструктуриране, след консултация с компетентния орган и, когато е приложимо — с определения национален макропруденциален орган, надлежно взема предвид потенциалните последици от тези мерки за конкретната институция, за вътрешния пазар на финансови услуги, за финансовата стабилност в други държави членки и Съюза като цяло.

8. До 3 юли 2015 г. ЕБО издава в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС)№ 1093/2010 насоки, с които се конкретизират допълнително мерките, предвидени в параграф 5, и обстоятелствата, при които може да бъде приложена всяка една от тях.

Член 18

Правомощия за преодоляване или отстраняване на пречките пред възможността за преструктуриране: третиране на групата

1. Органът за преструктуриране на ниво група заедно с органите за преструктуриране на дъщерни предприятия, след консултация с надзорната колегия и органите за преструктуриране на държавите, в чиято юрисдикция се намират значими клонове, доколкото това е от значение за значимия клон, разглеждат изискваната съгласно член 16 оценка в рамките на колегията за преструктуриране и полагат всички възможни усилия, за да постигнат съвместно решение за прилагането на мерките, набелязани съгласно член 17, параграф 4, по отношение на всички институции, които са част от групата.

2. Органът за преструктуриране на ниво група, в сътрудничество с консолидиращия надзорник и ЕБО в съответствие с член 25, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, изготвя и представя доклад пред предприятието майка от Съюза и пред органите за преструктуриране на дъщерните предприятия, които го предават на дъщерните предприятия под техен надзор, и пред органите за преструктуриране на държавите, в чиято юрисдикция се намират значими клонове. Докладът се изготвя след консултация с компетентните органи, като в него се анализират съществените пречки пред ефективното прилагане на инструментите за преструктуриране и упражняването на правомощията за преструктуриране по отношение на групата. В доклада се взема предвид въздействието върху стопанския модел на институцията и се препоръчват пропорционални и целенасочени мерки, които органът смята за необходими или целесъобразни за отстраняването на тези пречки.

3. В рамките на четири месеца от датата на получаване на доклада предприятието майка от Съюза може да представи бележките си и да предложи на органа за преструктуриране на ниво група алтернативни мерки, с които да се коригират набелязаните в доклада пречки.

4. Органът за преструктуриране на ниво група съобщава всяка мярка, предложена от предприятието майка от Съюза, на консолидиращия надзорник, на ЕБО, на органите за преструктуриране на дъщерните предприятия и на органите за преструктуриране на държавите, в чиято юрисдикция се намират значими клонове, доколкото това е от значение за значимия клон. Органите за преструктуриране на ниво група и органите за преструктуриране на дъщерните предприятия, след консултация с компетентните органи и с органите за преструктуриране на държавите, в чиято юрисдикция се намират значими клонове, правят всичко възможно в рамките на правомощията си да постигнат съвместно решение в колегията за преструктуриране във връзка с набелязването на съществените пречки и, при необходимост, във връзка с оценяването на мерките, предложени от предприятието майка от Съюза, и на мерките, изискани от органите с цел преодоляване или отстраняване на пречките, при което се взема предвид потенциалното въздействие на мерките във всички държави членки, в които групата извършва дейност.

5. Съвместното решение се взема в рамките на по-късия от следните два срока: четири месеца от представянето на бележки от страна на предприятието майка от Съюза или четиримесечния срок по параграф 3. То е мотивирано и се излага в документ, който органът за преструктуриране на ниво група предава на предприятието майка от Съюза.

В съответствие с член 31, буква в) от Регламент (ЕС) № 1093/2010 по искане на орган за преструктуриране ЕБО може да съдейства на органите за преструктуриране за постигането на съвместно решение.

6. При липса на съвместно решение в рамките на срока по параграф 5 органът за преструктуриране на ниво група взема самостоятелно решение относно подходящите мерки, които трябва да бъдат предприети по член 17, параграф 4 на ниво група.

Решението е надлежно мотивирано и в него се вземат предвид мненията и резервите на други органи за преструктуриране. Решението се предава на предприятието майка от Съюза от органа за преструктуриране на ниво група.

Ако до изтичането на четиримесечния срок някой орган за преструктуриране е отнесъл въпрос по параграф 9 от настоящия член до ЕБО в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, органът за преструктуриране на ниво група отлага вземането на решение и изчаква решението, което ЕБО може да вземе в съответствие с член 19, параграф 3 от посочения регламент, след което взема решение в съответствие с решението на ЕБО. Четиримесечният срок се счита за срок за помиряване по смисъла на посочения регламент. ЕБО взема своето решение в рамките на един месец. Ако четиримесечният срок е изтекъл или е било постигнато съвместно решение, въпросът не се отнася до ЕБО. Ако в рамките на един месец ЕБО не вземе решение, се прилага решението на органа за преструктуриране на ниво група.

7. При липса на съвместно решение органите за преструктуриране на дъщерните предприятия вземат самостоятелни решения относно подходящите мерки, които да бъдат предприети индивидуално от дъщерните предприятия в съответствие с член 17, параграф 4. Решението е надлежно мотивирано и в него се вземат предвид мненията и резервите на други органи за преструктуриране. Решението се предава на съответното дъщерно предприятие и на органа за преструктуриране на ниво група.

Ако до изтичането на четиримесечния срок някой орган за преструктуриране е отнесъл въпрос по параграф 9 от настоящия член до ЕБО в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, органът за преструктуриране на дъщерното предприятие отлага вземането на решение и изчаква решението, което ЕБО може да вземе в съответствие с член 19, параграф 3 от посочения регламент, след което взема решение в съответствие с решението на ЕБО. Четиримесечният срок се счита за срок за помиряване по смисъла на посочения регламент. ЕБО взема своето решение в рамките на един месец. Ако четиримесечният срок е изтекъл или е било постигнато съвместно решение, въпросът не се отнася към ЕБО. Ако ЕБО не вземе решение в рамките на един месец, се прилага решението на органа за преструктуриране на дъщерното предприятие.

8. Съвместното решение по параграф 5 и решенията, взети от органите за преструктуриране при липса на съвместно решение по параграф 6, се признават за окончателни и се прилагат от останалите съответни органи за преструктуриране.

9. При липса на съвместно решение за предприемането на мерки, посочени в член 17, параграф 5, буква ж), з) или к), ЕБО може по искане на орган за преструктуриране в съответствие с параграфи 6 или 7 от настоящия член да съдейства на органите за преструктуриране за постигането на съгласие в съответствие с член 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

ГЛАВА III

Вътрешногрупова финансова подкрепа

Член 19

Споразумение за вътрешногрупова финансова подкрепа

1. Държавите членки гарантират, че институция майка в държава членка, институция майка от Съюза или дружество по член 1, параграф 1, буква в) или г) и техните дъщерни предприятия в други държави членки или трети държави, които са институции или финансови институции, попадащи в обхвата на консолидирания надзор върху предприятието майка, могат да сключат споразумение да предоставят финансова подкрепа на друга страна по споразумението, която отговаря на условията за ранна намеса съгласно член 27, при условие че са спазени предвидените в настоящата глава условия.

2. Настоящата глава не се прилага за вътрешногруповите договорености за финансиране, включително договорености за предоставяне на финансови средства и договорености за централизирано предоставяне на финансови средства, при условие че нито една от страните по такива договорености не отговаря на условията за ранна намеса.

3. Споразумението за вътрешногрупова финансова подкрепа не съставлява предпоставка за:

а) предоставяне на вътрешногрупова финансова подкрепа на субект от групата, който изпитва финансови затруднения, ако институцията вземе решение за това след преценка на всеки отделен случай и в съответствие с политиките на групата, ако това не представлява риск за цялата група; или

б) извършване на дейност в държава членка.

4. Държавите членки отстраняват всякакви правни пречки в националното право пред транзакциите за вътрешногрупова финансова подкрепа, предприети в съответствие с настоящата глава, при условие че нищо в настоящата глава не възпрепятства държавите членки да наложат ограничения на вътрешногруповите транзакции във връзка с националното право, с което се въвеждат възможностите, предвидени в Регламент (ЕС) № 575/2013, с което се транспонира Директива 2013/36/ЕС или което изисква обособяването на части от дадена група или на дейности в рамките на дадена група поради причини, свързани с финансовата стабилност.

5. Споразумението за вътрешногрупова финансова подкрепа може:

а) да включва едно или повече дъщерни предприятия на групата и да предвижда финансова подкрепа от предприятието майка за дъщерните предприятия, от дъщерните предприятия за предприятието майка, между дъщерните предприятия на групата, които са страна по споразумението, или всякаква комбинация от горните;

б) да предвижда финансова подкрепа под формата на заем, предоставяне на гаранции, предоставяне на активи за ползване като обезпечение или всякаква комбинация от тези форми на финансова подкрепа, чрез една или повече транзакции, включително между бенефициера на подкрепата и трето лице.

6. Когато съгласно условията на споразумението за вътрешногрупова финансова подкрепа някой от субектите от групата се съгласи да предостави финансова подкрепа на друг субект от групата, споразумението може да включва насрещно съгласие на получаващия подкрепата субект от групата да предостави финансова подкрепа на субекта от групата, който предоставя подкрепа.

7. В споразумението за вътрешногрупова финансова подкрепа се посочват принципите за изчисляване на размера на насрещната престация за всяка транзакция по него. Тези принципи включват изискване размерът на насрещната престация да се определя към момента на предоставяне на финансовата подкрепа. Споразумението, включително принципите за изчисляване на размера на насрещната престация за предоставянето на финансова подкрепа и другите условия на споразумението, трябва да са съобразени със следните принципи:

а) всяка страна трябва да действа свободно, когато встъпва в споразумението;

б) при встъпване в споразумението и при определяне на размера на насрещната престация за предоставяне на финансова подкрепа всяка страна трябва да действа максимално в свой собствен интерес, като може да взема предвид всякакви преки и непреки ползи, които могат да произтекат за някоя страна в резултат от предоставянето на финансовата подкрепа;

в) всяка страна, която предоставя финансова подкрепа, трябва да получи пълен достъп до съответната информация от всяка страна, която получава подкрепа, преди определяне на размера на насрещната престация за предоставянето на финансова подкрепа и преди всяко решение за предоставяне на финансова подкрепа;

г) размерът на насрещната престация за предоставяне на финансова подкрепа може да е съобразен с информацията, която е на разположение на предоставящата финансовата подкрепа страна поради факта, че тази страна е част от същата група като получаващата финансовата подкрепа страна, и която не е достъпна на пазара; както и

д) не е задължително при принципите за изчисляване на размера на насрещната престация за предоставяне на финансова подкрепа да се взема предвид очакваното временно въздействие върху пазарните цени, което произтича от външни за групата събития.

8. Споразумението за вътрешногрупова финансова подкрепа може да бъде сключено единствено ако към момента на сключване на предложеното споразумение никоя от страните не отговаря на условията за ранна намеса съгласно преценката на съответните им компетентни органи.

9. Държавите членки гарантират, че всяко право, вземане или действие, произтичащи от споразумението за вътрешногрупова финансова подкрепа, може да бъде упражнено единствено от страните по споразумението, като се изключват трети лица.

Член 20

Преглед на предложеното споразумение от компетентните органи и посредничество

1. Институцията майка от Съюза представя на консолидиращия надзорник заявление за получаване на разрешение във връзка с всяко споразумение за вътрешногрупова финансова подкрепа, предложено в съответствие с член 19. Заявлението съдържа текста на предложеното споразумение и посочва субектите от групата, които желаят да бъдат страни по него.

2. Консолидиращият надзорник незабавно препраща заявлението към компетентните органи на всяко дъщерно предприятие, което желае да бъде страна по споразумението, с оглед на постигането на съвместно решение.

3. В съответствие с процедурата, предвидена в параграфи 5 и 6 от настоящия член, консолидиращият надзорник дава разрешение, ако условията на предложеното споразумение съответстват на условията за финансова подкрепа, определени в член 23.

4. В съответствие с процедурата, предвидена в параграфи 5 и 6 от настоящия член, консолидиращият надзорник може да забрани сключването на предложеното споразумение, ако прецени, че то не съответства на условията за финансова подкрепа, определени в член 23.

5. Компетентните органи полагат всички възможни усилия в рамките на своите правомощия да постигнат, в срок от четири месеца от датата на получаване на заявлението от консолидиращия надзорник, съвместно решение по въпроса дали условията на предложеното споразумение отговарят на условията за финансова подкрепа, заложени в член 23 като вземат предвид потенциалното въздействие, включително фискалните последици, от изпълнението на споразумението във всички държави членки, в които групата извършва дейност. Съвместното решение се излага в документ, съдържащ надлежно мотивирано решение, който консолидиращият надзорник предава на заявителя.

В съответствие с член 31 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 ЕБО може по искане на компетентен орган да съдейства на компетентните органи за постигането на съгласие.

6. При липса на съвместно решение на съответните компетентни органи в рамките на четири месеца консолидиращият надзорник взема самостоятелно решение по заявлението. Решението се излага в документ, съдържащ надлежно мотивираното решение, и в него се вземат предвид мненията и резервите на другите компетентни органи, изразени през четиримесечния срок. Консолидиращият надзорник съобщава своето решение на заявителя и на другите компетентни органи.

7. Ако до изтичането на четиримесечния срок някой от съответните компетентни органи е отнесъл въпроса до ЕБО в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, консолидиращият надзорник отлага вземането на решение и изчаква решението, което ЕБО може да вземе в съответствие с член 19, параграф 3 от посочения регламент, след което взема решение в съответствие с решението на ЕБО. Четиримесечният срок се счита за срок за помиряване по смисъла на посочения регламент. ЕБО взема своето решение в рамките на един месец. Ако четиримесечният срок е изтекъл или е било постигнато съвместно решение, въпросът не се отнася до ЕБО.

Член 21

Одобрение на предложено споразумение от акционерите

1. Държавите членки изискват всяко предложено споразумение, за което има разрешение от компетентните органи, да бъде представено за одобрение на акционерите на всеки субект от групата, който желае да сключи споразумението. В този случай споразумението е в сила само за тези страни, чиито акционери са одобрили сключването му в съответствие с параграф 2.

2. Споразумението за вътрешногрупова финансова подкрепа поражда действие спрямо субект от групата само ако неговите акционери са упълномощили ръководният орган на този субект от групата да вземе решение субектът от групата да предоставя или да получава финансова подкрепа в съответствие с реда и условията на споразумението и с условията, предвидени в настоящата глава, и ако това пълномощие от акционерите не е било оттеглено.

3. Ръководният орган на всеки субект, който е страна по споразумението, ежегодно докладва пред акционерите за изпълнението на споразумението и на всяко решение, взето съгласно споразумението.

Член 22

Предаване на споразуменията за вътрешногрупова финансова подкрепа на органите за преструктуриране

Компетентните органи предават на съответните органи за преструктуриране споразуменията за вътрешногрупова финансова подкрепа, за които са дали разрешение, и промените в тях.

Член 23

Условия за вътрешногрупова финансова подкрепа

1. Финансовата подкрепа може да се предоставя от субект от групата в съответствие с член 19 само ако са изпълнени всички посочени по-долу условия:

а) има реална вероятност предоставената подкрепа да помогне в значителна степен за преодоляване на финансовите затруднения на субекта от групата, който получава подкрепата;

б) предоставянето на финансовата подкрепа има за цел запазване или възстановяване на финансовата стабилност на групата като цяло или някой субект от групата и е в интерес на субекта от групата, който предоставя подкрепата;

в) финансовата подкрепа се предоставя при определени условия, включително срещу насрещна престация, в съответствие с член 19, параграф 7;

г) предвид информацията, с която разполага ръководния орган на субекта от групата, който предоставя финансовата подкрепа, към момента на вземане на решението за предоставяне на финансова подкрепа, съществува реална вероятност да бъде получена насрещна престация и — ако подкрепата е предоставена под формата на заем, заемът да бъде изплатен от получаващия подкрепата субект от групата. Ако подкрепата е предоставена под формата на гаранция или някаква форма на обезпечение, същото условие се прилага за задължението, произтичащо за получателя при изпълнение, насочена към гаранцията или обезпечението;

д) предоставянето на финансовата подкрепа не би застрашило ликвидността или платежоспособността на субекта от групата, който предоставя подкрепата;

е) предоставянето на финансовата подкрепа не създава заплаха за финансовата стабилност, по-специално в държавата членка на субекта от групата, който предоставя подкрепата;

ж) към момента на предоставяне на подкрепата субектът от групата, който предоставя подкрепата, спазва капиталовите и ликвидните изисквания на Директива 2013/36/ЕС, както и всички изисквания, наложени съгласно член 104, параграф 2 от Директива 2013/36/ЕС, като предоставянето на финансовата подкрепа не води до нарушаване на тези изисквания от субекта от групата, освен ако това е разрешено от компетентния орган, отговорен за надзора на индивидуална основа на субекта, който предоставя подкрепата;

з) към момента на предоставяне на подкрепата субектът от групата, който предоставя подкрепата, спазва предвидените в Регламент (ЕС) № 575/2013 и Директива 2013/36/ЕС изисквания, свързани с големите експозиции, включително разпоредбите на националното право, с които се упражняват предвидените в посочените актове възможности за избор, като предоставянето на финансовата подкрепа не води до нарушаване на тези изисквания от субекта от групата, освен ако това е разрешено от компетентния орган, отговорен за надзора на индивидуална основа на субекта от групата, който предоставя подкрепата;

и) предоставянето на финансовата подкрепа не засяга възможността за преструктуриране на субекта от групата, който предоставя подкрепата.

2. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, които конкретизират условията, предвидени в параграф 1, букви а), в), д) и и).

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 3 юли 2015 г.

На Комисията се предоставя правомощието да приеме регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея, в съответствие с членове 10 – 14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

3. До 3 януари 2016 г. ЕБО издава насоки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, за да се насърчи сближаването на практиките за конкретизиране на условията, предвидени в параграф 1, букви б), г), е), ж) и з) от настоящия член.

Член 24

Решение за предоставяне на финансова подкрепа

Решението за предоставяне на вътрешногрупова финансова подкрепа в съответствие със споразумението се взема от ръководния орган на субекта от групата, който предоставя финансовата подкрепа. То е мотивирано и в него се посочва целта на предложената финансова подкрепа. По-специално в решението се посочва по какъв начин предоставянето на финансовата подкрепа е съобразено с условията, предвидени в член 23, параграф 1. Решението за приемане на вътрешногрупова финансова подкрепа в съответствие със споразумението се взема от ръководния орган на субекта от групата, който получава финансовата подкрепа.

Член 25

Право на възражение на компетентните органи

1. Преди предоставянето на подкрепа в съответствие със споразумение за вътрешногрупова финансова подкрепа ръководният орган на субекта от групата, който възнамерява да предостави финансова подкрепа, уведомява за това:

а) своя компетентен орган;

б) когато е приложимо, консолидиращия надзорник, ако е различен от органите, посочени в букви а) и в);

в) компетентния орган на субекта от групата, който получава финансовата подкрепа, ако е различен от органите, посочени в букви а) и б); както и

г) ЕБО.

В уведомлението се включва мотивираното решение на ръководния орган в съответствие с член 24 и подробности относно предложената финансова подкрепа, включително копие от споразумението за вътрешногрупова финансова подкрепа.

2. В срок от пет работни дни от датата на получаване на пълното уведомление компетентният орган за субекта от групата, който предоставя финансовата подкрепа, може да разреши предоставянето на финансова подкрепа или да я забрани или ограничи, ако прецени, че не са изпълнени условията за вътрешногрупова финансова подкрепа, предвидени в член 23. Решението на компетентния орган за забрана или ограничаване на финансовата подкрепа трябва да бъде мотивирано.

3. Решението на компетентния орган за разрешаване, забрана или ограничаване на финансовата подкрепа се съобщава незабавно на:

а) консолидиращия надзорник;

б) компетентния орган на субекта от групата, който получава подкрепата; както и

в) ЕБО.

Консолидиращият надзорник незабавно информира останалите членове на надзорната колегия и членовете на колегията за преструктуриране.

4. Ако консолидиращият надзорник или компетентният орган, отговарящ за субекта от групата, който получава подкрепата, имат възражения относно решението за забрана или ограничаване на финансовата подкрепа, те могат в рамките на два дни да отнесат въпроса до ЕБО и да поискат съдействие в съответствие с член 31 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

5. Ако компетентният орган не забрани или не ограничи финансовата подкрепа в срока по параграф 2, или разреши предоставянето на подкрепа преди изтичането на този срок, финансовата подкрепа може да бъде предоставена съгласно условията, представени пред компетентния орган.

6. Решението на ръководния орган на институцията относно предоставянето на финансова подкрепа се съобщава на:

а) компетентния орган;

б) когато е приложимо, консолидиращия надзорник, ако е различен от органите, посочени в букви а) и в);

в) компетентния орган на субекта от групата, който получава финансовата подкрепа, когато е различен от органите, посочени в букви а) и б); и

г) ЕБО.

Консолидиращият надзорник незабавно информира останалите членове на надзорната колегия и членовете на колегията за преструктуриране.

7. Ако компетентният орган ограничи или забрани предоставянето на вътрешногрупова финансова подкрепа съгласно параграф 2 от настоящия член и ако планът за възстановяване на групата в съответствие с член 7, параграф 5, предвижда вътрешногрупова финансова подкрепа, компетентният орган на субект от групата, подкрепата за когото е ограничена или забранена, може да изиска от консолидиращия надзорник да предприеме повторна оценка на плана за възстановяване на групата съгласно член 8 или – ако планът за възстановяване е изготвен на индивидуална основа – да изиска от субекта от групата да представи преразгледан план за възстановяване.

Член 26

Оповестяване

1. Държавите членки гарантират, че субектите от групата оповестяват публично дали са сключили споразумение за вътрешногрупова финансова подкрепа по член 19, както и описание на общите условия на подобно споразумение и наименованията на субектите от групата, които са страни по него, и актуализират информацията най-малко веднъж годишно.

Прилагат се членове 431 – 434 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

2. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение, за да определи формата и съдържанието на описанието, посочено в параграф 1.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение до 3 юли 2015 г.

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея проекти на технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

ДЯЛ III

РАННА НАМЕСА

Член 27

Мерки за ранна намеса

1. Когато в резултат на, наред с другото, бързо влошаващо се финансово състояние, включително по отношение на ликвидността, бързо покачващо се ниво на задлъжнялост, необслужвани заеми или концентрация на експозиции съгласно оценка, основаваща се на набор от показатели, които може да включват капиталовото изискване на институцията плюс 1,5 процентни пункта, институция нарушава или е вероятно в близко бъдеще да наруши изискванията на Регламент (ЕС) № 575/2013, Директива 2013/36/ЕС,дял II от Директива 2014/65/ЕСили някои от членове 3—7, 14—17 и 24, 25 и 26 от Регламент (ЕС) № 600/2014, държавите членки гарантират, че без да се засягат мерките по член 104 от Директива 2013/36/ЕС, когато е приложимо, компетентните органи разполагат най-малкото със следните мерки:

а) да изискат от ръководния орган на институцията да приложи една или повече от процедурите или мерките, предвидени в плана за възстановяване, или да актуализира този план за възстановяване в съответствие с член 5, параграф 2, когато обстоятелствата, довели до ранна намеса, се различават от допусканията, предвидени в първоначалния план за възстановяване, и да приложи една или повече от процедурите или мерките, предвидени в актуализирания план в рамките на конкретен срок, така че да се отпаднат условията, посочени в уводната част;

б) да изискат от ръководния орган на институцията да разгледа положението, да набележи мерките за преодоляване на всички набелязани проблеми и да изготви програма за действие за преодоляването им и график за изпълнението ѝ;

в) да изискат от ръководния орган на институцията да свика или – при неизпълнение на това изискване от страна на ръководния орган – самостоятелно да свикат събрание на акционерите на институцията, както и в двата случая да определят дневния ред и да изискат разглеждането на определени решения с цел приемането им от акционерите;

г) да изискат освобождаването или смяната на един или повече от членовете на ръководния орган или на висшето ръководство, ако преценят, че тези лица не могат да изпълняват задълженията си съгласно член 13 от Директива 2013/36/ЕС или член 9 от Директива 2014/65/ЕС;

д) да изискат от ръководния орган на институцията да изготви план за договаряне на преструктурирането на дълга с някои или всички кредитори, съгласно плана за възстановяване, когато е приложимо;

е) да изискат промени в бизнес стратегията на институцията;

ж) да изискат промени в правните или оперативните структури на институцията; както и

з) да получат, включително чрез проверки на място, и да предоставят на органа за преструктуриране цялата необходима информация за актуализиране на плана за преструктуриране и за подготовка за възможно преструктуриране на институцията, включително за извършването на оценка на активите и задълженията на институцията съгласно член 36.

2. Държавите членки гарантират, че компетентните органи уведомяват незабавно органите за преструктуриране, когато установят, че по отношение на дадена институция са изпълнени условията по параграф 1, както и че правомощията на органите за преструктуриране включват правомощието да изискат от институцията да се свърже с потенциални купувачи, за да подготви преструктурирането на институцията при спазване на условията, предвидени в член 39, параграф 2, и разпоредбите относно поверителността, предвидени в член 84.

3. Компетентните органи определят подходящ срок за осъществяването на всяка от мерките по параграф 1, така че да се даде възможност на компетентния орган да оцени ефективността на мярката.

4. До 3 юли 2015 г. ЕБО издава в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 насоки за насърчаване на последователното прилагане на предпоставките за използването на мерките, посочени в параграф 1 от настоящия член.

5. Като взема предвид, когато е целесъобразно, опита, придобит в хода на прилагането на посочените в параграф 4 насоки, ЕБО може да разработи проекти на регулаторни технически стандарти с цел да конкретизира минималния набор от предпоставки за използване на мерките, посочени в параграф 1.

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10 – 14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 28

Освобождаване на висшето ръководство и ръководния орган

При значително влошаване на финансовото положение на дадена институция или когато са налице сериозни нарушения на законови или подзаконови актове или на устава на институцията или сериозни административни нередности, или когато други мерки, предприети в съответствие с член 27, не са достатъчни за подобряване на положението, държавите членки гарантират, че компетентните органи могат да изискат освобождаването на отделни или на всички членове на висшето ръководство или на ръководния орган на институцията. Назначаването на ново висше ръководство или ръководен орган се извършва в съответствие с националното право и правото на Съюза и с одобрението или съгласието на компетентния орган.

Член 29

Временен управител

1. В случаите, в които компетентният орган счита смяната на висшето ръководство или на ръководния орган съгласно член 28 за недостатъчна мярка за подобряване на положението, държавите членки гарантират, че компетентните органи могат да назначат един или повече временни управители на институцията. В зависимост от това какво е пропорционално предвид условията, компетентните органи могат да назначат временен управител, който да замени временно ръководния орган на институцията или да работи временно съвместно с ръководния орган на институцията, като компетентният орган уточнява решението си към момента на назначаването. Ако компетентният орган назначи временен управител, който да работи съвместно с ръководния орган на институцията, към момента на това назначаване той определя допълнително ролята, задълженията и правомощията на временния управител, както и всякакви изисквания към ръководния орган на институцията да се консултира с временния управител или да получава съгласието му преди да вземе конкретни решения или да предприеме конкретни действия. От компетентния орган се изисква да оповестява публично назначаването на временен управител, освен когато временният управител не разполага с правомощието да представлява институцията. Държавите членки допълнително гарантират, че временните управители имат квалификацията, способностите и познанията, необходими за изпълнение на своите функции, и не са в положение на конфликт на интереси.

2. Компетентният орган определя правомощията на временния управител в момента на назначаването му въз основа на това, което е пропорционално според условията. Тези правомощия могат да включват някои или всички правомощия на ръководния орган на институцията съгласно нейния устав и националното право, включително правомощията да упражнява някои или всички административни функции на ръководния орган на институцията. Правомощията на временния управител по отношение на институцията трябва да съответстват на приложимото дружествено право.

3. Ролята и функциите на временния управител се определят от компетентния орган в момента на назначаването му и могат да включват оценяване на финансовото състояние на институцията, управление на дейността или на част от дейността на институцията с оглед предпазване или възстановяване на финансовото състояние на институцията и предприемане на мерки за възстановяване на доброто и благоразумно управление на дейността на институцията. Компетентният орган определя всички ограничения на ролята и функциите на временния управител в момента на назначаването му.

4. Държавите членки гарантират, че компетентните органи имат изключителното правомощие да назначават и освобождават временни управители. Компетентният орган може да освободи временния управител по всяко време и на всяко основание. Компетентният орган може да променя условията на назначение на временния управител по всяко време при спазване на настоящия член.

5. Компетентният орган може да изисква за определени действия на временния управител да е необходимо предварително съгласие на компетентния орган. Компетентният орган определя всички такива изисквания в момента на назначаване на временния управител или в момента на всяка промяна на условията на назначението на временен управител.

Във всички случаи временният управител може да упражнява правомощието да свиква общо събрание на акционерите на институцията и да определя дневния ред на такова събрание само с предварителното съгласие на компетентния орган.

6. Компетентният орган може да изисква от временния управител в края на мандата си и периодично, в съответствие с определен от компетентния орган график, да изготвя доклади относно финансовото състояние на институцията и относно предприетите действия по време на неговия мандат.

7. Временен управител се назначава за не повече от една година. Този срок може да бъде подновен в изключителни случаи, ако са все още са налице условията за назначаване на временен управител. Компетентният орган решава дали условията са подходящи за продължаване работата на временния управител и обоснова решението си пред акционерите.

8. При спазване на настоящия член, назначаването на временен управител не засяга правата на акционерите по правото на Съюза или националното дружествено право.

9. Държавите членки могат да ограничат отговорността на временния управител в съответствие с националното право за действие и бездействие при изпълнението на неговите задължения като временен управител съгласно параграф 3.

10. Временен управител, назначен съгласно настоящия член, не се счита за директор в сянка или за фактически директор по националното право.

Член 30

Координация на мерките за ранна намеса и назначаване на временен управител по отношение на групи

1. Когато са изпълнени условията за налагане на изискванията по член 27 или за назначаване на временен управител съгласно член 29 по отношение на предприятие майка от Съюза, консолидиращият надзорник уведомява ЕБО и се консултира с другите компетентни органи в рамките на надзорната колегия.

2. След като ги уведоми и проведе тази консултация, консолидиращият надзорник решава дали да приложи някоя от мерките по член 27 или да назначи временен управител съгласно член 29 по отношение на съответното предприятие майка от Съюза, като взема предвид въздействието на тези мерки върху субектите от групата в други държави членки. Консолидиращият надзорник уведомява за своето решение другите компетентни органи в рамките на надзорната колегия и ЕБО.

3. Когато са изпълнени условията за налагане на изискванията по член 27 или за назначаване на временен управител съгласно член 29 по отношение на дъщерно предприятие на предприятие майка от Съюза, компетентният орган, отговарящ за надзора на индивидуална основа, който възнамерява да предприеме мерки в съответствие с тези членове, уведомява за това ЕБО и се консултира с консолидиращия надзорник.

При получаване на уведомлението консолидиращият надзорник може да оцени вероятното въздействие от налагането на изискванията по член 27 или от назначаването на временен управител съгласно член 29 по отношение на въпросната институция, групата или субектите от групата в други държави членки. Той съобщава резултатите от тази оценка на компетентния орган в рамките на три дни.

След като го уведоми и проведе тази консултация, компетентният орган решава дали да приложи някоя от мерките по член 27 или да назначи временен управител съгласно член 29. В решението се взема надлежно предвид всяка оценка на консолидиращия надзорник. Компетентният орган уведомява консолидиращия надзорник и другите компетентни органи в рамките на надзорната колегия и ЕБО за своето решение.

4. Когато повече от един компетентен орган възнамерява да назначи временен управител или да приложи някоя от мерките по член 27 по отношение на повече от една институция в същата група, консолидиращият надзорник и другите съответни компетентни органи преценяват дали не е по-подходящо да се назначи един временен управител за всички съответни субекти или да се координира прилагането на мерки по член 27 към повече от една институция, за да се улесни намирането на решения за възстановяване на финансовото състояние на съответната институция. Оценката е под формата на съвместно решение на консолидиращия надзорник и другите съответни компетентни органи. Съвместното решение се взема в рамките на пет дни от датата на уведомлението по параграф 1. Съвместното решение се мотивира и се излага в документ, който консолидиращият надзорник предава на предприятието майка от Съюза.

В съответствие с член 31 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 ЕБО може по искане на компетентен орган да съдейства на компетентните органи за постигането на съгласие.

При липса на съвместно решение в рамките на пет дни консолидиращият надзорник и компетентните органи на дъщерните предприятия могат да вземат самостоятелни решения за назначаването на временен управител в институциите, за които носят отговорност, и за прилагането на някоя от мерките по член 27.

5. Когато съответен компетентен орган не е съгласен с решението, за което е уведомен в съответствие с параграфи 1 или 3, или ако не бъде постигнато съвместно решение съгласно параграф 4, компетентният орган може да отнесе въпроса до ЕБО в съответствие с параграф 6.

6. В съответствие с член 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 по искане на компетентен орган ЕБО може да съдейства на компетентните органи, които възнамеряват да приложат една или повече от мерките по член 27, параграф 1, буква а) от настоящата директива по отношение на раздел А, точки 4, 10, 11 и 19 от приложението към настоящата директива, по член 27, параграф 1, буква д) от настоящата директива или по член 27, параграф 1, буква ж) от настоящата директива, за постигането на съгласие.

7. Решението на всеки компетентен орган е мотивирано. В него се вземат предвид мненията и резервите на другите компетентни органи, изразени по време на срока за консултация по параграфи 1 или 3 или по време на петдневния срок по параграф 4, както и потенциалното въздействие на решението върху финансовата стабилност в съответните държави членки. Консолидиращият надзорник предава решенията на предприятието майка от Съюза, а съответните компетентни органи – на дъщерните предприятия.

В случаите по параграф 6 от настоящия член, когато до изтичането на срока за консултация по параграфи 1 и 3 от настоящия член или до изтичането на петдневния срок по параграф 4 от настоящия член някой от съответните компетентни органи е отнесъл въпроса до ЕБО в съответствие с член 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, консолидиращият надзорник и другите компетентни органи отлагат вземането на решение и изчакват решението, което ЕБО може да вземе в съответствие с член 19, параграф 3 от посочения регламент, след което вземат решение в съответствие с решението на ЕБО. Петдневният срок се счита за срок за помиряване по смисъла на посочения регламент. ЕБО взема своето решение в рамките на три дни. Ако петдневният срок е изтекъл или е било постигнато съвместно решение, въпросът не се отнася до ЕБО.

8. Ако ЕБО не е взел решение в рамките на три дни, се прилагат индивидуалните решения, взети в съответствие с параграфи 1, 3 или параграф 4, втора алинея.

ДЯЛ IV

ПРЕСТРУКТУРИРАНЕ

ГЛАВА I

Цели, условия и общи принципи

Член 31

Цели на преструктурирането

1. Когато прилагат инструментите за преструктуриране и упражняват правомощия за преструктуриране, органите за преструктуриране се водят от целите на преструктурирането и избират инструментите и правомощията, които най-добре постигат приложимите в конкретния случай цели.

2. Посочените в параграф 1 цели на преструктурирането са:

а) осигуряване на непрекъснатост на критичните функции;

б) избягване на значителни неблагоприятни последици за финансовата стабилност, по-специално чрез предотвратяване на разпространението на проблемите, включително в пазарната инфраструктура, и чрез поддържане на пазарна дисциплина;

в) защита на публичните средства, като се свежда до минимум зависимостта от извънредна публична финансова подкрепа;

г) защита на вложителите по Директива 2014/49/ЕС и инвеститорите по Директива 97/9/ЕО;

д) защита на средствата и активите на клиентите.

При постигането на посочените по-горе цели органът за преструктуриране се стреми да свежда до минимум разходите за преструктурирането и да избягва излишната загуба на стойност, освен ако това е необходимо за постигане на целите на преструктурирането.

3. При спазване на различните разпоредби на настоящата директива целите на преструктурирането са еднакво важни и органите за преструктуриране постигат баланс между тях в зависимост от естеството и обстоятелствата на всеки отделен случай.

Член 32

Условия за преструктуриране

1. Държавите членки гарантират, че органите за преструктуриране предприемат действия по преструктуриране по отношение на институция по член 1, параграф 1, буква а) единствено ако органът за преструктуриране счита, че са изпълнени всички посочени по-долу условия:

а) констатацията за това, че институцията е проблемна или е вероятно да стане проблемна е направена от компетентния орган след консултация с органа за преструктуриране или, при спазване на предвидените в параграф 2 условия — от органа за преструктуриране, след консултация с компетентния орган;

б) предвид времето и други важни обстоятелства няма реална вероятност алтернативни мерки от страна на частния сектор, включително мерки от институционални схеми за защита или действия на надзорни органи, включително мерки за ранна намеса или обезценяването или преобразуването на съответните капиталови инструменти в съответствие с член 59, параграф 2, предприети по отношение на институцията, да предотвратят неизпълнението на задълженията от страна на институцията в разумен срок;

в) действието по преструктуриране е необходимо в обществен интерес съгласно параграф 5.

2. Държавите членки могат да предвидят, че освен компетентния орган констатацията по параграф 1, буква а) за това дали институцията е проблемна или е вероятно да стане проблемна може да се направи и от органа за преструктуриране след консултация с компетентния орган, когато съгласно националното право органите за преструктуриране разполагат с необходимите инструменти, за да направят тази констатация, по-специално подходящ достъп до съответната информация. Компетентният орган незабавно предоставя на органа за преструктуриране всяка съответна информация, която последният изисква с оглед извършване на оценката си.

3. Предходното приемане на мярка за ранна намеса съгласно член 27 не е условие за предприемане на действия по преструктуриране.

4. За целите на параграф 1, буква а) се приема, че дадена институция е проблемна или има вероятност да стане проблемна, ако са налице едно или повече от следните обстоятелства:

а) институцията е нарушила или съществуват обективни обстоятелства в подкрепа на констатацията, че институцията ще наруши в близко бъдеще изискванията за продължаване на лицензия по начин, който би обосновал отнемането на лиценза от компетентния орган, включително, но не само защото институцията е понесла или е вероятно да понесе загуби, които ще изчерпят целия ѝ собствен капитал или значителна част от него;

б) активите на институцията са по-малко от задълженията или съществуват обективни обстоятелства в подкрепа на констатацията, че в близко бъдеще активите на институцията ще бъдат по-малко от задълженията;

в) институцията не може или съществуват обективни обстоятелства в подкрепа на констатацията, че в близко бъдеще институцията няма да може да плати дълговете си или други задължения на техния падеж;

г) необходима е извънредна публична финансова подкрепа, освен когато за коригиране на сериозни смущения в икономиката на държава членка и запазване на финансовата стабилност извънредната публична финансова подкрепа е под една от следните форми:

i) държавна гаранция за обезпечаване на ликвидни улеснения, които централните банки предоставят съгласно условията на централните банки;

ii) държавна гаранция на новоемитиран дълг; или

iii) вливане на собствен капитал или закупуване на капиталови инструменти на цени и при условия, които не предоставят предимство на институцията, когато при предоставянето на публичната подкрепа не са налице нито обстоятелствата по буква а), б) или в) от настоящия параграф, нито посочените в член 59, параграф 3.

Във всеки един от случаите по първа алинея, буква г), подточки i), ii) и iii) гаранцията или посочените в тях равностойни мерки се ограничават до платежоспособните институции и зависят от окончателното одобрение съгласно рамката на Съюза за държавната помощ. Тези мерки имат предпазен и временен характер и са пропорционални на целите за справяне с последиците от сериозните смущения, като не се използват за компенсиране на загуби, които институцията е понесла или е вероятно да понесе в близко бъдеще.

Мерките за подкрепа по първа алинея, буква г), подточка iii) се ограничават до вливане на капитал, необходимо за справяне с недостига на капитал, установен при стрес тестовете на национално равнище и на равнището на Съюза и ЕНМ, прегледите за качество на активите или равностойни действия, извършени от Европейската централна банка, ЕБО или националните органи, когато е приложимо, потвърдени от компетентния орган.

До 3 януари 2015 г. ЕБО издава в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 насоки относно посочените по-горе видове тестове, прегледи или действия, които могат да доведат до предоставяне на такава подкрепа.

До 31 декември 2015 г. Комисията извършва преглед на това дали продължава да съществува нужда от допускане на мерки за подкрепа по първа алинея, буква г), подточка iii), както и на условията, които трябва да бъдат изпълнени при продължаваща нужда, като докладва за това на Европейския парламент и на Съвета. Когато е целесъобразно, този доклад се придружава от законодателно предложение.

5. За целите на параграф 1, буква в) от настоящия член дадено действие по преструктуриране се приема за действие в обществен интерес, ако то е необходимо за постигането и съответства на една или повече от посочените в член 31 цели на преструктурирането и ако ликвидацията на институцията чрез обичайно производство по несъстоятелност не би постигнала целите на преструктурирането в същата степен.

6. До 3 юли 2015 г. ЕБО издава в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 насоки с цел насърчаване на сближаването на надзорните практики и практиките на преструктуриране по отношение на тълкуването на различните обстоятелства, при които за дадена институция се приема, че е проблемна или има вероятност да стане проблемна.

Член 33

Условия за преструктуриране на финансови институции и холдинги

1. Държавите членки гарантират, че органите за преструктуриране могат да предприемат действие по преструктуриране по отношение на финансова институция по член 1, параграф 1, буква б), ако са изпълнени условията по член 32, параграф 1 както по отношение на финансовата институция, така и по отношение на предприятието майка, попадащо в обхвата на консолидирания надзор.

2. Държавите членки гарантират, че органите за преструктуриране могат да предприемат действие по преструктуриране по отношение на дружество по член 1, параграф 1, буква в) или г), ако са изпълнени условията по член 32, параграф 1 по отношение както на дружеството по член 1, параграф 1, буква в) или г), така и по отношение на едно или повече дъщерни предприятия, които са институции, или, когато дъщерното предприятие не е установено в Съюза, органът на третата държава е установил, че то отговаря на условията за предприемането на мерки за преструктуриране съгласно правото на тази трета държава.

3. Когато дъщерните институции на холдинг със смесена дейност са собственост, пряко или косвено, на финансов холдинг посредник, държавите членки гарантират, че действията по преструктуриране за целите на преструктурирането на групата се вземат по отношение на финансовия холдинг посредник и че няма да предприемат действия по преструктуриране за целите на преструктурирането на групата по отношение на холдинга със смесена дейност.

4. При спазване на параграф 3 от настоящия член, независимо, че дружеството по член 1, параграф 1, буква в) или г) не изпълнява условията, установени в член 32, параграф 1, органите за преструктуриране могат да предприемат действие по преструктуриране по отношение на дружеството по член 1, параграф 1, буква в) или г), когато едно или повече от дъщерните предприятия, които са институции, изпълняват условията по член 32, параграфи 1, 4 и 5 и техните активи и задължения са такива, че неизпълнението на задълженията им застрашава институцията или групата като цяло или правото в областта на несъстоятелността на държавата членка изисква групите да се третират като едно цяло, като при това действието по преструктуриране по отношение на дружеството по член 1, параграф 1, буква в) или г) е необходимо за преструктурирането на такива дъщерни предприятия, които са институции, или за преструктурирането на цялата група.

За целите на параграф 2 и на първа алинея от настоящия параграф при оценката за изпълнението на условията по член 32, параграф 1 по отношение на едно или няколко дъщерни предприятия, които са институции, органът за преструктуриране на институцията и органът за преструктуриране на дружеството по член 1, параграф 1, буква в) или г) могат със съвместно споразумение да пренебрегнат всякакви вътрешногрупови прехвърляния на капитал или на загуби между субектите, включително упражняването на правомощия за обезценяване или преобразуване.

Член 34

Основни принципи, уреждащи преструктурирането

1. Държавите членки гарантират, че когато прилагат инструментите за преструктуриране и упражняват правомощията за преструктуриране, органите за преструктуриране вземат всички подходящи мерки, за да гарантират, че действието по преструктуриране е предприето в съответствие със следните принципи:

а) акционерите на институцията в режим на преструктуриране първи поемат загубите;

б) кредиторите на институцията в режим на преструктуриране поемат загубите след акционерите съгласно реда на своите вземания в обичайното производство по несъстоятелност, освен ако в настоящата директива изрично не е предвидено друго;

в) ръководният орган и висшето ръководство на институцията в режим на преструктуриране се сменят, освен когато запазването на всички или част от членовете на ръководния орган и висшето ръководство, в зависимост от случая, се счита за необходимо за постигането на целите на преструктурирането;

г) ръководният орган и висшето ръководство на институцията в режим на преструктуриране предоставят в пълна степен необходимото съдействие за постигане на целите на преструктурирането;

д) при спазване на правото на държавата членка, физически и юридически лица носят гражданска или наказателна отговорност за своя принос за неизпълнението на задълженията от страна на институцията;

е) кредиторите от един и същи клас получават равнопоставено третиране, освен ако в настоящата директива не е предвидено друго;

ж) никой кредитор не понася по-големи загуби от загубите, които би понесъл, ако институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) бяха ликвидирани чрез обичайно производство по несъстоятелност в съответствие със защитните механизми по членове 73 – 75;

з) гарантираните депозити са изцяло защитени, както и

и) действието по преструктуриране се предприема в съответствие със защитните механизми по настоящата директива.

2. Ако дадена институция е субект от група, без да се засяга член 31, органите за преструктуриране прилагат инструментите за преструктуриране и упражняват правомощията за преструктуриране по начин, който свежда до минимум въздействието върху останалите субекти от групата и върху групата като цяло, както и неблагоприятните последици за финансовата стабилност в Съюза и неговите държави членки, по-специално в държавите, в които групата извършва дейност.

3. Когато прилагат инструментите за преструктуриране и упражняват правомощията за преструктуриране, държавите членки гарантират спазването на рамката на Съюза за държавната помощ, когато е приложимо.

4. Когато към дадена институция или дружество по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) се прилага инструментът за продажба на стопанска дейност, инструментът „мостова институция“ или инструментът на обособяване на активи, се счита, че институцията или дружеството са обект на производство по несъстоятелност или на сходно производство за неплатежоспособност за целите на член 5, параграф 1 от Директива 2001/23/ЕО на Съвета ([1]).

5. При прилагането на инструментите за преструктуриране и упражняването на правомощията за преструктуриране органите за преструктуриране информират и се консултират с представителите на работниците и служителите, когато това е целесъобразно.

6. Органите за преструктуриране прилагат инструменти за преструктуриране и упражняват правомощия за преструктуриране, без да се засягат правилата за представителството на работниците и служителите в ръководните органи, установени в националното право или практика.

ГЛАВА II

Извънредно управление

Член 35

Извънредно управление

1. Държавите членки гарантират, че органите за преструктуриране могат да назначат извънреден управител, който да замени ръководния орган на институцията в режим на преструктуриране. Органите за преструктуриране оповестяват публично назначаването на извънреден управител. Държавите членки допълнително гарантират, че извънредният управител има квалификацията, способностите и познанията, необходими за изпълнение на своите функции.

2. Извънредният управител разполага с всички правомощия на акционерите и ръководния орган на институцията. Извънредният управител може обаче да упражнява тези правомощия само под контрола на органа за преструктуриране.

3. Извънредният управител има законоустановеното задължение да предприеме всички необходими мерки за постигане на целите на преструктурирането, посочени в член 31, и да предприеме действия по преструктуриране в съответствие с решението на органа за преструктуриране. При необходимост това задължение има предимство пред всяко друго задължение на ръководството съгласно устава на институцията или националното право, в случай на несъответствие между тях. Тези мерки могат да включват увеличаване на капитала, реорганизация на структурата на собственост на институцията или поглъщане от институции, които са финансово и организационно стабилни, в съответствие с инструментите за преструктуриране, посочени в глава IV.

4. Органите за преструктуриране могат да наложат ограничения на действията на извънредния управител или да изискат за определени актове на извънредния управител да е необходимо предварителното съгласие на органа за преструктуриране. Органите за преструктуриране могат да освободят извънредния управител по всяко време.

5. Държавите членки изискват от извънредния управител в началото и края на мандата си и периодично, в съответствие с определен от органа за преструктуриране график, да изготвя доклади за назначилия го орган за преструктуриране относно икономическото и финансовото положение на институцията и относно действията, предприети в изпълнение на задълженията му.

6. Извънредният управител се назначава за не повече от една година. Този срок може да бъде подновен в изключителни случаи, ако органът за преструктуриране установи, че продължават да са налице условията за назначаване на извънреден управител.

7. Когато повече от един орган за преструктуриране възнамерява да назначи извънреден управител в субект, който е свързан с група, се преценява дали не е по-подходящо да се назначи един извънреден управител за всички съответни субекти, за да се улесни вземането на решения за възстановяване на финансовата стабилност на съответните субекти.

([1]) Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 г. относно сближаването на законодателствата на държавите-членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности (ОВ L 82, 22.3.2001 г., стр. 16).

8. В случай на несъстоятелност, когато националното право предвижда назначаването на синдик, този синдик може да бъде извънреден управител съгласно настоящия член.

ГЛАВА III

Оценяване

Член 36

Оценка за целите за преструктурирането

1. Преди да предприемат действие по преструктуриране или да упражнят правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти, органите за преструктуриране гарантират, че активите и задълженията на институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) се оценяват справедливо, консервативно и реалистично от лице, което е независимо от публични органи, включително органа за преструктуриране, от институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г). При спазване на параграф 13 от настоящия член и член 85, оценката се счита за окончателна, ако са изпълнени всички изисквания на настоящия член.

2. Когато не е възможно извършването на независима оценка съгласно параграф 1, органите за преструктуриране могат да направят временна оценка на активите и задълженията на институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), в съответствие с параграф 9 от настоящия член.

3. Целта на оценката е да се оцени стойността на активите и задълженията на институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), които отговарят на условията за преструктуриране по членове 32 и 33.

4. Оценката на стойността е предназначена:

а) да предостави данни с цел да се определи дали са изпълнени условията за преструктуриране или условията за обезценяване или преобразуване на капиталови инструменти;

б) ако са изпълнени условията за преструктуриране, да предостави данни за вземане на решението за подходящото действие по преструктуриране, което да се предприеме по отношение на институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г);

в) когато се прилага правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти, да предостави данни за вземане на решението относно степента на обезсилване или разсейване на акциите или другите инструменти на собственост, както и степента на обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти;

г) когато се прилага инструментът за споделяне на загуби, да предостави данни за вземане на решението относно степента на обезценяване или преобразуване на приемливите задължения;

д) когато се прилага инструментът „мостова институция“ или инструментът за обособяване на активи, да предостави данни за вземане на решението относно активите, правата, задълженията или акциите или другите инструменти на собственост, които трябва да бъдат прехвърлени, както и на решението относно размера на насрещната престация, която се дължи на институцията в режим на преструктуриране или, според случая, на собствениците на акциите или другите инструменти на собственост;

е) когато се прилага инструментът за продажба на стопанска дейност, да предостави данни за вземане на решението относно активите, правата, задълженията или акциите или другите инструменти на собственост, които трябва да бъдат прехвърлени, и да спомогне за формиране на преценката на органа за преструктуриране за определяне на търговските условия за целите на член 38;

ж) във всички случаи — да гарантира, че всички загуби по активите на институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) са напълно признати към момента на прилагане на инструментите за преструктуриране или на упражняване на правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти.

5. Без да се засяга рамката на Съюза за държавната помощ, когато е приложимо, оценката се основава на консервативни допускания, включително по отношение на нивата на неизпълнение и размера на загубите. При оценката не се взема предвид предоставянето на евентуална бъдеща извънредна публична финансова подкрепа или извънредно ликвидно улеснение от централната банка или ликвидно улеснение от централната банка, което се предоставя при нестандартизирани условия за обезпечение, матуритет и лихвен процент на институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), от момента, в който е предприето действие по преструктуриране или се упражнява правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти. Освен това при оценката се взема предвид фактът, че ако се прилага инструмент за преструктуриране:

а) органът за преструктуриране и всеки механизъм за финансиране, действащ съгласно член 101, може да си възстанови всички разумни разходи, които са правомерно извършени, от институцията в режим на преструктуриране в съответствие с член 37, параграф 7;

б) механизмът за финансиране на преструктурирането може да начислява лихви или такси във връзка с всички заеми или гаранции, предоставени на институцията в режим на преструктуриране, в съответствие с член 101.

6. Оценката се допълва от следната информация така, както е представена в счетоводните книги и записи на институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г):

а) актуализиран баланс и доклад за финансовото състояние на институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г);

б) анализ и прогнозна оценка за счетоводната стойност на активите;

в) списък на текущите балансови и задбалансови задължения, вписани в счетоводните книги и записи на институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), в който са посочени съответните вземания и техният ред съгласно приложимото право в областта на несъстоятелността;

7. Когато е целесъобразно, за да се предоставят данни за вземане на решенията по параграф 4, букви д) и е), информацията по параграф 6, буква б) може да се допълни от анализ и прогнозна оценка за стойността на активите и задълженията на институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) по пазарна стойност.

8. Оценката представя разделянето на кредиторите в класове в съответствие с техния ред съгласно приложимото право в областта на несъстоятелността и прогнозна оценка за третирането, което би се очаквало да получи всеки клас акционери и кредитори, ако институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) се ликвидират чрез обичайно производство по несъстоятелност.

Тази оценка не засяга прилагането на принципа за „справедливо третиране на кредиторите“, което се прилага съгласно член 74.

9. Когато поради неотложния характер на обстоятелствата не е възможно да се спазят изискванията в параграфи 6 и 8 или когато се прилага параграф 2, се извършва временна оценка на стойността. Временната оценка отговаря на изискванията по параграф 3 и, доколкото е практически осъществимо в съответните обстоятелства — на изискванията по параграфи 1, 6 и 8.

Временната оценка, посочена в настоящия параграф, включва буфер за допълнителни загуби с подходяща обосновка.

10. Оценка, която не отговаря на всички изисквания, предвидени в настоящия член, се счита за временна, докато независимо лице не извърши оценка, която съответства напълно на всички изисквания, предвидени в настоящия член. Последващата окончателна оценка на стойността се извършва веднага щом е практически осъществимо. Тя може да се извърши отделно от посочената в член 74 оценка или едновременно с нея и от същото независимо лице, но е различна от нея.

Последващата окончателна оценка е предназначена:

а) да гарантира, че всички загуби по активите на институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) са напълно признати в счетоводните книги и записи на институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г);

б) да предостави данни за вземането на решението за намаляване на вземанията на кредиторите или за увеличаване на размера на заплатената насрещна престация, в съответствие с параграф 11.

11. В случай че съгласно последващата окончателна оценка стойността на нетните активи на институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) е по-висока от стойността съгласно временната оценка на нетните активи на институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), органът за преструктуриране може:

а) да упражни правомощието си за увеличаване на размера на вземанията на кредиторите или собствениците на съответните капиталови инструменти, които са били обезценени при прилагането на инструмента за споделяне на загуби;

б) да даде указания на мостовата институция или дружеството за управление на активи да направи допълнителна насрещна престация във връзка с активи, права и задължения в полза на институцията в режим на преструктуриране или, в зависимост от случая, във връзка с акции или инструменти на собственост — в полза на собствениците на акциите или другите инструменти на собственост.

12. Независимо от параграф 1, временна оценка, извършена в съответствие с параграфи 9 и 10, е валидно основание органите за преструктуриране да предприемат действия по преструктуриране, включително да поемат управлението на проблемна институция или дружество по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) или да упражнят правомощия за обезценяване или преобразуване на капиталови инструменти.

13. Оценката на стойността е неразделна част от решението за прилагане на инструмент за преструктуриране или за упражняване на правомощие за преструктуриране или от решението за упражняване на правомощия за обезценяване или преобразуване на капиталови инструменти. Самата оценка не подлежи на обжалване отделно, но може да бъде обжалвана заедно с решението в съответствие с член 85.

14. ЕБО разработва проекти за регулаторни технически стандарти за определяне на обстоятелствата, при които дадено лице е независимо от органа за преструктуриране и от институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) за целите на параграф 1 от настоящия член и за целите на член 74.

15. ЕБО може да разработва проекти на регулаторни технически стандарти за конкретизиране на следните критерии за целите на параграфи 1, 3 и 9 от настоящия член и за целите на член 74:

а) методологията за оценяване на стойността на активите и задълженията на институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г);

б) отделянето на оценките по членове 36 и 74;

в) методологията за изчисляване и включване на буфер за допълнителни загуби във временната оценка.

16. ЕБО предоставя на Комисията проектите на регулаторни технически стандарти по параграф 14 до 3 юли 2015 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в параграфи 14 и 15 регулаторни технически стандарти, предвидени в съответствие с членове 10 – 14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

ГЛАВА IV

Инструменти за преструктуриране

Раздел I

Общи принципи

Член 37

Общи принципи за инструментите за преструктуриране

1. Държавите членки гарантират, че органите за преструктуриране разполагат с необходимите правомощия, за да прилагат инструментите за преструктуриране по отношение на институции или дружества по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), които отговарят на приложимите условия за преструктуриране.

2. Когато орган за преструктуриране реши да приложи инструмент за преструктуриране към институция или дружество по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) и това действие по преструктуриране би довело до загуби, които се понасят от кредиторите, или до преобразуване на техните вземания, органът за преструктуриране упражнява правомощието за обезценяване или преобразуване на капиталови инструменти в съответствие с член 59 непосредствено преди или едновременно с прилагането на инструмента за преструктуриране.

3. Посочените в параграф 1 инструменти за преструктуриране са следните:

а) инструмент за продажба на стопанска дейност;

б) инструмент „мостова институция“;

в) инструмент за обособяване на активи;

г) инструмент за споделяне на загуби.

4. Органите за преструктуриране могат да прилагат инструментите за преструктуриране както поотделно, така и във всякакви комбинации, при спазване на параграф 5.

5. Органите за преструктуриране могат да прилагат инструмента за обособяване на активи само заедно с друг инструмент за преструктуриране.

6. Когато се използват само инструментите за преструктуриране, посочени в параграф 3, буква а) или б) от настоящия член и те се използват за прехвърляне само на част от активите, правата или задълженията на институцията в режим на преструктуриране, остатъчната част от институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), от които са прехвърлени активите, правата или задълженията, се ликвидира чрез обичайно производство по несъстоятелност. Тази ликвидация се извършва в рамките на разумен срок, като се взема предвид необходимостта институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) да предоставят услуги или подкрепа съгласно член 65, за да се даде възможност на приемателя да продължи дейностите или услугите, придобити чрез прехвърлянето, както и всяко друго основание, поради което е необходимо запазването на остатъчната част от институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), за да се постигнат целите на преструктурирането или да се спазят принципите, посочени в член 34.

7. Органът за преструктуриране и всеки механизъм за финансиране, действащ съгласно член 101, могат да си възстановят всички разумни разходи, направени правомерно във връзка с използването на инструменти или правомощия за преструктуриране или на държавни инструменти за финансова стабилизация по един или повече от следните начини:

а) като ги приспаднат от насрещната престация, заплатена от приемател в полза на институцията в режим на преструктуриране, или, в зависимост от случая, в полза на собствениците на акции или други инструменти на собственост;

б) от институцията в режим на преструктуриране, като привилегировани кредитори, или

в) от постъпленията, получени в резултат на прекратяването на дейността на мостовата институция или на дружеството за управление на активи, като привилегировани кредитори.

8. Държавите членки гарантират, че правилата на националното право в областта на несъстоятелността, свързани с недействителността и липсата на изпълнителна сила на правни актове, които ощетяват кредиторите, не се прилагат по отношение на прехвърлянето на активи, права или задължения от институция в режим на преструктуриране към друг субект чрез прилагането на инструмент за преструктуриране или упражняването на правомощие за преструктуриране, или чрез използването на държавен инструмент за финансова стабилизация.

9. Държавите членки могат да предоставят на органите за преструктуриране допълнителни инструменти и правомощия, които да бъдат упражнявани по отношение на институция или дружество по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), които отговарят на условията за преструктуриране, при условие че:

а) когато се прилагат към трансгранични групи, тези допълнителни правомощия не трябва да създават пречки пред ефективното преструктуриране на групите; както и

б) тези допълнителни правомощия са в съответствие с целите на преструктурирането и общите принципи, уреждащи преструктурирането, посочени в членове 31 и 34.

10. В крайно извънредна ситуация на системна криза органът за преструктуриране може да поиска финансиране от алтернативни източници на финансиране чрез използване на държавните инструменти за финансова стабилизация, предвидени в членове 56 – 58, когато са изпълнени следните условия:

а) има принос към поемането на загуби и рекапитализацията, равен на сума, не по-малка от 8 % от общите задължения, включително собствения капитал на институцията в режим на преструктуриране, изчислени към момента на действието по преструктуриране в съответствие с оценката по член 36, от страна на акционерите и притежателите на други инструменти на собственост, от притежателите на съответните капиталови инструменти и други приемливи задължения чрез обезценяване, преобразуване или по друг начин;

б) то подлежи на предварително и последващо одобрение съгласно рамката на Съюза за държавната помощ.

Раздел 2

Инструмент за продажба на стопанска дейност

Член 38

Инструмент за продажба на стопанска дейност

1. Държавите членки гарантират, че органите за преструктуриране разполагат с правомощието да прехвърлят на купувач, който не е мостова институция:

а) акции или други инструменти на собственост, емитирани от институция в режим на преструктуриране;

б) всички или някои активи, права или задължения на институция в режим на преструктуриране;

При спазване на параграфи 8 и 9 от настоящия член и на член 85, посоченото в първа алинея прехвърляне се извършва, без да се иска съгласието на акционерите на институцията в режим на преструктуриране или на трето лице, различно от купувача, и без да се спазват процедурни изисквания съгласно дружественото право или правото в областта на ценните книжа, освен включените в член 39.

2. Прехвърлянето съгласно параграф 1 се извършва при търговски условия, като е съобразено с конкретните обстоятелства и е в съответствие с рамката на Съюза за държавната помощ.

3. В съответствие с параграф 2 от настоящия член органите за преструктуриране вземат всички разумни мерки да извършат прехвърлянето при търговски условия, които отговарят на оценката, извършена съгласно член 36, като вземат предвид конкретните обстоятелства.

4. При спазване на член 37, параграф 7, всяка насрещна престация, заплатена от купувача, е в полза на:

а) собствениците на акциите или инструментите на собственост, когато продажбата на стопанската дейност е извършена посредством прехвърляне на акции или инструменти на собственост, емитирани от институцията в режим на преструктуриране от собствениците на тези акции или инструменти на собственост на купувача;

б) институцията в режим на преструктуриране, когато продажбата на стопанската дейност е извършена посредством прехвърляне на някои или всички активи или задължения от институцията в режим на преструктуриране на купувача.

5. Когато използва инструмента за продажба на стопанска дейност органът за преструктуриране може неколкократно да упражни правомощията за прехвърляне, за да извърши последващи прехвърляния на акции или други инструменти на собственост, емитирани от институцията в режим на преструктуриране, или, в зависимост от случая, на активи, права или задължения на институцията в режим на преструктуриране.

6. След използването на инструмента за продажба на стопанска дейност органите за преструктуриране, със съгласието на купувача, могат да упражнят правомощията за прехвърляне по отношение на активи, права или задължения, прехвърлени на купувача, за да се прехвърлят активите, правата или задълженията обратно на институцията в режим на преструктуриране, или акциите или другите инструменти на собственост обратно на първоначалните им собственици, като институцията в режим на преструктуриране или първоначалните собственици са задължени да приемат обратно всички такива активи, права или задължения, или акции или други инструменти на собственост.

7. Купувачът трябва да има необходимия лиценз за извършване на стопанската дейност, която придобива, когато прехвърлянето е извършено съгласно параграф 1. Компетентните органи осигуряват своевременното разглеждане на заявленията за разрешение във връзка с прехвърлянето.

8. Чрез дерогация от членове 22 — 25 от Директива 2013/36/ЕС, от изискването да се информират компетентните органи по член 26 от Директива 2013/36/ЕС, от член 10, параграф 3, член 11, параграфи 1 и 2 и членове 12 и 13 от Директива 2014/65/ЕС и от изискването за уведомяване по член 11, параграф 3 от същата директива, когато прехвърлянето на акции или други инструменти на собственост в резултат на прилагането на инструмента за продажба на стопанска дейност би довело до придобиване или увеличаване на квалифицираното участие в дадена институция по начина, посочен в член 22, параграф 1 от Директива 2013/36/ЕС или член 11, параграф 1 от Директива 2014/65/ЕС, компетентният орган на тази институция извършва своевременно оценката, изисквана съгласно посочените членове, без това да води до отлагане на прилагането на инструмента за продажба на стопанска дейност и да препятства постигането на съответните цели на преструктурирането чрез действието по преструктуриране.

9. Държавите членки гарантират, че ако компетентният орган на тази институция не е приключил оценката по параграф 8, от датата на прехвърляне на акциите или другите инструменти на собственост при прилагането от органа за преструктуриране на инструмента за продажба на стопанска дейност се прилагат следните разпоредби:

а) прехвърлянето на акции или други инструменти на собственост в полза на приобретателя поражда действие незабавно;

б) по време на срока за оценка и по време на всеки срок за продажба, предвиден в буква е), приобретателят губи правото си на глас, произтичащо от тези акции или други инструменти на собственост и то се предоставя само на органа за преструктуриране, който не е задължен да упражнява това право на глас и не носи никаква отговорност за упражняването или въздържането от упражняване на правото на глас;

в) по време на срока за оценка и по време на всеки срок за продажба, предвиден в буква е), санкциите и другите мерки за нарушения на изискванията за придобиване или продажба на квалифицирано участие съгласно членове 66, 67 и 68 от Директива 2013/36/ЕС не се прилагат за прехвърлянето на акции или други инструменти на собственост;

г) веднага след приключването на оценката от компетентния орган, този орган уведомява писмено органа за преструктуриране и приобретателя дали одобрява или, в съответствие с член 22, параграф 5 от Директива 2013/36/ЕС, възразява срещу прехвърлянето на приобретателя на акции или други инструменти на собственост;

д) ако компетентният орган одобри прехвърлянето на приобретателя на акции или други инструменти на собственост, правото на глас, свързано с тези акции или други инструменти на собственост, се счита за предоставено изцяло на приобретателя веднага след като органът за преструктуриране и приобретателят получат от компетентния орган уведомление за одобрението;

е) ако компетентният орган възрази срещу прехвърлянето на приобретателя на акции или други инструменти на собственост, то:

i) правото на глас, свързано с тези акции или други инструменти на собственост съгласно буква б), се запазва и продължава да има пълно действие;

ii) органът за преструктуриране може да изиска от приобретателя да продаде тези акции или други инструменти на собственост в рамките на срок за продажба, определен от органа за преструктуриране при отчитане на преобладаващите пазарни условия; и

iii) в случай че приобретателят не осъществи такава продажба в рамките на срока за продажба, определен от органа за преструктуриране, компетентният орган, със съгласието на органа за преструктуриране, може да наложи на приобретателя санкции и други мерки за нарушения на изискванията за придобиване или продажба на квалифицирано участие съгласно членове 66, 67 и 68 от Директива 2013/36/ЕС.

10. При прехвърляния чрез инструмента за продажба на стопанска дейност се прилагат защитните механизми, посочени в дял IV, глава VII.

11. За целите на упражняването на правото за предоставяне на услуги или за установяване в друга държава членка в съответствие с Директива 2013/36/ЕС или Директива 2014/65/ЕС се приема, че купувачът е приемник на институцията в режим на преструктуриране и може да продължи да упражнява правата, упражнявани от институцията в режим на преструктуриране, по отношение на прехвърлените активи, права или задължения.

12. Държавите членки гарантират, че посоченият в параграф 1 купувач може да продължи да упражнява членските си права и правото си на достъп до платежни и клирингови системи и системи за сетълмент, фондови борси, схеми за обезщетяване на инвеститори и схеми за гарантиране на депозити на институцията в режим на преструктуриране, при условие че тя отговаря на критериите за участие и членство в такива системи.

Независимо от първа алинея, държавите членки гарантират, че:

а) достъп не е отказан поради това, че купувачът не притежава рейтинг от агенция за кредитен рейтинг или че този рейтинг не съответства на равнището на рейтинг, необходимо за получаването на достъп до системите, посочени в първа алинея;

б) когато купувачът не отговаря на критериите за членство или за участие в съответни платежни и клирингови системи или системи за сетълмент, фондови борси, схеми за обезщетяване на инвеститори или схеми за гарантиране на депозити, посочените в първа алинея права се упражняват за срок, определен от органа за преструктуриране, като този срок не може да бъде по-дълъг от 24 месеца и подлежи на подновяване при подаване на заявление от купувача до органа за преструктуриране.

13. Без да се засяга дял IV, глава VII, акционерите или кредиторите на институцията в режим на преструктуриране и други трети лица, чиито активи, права или задължения не са прехвърлени, нямат права по отношение на прехвърлените активи, права или задължения.

Член 39

Инструмент за продажба на стопанска дейност: процедурни изисквания

1. При спазване на параграф 3 от настоящия член, когато орган за преструктуриране прилага инструмента за продажба на стопанска дейност по отношение на дадена институция или дружество по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), той предлага на пазара или организира предлагането на пазара на активите, правата, задълженията, акциите или другите инструменти на собственост на тази институция, които органът възнамерява да прехвърли. Пакети от права, активи и задължения могат да бъдат предлагани на пазара поотделно.

2. Без да се засяга рамката на Съюза за държавната помощ, когато е приложимо, предлагането на пазара по параграф 1 се извършва в съответствие със следните критерии:

а) то е възможно най-прозрачно и не е свързано със съществени грешки в представянето на активите, правата, задълженията, акциите или другите инструменти на собственост на институцията, които органът възнамерява да прехвърли, предвид обстоятелствата и по-специално необходимостта да се поддържа финансова стабилност;

б) то не облагодетелства или дискриминира неоснователно потенциални купувачи;

в) то не е свързано с конфликт на интереси;

г) то не поражда несправедливи предимства за потенциален купувач;

д) то е съобразено с необходимостта за бързо провеждане на действието по преструктуриране;

е) то има за цел да се получи възможно най-висока продажна цена за включените акции или други инструменти на собственост, активи, права или задължения.

При спазване на първа алинея, буква б) принципите, посочени в настоящия параграф, не възпрепятстват органа за преструктуриране да направи предложение на конкретни потенциални купувачи.

Всяко публично оповестяване на предлагането на пазара на институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) от настоящата директива, което по принцип се изисква в съответствие в член 17, параграф 1 от Регламент (ЕС)№ 596/2014, може да бъде отложено в съответствие с член 17, параграф 4 или 5 от посочения регламент.

3. Органът за преструктуриране може да прилага инструмента за продажба на стопанска дейност, без да спазва предвиденото в параграф 1 изискване за предлагане на пазара, когато прецени, че спазването на това изискване може да попречи на постигането на една или повече от целите на преструктурирането, и по-специално ако са изпълнени следните условия:

а) той смята, че съществува съществена заплаха за финансовата стабилност, породена или изострена от неизпълнението на задълженията или вероятното неизпълнение на задълженията от страна на институцията в режим на преструктуриране; както и

б) той смята, че спазването на това изискване може да попречи на ефективността на продажбата на стопанска дейност при справянето с тази заплаха или при постигането на целта на преструктурирането по член 31, параграф 2, буква б).

4. До 3 юли 2015 г. ЕБО издава в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 насоки, с които се определят фактическите обстоятелства, представляващи съществена заплаха, и елементите, свързани с ефективния характер на инструмента за продажба на стопанска дейност, предвидени в параграф 3, букви а) и б).

Раздел 3

Инструмент „мостова институция“

Член 40

Инструмент „мостова институция“

1. За да се постигнат целите на инструмента „мостова институция“ и като се има предвид необходимостта от запазване на критичните функции в мостовата институция, държавите членки гарантират, че органите за преструктуриране разполагат с правомощието да прехвърлят на мостова институция:

а) акции или други инструменти на собственост, емитирани от една или повече институции в режим на преструктуриране;

б) всички или определени активи, права или задължения на една или повече институции в режим на преструктуриране.

При спазване на член 85, посоченото в първа алинея прехвърляне може да се извърши, без да има съгласие на акционерите на институциите в режим на преструктуриране или на трето лице, различно от мостовата институция, и без да се спазват процедурни изисквания съгласно дружественото право или правото в областта на ценните книжа.

2. Мостовата институция е юридическо лице, което отговаря на всички посочени по-долу изисквания:

а) изцяло или частично е собственост или се контролира от един или повече публични органи, които могат да включват органа за преструктуриране или механизма за финансиране на преструктурирането, и се контролира от органа за преструктуриране;

б) създадена е с цел да придобие и държи някои или всички акции или други инструменти на собственост, емитирани от институция в режим на преструктуриране, или някои или всички активи, права и задължения на една или повече институции в режим на преструктуриране с оглед запазване на достъпа до критичните функции и продажба на институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г).

Прилагането на инструмента за споделяне на загуби за целите по член 43, параграф 2, буква б) не трябва да засяга способността на органа за преструктуриране да контролира мостовата институция.

3. Когато прилага инструмента „мостова институция“, органът за преструктуриране гарантира, че общата стойност на задълженията, прехвърлени на мостовата институция, не надхвърля общата стойност на правата и активите, прехвърлени от институцията в режим на преструктуриране или предоставени от други източници.

4. При спазване на член 37, параграф 7, всяка насрещна престация, заплатена от мостовата институция, е в полза на:

а) собствениците на акциите или другите инструменти на собственост, когато прехвърлянето към мостовата институция е извършено посредством прехвърляне на акции или инструменти на собственост, емитирани от институцията в режим на преструктуриране, от собствениците на тези акции или инструменти на мостовата институция;

б) институцията в режим на преструктуриране, когато прехвърлянето към мостовата институция е извършено посредством прехвърляне на някои или всички активи или задължения от институцията в режим на преструктуриране на мостовата институция.

5. Когато прилага инструмента „мостова институция“, органът за преструктуриране може да упражни многократно правомощията за прехвърляне, за да извърши последващи прехвърляния на акции или други инструменти на собственост, емитирани от институция в режим на преструктуриране, или, в зависимост от случая, на активи, права или задължения на институцията в режим на преструктуриране.

6. След прилагане на инструмента „мостова институция“ органът за преструктуриране може:

а) да прехвърля права, активи или задължения обратно от мостовата институция към институцията в режим на преструктуриране или акции или други инструменти на собственост обратно на първоначалните им собственици, като институцията в режим на преструктуриране или първоначалните собственици са задължени да приемат обратно всички такива активи, права или задължения или акции или други инструменти на собственост, при условие че са спазени изискванията, предвидени в параграф 7;

б) да прехвърля акции или други инструменти на собственост или активи, права или задължения от мостовата институция към трето лице.

7. Органите за преструктуриране могат да прехвърлят акции или други инструменти на собственост или активи, права или задължения обратно от мостовата институция при наличието на някое от следните обстоятелства:

а) в инструмента, с който е извършено прехвърлянето, е предвидена изрично възможността за обратно прехвърляне на определени акции или други инструменти на собственост, активи, права или задължения;

б) конкретните акции или други инструменти на собственост, активи, права или задължения не попадат в съответните класове или не отговарят на условията за прехвърляне на акциите или другите инструменти на собственост, активите, правата или задълженията, предвидени в инструмента, с който е извършено прехвърлянето.

Такова прехвърляне може да бъде извършено по всяко време, като трябва да отговаря на всички други условия, предвидени в инструмента за съответната цел.

8. При прехвърлянията между институцията в режим на преструктуриране или първоначалните собственици на акциите или другите инструменти на собственост, от една страна, и мостовата институция, от друга страна, се прилагат защитните механизми, посочени в дял IV, глава VII.

9. За целите на упражняването на правото за предоставяне на услуги или за установяване в друга държава членка в съответствие с Директива 2013/36/ЕС или Директива 2014/65/ЕС се приема, че мостовата институция е приемник на институцията в режим на преструктуриране и може да продължи да упражнява правата, упражнявани от институцията в режим на преструктуриране по отношение на прехвърлените активи, права или задължения.

За други цели органите за преструктуриране могат да изискат мостовата институция да се счита за приемник на институцията в режим на преструктуриране и да е в състояние да продължи да упражнява всички права, които са били упражнявани от институцията в режим на преструктуриране по отношение на прехвърлените активи, права или задължения.

10. Държавите членки гарантират, че мостовата институция може да продължи да упражнява членските си права и правото си на достъп до платежни и клирингови системи и системи за сетълмент, фондови борси, схеми за обезщетяване на инвеститори и схеми за гарантиране на депозити на институцията в режим на преструктуриране, при условие че тя отговаря на критериите за членство и участие в такива системи.

Независимо от първа алинея държавите членки гарантират, че:

а) достъп не е отказан поради това, че мостовата институция не притежава рейтинг от агенция за кредитен рейтинг или че този рейтинг не съответства на равнището на рейтинг, необходимо за получаването на достъп до системите, посочени в първа алинея;

б) когато мостовата институция не отговаря на критериите за членство или за участие в съответни платежни и клирингови системи или системи за сетълмент, фондови борси, схеми за обезщетяване на инвеститори или схеми за гарантиране на депозити, посочените в първа алинея права се упражняват за срок, определен от органа за преструктуриране, като този срок не трябва да бъде по-дълъг от 24 месеца и подлежи на подновяване при подаване на заявление от мостовата институция до органа за преструктуриране.

11. Без да се засяга дял IV, глава VII, акционерите или кредиторите на институцията в режим на преструктуриране и други трети лица, чиито активи, права или задължения не са прехвърлени на мостовата институция, нямат права по отношение на активите, правата или задълженията, прехвърлени на мостовата институция, нито по отношение на нейния ръководен орган или висше ръководство.

12. Целите на мостовата институция не включват никакви задължения или отговорност пред акционерите или кредиторите на институцията в режим на преструктуриране, като ръководният орган или висшето ръководство не носят отговорност пред такива акционери или кредитори за действия и бездействия при изпълнение на своите задължения, освен ако действието или бездействието не предполага груба небрежност или сериозно нарушение по националното право, което засяга пряко правата на акционерите или кредиторите.

Държавите членки могат допълнително да ограничат отговорността на мостовата институция и на нейния ръководен орган или висше ръководство в съответствие с националното право по отношение на действие и бездействие при изпълнение на задълженията им.

Член 41

Функциониране на мостовата институция

1. Държавите членки гарантират, че мостовата институция действа в съответствие със следните изисквания:

а) съдържанието на учредителните документи на мостовата институция е одобрено от органа за преструктуриране;

б) в зависимост от структурата на собствеността на мостовата институция органът за преструктуриране назначава или одобрява ръководния орган на мостовата институция;

в) органът за преструктуриране одобрява възнаграждението на членовете на ръководния орган и определя съответните им отговорности;

г) органът за преструктуриране одобрява стратегията и рисковия профил на мостовата институция;

д) мостовата институция е лицензирана в съответствие с Директива 2013/36/ЕС или Директива 2014/65/ЕС, в зависимост от случая, и разполага с необходимия лиценз съгласно действащото национално право да извършва дейностите или да предоставя услугите, които придобива чрез прехвърлянето, извършено съгласно член 63 от настоящата директива;

е) мостовата институция спазва изискванията на Регламент (ЕС) № 575/2013 и на директиви 2013/36/ЕС и 2014/65/ЕС, в зависимост от случая, и попада в обхвата на предвидения в посочените актове надзор;

ж) дейността на мостовата институция е в съответствие с рамката на Съюза за държавната помощ и органът за преструктуриране може съответно да предвиди ограничения за дейността ѝ.

Независимо от букви д) и е) от първа алинея и когато това е необходимо за постигането на целите на преструктурирането, за кратък срок в началото на своята дейност мостовата институция може да бъде създадена и лицензирана, без да са спазени Директива 2013/36/ЕС или Директива 2014/65/ЕС. За тази цел органът за преструктуриране подава искане в този смисъл до компетентния орган. Ако компетентният орган реши да предостави такъв лиценз, той посочва срока, през който мостовата институция е освободена от задължението за спазване на изискванията по посочените директиви.

2. При спазва на ограниченията, наложени с правилата на Съюза или националните правила в областта на конкуренцията, ръководството на мостовата институция управлява мостовата институция с цел запазване на достъпа до критичните функции и продажба на институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), техните активи, права или задължения на един или повече частни купувачи при подходящите условия и в рамките на срока, посочен в параграф 4 от настоящия член или, когато е приложимо, в параграф 6 от настоящия член.

3. Органът за преструктуриране взема решение, че мостовата институция не е вече мостова институция по смисъла на член 40, параграф 2, при един от следните случаи, като се взема предвид първият настъпил случай:

а) сливане на мостовата институция с друг субект;

б) мостовата институция престава да отговаря на изискванията на член 40, параграф 2;

в) продажбата на всички или по същество всички активи, права или задължения на мостовата институция на трето лице;

г) след изтичане на срока, посочен в параграф 5 или, когато е приложимо — параграф 6.

д) активите на мостовата институция са напълно ликвидирани, а задълженията ѝ са напълно погасени.

4. Когато органът за преструктуриране се стреми да продаде мостовата институция или нейните активи, права или задължения, държавите членки гарантират, че мостовата институция или съответните активи или задължения се предлагат на пазара свободно и по прозрачен начин и продажбата не е свързана със съществени грешки в представянето на активите и задълженията и не облагодетелства или ощетява необосновано потенциалните купувачи.

Всяка такава продажба се извършва при търговски условия, като се вземат предвид обстоятелствата и в съответствие с рамката на Съюза за държавната помощ.

5. Ако не настъпи никой от сценариите по параграф 3, букви а), б), в) и д), органът за преструктуриране прекратява дейността на мостовата институция веднага щом е възможно и във всички случаи— в двегодишен срок след датата, на която е извършено последното прехвърляне от институция в режим на преструктуриране чрез инструмента „мостова институция“.

6. Органът за преструктуриране може да удължи посочения в параграф 5 срок с един или повече допълнителни едногодишни срока, ако такова удължаване:

а) спомага за постигането на резултатите, посочени в параграф 3, буква а), б), в или д); или

б) е необходимо, за да се гарантира непрекъснатост на важни банкови или финансови услуги.

7. Всяко решение на органа за преструктуриране за удължаване на срока, посочен в параграф 5, трябва да е мотивирано и да съдържа подробна оценка на положението, включително на пазарните условия и перспективи, които обосновават удължаването.

8. Когато дейността на мостовата институция е прекратена при обстоятелствата, посочени в параграф 3, буква в) или г), мостовата институция се ликвидира чрез обичайно производство по несъстоятелност.

При спазване на член 37, параграф 7, всички постъпления, получени в резултат на прекратяването на дейността на мостовата институция, са в полза на акционерите на мостовата институция.

9. Когато мостовата институция се използва за прехвърлянето на активи и задължения на повече от една институция в режим на преструктуриране, задължението по параграф 8 се прилага за активите и задълженията, прехвърлени от всяка от институциите в режим на преструктуриране, а не за самата мостова институция.

Раздел 4

Инструмент за обособяване на активи

Член 42

Инструмент за обособяване на активи

1. За да се постигнат целите на инструмента за обособяване на активи, държавите членки гарантират, че органите за преструктуриране разполагат с правомощието да прехвърлят активи, права или задължения на институцията в режим на преструктуриране или на мостовата институция към едно или повече дружества за управление на активи.

При спазване на член 85, посоченото в първа алинея прехвърляне може да се извърши, без да има съгласие на акционерите на институциите в режим на преструктуриране или на трето лице, различно от мостовата институция, и без да се спазват процедурните изисквания съгласно дружественото право или правото в областта на ценните книжа.

2. За целите на инструмента за обособяване на активи дружество за управление на активи е юридическо лице, което отговаря на всички посочени по-долу изисквания:

а) изцяло или частично е собственост или се контролира от един или повече публични органи, които могат да включват органа за преструктуриране или механизма за финансиране на преструктурирането, и се контролира от органа за преструктуриране;

б) създадено е с цел да приеме някои или всички от активите, правата и задълженията на една или повече институции в режим на преструктуриране или на мостова институция.

3. Дружеството за управление на активи управлява прехвърлените му активи с цел стойността им да се повиши максимално чрез евентуална продажба или ликвидиране по обичайния ред.

4. Държавите членки гарантират, че дружеството за управление на активи действа в съответствие със следните разпоредби:

а) съдържанието на учредителните документи на дружеството за управление на активи е одобрено от органа за преструктуриране;

б) в зависимост от структурата на собствеността на дружеството за управление на активи органът за преструктуриране назначава или одобрява ръководния орган на дружеството;

в) органът за преструктуриране одобрява възнаграждението на членовете на ръководния орган и определя съответните им отговорности;

г) органът за преструктуриране одобрява стратегията и рисковия профил на дружеството за управление на активи.

5. Органите за преструктуриране могат да упражняват посочените в параграф 1 правомощия за прехвърляне на активи, права или задължения само ако:

а) текущото състояние на пазара за тези активи е такова, че евентуална реализация на тези активи чрез обичайното производство по несъстоятелност би имала неблагоприятни последици за един или повече финансови пазари;

б) такова прехвърляне е необходимо с цел да се гарантира правилното функциониране на институцията в режим на преструктуриране или на мостовата институция; или

в) такова прехвърляне е необходимо с цел да се увеличат максимално постъпленията от реализацията на активите.

6. Когато органите за преструктуриране използват инструмента за обособяване на активи, те определят размера на насрещната престация, срещу която активите, правата и задълженията се прехвърлят на дружеството за управление на активи в съответствие с принципите, установени в член 36, и с рамката на Съюза за държавната помощ. Настоящият параграф не е пречка насрещната престация да има символична или отрицателна стойност.

7. При спазване на член 37, параграф 7, всяка насрещна престация, заплатена от дружеството за управление на активи във връзка с активите, правата или задълженията, придобити пряко от институцията в режим на преструктуриране, е в полза на институцията в режим на преструктуриране. Насрещната престация може да бъде под формата на дълг, емитиран от дружеството за управление на активи.

8. Когато се прилага инструментът „мостова институция“, дружеството за управление на активи може след прилагането на инструмента „мостова институция“ да придобие активи, права или задължения от мостовата институция.

9. Органите за преструктуриране могат да прехвърлят многократно активи, права или задължения от институцията в режим на преструктуриране към едно или повече дружества за управление на активи, както и да прехвърлят активи, права или задължения обратно от едно или повече дружества за управление на активи към институцията в режим на преструктуриране, ако са изпълнени посочените в параграф 10 условия.

Институцията в режим на преструктуриране е длъжна да приема обратно всякакви такива активи, права или задължения.

10. Органите за преструктуриране могат да прехвърлят права, активи или задължения обратно от дружеството за управление на активи към институцията в режим на преструктуриране при наличието на някое от следните обстоятелства:

а) в инструмента, с който е извършено прехвърлянето, е предвидена изрично възможността за обратно прехвърляне на определени права, активи или задължения;

б) конкретните права, активи или задължения не попадат в съответните класове или не отговарят на условията за прехвърляне на правата, активите или задълженията, предвидени в инструмента, с който е извършено прехвърлянето.

И в двата случая, посочени в букви а) и б), обратното прехвърляне може да се извърши по всяко време, като трябва да отговаря на всички други условия, предвидени в инструмента за съответната цел.

11. При прехвърлянията между институцията в режим на преструктуриране и дружеството за управление на активи се прилагат защитните механизми при частично прехвърляне на собственост, предвидени в дял IV, глава VII.

12. Без да се засяга дял IV, глава VII, акционерите или кредиторите на институцията в режим на преструктуриране и други трети лица, чиито активи, права или задължения не са прехвърлени на дружеството за управление на активи, нямат права по отношение на активите, правата или задълженията, прехвърлени на дружеството за управление на активи, нито по отношение на неговия ръководен орган или висше ръководство.

13. Целите на дружеството за управление на активи не включват никакви задължения или отговорност пред акционерите или кредиторите на институцията в режим на преструктуриране, като ръководният орган или висшето ръководство не носят отговорност пред такива акционери или кредитори за действия и бездействия при изпълнение на своите задължения, освен ако действието или бездействието не предполага груба небрежност или сериозно нарушение по националното право, което засяга пряко правата на акционерите или кредиторите.

Държавите членки могат допълнително да ограничават отговорността на дружеството за управление на активи и на неговия ръководен орган или висше ръководство в съответствие с националното право по отношение на действия и бездействия при изпълнението на техните задължения.

14. До 3 юли 2015 г. ЕБО издава в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 насоки, с които да се насърчи сближаването на надзорните практики и практиките за преструктуриране, свързани с определянето в съответствие с параграф 5 от настоящия член на условията, при които реализацията на активите или задълженията чрез обичайното производство по несъстоятелност би имала неблагоприятни последици за един или повече финансови пазари.

Раздел 5

Инструмент за споделяне на загуби

Подраздел 1

Цели и обхват на инструмента за споделяне на загуби

Член 43

Инструмент за споделяне на загуби

1. За да се постигнат целите на инструмента за споделяне на загуби, държавите членки гарантират, че органите за преструктуриране разполагат с правомощията за преструктуриране, посочени в член 63, параграф 1.

2. Държавите членки гарантират, че органите за преструктуриране могат да използват инструмента за споделяне на загуби за постигане на целите на преструктурирането по член 31, в съответствие с принципите за преструктуриране, посочени в член 34, за всяка една от следните цели:

а) да рекапитализират институция или дружество по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) от настоящата директива, които отговарят на условията за преструктуриране, до степента, необходима за възстановяване на способността им да отговарят на условията за лицензиране (доколкото тези условия се прилагат за съответния субект) и да продължат да извършват дейностите, за които са получили лиценз съгласно Директива 2013/36/ЕС или Директива 2014/65/ЕС, когато съответният субект е лицензиран съгласно посочените директиви, както и да поддържат достатъчно пазарно доверие в институцията или дружеството;

б) да преобразуват в капитал или да намалят размера на главницата на вземания или дългови инструменти, които са прехвърлени:

i) на мостова институция с оглед да се осигури капитал за тази мостова институция; или

ii) чрез прилагане на инструмента за продажба на стопанска дейност или инструмента за обособяване на активи.

3. Държавите членки гарантират, че органите за преструктуриране могат да прилагат инструмента за споделяне на загуби за целта, посочена в параграф 2, буква а) от настоящия член, само ако съществува реална вероятност прилагането на този инструмент, заедно с други подходящи мерки, включително мерки, приложени в съответствие с плана за оздравяване на дейността, изискван съгласно член 52, не само че ще постигне съответните цели на преструктурирането, но и ще възстанови финансовата стабилност и дългосрочната жизнеспособност на институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г).

Държавите членки гарантират, че органите за преструктуриране могат да прилагат всеки от инструментите за преструктуриране по член 37, параграф 3, букви а), б) и в) и инструмента за споделяне на загуби, предвиден в параграф 2, буква б) от настоящия член, ако не са изпълнени условията, посочени в първа алинея.

4. Държавите членки гарантират, че органите за преструктуриране могат да прилагат инструмента за споделяне на загуби за всички институции или дружества по член 1, параграф 1, буква б), в) и г), като при това във всеки случай зачитат правната форма на съответната институция или дружество или могат да променят тази правна форма.

Член 44

Обхват на инструмента за споделяне на загуби

1. Държавите членки гарантират, че инструментът за споделяне на загуби може да се прилага по отношение на всички задължения на институция или дружество по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), които не са изключени от обхвата на този инструмент съгласно параграф 2 или 3 от настоящия член.

2. Органите за преструктуриране не могат да упражняват правомощия за обезценяване или преобразуване по отношение на следните задължения, без значение дали се уреждат от националното право на държава членка или от правото на трета държава:

а) гарантирани депозити;

б) обезпечени задължения, включително покрити облигации и задължения под формата на финансови инструменти, които се използват за целите на хеджирането, които съставляват неразделна част от покритието и които съгласно националното право са обезпечени по начин, подобен на този при покритите облигации;

в) задължения, произтичащи от държането от институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) от настоящия член на активи или парични средства на клиент, включително активи или парични средства на клиент, държани от името на ПКИПЦК по смисъла на член 1, параграф 2 от Директива 2009/65/ЕО или от алтернативни инвестиционни фондове по смисъла на член 4, параграф 1, буква а) от Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([1]), при условие че такъв клиент е защитен съгласно приложимото право в областта на несъстоятелността;

г) задължения, произтичащи от доверително отношение между институция или дружество по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) (като довереник) и друго лице (като бенефициер), при условие че такъв бенефициер е защитен съгласно действащото право в областта на несъстоятелността или гражданското право;

д) задължения към институции, с изключение на субекти, които са част от същата група, с първоначален срок до падежа по-малко от седем дни;

е) задължения с остатъчен срок до падежа под седем дни, дължими на системи или оператори на системи, определени съгласно Директива 98/26/ЕО, или на техните участници, които произтичат от участието в такава система;

ж) задължения към някое от следните лица:

i) служител, по отношение на натрупано трудово възнаграждение, пенсионни плащания или други фиксирани възнаграждения, с изключение на променливия компонент на възнаграждението, който не се урежда от колективен трудов договор;

ii) търговски кредитори във връзка с предоставянето на институцията или на дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) на стоки или услуги, които са критични за ежедневната им дейност, включително информационни услуги, комунални услуги, наем, обслужване и поддържане на стопанските помещения;

iii) данъчните и социалноосигурителните органи, при условие че тези задължения са привилегировани съгласно приложимото право.

iv) схемите за гарантиране на депозити, произтичащи от вноски, дължими в съответствие с Директива 2014/49/ЕС.

Първа алинея, буква ж), подточка i) не се прилага за променливия компонент на възнаграждението на служител, поемащ съществен риск, както е определено в член 92, параграф 2 от Директива 2013/36/ЕС.

Държавите членки гарантират, че всички обезпечени активи, свързани с покритието на покритите облигации остават незасегнати, отделно обособени и с достатъчно финансиране. Нито това изискване, нито първа алинея, буква б) възпрепятстват органите за преструктуриране да упражняват тези правомощия, когато това е целесъобразно, по отношение на част от обезпечено задължение или задължение, за което е предоставено реално обезпечение, когато те надхвърлят стойността на активите, залога, реалното обезпечение или друго обезпечение, с които са гарантирани.

([1]) Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г. относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове и за изменение на директиви 2003/41/ЕО и 2009/65/ЕО и на регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 1095/2010 (ОВ L 174, 1.7.2011 г., стр. 1).

Първа алинея, буква а) не възпрепятства органите за преструктуриране да упражняват тези правомощия, когато е целесъобразно, по отношение на сумата по депозит, която надхвърля размера на гаранцията, предвиден в член 6 от Директива 2014/49/ЕС.

Без да се засягат правилата за големите експозиции в Регламент (ЕС) № 575/2013 и Директива 2013/36/ЕС, държавите членки гарантират, че с цел да се осигури възможността за преструктуриране на институции и групи, органите за преструктуриране ограничават в съответствие с член 17, параграф 5, буква б) от настоящата директива степента, до която други институции държат задължения, при които се приема споделяне на загуби, с изключение на задължения, държани в субекти, които са част от една и съща група.

3. При изключителни обстоятелства, когато се прилага инструментът за споделяне на загуби, органът за преструктуриране може да изключи напълно или частично от прилагането на правомощията за обезценяване или преобразуване някои задължения, когато:

а) не е възможно това задължение да бъде предмет на споделяне на загуби в разумни срокове, независимо от добросъвестно положените усилия на органа за преструктуриране;

б) изключването е строго необходимо и пропорционално за осигуряване на непрекъснатост на критичните функции и основните стопански дейности по начин, който запазва способността на институцията в режим на преструктуриране да продължи да извършва ключовите си операции, услуги и сделки;

в) изключването е строго необходимо и пропорционално за избягване на широко разпространение на проблемите, по-специално по отношение на отговарящите на условията депозити, държани от физически лица и микро-, малки и средни предприятия, което сериозно би нарушило функционирането на финансовите пазари, включително инфраструктурата на финансовите пазари, по начин, който би могъл да предизвика сериозни смущения в икономиката на дадена държава членка или на Съюза; или

г) прилагането на инструмента за споделяне на загуби би довело до такова унищожаване на стойност, че загубите, понесени от другите кредитори биха били по-ниски, ако тези задължения бяха изключени от споделянето на загуби.

Когато органът за преструктуриране реши да изключи или частично да изключи дадено приемливо задължение или клас приемливи задължения съгласно настоящия параграф, нивото на обезценяване или преобразуване, приложимо към другите приемливи задължения, може да бъде увеличено, за да се отчетат такива изключвания, при условие че нивата на обезценяване и преобразуване, приложени към другите приемливи задължения, са съобразени с принципа в член 34, параграф 1, буква ж).

4. Когато органът за преструктуриране реши да изключи напълно или частично приемливо задължение или клас от приемливи задължения съгласно настоящия член и загубите, които биха били понесени от тези задължения, не са били изцяло прехвърлени към други кредитори, механизмът за финансиране на преструктурирането може да направи вноска към институцията в режим на преструктуриране с цел постигане на най-малко един от следните резултати:

а) да се покрият загубите, които не са поети от приемливите задължения, и да се възстанови нетната стойност на активите на институцията в режим на преструктуриране на нула, в съответствие с член 46, параграф 1, буква а);

б) да се закупят акции или други инструменти на собственост или капиталови инструменти на институцията в режим на преструктуриране с цел рекапитализация на институцията в съответствие с член 46, параграф 1, буква б).

5. Механизмът за финансиране на преструктурирането прави посочената в параграф 4 вноска само когато:

а) има принос към поемането на загуби и рекапитализацията, равен на сума, не по-малка от 8 % от общите задължения, включително собствения капитал на институцията в режим на преструктуриране, изчислени към момента на действието по преструктуриране в съответствие с оценката по член 36, от страна на акционерите и притежателите на други инструменти на собственост, от притежателите на съответните капиталови инструменти и другите приемливи задължения чрез обезценяване, преобразуване или по друг начин; както и

б) вноската на механизма за финансиране на преструктурирането не надхвърля 5 % от общите задължения, включително собствения капитал на институцията в режим на преструктуриране, изчислени към момента на действието по преструктуриране в съответствие с оценката по член 36.

6. Вноската на механизма за финансиране на преструктуриране, посочена в параграф 4, може да бъде финансирана от:

а) сумата, с която разполага механизмът за финансиране на преструктурирането, набрана чрез вноски на институциите и на клоновете в Съюза в съответствие с член 100, параграф 6 и член 103;

б) средствата, които могат да бъдат набрани чрез последващи вноски в съответствие с член 104 в рамките на три години; както и

в) когато сумите, посочени в букви а) и б) от настоящия параграф са недостатъчни — сумите, набрани от алтернативни източници на финансиране в съответствие с член 105.

7. При извънредни обстоятелства органът за преструктуриране може да търси допълнително финансиране от алтернативни източници на финансиране, след като:

а) петпроцентовият праг по параграф 5, буква б) е бил достигнат; и

б) всички необезпечени непривилегировани вземания, които не са отговарящи на условията депозити, са били напълно обезценени или преобразувани.

Като друга или допълнителна възможност, когато са спазени условията по първа алинея, механизмът за финансиране на преструктурирането може да направи вноска от ресурсите, които са набрани чрез предварителни вноски в съответствие с член 100, параграф 6 и член 103 и които все още не са били използвани.

8. Чрез дерогация от параграф 5, буква а) механизмът за финансиране на преструктурирането може също така да направи вноска, както е посочено в параграф 4, при условие че:

а) посоченият в параграф 5, буква а) принос към поемането на загуби и рекапитализацията е равен на сума, не по-малка от 20 % от рисково претеглените активи на съответната институция;

б) механизмът за финансиране на преструктурирането на съответната държава членка разполага от предварителни вноски (без да се включват вноските към схема за гарантиране на депозити), набрани в съответствие с член 100, параграф 6 и член 103, със сума, равна най-малко на 3 % от гарантираните депозити на всички кредитни институции, лицензирани на територията на тази държава членка; както и

в) съответната институция има активи под 900 милиарда евро на консолидирана основа.

9. Когато упражняват правомощията си на преценка по параграф 3, органите за преструктуриране вземат надлежно предвид:

а) принципа, че загубите следва да се поемат първо от акционерите и след това —от кредиторите на институцията в режим на преструктуриране като цяло, в съответствие с техния ред;

б) капацитета за поемане на загуби, който ще е наличен в институцията в режим на преструктуриране, ако задължението или класът от задължения бъдат изключени; както и

в) необходимостта от поддържане на подходящи ресурси за финансиране на преструктурирането.

10. Изключванията по параграф 3 могат да се прилагат с цел дадено задължение напълно да се изключи от обезценяването или прилаганата към него степен на обезценяване да се ограничи.

11. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 115 за допълнително конкретизиране на обстоятелствата, при които изключването е необходимо за постигане на посочените в параграф 3 от настоящия член цели.

12. Органът за преструктуриране уведомява Комисията, преди да упражни правомощието си на преценка във връзка с изключване на задължение съгласно параграф 3. Когато изключването изисква вноска от механизма за финансиране на преструктурирането или от алтернативен източник на финансиране съгласно параграфи 4—8, в рамките на 24 часа от получаването на такова уведомление или в по-дълъг срок, за който органът за преструктуриране е дал съгласие, Комисията може да забрани или да изиска изменения на предложеното изключване, в случай че не са изпълнени изискванията на настоящия член и делегираните актове, с оглед защита на целостта на вътрешния пазар. Това не се засяга прилагането от Комисията на рамката на Съюза за държавната помощ.

Подраздел 2

Минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения

Член 45

Прилагане на минималното изискване

1. Държавите членки гарантират, че институциите по всяко време изпълняват минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения. Минималното изискване се изчислява като сума от собствения капитал и приемливите задължения, изразени като процент от общите задължения и собствения капитал на институцията.

За целите на първа алинея дериватните задължения се включват в общите задължения въз основа на пълно признаване на правата за нетиране на контрагента.

2. ЕБО изготвя проекти на технически регулаторни стандарти, в които допълнително се конкретизират критериите за оценка, посочени в параграф 6, букви а) — е), въз основа на които за всяка институция се определя минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения, което включва подчинен дълг и първостепенен необезпечен дълг, до чийто падеж остават най-малко 12 месеца и за които се прилага правомощието за споделяне на загуби, както и собствения капитал.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 3 юли 2015 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея, в съответствие с членове 10–14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Държавите членки могат да предвидят допълнителни критерии, въз основа на които да се определи минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения.

3. Независимо от параграф 1, органите за преструктуриране освобождават ипотекарни кредитни институции, финансирани от покрити облигации, които съгласно националното право не могат да приемат депозити, от задължението да изпълняват по всяко време минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения, тъй като:

а) тези институции ще бъдат ликвидирани чрез националните процедури по несъстоятелност или друг вид процедури, прилагани в съответствие с член 38, 40 или 42 от настоящата директива, предвидени за тези институции; както и

б) такива национални процедури по несъстоятелност или друг вид процедури ще гарантират, че кредиторите на тези институции, включително притежателите на покрити облигации, когато е приложимо, ще понесат загуби по начин, който съответства на целите на преструктурирането.

4. Приемливите задължения се включват в сумата на собствения капитал и приемливите задължения по параграф 1 само ако отговарят на следните условия:

а) инструментът е емитиран и изцяло платен;

б) задължението не се дължи на самата институция, не е обезпечено или гарантирано от нея;

в) закупуването на инструмента не е било финансирано пряко или непряко от институцията;

г) задължението има остатъчен срок до падежа най-малко една година;

д) задължението не произтича от дериват;

е) задължението не произтича от депозит, който е привилегирован в йерархията на вземанията при несъстоятелност съгласно националното право в съответствие с член 108.

За целите на буква г), когато задължение дава на собственика си право на ранно изплащане, падежът на това задължение е първата дата, на която възниква посоченото право.

5. Когато дадено задължение се урежда от правото на трета държава, органите за преструктуриране могат да изискват от институцията да докаже, че решението на орган за преструктуриране за обезценяване или преобразуване на посоченото задължение ще има правно действие съгласно правото на тази трета държава, като се вземат предвид условията на договора, уреждащ задължението, международните споразумения за признаване на процедури за преструктуриране и други относими въпроси. Ако органът за преструктуриране не е убеден, че решението би имало правно действие съгласно правото на тази трета държава, задължението не се включва в изчислението на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения.

6. Минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения за всяка институция съгласно параграф 1 се определя от органа за преструктуриране, след консултация с компетентния орган, най-малко въз основа на следните критерии:

а) необходимостта да се гарантира, че институцията може да бъде преструктурирана чрез използването на инструменти за преструктуриране, включително, когато е целесъобразно — чрез инструмента за споделяне на загуби, по начин, който отговаря на целите на преструктурирането;

б) необходимостта да се гарантира в съответните случаи, че институцията разполага с достатъчен обем приемливи задължения, така че се гарантира, че ако бъде приложен инструментът за споделяне на загуби, загубите могат да бъдат поети и съотношението на базовия собствен капитал от първи ред на институцията може да бъде възстановено до необходимото ниво, за да може тя да продължи да изпълнява условията за лицензиране и да продължи да извършва дейностите, за които е била лицензирана съгласно Директива 2013/36/ЕС или съгласно Директива 2014/65/ЕС, както и да се поддържа достатъчно пазарно доверие в институцията или дружеството;

в) необходимостта да се гарантира, че ако в плана за преструктуриране е предвидена възможност определени класове приемливи задължения да бъдат изключени от споделянето на загуби съгласно член 44, параграф 3 или да бъдат прехвърлени изцяло на приемател чрез частично прехвърляне, институцията разполага с достатъчно други приемливи задължения, с които да се гарантира, че загубите могат да бъдат поети и че съотношението на базовия собствен капитал от първи ред на институцията може да бъде възстановено до необходимото ниво, за да може тя да продължи да изпълнява условията за лицензиране и да продължи да извършва дейностите, за които е била лицензирана съгласно Директива 2013/36/ЕС или Директива 2014/65/ЕС;

г) размера, стопанския модел, модела на финансиране и рисковия профил на институцията;

д) степента, до която схемата за гарантиране на депозити би могла да участва във финансирането на преструктурирането в съответствие с член 109;

е) степента, до която неизпълнението на задълженията от страна на институцията би имало неблагоприятни последици за финансовата стабилност, включително разпространение на проблемите към други институции поради нейната взаимосвързаност с тях или с останалата част от финансовата система.

7. Институциите спазват минималните изисквания, предвидени в настоящия член, на индивидуална основа.

Орган за преструктуриране, след консултация с компетентния орган, може да реши да прилага минималното изискване, предвидено в настоящия член, към субект по член 1, параграф 1, букви б), в) или г).

8. В допълнение към параграф 7, предприятията майки от Съюза трябва да спазват минималните изисквания, предвидени в настоящия член, на консолидирана основа.

Минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения на консолидирано равнище на предприятие майка от Съюза се определя от страна на органа за преструктуриране на ниво група, след консултация с консолидиращия надзорник, в съответствие с параграф 9, най-малко въз основа на критериите, определени в параграф 6, и на това дали в съответствие с плана за преструктуриране дъщерните предприятия на групата в трети държави трябва да бъдат преструктурирани поотделно.

9. Органът за преструктуриране на ниво група и органите за преструктуриране, които отговарят за дъщерните предприятия на индивидуална основа, полагат всички възможни усилия, за да постигнат съвместно решение относно нивото на минималното изискване, прилагано на консолидирано равнище.

Съвместното решение е надлежно мотивирано и се предава на предприятието майка от Съюза от органа за преструктуриране на ниво група.

При липса на съвместно решение в рамките на четири месеца органът за преструктуриране на ниво група, след като вземе надлежно предвид оценката на дъщерните предприятия, извършена от съответните органи за преструктуриране, взема решение относно консолидираното минимално изискване. Ако до изтичането на четиримесечния срок някой от съответните органи за преструктуриране е отнесъл въпроса до ЕБО в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, органът за преструктуриране на ниво група отлага вземането на решение и изчаква решението, което ЕБО може да вземе в съответствие с член 19, параграф 3 от посочения регламент, след което взема решение в съответствие с решението на ЕБО. Четиримесечният срок се счита за срок за помиряване по смисъла на посочения регламент. ЕБО взема своето решение в едномесечен срок. Ако четиримесечният срок е изтекъл или е било постигнато съвместно решение, въпросът не се отнася до ЕБО. Ако в рамките на един месец ЕБО не вземе решение, се прилага решението на органа за преструктуриране на ниво група.

Съвместното решение и решението на органа за преструктуриране на ниво група, взето при липса на съвместно решение, са обвързващи за органите за преструктуриране в съответните държави членки.

Съвместното решение и всяко решение, взето при липса на съвместно решение, подлежат на редовен преглед и, когато е целесъобразно, се актуализират.

10. Органите за преструктуриране определят минималното изискване, което да се прилага по отношение на дъщерните предприятия от групата на индивидуална основа. Тези минимални изисквания се определят на ниво, което е подходящо за дъщерното предприятие при отчитане на:

а) критериите, изброени в параграф 6, по-специално размера, стопанския модел и рисковия профил на дъщерното предприятие, включително собствения му капитал; както и

б) консолидираното изискване, определено за групата съгласно параграф 9.

Органът за преструктуриране на ниво група и органите за преструктуриране, които отговарят за дъщерните предприятия на индивидуална основа, полагат всички възможни усилия, за да постигнат съвместно решение относно нивото на минималното изискване, което да се прилага към всяко дъщерно предприятие на индивидуално равнище.

Съвместното решение е надлежно мотивирано и се предава на дъщерните предприятия и на институцията майка от Съюза, съответно от органа за преструктуриране на дъщерните предприятия и от органа за преструктуриране на ниво група.

При липса на съвместно решение на органите за преструктуриране в рамките на четири месеца, решението се взема от съответните органи за преструктуриране на дъщерните предприятия, като се отчитат надлежно мненията и резервите на органа за преструктуриране на ниво група.

Ако до изтичането на четиримесечния срок органът за преструктуриране на ниво група е отнесъл въпроса до ЕБО в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, органите за преструктуриране, които отговарят за дъщерните предприятия на индивидуална основа, отлагат вземането на решение и изчакват решението, което ЕБО може да вземе в съответствие с член 19, параграф 3 от посочения регламент, след което вземат решение в съответствие с решението на ЕБО. Четиримесечният срок се счита за срок за помиряване по смисъла на посочения регламент. ЕБО взема своето решение в едномесечен срок. Ако четиримесечният срок е изтекъл или е било постигнато съвместно решение, въпросът не се отнася към ЕБО. Органът за преструктуриране на ниво група не отнася въпроса до ЕБО за обвързваща медиация, когато нивото, определено от органа за преструктуриране на дъщерното предприятие, не се различава с повече от един процентен пункт от консолидираното равнище, установено съгласно параграф 9 от настоящия член.

Ако ЕБО не вземе решение в рамките на един месец, се прилагат решенията на органите за преструктуриране на дъщерните предприятия.

Съвместното решение и решенията на органите за преструктуриране на дъщерните предприятия, взети при липса на съвместно решение, са обвързващи за съответните органи за преструктуриране.

Съвместното решение и всяко решение, взето при липса на съвместно решение, подлежат на редовен преглед и, когато е целесъобразно, се актуализират.

11. Органът за преструктуриране на ниво група може да отмени изцяло прилагането на индивидуалното минимално изискване към институция майка от Съюза, когато:

а) институцията майка от Съюза спазва на консолидирана основа минималното изискване по параграф 8; както и

б) компетентният орган за институцията майка от Съюза е отменил изцяло прилагането на индивидуални капиталови изисквания към институцията в съответствие с член 7, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

12. Органът за преструктуриране на дъщерно предприятие може да отмени изцяло прилагането на параграф 7 към това дъщерно предприятие, когато:

а) както дъщерното предприятие, така и предприятието майка подлежат на лицензиране и надзор в една и съща държава членка;

б) дъщерното предприятие е включено в надзора на консолидирана основа на институцията, която е предприятието майка;

в) институция на най-високо ниво в групата в държавата членка на дъщерното предприятие, когато е различна от институцията майка от Съюза, спазва на подконсолидирана основа минималното изискване по параграф 7;

г) няма съществени настоящи или предвидими практически или правни пречки за бързото прехвърляне на собствен капитал или за изплащане на задължения към дъщерното предприятие от предприятието майка;

д) компетентният орган приема, че предприятието майка управлява дъщерното предприятие благоразумно, а самото предприятие майка, със съгласието на компетентния орган, е декларирало, че гарантира поетите от дъщерното предприятие ангажименти, или рисковете в дъщерното предприятие са несъществени;

е) процедурите за оценка, измерване и контрол на риска на предприятието майка се прилагат за дъщерното предприятие;

ж) предприятието майка държи повече от 50 % от правата на глас, свързани с акциите или дяловете в капитала на дъщерното предприятие, или има право да назначава или освобождава мнозинството от членовете на ръководния му орган; както и

з) компетентният орган на дъщерното предприятие е освободил изцяло дъщерното предприятие от прилагането на индивидуалните капиталови изисквания съгласно член 7, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

13. Взетите в съответствие с настоящия член решения могат да предвиждат минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения да се изпълнява частично на консолидирано или индивидуално равнище посредством финансови инструменти за договорно споделяне на загуби.

14. За целите на определянето на даден инструмент като финансов инструмент за договорно споделяне на загуби съгласно параграф 13, органът за преструктуриране трябва да се увери, че финансовият инструмент:

а) съдържа договорно условие, което предвижда, че когато органът за преструктуриране реши да приложи инструмента за споделяне на загуби, финансовият инструмент се обезценява или преобразува в необходимата степен преди обезценяването или преобразуването на други приемливи задължения; както и

б) е предмет на обвързващо споразумение, ангажимент или разпоредба за определяне на реда на задълженията, съгласно които при обичайно производство по несъстоятелност той е с по-нисък ред в сравнение с останалите приемливи задължения и не може да бъде изплатен, докато не бъдат уредени останалите текущи приемливи задължения.

15. Органите за преструктуриране, съгласувано с компетентните органи, изискват и проверяват дали институциите изпълняват минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения по параграф 1 и когато е приложимо — изискването по параграф 13, и вземат решенията съгласно настоящия член едновременно с разработването и поддържането на плановете за преструктуриране.

16. Органите за преструктуриране, съгласувано с компетентните органи, информират ЕБО за минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения и, когато е приложимо —за изискването по параграф 13, определени за всяка институция в рамките на тяхната компетентност.

17. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за уточняване на единните формати, таблици и определения за откриването и предаване на информация от органите за преструктуриране, съгласувано с компетентните органи, на ЕБО за целите на параграф 16.

ЕБО представя тези проекти на технически стандарти за изпълнение на Комисията до 3 юли 2015 г.

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

18. Въз основа на изводите в доклада, посочен в параграф 19, когато е целесъобразно, Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета до 31 декември 2016 г. законодателно предложение относно хармонизираното прилагане на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения. Когато е целесъобразно, в това предложение се включват предложения за въвеждането на подходящ брой минимални равнища на минималното изискване, като се отчитат различните стопански модели на институциите и групите. В предложението се включват подходящи корекции на параметрите на минималното изискване и, при необходимост, подходящи изменения в прилагането на минималното изискване за групи.

19. До 31 октомври 2016 г. ЕБО представя на Комисията доклад по следните въпроси:

а) начина, по който на национално равнище се прилага минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения, и по-специално дали са възникнали разминавания между държавите членки в равнищата, определени за съпоставими институции;

б) начина, по който се прилага в държавите членки правомощието да изискват от институциите да изпълняват минималното изискване чрез финансови инструменти за договорно споделяне на загуби, и дали са възникнали разминавания между тези подходи;

в) набелязване на стопанските модели, които отразяват цялостния рисков профил на институцията;

г) подходящото ниво на минимално изискване за всеки стопански модел, установен съгласно буква в);

д) дали следва да се установи диапазон на нивото на минималното изискване за всеки стопански модел;

е) подходящия преходен период, по време на който институциите да постигнат съответствие с евентуално определените хармонизирани минимални равнища;

ж) дали изискванията, предвидени в член 45, са достатъчни, за да се гарантира, че всяка институция разполага с подходящ капацитет за поемане на загуби, а в противен случай — какви допълнителни подобрения са необходими за постигането на тази цел;

з) дали са необходими промени в предвидената в настоящия член изчислителна методология, за да се гарантира, че минималното изискване може да се използва като подходящ показател за капацитета на институцията за поемане на загуби;

и) дали е подходящо изискването да се основава на общите задължения и собствения капитал, и по-специално дали е по-подходящо като знаменател за изискването да се използват рисково претеглените активи на институцията;

й) дали подходът в настоящия член към прилагането на минималното изискване за групи е целесъобразен, и по-специално дали подходът гарантира по подходящ начин, че в субектите, за които може да възникнат загуби, е налице капацитет на групата за поемане на загуби или че тези субекти имат достъп до такъв капацитет;

к) дали са подходящи условията за освобождаване от минималното изискване, и по-специално дали подобно освобождаване следва да е възможно за дъщерни предприятия на трансгранична основа;

л) дали е целесъобразно органите за преструктуриране да могат да изискват изпълнение на минималното изискване чрез финансови инструменти за договорно споделяне на загуби и дали е подходяща по-нататъшна хармонизация на подхода към финансовите инструменти за договорно споделяне на загуби;

м) дали са подходящи изискванията към финансовите инструменти за договорно споделяне на загуби в параграф 14; както и

н) дали е целесъобразно от институциите и групите да се изисква да оповестяват тяхното минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения или нивото на техния собствен капитал и приемливи задължения, и ако това е така — с каква честота и в какъв формат да бъде оповестяването.

20. Докладът по параграф 19 обхваща най-малко периода от 2 юли 2014 г. до 30 юни 2016 г. и отчита най-малко следното:

а) въздействието на минималното изискване и на всяко предложено хармонизирано ниво на минималното изискване върху:

i) финансовите пазари като цяло, и по-специално пазарите на необезпечен дълг и деривати;

ii) стопанските модели и структурата на баланса на институциите, по-специално модела и стратегията за финансиране на институциите, както и правната и оперативната структура на групите;

iii) рентабилността на институциите, по-специално разходите им за финансиране;

iv) миграцията на експозициите към субекти, върху които не се упражнява пруденциален надзор;

v) новите финансови продукти;

vi) разпространението на финансови инструменти за договорно споделяне на загуби, както и естеството и възможността за пазарна реализация на такива инструменти;

vii) склонността към прекомерно поемане на риск от страна на институциите;

viii) нивото на обременени активи в институциите;

ix) предприетите от институциите мерки за спазване на минималните изисквания, и по-специално до каква степен спазването на минималното изискване е постигнато чрез освобождаване от активи, емитиране на дългосрочен дълг и набиране на капитал; както и

x) нивото на кредитиране от страна на кредитните институции, особено кредитирането на микро-, малки и средни предприятия, местни власти, регионални правителства и субекти от публичния сектор, и търговското финансиране, включително кредитирането в рамките на официални схеми за застраховане на експортно кредитиране.

б) взаимодействието между минималните изисквания и капиталовите изисквания, отношението на ливъридж и ликвидните изисквания, предвидени в Регламент (ЕС) № 575/2013 и Директива 2013/36/ЕС;

в) способността на институциите самостоятелно да набират капитал или финансиране от пазарите, за да изпълнят евентуално предложени хармонизирани минимални изисквания;

г) съгласуваността с минималните изисквания, свързани с международните стандарти, разработени от международни форуми.

Подраздел 3

Прилагане на инструмента за споделяне на загуби

Член 46

Оценка на сумите при споделяне на загуби

1. Държавите членки гарантират, че когато използват инструмента за споделяне на загуби, органите за преструктуриране извършват оценка в съответствие с член 36 на следната сума:

а) когато е приложимо, сумата, с която приемливите задължения трябва да бъдат обезценени, за да се гарантира, че стойността на нетните активи на институцията в режим на преструктуриране е равна на нула; както и

б) когато е приложимо, сумата, с която приемливите задължения трябва да бъдат преобразувани в акции или други видове капиталови инструменти с цел да се възстанови съотношението на базовия собствен капитал от първи ред на:

i) институцията в режим на преструктуриране; или

ii) мостовата институция.

2. Посочената в параграф 1 от настоящия член оценка определя сумата, с която приемливите задължения трябва да бъдат обезценени или преобразувани, за да се възстанови съотношението на базовия собствен капитал от първи ред на институцията в режим на преструктуриране или, когато е приложимо, да се определи съответното съотношение на мостовата институция, като се вземат предвид евентуални капиталови вноски от механизма за финансиране на преструктурирането съгласно член 101, параграф 1, буква г) от настоящата директива, и за да се поддържа достатъчно пазарно доверие в институцията в режим на преструктуриране или мостовата институция, както и за да може тя да продължи да изпълнява за срок от най-малко една година условията за лицензиране и да продължи да извършва дейностите, за които е била лицензирана съгласно Директива 2013/36/ЕС или Директива 2014/65/ЕС.

Когато органите за преструктуриране възнамеряват да използват инструмента за обособяване на активи съгласно член 42, сумата, с която трябва да се намали размерът на приемливите задължения, е съобразена в подходяща степен с консервативната оценка на капиталовите нужди на дружеството за управление на активи.

3. В случаите, когато — след като капиталът е бил обезценен в съответствие с членове 59—62 и е било извършено споделяне на загуби съгласно член 43, параграф 2 — се окаже, че основаната на предварителната оценка съгласно член 36 степен на обезценка надхвърля изискваната, съответстваща на окончателната оценка по член 36, параграф 10, може да се приложи механизъм за възстановяване на обезценка, за да се обезщетят в необходимата степен кредиторите и акционерите.

4. Органите за преструктуриране определят и прилагат процедури, за да гарантират, че оценките се основават, доколкото е възможно, на най-актуалната и подробна информация за активите и задълженията на институцията в режим на преструктуриране.

Член 47

Третиране на акционерите при споделяне на загубите или обезценяване или преобразуване на капиталови инструменти

1. Държавите членки гарантират, че когато използват инструмента за споделяне на загуби в съответствие с член 43, параграф 2 или обезценяването или преобразуването на капиталови инструменти в съответствие с член 59, органите за преструктуриране предприемат по отношение на акционерите и притежателите на други инструменти за собственост едно или повече от следните действия:

а) обезсилване на съществуващите акции или другите инструменти на собственост или прехвърлянето им на кредитори, участващи във споделянето на загуби;

б) при условие че съгласно оценката, извършена съгласно член 36, институцията в режим на преструктуриране има положителна нетна стойност - разсейване на участието на съществуващите акционери и притежателите на други инструменти за собственост в резултат от преобразуването в акции или други инструменти на собственост на:

i) съответните капиталови инструменти, емитирани от институцията въз основа на правомощията по член 59, параграф 2; или

ii) приемливи задължения, емитирани от институцията в режим на преструктуриране въз основа на правомощията по член 63, параграф 1, буква е).

Във връзка с първа алинея, буква б) преобразуването се извършва при съотношение, което значително разсейва съществуващото участие в акции и други инструменти на собственост.

2. Действията, посочени в параграф 1, се предприемат и по отношение на акционери и притежатели на други инструменти за собственост, когато въпросните акции или други инструменти на собственост са емитирани или предоставени при следните обстоятелства:

а) вследствие преобразуването на дългови инструменти в акции или в други инструменти на собственост в съответствие с договорните условия на първичните дългови инструменти при настъпването на събитие, което предшества или съвпада с момента на решението на органа за преструктуриране, че институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) отговарят на условията за преструктуриране;

б) преобразуване на съответни капиталови инструменти в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред съгласно член 60.

3. Когато преценяват кое действие да предприемат в съответствие с параграф 1, органите за преструктуриране вземат предвид:

а) оценката, извършена в съответствие с член 36;

б) сумата, с която съгласно оценката на органа за преструктуриране елементите на базовия собствен капитал от първи ред трябва да бъдат намалени, а съответните капиталови инструменти — обезценени или преобразувани съгласно член 60, параграф 1; както и

в) общата сума съгласно оценката на органа за преструктуриране по член 46.

4. Чрез дерогация от членове 22 — 25 от Директива 2013/36/ЕС, изискването за уведомяване по член 26 от Директива 2013/36/ЕС, член 10, параграф 3, член 11, параграфи 1 и 2 и членове 12 и 13 от Директива 2014/65/ЕС и изискването за уведомяване по член 11, параграф 3 от Директива 2014/65/ЕС, когато прилагането на инструмента за споделяне на загуби или преобразуването на капиталови инструменти би довело до придобиване или увеличаване на квалифицираното участие в дадена институция, както е посочено в член 22, параграф 1 от Директива 2013/36/ЕС или в член 11, параграф 1 от Директива 2014/65/ЕС, компетентните органи извършват своевременно изискваната по тези членове оценка, така че да не се забавя прилагането на инструмента за споделяне на загуби или преобразуването на капиталови инструменти, или да се възпрепятства постигането на съответните цели на преструктурирането чрез действието по преструктуриране.

5. Когато компетентният орган на тази институция не е завършил оценката, изисквана съгласно параграф 4 към датата на прилагането на инструмента за споделяне на загуби или преобразуването на капиталови инструменти, член 38, параграф 9 се прилага за всяко придобиване или увеличаване на квалифицираното участие на даден приобретател вследствие прилагането на инструмента за споделяне на загуби или преобразуването на капиталови инструменти.

6. До 3 юли 2016 г. ЕБО издава в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 насоки относно обстоятелствата, при които би било целесъобразно да се предприеме всяко от действията, предвидени в параграф 1 от настоящия член, като се вземат предвид посочените в параграф 3 от настоящия член фактори.

Член 48

Последователност на обезценяването и преобразуването

1. Държавите членки гарантират, че когато прилагат инструмента за споделяне на загуби, органите за преструктуриране упражняват правомощията за обезценяване и преобразуване при спазване на изключенията, предвидени в член 44, параграфи 2 и 3, при спазване на следните изисквания:

а) елементите на базовия собствен капитал от първи ред се намаляват в съответствие с член 60, параграф 1, буква а);

б) ако и само ако общото намаление съгласно буква а) е по-малко от сбора на сумите, посочени в член 47, параграф 3, букви б) и в), органите намаляват размера на главницата на инструментите на допълнителния капитал от първи ред до необходимата степен и до размера на техния обем;

в) ако и само ако общото намаление съгласно букви а) и б) е по-малко от сбора на сумите, посочени в член 47, параграф 3, букви б) и в), органите намаляват размера на главницата на инструментите на капитала от втори ред до необходимата степен и до размера на техния обем;

г) ако и само ако общото намаление на акциите или другите инструменти на собственост и съответните капиталови инструменти по букви а), б) и в) е по-малко от сбора на сумите, посочени в член 47, параграф 3, букви б) и в), за да достигнат до сбора на сумите, посочени в член 47, параграф 3, букви б) и в), заедно с обезценяването съгласно букви а), б) и в) органите намаляват в необходимата степен размера на главницата на подчинения дълг, който не е част от допълнителния капитал от първи или от капитала от втори ред, в съответствие с реда на вземанията при обичайното производство по несъстоятелност;

д) ако и само ако общото намаление на акциите или другите инструменти на собственост, съответните капиталови инструменти и приемливите задължения съгласно букви а)—г) от настоящия параграф е по-малко от сбора на сумите, посочени в член 47, параграф 3, букви б) и г), за да достигнат до сбора на сумите, посочени в член 47, параграф 3, букви б) и г), заедно с обезценяването съгласно букви а), б), в) и г) от настоящия параграф органите намаляват в необходимата степен размера на главницата на приемливи задължения или текущата сума, дължима във връзка с такива задължения, в съответствие с реда на вземанията при обичайното производство по несъстоятелност, включително реда на депозитите, предвиден в член 108, съгласно член 44.

2. Когато упражняват правомощията за обезценяване или преобразуване, органите за преструктуриране разпределят загубите, представени от сбора на сумите, посочени в член 47, параграф 3, букви б) и в), равномерно между акциите или другите инструменти на собственост и приемливите задължения от еднакъв ред чрез намаляване на размера на главницата или текущата сума, дължима във връзка с тези акции или други инструменти на собственост и приемливи задължения, пропорционално на тяхната стойност, с изключение на случаите, в които се допуска различно разпределяне на загубите по задълженията от еднакъв ред при наличието на обстоятелствата, посочени в член 44, параграф 3.

Настоящият параграф не е пречка задължения, които са изключени от споделянето на загуби в съответствие с член 44, параграфи 2 и 3, да получат по-благоприятно третиране от приемливите задължения, които са от същия ред при обичайното производство по несъстоятелност.

3. Преди да пристъпят към обезценяването или преобразуването по параграф 1, буква д), органите за преструктуриране преобразуват или намаляват главницата на инструментите, посочени в параграф 1, буква б), в) и г), когато тези инструменти все още не са преобразувани и съдържат някое от следните условия:

а) условия, които предвиждат главницата на инструмента да бъде намалена при настъпването на събитие, свързано с финансовото положение, платежоспособността или нивото на собствения капитал на институцията или дружеството по член 1, параграф1, буква б), в) или г);

б) условия, които предвиждат преобразуване на инструментите в акции или други инструменти на собственост при настъпването на такова събитие,

4. Когато в съответствие с условията, посочени в параграф 3, буква а), главницата на инструмент е намалена до стойност, различна от нула, преди да приложат инструмента за споделяне на загуби в съответствие с параграф 1, органите за преструктуриране упражняват правомощията за обезценяване и преобразуване по отношение на остатъчния размер на тази главница в съответствие с параграф 1.

5. При вземането на решение дали задълженията да се обезценят или да се преобразуват в капитал, органите по преструктуриране не преобразуват един клас задължения, ако същевременно клас задължения, подчинен на този клас, остава по същество непреобразуван в капитал или необезценен, освен ако това не се допуска по член 44, параграфи 2 и 3.

6. За целите на настоящия член до 3 януари 2016 г. ЕБО издава в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 насоки за тълкуване на взаимовръзката между разпоредбите на настоящата директива и на тези на Регламент (ЕС) № 575/2013 и Директива 2013/36/ЕС.

Член 49

Деривати

1. Държавите членки гарантират, че когато органите за преструктуриране упражняват правомощията за обезценяване и преобразуване по отношение на задължения, произтичащи от деривати, те правят това в съответствие с настоящия член.

2. Органите за преструктуриране упражняват правомощията за обезценяване и преобразуване на задължения, произтичащи от деривати, само при приключване на договори за позиция в дериват или след това. При влизане в режим на преструктуриране органите за преструктуриране са оправомощени да прекратят или да приключат всеки договор за позиция в дериват за тази цел.

Когато задължение за дериват е изключено от инструмента за споделяне на загуби съгласно член 44, параграф 3, органите по преструктуриране не са задължени да прекратят или да приключат договора за позиция в дериват.

3. Когато транзакциите с дериватни инструменти са предмет на споразумение за нетиране, органът за преструктуриране или независим оценител определя в рамките на оценката по член 36 задължението, произтичащо от тези транзакции, на нетна основа в съответствие с условията на споразумението.

4. Органите за преструктуриране определят стойността на задълженията, произтичащи от деривати, в съответствие със следните:

а) подходящи методологии за определяне на стойността на класовете деривати, включително транзакциите, които са предмет на споразумения за нетиране;

б) принципи за определяне на съответния момент във времето, към който се определя стойността на дериватната позиция; както и

в) подходящи методологии за сравняване на унищожаването на стойност, което би произтекло от приключването и споделянето на загубите чрез деривати, с размера на загубите, които биха понесли дериватите при споделяне на загуби.

5. ЕБО, след консултация с Европейския надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари) (ЕОЦКП), създаден с Регламент (ЕС) № 1095/2010, разработва проект на регулаторни технически стандарти, с които се конкретизират методологиите и принципите, посочени в параграф 4, букви а), б) и в), относно оценяването на задълженията, произтичащи от деривати.

Във връзка с транзакции с дериватни инструменти, които са предмет на споразумение за нетиране, ЕБО взема предвид методологията за приключване на позициите, установена в споразумението за нетиране.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 3 януари 2016 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10–14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 50

Коефициент на преобразуване на дълг в капитал

1. Държавите членки гарантират, че когато органите за преструктуриране упражняват правомощията, посочени в член 59, параграф 3 и член 63, параграф 1, буква е), те могат да приложат различен коефициент на преобразуване към различните класове капиталови инструменти и задължения в съответствие с единия или и двата принципа, посочени в параграфи 2 и 3 от настоящия член.

2. Коефициентът на преобразуване представлява подходящо обезщетение на засегнатите кредитори за понесената загуба в резултат на упражняването на правомощията за обезценяване или преобразуване на дълг.

3. Когато се прилагат различни коефициенти на преобразуване съгласно параграф 1, коефициентът на преобразуване, приложим за задължения, считани за първостепенни съгласно приложимото право в областта на несъстоятелността, е по-висок от коефициентът на преобразуване на подчинените задължения.

4. До 3 януари 2016 г. ЕБО издава в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 насоки относно определянето на коефициентите на преобразуване.

В насоките се посочва по-специално как посредством коефициента на преобразуване засегнатите кредитори могат да бъдат обезщетени по подходящ начин, както и съответните коефициенти на преобразуване, чрез които може да се отрази старшинството на първостепенните задължения съгласно действащото право в областта на несъстоятелността.

Член 51

Мерки за възстановяване и мерки за оздравяване, съпътстващи споделянето на загуби

1. Държавите членки гарантират, че когато органите за преструктуриране използват инструмента за споделяне на загуби с цел рекапитализация на дадена институция или дружество по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) в съответствие с член 43, параграф 2, буква а), се приемат процедури, за да се гарантира, че за тази институция или дружество по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) е изготвен и се прилага план за оздравяване на дейността съгласно член 52.

2. Процедурите по параграф 1 от настоящия член могат да включват назначаването от органа за преструктуриране на лице или лица в съответствие с член 72, параграф 1, които да изготвят и приложат изисквания съгласно член 52 план за оздравяване на дейността.

Член 52

План за оздравяване на дейността

1. Държавите членки изискват в рамките на един месец след прилагането на инструмента за споделяне на загуби по отношение на дадена институция или дружество по член 1, параграф1, буква б), в) или г) в съответствие с член 43, параграф 2, буква а), ръководния орган или назначеното съгласно член 72, параграф 1 лице или лица да изготвят и представят на органа за преструктуриране план за оздравяване на дейността, който отговаря на изискванията на параграфи 4 и 5 от настоящия член. Когато се прилага рамката на Съюза за държавната помощ, държавите членки гарантират, че този план съответства на плана за реорганизация, който институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) трябва да представят на Комисията съгласно тази рамка.

2. Когато инструментът за споделяне на загуби по член 43, параграф 2, буква а) се прилага за два или повече субекта от група, планът за оздравяване на дейността се изготвя от институцията майка от Съюза и обхваща всички институции в групата в съответствие с процедурата, посочена в членове 7 и 8, и се представя на органа за преструктуриране на ниво група. Органът за преструктуриране на ниво група съобщава плана на другите съответни органи за преструктуриране и на ЕБО.

3. При изключителни обстоятелства и в случай че това е необходимо за постигането на целите на преструктурирането, органът за преструктуриране може да удължи срока по параграф 1 до най-много два месеца, считано от прилагането на инструмента за споделяне на загуби.

Когато се изисква уведомление за плана за оздравяване на дейността в съответствие с рамката на Съюза за държавната помощ, органът за преструктуриране може да удължи срока по параграф 1 до най-много два месеца, считано от настъпването на по-ранното от следните две събития – изтичането на срок от два месеца от прилагането на инструмента за споделяне на загуби или изтичането на срока, определен от рамката на Съюза за държавната помощ.

4. В плана за оздравяване на дейността се определят мерки за възстановяване на дългосрочната жизнеспособност на институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) или на части от стопанската им дейност в разумни срокове. Тези мерки се основават на реалистични допускания относно икономическите условия и условията на финансовите пазари, при които институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) ще извършват дейност.

Планът за оздравяване на дейността трябва да е съобразен, наред с другото, с текущото състояние и бъдещите перспективи пред финансовите пазари, като отразява допускания за най-добър и най-лош сценарий, включително комбинация от събития, която позволява да се набележат основните уязвими места на институцията. Допусканията се сравняват спрямо подходящи секторни сравнителни показатели.

5. Планът за оздравяване на дейността включва най-малко следните елементи:

а) подробен анализ на причините и проблемите, довели до неизпълнение на задълженията или вероятност от неизпълнение на задълженията от страна на институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), и обстоятелствата, породили затрудненията;

б) описание на мерките, целящи възстановяване на дългосрочната жизнеспособност на институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), които трябва да бъдат приети;

в) времеви график за прилагането на тези мерки.

6. Мерките, целящи възстановяване на дългосрочната жизнеспособност на институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), могат да включват:

а) оздравяване на дейностите на институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г);

б) промени в оперативните системи и инфраструктури на институцията;

в) оттегляне от дейности, генериращи загуби;

г) реорганизация на съществуващи дейности, които могат да станат конкурентоспособни;

д) продажба на активи или на стопански дейности.

7. В рамките на един месец след представянето на плана за оздравяване на дейността съответният орган за преструктуриране оценява вероятността при изпълнението му планът да доведе до възстановяване на дългосрочната жизнеспособност на институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г). Оценката се извършва със съгласието на съответния компетентния орган.

Ако органът за преструктуриране и компетентният орган са убедени във вероятността планът да постигне тази цел, органът за преструктуриране одобрява плана.

8. Ако органът за преструктуриране не е убеден във вероятността планът да постигне целта по параграф 7, органът за преструктуриране, със съгласието на компетентния орган, уведомява ръководния орган или лицето или лицата, назначени в съответствие с член 72, параграф 1 за своите възражения и изисква изменение на плана, така че те да бъдат отчетени.

9. В рамките на две седмици след датата на получаване на уведомление по параграф 8 ръководният орган или лицето или лицата, назначени в съответствие с член 72, параграф 1, представят изменения план на органа за преструктуриране за одобрение. В рамките на една седмица органът за преструктуриране оценява изменения план и уведомява ръководния орган или лицето или лицата, назначени в съответствие с член 72, параграф 1, дали счита, че възраженията, за които е изпратено уведомление, са отчетени в изменения план, и дали са необходими допълнителни изменения.

10. Ръководният орган или лицето или лицата, назначени в съответствие с член 72, параграф 1, изпълняват плана за оздравяване, одобрен от органа за преструктуриране и компетентния орган, и най-малко веднъж на шест месеца представят пред органа за преструктуриране доклад относно напредъка по изпълнението на плана.

11. Ръководният орган или лицето или лицата, назначени в съответствие с член 72, параграф 1, преразглеждат плана, ако органът за преструктуриране, със съгласието на компетентния орган, счита, че това е необходимо за постигане на целта, посочена в параграф 4, и представят преразгледания план на органа за преструктуриране за одобрение.

12. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, в които се определят:

а) минималният набор елементи, който трябва да бъде включен в плана за оздравяване на дейността съгласно параграф 5; както и

б) минималното съдържание на докладите, посочени в параграф 10.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 3 януари 2016 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти, в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

13. До ЕБО 3 януари 2016 г. издава в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 насоки за допълнително конкретизиране на минималните критерии, с които трябва да е съобразен планът за оздравяване на дейността, за да получи одобрението на органа за преструктуриране в съответствие с параграф 7.

14. Като взема предвид, когато е приложимо, придобития в хода на прилагането на насоките, посочени в параграф 13, опит, ЕБО може да разработи проекти на регулаторни технически стандарти с цел да конкретизира допълнително минималните критерии, с които трябва да е съобразен планът за оздравяване на дейността, за да получи одобрението на органа за преструктуриране в съответствие с параграф 7.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Подраздел 4

Инструмент за споделяне на загубите, допълнителни разпоредби

Член 53

Последици от споделянето на загуби

1. Държавите членки гарантират, че когато органът за преструктуриране упражнява правомощието, посочено в член 59, параграф 2 и член 63, параграф 1, букви д)—и), намаляването на главницата или текущата дължима сума, преобразуването или обезсилването е с незабавно и задължително действие за институцията в режим на преструктуриране и за засегнатите кредитори и акционери.

2. Държавите членки гарантират, че органът за преструктуриране разполага с правомощието да изпълни или да изисква изпълнението на всички административни и процедурни задачи, необходими за упражняването на правомощията по член 59, параграф 2 и член 63, параграф 1, букви д) – и), включително:

а) изменение в съответните регистри;

б) заличаването на регистрацията или свалянето от търговия на акции или други инструменти на собственост, или дългови инструменти;

в) регистрацията или допускането до търговия на нови акции или други инструменти на собственост;

г) повторната регистрация или допускане на дълговите инструменти, които са обезценени, без да се изисква публикуване на проспект съгласно Директива 2003/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([1]).

3. Ако при упражняване на правомощието, посочено в член 63, параграф 1 буква д), органът за преструктуриране намали до нула размера на главницата на задължение или текущата дължима сума по него, това задължение и всички други задължения или вземания, произтичащи от него, които не са натрупани към момента на упражняване на правомощието, се третират като погасени за всички цели и няма да се признават при последващи производства във връзка с институцията в режим на преструктуриране или нейна институция —правоприемник при последваща ликвидация.

4. Ако при упражняване на правомощието, посочено в член 63, параграф 1 буква д), органът за преструктуриране намали част, но не пълния размер на главницата на задължение или на текущата дължима сума по него:

а) задължението се погасява до степента на намаления размер;

б) съответният инструмент или споразумение, съгласно които е възникнало първоначалното задължение, продължават да се прилагат по отношение на остатъчния размер на главницата на задължението или на текущата дължима сума по него, с евентуална корекция на размера на дължимата лихва, за да се отрази намаляването на размера на главницата, и с евентуални други изменения в условията, които органът за преструктуриране може да внесе, като упражнява правомощието, посочено в член 63, параграф 1, буква й).

Член 54

Премахване на процедурни пречки пред споделянето на загуби

1. Без да се засяга член 63, параграф 1, буква и), когато е приложимо, държавите членки изискват от институциите и дружествата по член 1, параграф 1, букви б), в) и г) да поддържат по всяко време достатъчен обем от регистриран акционерен капитал или други инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, така че ако органът за преструктуриране упражни правомощията, посочени в член 63, параграф 1, букви д) и е) по отношение на дадена институция или дружество по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) или техни дъщерни предприятия, институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) да не бъдат възпрепятствани да емитират достатъчно количество нови акции или други инструменти на собственост, за да гарантират, че задълженията могат да бъдат успешно преобразувани в акции или други инструменти на собственост.

2. Органите за преструктуриране преценяват дали е целесъобразно да наложат предвиденото в параграф 1 изискване по отношение на конкретна институция или дружество по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) в контекста на разработването и поддържането на плана за преструктуриране за тази институция или група, като вземат предвид по-специално действията по преструктуриране, разглеждани в този план. Ако планът за преструктуриране предвижда евентуално прилагане на инструмента за споделяне на загуби, органите проверяват дали регистрирания акционерен капитал или други инструменти на базовия собствен капитал от първи ред са достатъчни, за да покрият сбора на сумите, посочени в член 47, параграф 3, букви б) и в).

([1]) Директива 2003/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 г. относно проспекта, който следва да се публикува, когато публично се предлагат ценни книжа или когато се допускат ценни книжа до търгуване, и за изменение на Директива 2001/34/ЕО (ОВ L 345, 31.12.2003 г., стр. 64).

3. Държавите членки гарантират, че приложимите учредителни документи или устав не предвиждат процедурни пречки пред преобразуването на задължения в обикновени акции или други инструменти на собственост, включително предварителни права на записване от акционерите или изисквания за съгласие на акционерите при увеличаване на капитала.

4. Настоящият член не засяга измененията на директиви 82/891/ЕИО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС и 2012/30/ЕС, предвидени в дял X от настоящата директива.

Член 55

Договорно признаване на споделянето на загуби

1. Държавите членки изискват от институциите и от посочените в член 1, параграф 1, буква б), в) и г) субекти да включат договорна разпоредба, съгласно която кредиторът или страна по споразумението, пораждащо задължението, признава, че задължението може да бъде обезценено или преобразувано, и се съгласява да приеме намаляване на главницата или текущата дължима сума, преобразуване или обезсилване, които се извършват в резултат на упражняване на тези правомощия от страна на органа за преструктуриране, при условие че това задължение:

а) не е изключено от член 44, параграф 2;

б) не представлява депозит по член 108, буква а);

в) се урежда от правото на трета държава; и

г) е емитирано или поето след датата, на която държава членка започва да прилага разпоредбите, приети за транспониране на настоящия раздел.

Първа алинея не се прилага в случаите, при които органът за преструктуриране на държава членка констатира, че по отношение на посочените в първа алинея задължения или инструменти могат да бъдат упражнени правомощията за обезценяване и преобразуване на органа за преструктуриране на държава членка в съответствие с правото на трета държава или обвързващо споразумение, сключено с третата държава.

Държавите членки гарантират, че органите за преструктуриране могат да изискват от институциите и дружествата по член 1, параграф 1, буква б), в) и г) да представят на органите правно становище относно правните възможности за осигуряване на изпълнението и ефективността на това условие.

2. Ако институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) не включи в договорните разпоредби, уреждащи съответно задължение, изискваното съгласно параграф 1 условие, този пропуск не е пречка органът за преструктуриране да упражни правомощията за обезценяване и преобразуване по отношение на това задължение.

3. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел допълнително да определи списъка от задължения, към които се прилага изключението по параграф 1, и съдържанието на условието, изисквано съгласно посочения параграф, като отчита различните стопански модели на банките.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 3 юли 2015 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10 –14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 56

Държавни инструменти за финансова стабилизация

1. Държавите членки могат да предоставят извънредна публична финансова подкрепа чрез допълнителни инструменти за финансова стабилизация в съответствие с параграф 3 от настоящия член, член 37, параграф 10 и на рамката на Съюза за държавната помощ, с цел участие в преструктурирането на институция или дружество по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), включително чрез пряка намеса с цел да се избегне ликвидация, с оглед постигане на цели на преструктурирането, посочени в член 31, параграф 2, по отношение на дадена държава членка или на Съюза като цяло. Тези действия се извършват под ръководството на компетентното министерство или правителство в тясно сътрудничество с органа за преструктуриране.

2. За да се постигнат целите на държавните инструменти за финансова стабилизация, държавите членки гарантират, че техните компетентни министерства или правителства разполагат със съответните правомощия за преструктуриране, посочени в членове 63—72, както и че се прилагат членове 66, 68, 83 и 117.

3. Държавните инструменти за финансова стабилизация се използват като крайна мярка, след като е извършена оценка на другите инструменти за преструктуриране и те са приложени в максимално възможна степен, като същевременно се запазва финансовата стабилност, като това е констатирано от компетентното министерство или правителство след консултация с органа за преструктуриране.

4. При прилагане на държавните инструменти за финансова стабилизация, държавите членки гарантират, че техните компетентни министерства или правителства, както и органът за преструктуриране прилагат инструментите само ако са изпълнени всички условия, посочени в член 32, параграф 1, както и едно от следните условия:

а) компетентното министерство или правителство и органът за преструктуриране, след консултация с централната банка и компетентния орган, констатират, че прилагането на инструментите за преструктуриране не би било достатъчно за избягване на значителни неблагоприятни последици за финансовата стабилност;

б) компетентното министерство или правителство и органът за преструктуриране констатират, че прилагането на инструментите за преструктуриране не би било достатъчно за защита на обществения интерес, ако преди това централната банка е предоставила на институцията извънредно ликвидно улеснение;

в) по отношение на инструмента за временна публична собственост, компетентното министерство или правителство, след консултация с компетентния орган и с органа за преструктуриране, констатира, че прилагането на инструментите за преструктуриране не би било достатъчно за защита на обществения интерес, ако преди това на институцията е предоставена публична капиталова подкрепа чрез инструмент за капиталова подкрепа.

5. Инструментите за финансова стабилизация включват:

а) инструмент за публична капиталова подкрепа съгласно член 57;

б) инструмент за временна публична собственост съгласно член 58.

Член 57

Инструмент за публична капиталова подкрепа

1. Държавите членки могат, при спазване на националното дружествено право, да участват в рекапитализацията на институция или дружество по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) от настоящата директива чрез предоставяне на капитал в замяна на следните инструменти, при спазване на изискванията на Регламент (ЕС) № 575/2013:

а) инструменти на базовия собствен капитал от първи ред;

б) инструменти на допълнителния капитал от първи ред или инструменти на капитала от втори ред.

2. Държавите членки гарантират, в обхвата на позволеното им съгласно притежаваното от тях участие, че институции или дружества по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), към които е приложен инструментът за публична капиталова подкрепа в съответствие с настоящия член, се управляват на търговска и професионална основа.

3. Когато държава членка предостави инструмент за публична капиталова подкрепа в съответствие с настоящия член, тя гарантира, че участието ѝ в институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) се прехвърля към частния сектор, веднага щом търговските и финансовите обстоятелства го позволяват.

Член 58

Инструмент за временна публична собственост

1. Държавите членки могат да придобият като временна публична собственост институция или дружество по член 1, параграф 1, буква б), в) или г).

2. За тази цел дадена държава членка може да направи едно или повече нареждания за прехвърляне на акции, при което приобретателят е:

а) определено от държавата членка лице; или

б) дружество, притежавано изцяло от държавата членка.

3. Държавите членки гарантират, че институции или дружества по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), към които е приложен инструментът за временна публична собственост в съответствие с настоящия член, се управляват на търговска и професионална основа и че се прехвърлят към частния сектор, веднага щом търговските и финансовите обстоятелства позволяват.

ГЛАВА V

Обезценяване на капиталови инструменти

Член 59

Изискване за обезценяване или преобразуване на капиталови инструменти

1. Правомощията за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти могат да бъдат упражнявани:

а) независимо от действия по преструктуриране; или

б) в комбинация с действия по преструктуриране — когато са изпълнени условията за преструктуриране, посочени в членове 32 и 33.

2. Държавите членки гарантират, че органите за преструктуриране разполагат с правомощия за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти в акции или други инструменти на собственост на институциите и дружествата по член 1, параграф 1, буква б), в) и г).

3. Държавите членки изискват от органите за преструктуриране незабавно да упражняват правомощията за обезценяване или преобразуване в съответствие с член 60 по отношение на съответните капиталови инструменти, емитирани от институция или дружество по член 1, параграф 1, буква б), в) и г), когато е налице едно или повече от следните обстоятелства:

а) когато е констатирано, че са изпълнени условията за преструктуриране по членове 32 и 33, преди да се предприемат действия по преструктуриране;

б) подходящият орган реши, че освен ако тези правомощия не бъдат упражнени по отношение на съответните капиталови инструменти, институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) и г) няма да бъдат жизнеспособни;

в) когато съответните капиталови инструменти са емитирани от дъщерно предприятие и тези капиталови инструменти са признати за целите на изпълнението на капиталовите изисквания на индивидуална и консолидирана основа, подходящият орган на държавата членка на консолидиращия надзорник и подходящият орган на държавата членка на дъщерното предприятие констатират със съвместно решение в съответствие с член 92, параграфи 3 и 4, че ако не бъдат упражнени правомощията за обезценяване или преобразуване по отношение на тези инструменти, групата няма да бъде жизнеспособна;

г) когато съответните капиталови инструменти са емитирани от предприятието майка и тези капиталови инструменти са признати за целите на изпълнението на капиталовите изисквания на индивидуална основа на нивото на предприятието майка или на консолидирана основа и подходящият орган на държавата членка на консолидиращия надзорник констатира, че ако не бъдат упражнени правомощията за обезценяване или преобразуване по отношение на тези инструменти, групата няма да бъде жизнеспособна;

д) институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) и г) са поискали извънредна публична финансова подкрепа, освен при наличието на обстоятелствата по член 32, параграф 4, буква г), подточка iii).

4. За целите на параграф 3 се счита, че институция или дружество по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) или група са загубили своята жизнеспособност само ако са изпълнени следните две условия:

а) институцията или дружеството по член 1, параграф1, буква б), в) или г) или групата са проблемни или има вероятност да станат проблемни;

б) предвид момента във времето и други относими обстоятелства няма реална вероятност някое действие, включително алтернативни мерки от страна на частния сектор или действия на надзорни органи(включително мерки за ранна намеса), различно от обезценяването или преобразуването на капиталови инструменти, било то самостоятелно или едновременно с действие по преструктуриране, да предотврати неизпълнението на задължение от страна на институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) или на групата в разумен срок.

5. За целите на параграф 4, буква а) от настоящия член се счита, че институцията или дружеството по член 1, параграф1, буква б), в) или г) са проблемни или има вероятност да станат проблемни, ако настъпят едно или повече от обстоятелствата по член 32, параграф 4.

6. За целите на параграф 4, буква а) се счита, че дадена група е проблемна или има вероятност да стане проблемна, когато нарушава или когато са налице обективни фактори в подкрепа на констатацията, че предстои в близко бъдеще да наруши консолидираните пруденциални изисквания по начин, който би обосновал предприемането на действия от компетентния орган, включително, но не само поради факта, че групата е натрупала или има вероятност да натрупа загуби, които ще изчерпят целия ѝ собствен капитал или значителна част от него.

7. Съответните капиталови инструменти, емитирани от дъщерно предприятие, не се обезценяват допълнително или преобразуват при по-неизгодни условия съгласно параграф 3, буква в) в сравнение с капиталовите инструменти със същия ред на ниво предприятието майка, които са били обезценени или преобразувани.

8. Ако подходящият орган направи констатацията, посочена в параграф 3 от настоящия член, той незабавно уведомява органа за преструктуриране, отговарящ за въпросната институция или дружество по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), ако той е различен.

9. Преди да направи констатацията, посочена в параграф 3, буква в) от настоящия член, по отношение на дъщерно предприятие, емитирало съответните капиталови инструменти, които са признати за целите на спазване на капиталовите изисквания на индивидуална и на консолидирана основа, подходящият орган изпълнява изискванията за уведомяване и консултации, предвидени в член 62.

10. Преди да упражнят правомощията си за обезценяване или преобразуване на капиталови инструменти, органите по преструктуриране гарантират, че в съответствие с член 36 е направена оценка на активите и задълженията на институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г). Тази оценка служи като основа за изчисляване на обезценяването, което ще бъде приложено за съответните капиталови инструменти, така че да бъдат поети загубите, както и на нивото на преобразуване, което ще бъде приложено към съответните капиталови инструменти, така че да бъдат рекапитализирани институцията или дружеството по член 1, параграф1, буква б), в) или г).

Член 60

Разпоредби относно обезценяването или преобразуването на капиталови инструменти

1. Когато изпълняват изискването по член 59, органите за преструктуриране упражняват правомощията за обезценяване или преобразуване в съответствие с реда на вземанията при обичайното производство по несъстоятелност по начин, който води до следните резултати:

а) елементите от базовия собствен капитал от първи ред се намаляват първо съразмерно на загубите и до размера на техния обем. Органът за преструктуриране предприема едно или и двете посочени в член 47, параграф 1 действия по отношение на притежателите на инструменти на базовия собствен капитал от първи ред;

б) главницата на инструментите на допълнителния капитал от първи ред се обезценява или се преобразува в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред или и двете, до степента, необходима за постигане на посочените в член 31 цели на преструктурирането, или до размера на обема на съответните капиталови инструменти, в зависимост от това кое от двете е по-малко;

в) главницата на инструментите на капитала от втори ред се обезценява или се преобразува в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред или и двете, до степента, необходима за постигане на посочените в член 31 цели на преструктурирането, или до размера на обема на съответните капиталови инструменти, в зависимост от това кое от двете е по-малко.

2. Когато се обезценява главницата на съответен капиталов инструмент:

а) намаляването на размера на главницата е перманентно, като се съобразяват случаите на обезценка в съответствие с механизма за обезщетяване по член 46, параграф 3;

б) във връзка със сумата, с която е обезценен този инструмент, няма задължение към притежателя на съответния капиталов инструмент, освен вече натрупано задължение и задължение за вреди, което може да възникне в резултат на обжалване на законосъобразността на упражняването на правомощията за обезценяване;

в) на притежателя на съответния капиталов инструмент не се изплаща обезщетение, различно от предвиденото в параграф 3.

Буква б) не е пречка за предоставянето на инструменти на базовия собствен капитал от първи ред на притежателя на съответните капиталови инструменти в съответствие с параграф 3.

3. С оглед извършване на преобразуването на съответните капиталови инструменти съгласно параграф 1, буква б) от настоящия член органите за преструктуриране могат да изискват от институциите и дружествата по член 1, параграф 1, букви б), в) и г) да емитират инструменти на базовия собствен капитал от първи ред в полза на притежателите на съответните капиталови инструменти. Съответните капиталови инструменти могат да бъдат преобразувани само когато са спазени следните условия:

а) тези инструменти на базовия собствен капитал от първи ред са емитирани от институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) или от предприятието майка на институцията или дружеството по член 1, параграф 1,буква б), в) или г), със съгласието на органа за преструктуриране на институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) или когато е приложимо— на органа за преструктуриране на предприятието майка;

б) тези инструменти на базовия собствен капитал от първи ред са емитирани преди емитирането на акции или инструменти на собственост от институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) с цел да се осигури собствен капитал от държавата или от държавно ведомство или предприятие;

в) тези инструменти на базовия собствен капитал от първи ред са предоставени и прехвърлени незабавно след упражняване на правомощията за преобразуване;

г) коефициентът на преобразуване, с който се определя броят на инструментите на базовия собствен капитал от първи ред, които се предоставят срещу всеки съответен капиталов инструмент, е съобразен с принципите, предвидени в член 50, и насоките, разработени от ЕБО съгласно член 50, параграф 4.

4. За целите на предоставяне на инструменти на базовия собствен капитал от първи ред в съответствие с параграф 3 органите за преструктуриране може да изискат от институциите и дружествата по член 1, параграф 1, букви б), в) и г) да разполагат по всяко време с необходимото предварително разрешение за емитиране на съответния брой инструменти на базовия собствен капитал от първи ред.

5. Ако дадена институция отговаря на условията за преструктуриране и органът за преструктуриране реши да прилага по отношение на институцията инструмент за преструктуриране, той изпълнява изискването по параграф 59, параграф 3, преди да приложи съответния инструмент за преструктуриране.

Член 61

Органи, отговорни за констатациите

1. Държавите членки гарантират, че определените в настоящия член органи отговарят за констатациите по член 59, параграф 3.

2. Всяка държава членка определя в националното си право подходящия орган, който отговаря за констатациите по член 59. Подходящият орган може да бъде компетентният орган или органът за преструктуриране в съответствие с член 32.

3. Когато съответните капиталови инструменти са признати с цел изпълнение на капиталовите изисквания в съответствие с член 92 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на индивидуална основа, органът, отговорен за констатацията по член 59, параграф 3 от настоящата директива, е подходящият орган на държавата членка, в която институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) са били лицензирани в съответствие с дял III от Директива 2013/36/ЕС.

4. Когато съответните капиталови инструменти са емитирани от институция или дружество по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), които са дъщерно предприятие, и са признати за целите на изпълнение на капиталовите изисквания на индивидуална и на консолидирана основа, следният орган отговаря за констатациите по член 59, параграф 3:

а) подходящият орган на държавата членка, в която институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) от настоящата директива, емитирали тези инструменти, са установени в съответствие с дял III от Директива 2013/36/ЕС, отговаря за констатациите, посочени в член 59, параграф 3, буква б) от настоящата директива;

б) подходящият орган на държавата членка на консолидиращия надзорник и подходящият орган на държавата членка, в която институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) от настоящата директива, емитирали тези инструменти, са установени в съответствие с дял III от Директива 2013/36/ЕС, отговарят за съвместната констатация под формата на съвместно решение, посочена в член 59, параграф 3, буква в) от настоящата директива.

Член 62

Прилагане на консолидирано равнище: процедура във връзка с констатациите

1. Държавите членки гарантират, че преди да направят констатация по член 59, параграф 3, буква б), в), г) или д) по отношение на дъщерно предприятие, което емитира съответните капиталови инструменти, признати за целите на изпълнение на капиталовите изисквания на индивидуална и на консолидирана основа, подходящите органи изпълняват следните изисквания:

а) подходящият орган, който разглежда възможността да направи констатация по член 59, параграф 3, буква б), в), г) или д), уведомява незабавно консолидиращия надзорник и, ако е различен, подходящия орган на държавата членка, в която се намира консолидиращият надзорник;

б) подходящият орган, който разглежда възможността да направи констатация по член 59, параграф 3, буква в), уведомява незабавно компетентните органи, отговорни за всяка институция или дружество по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), емитирали съответните капиталови инструменти, по отношение на които ще се упражнят правомощията за обезценяване или преобразуване, ако бъде направена такава констатация, и ако са различни – подходящите органи в държавите членки, в която се намират тези компетентни органи и консолидиращият надзорник.

2. Когато се прави констатация в съответствие с член 59, параграф 3, буква в), г) или д) в случай на институция или група, извършваща трансгранична дейност, подходящите органи вземат предвид потенциалното въздействие от преструктурирането във всички държави членки, в които институцията или групата извършва дейност.

3. Подходящият орган придружава уведомлението по параграф 1 с разяснение на причините, защо разглежда възможността да направи съответната констатация.

4. Когато е направено уведомление по параграф 1, подходящият орган, след консултация с уведомените органи, оценява следните въпроси:

а) дали е възможна алтернативна мярка на упражняването на правомощията за обезценяване или преобразуване в съответствие с член 59, параграф 3;

б) ако такава алтернативна мярка е възможна, дали може да бъде приложена на практика;

в) ако такава алтернативна мярка може да бъде приложена на практика, дали съществува реална вероятност, че в разумни срокове това ще доведе до отстраняване на обстоятелствата, които иначе биха изисквали констатация по член 59, параграф 3.

5. За целите на параграф 4 от настоящия член алтернативните мерки са ранна намеса по член 27 от настоящата директива, мерките по член 104, параграф 1 от Директива 2013/36/ЕС или прехвърляне на средства или капитали от предприятието майка.

6. Ако съгласно параграф 4 подходящият орган, след консултация с уведомените органи, прецени, че една или повече алтернативни мерки са възможни, могат да бъдат приложени на практика и ще доведат до резултата по буква в) от посочения параграф, той осигурява прилагането на тези мерки.

7. Ако в случая, посочен в параграф 1, буква а), и съгласно параграф 4 от настоящия член подходящият орган, след консултация с уведомените органи, прецени, че не са възможни алтернативни мерки, които биха довели до резултатите по буква в) от параграф 4, подходящият орган преценява дали да направи констатацията по член 59, параграф 3.

8. Когато подходящ орган реши да направи констатация по член 59, параграф 3, буква в), той незабавно уведомява подходящите органи на държавите членки, в които се намират съответните дъщерни предприятия, а констатацията се прави под формата на съвместно решение съгласно предвиденото в член 92, параграфи 3 и 4. При липса на съвместно решение, не се прави констатация по член 59, параграф 3, буква в).

9. Органите за преструктуриране на държавите членки, в които се намира всяко от съответните дъщерни предприятия, незабавно изпълняват всяко решение за обезценяване или преобразуване на капиталови инструменти, взето в съответствие с настоящия член, като отчитат надлежно неотложния характер на ситуацията.

ГЛАВА VI

Правомощия за преструктуриране

Член 63

Общи правомощия

1. Държавите членки гарантират, че органите за преструктуриране разполагат с необходимите правомощия, за да прилагат инструментите за преструктуриране по отношение на институции и дружества по член 1, параграф 1, букви б), в) и г), които отговарят на условията за преструктуриране. По-специално органите за преструктуриране имат следните правомощия за преструктуриране, които могат да упражняват поотделно или в различни комбинации:

а) правомощието да изискват от всяко лице да предостави необходимата информация, за да могат органите за преструктуриране да вземат решение относно действие по преструктуриране и да го подготвят, включително актулизиране и допълване на информацията в плановете за преструктуриране, както и предоставяне на информация при проверки на място;

б) правомощията да поемат контрола над институция в режим на преструктуриране и да упражняват всички права и правомощия, предоставени на акционерите, други собственици и ръководния орган на институцията в режим на преструктуриране;

в) правомощието да прехвърлят акции или други инструменти на собственост, емитирани от институцията в режим на преструктуриране;

г) правомощието да прехвърлят на друг субект с негово съгласие права, активи или задължения на институцията в режим на преструктуриране;

д) правомощието да намалят, включително до нула, главницата или текущата сума, дължима във връзка с приемливи задължения на институцията в режим на преструктуриране;

е) правомощието да преобразуват приемливи задължения на институция в режим на преструктуриране в обикновени акции или други инструменти на собственост на тази институция или дружество по член 1, параграф1, буква б), в) или г), на съответна институция майка или мостова институция, към която се прехвърлят активи, права или задължения на институцията или дружеството по член 1, параграф1, буква б), в) или г);

ж) правомощието да обезсилват дългови инструменти, емитирани от институцията в режим на преструктуриране, с изключение на обезпечените задължения, при спазване на член 44, параграф 2;

з) правомощието да намалят, включително до нула, номиналната стойност на акциите или другите инструменти на собственост на институцията в режим на преструктуриране и да обезсилят тези акции или други инструменти на собственост;

и) правомощието да изискат от институция в режим на преструктуриране или от съответна институция майка да емитира нови акции, други инструменти на собственост или други капиталови инструменти, включително привилегировани акции или инструменти, конвертируеми под условие;

й) правомощието да променят падежа на дългови инструменти и други приемливи задължения, емитирани от институцията в режим на преструктуриране, или да променят размера на дължимата лихва по такива инструменти и други приемливи задължения, или датата, на която лихвата става платима, включително да спрат плащания за определен период от време, с изключение при обезпечените задължения, при спазване на член 44, параграф 2;

к) правомощията да приключват и прекратяват финансови договори или договори за деривати за целите на прилагането на член 49;

л) правомощията да освободят или да сменят ръководния орган и висшето ръководство на институцията в режим на преструктуриране;

м) правомощието да изискат от компетентния орган да направи своевременно оценка на купувача на квалифицирано капиталово участие, чрез дерогация от сроковете по член 22 от Директива 2013/36/ЕС и член Директива 2014/65/ЕС.

2. Държавите членки вземат всички необходими мерки да гарантират, че когато прилагат инструменти за преструктуриране и упражняват правомощия за преструктуриране, за органите за преструктуриране не се прилага никое от следните изисквания, които в противен случай биха били приложими съгласно националното право, съгласно договор или на друго основание:

а) при спазване на член 3, параграф 6 и член 85, параграф 1 — изисквания да получат одобрението или съгласието на публично или частно лице, включително акционерите или кредиторите на институцията в режим на преструктуриране;

б) преди упражняване на правомощието — процедурни изисквания да уведомят определени лица, включително изискване да публикуват известие или проспект или да подават или регистрират документи в друг орган.

По-специално, държавите членки гарантират, че органите за преструктуриране могат да упражняват правомощията съгласно настоящия член независимо от ограничение или изискване за получаване на съгласие за прехвърлянето на въпросните финансови инструменти, права, активи или задължения, което би се прилагало в противен случай.

Първа алинея, буква б) не засяга изискванията по членове 81 и 83 и изискването за уведомяване съгласно рамката на Съюза за държавната помощ.

3. Държавите членки гарантират, че когато правомощията, изброени в параграф 1 от настоящия член, не са приложими за субект, попадащ в обхвата на член 1, параграф 1 от настоящата директива, поради особената му правна форма, органите за преструктуриране разполагат с възможно най-близки до тях правомощия, включително от гледна точка на последиците от упражняването им.

4. Държавите членки гарантират, че когато органите за преструктуриране упражняват правомощията си в съответствие с параграф 3, по отношение на засегнатите лица, включително акционери, кредитори и контрагенти се прилагат предвидените в настоящата директива защитни механизми или други защитни механизми, които водят до същия резултат.

Член 64

Допълнителни правомощия

1. Държавите членки гарантират, че когато упражняват правомощия за преструктуриране, органите за преструктуриране имат следните правомощия:

а) при спазване на член 78 да създадат необходимите условия за това прехвърлянето да не бъде обременено със задължения или тежести, засягащи прехвърляните финансови инструменти, права, активи или задължения; за тази цел, правата на обезщетение в съответствие с настоящата директива не се считат за задължение или тежест;

б) да отменят правата за придобиване на бъдещи акции или други инструменти;

в) да изискат от съответния орган да прекрати или да спре допускането до търговия на регулиран пазар или официалната регистрация на финансовите инструменти съгласно Директива 2001/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([1]);

г) да създадат необходимите условия за това приемателят да бъде третиран като институцията в режим на преструктуриране по отношение на всички права или задължения на институцията в режим на преструктуриране или предприети от нея действия, включително правата и задълженията, свързани с участието в пазарна инфраструктура, при спазване на членове 38 и 40;

д) да изискват от институцията в режим на преструктуриране или от приемателя да предоставя на другата страна информация и съдействие; както и

е) да прекратят или изменят условията на договор, по който е страна институцията в режим на преструктуриране, или да заменят приемател като страна.

2. Органите за преструктуриране упражняват правомощията по параграф 1 само когато съответният орган за преструктуриране е преценил, че това е целесъобразно за постигането на резултатите на действие по преструктуриране или на една или повече от целите на преструктурирането.

3. Държавите членки гарантират, че когато упражняват правомощия за преструктуриране, органите за преструктуриране разполагат с правомощието да вземат мерки за осигуряване на непрекъснатостта на стопанската дейност, за да гарантират постигането на резултатите на действие по преструктуриране и, когато е приложимо, възможността приемателят за извършва прехвърлената стопанска дейност. Тези мерки за осигуряване на непрекъснатост на стопанската дейност включват по-специално:

а) продължаване действието на договорите, сключени от институцията в режим на преструктуриране, така че приемателят да поеме правата и задълженията на институцията в режим на преструктуриране, свързани с прехвърлени финансови инструменти, права, активи или задължения, и да замени, изрично или мълчаливо, институцията в режим на преструктуриране във всички съответни договорни документи;

б) заместването на институцията в режим на преструктуриране с приемателя в съдебни производства, свързани с прехвърлените финансови инструменти, права, активи или задължения.

4. Правомощията в параграф 1, буква г) и параграф 3, буква б) не засягат следните:

а) правото на служители на институцията в режим на преструктуриране да прекратят трудов договор;

б) при спазване на членове 69, 70 и 71, правото на всяка страна по договор да упражни права по договора, включително правото да го прекрати, когато има това право в съответствие с договорните условия, в резултат на действие или бездействие от страна на институцията в режим на преструктуриране преди съответното прехвърляне или от страна на приемателя, след като е извършено съответното прехвърляне.

Член 65

Правомощия за изискване на предоставянето на услуги и улеснения

1. Държавите членки гарантират, че органите за преструктуриране разполагат с правомощието да изискват от институцията в режим на преструктуриране или от субектите от нейната група, да предоставят услуги или улеснения, които са необходими, за да позволят на приемателя да извършва ефективно прехвърлената му дейност.

Първа алинея се прилага и когато по отношение на институцията в режим на преструктуриране или съответния субект от групата е образувано обичайно производство по несъстоятелност.

([1]) Директива 2001/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 май 2001 г. относно допускането на ценни книжа до официална регистрация на фондова борса и относно информацията, която подлежи на публикуване (ОВ L 184, 6.7.2001 г., стр. 1).

2. Държавите членки гарантират, че техните органи за преструктуриране разполагат с правомощията да изискват спазването на задълженията, които органите за преструктуриране в други държави членки са наложили съгласно параграф 1 по отношение на групи от субекти, установени на тяхна територия.

3. Посочените в параграфи 1 и 2 услуги и улеснения се ограничават до оперативни услуги и улеснения и не включват финансова подкрепа.

4. Посочените в параграфи 1 и 2 услуги и улеснения се предоставят:

а) ако услугите и улесненията са били предоставяни по споразумение на институцията в режим на преструктуриране, преди да е предприето действие по преструктуриране, при същите условия и срок като тези на споразумението;

б) когато не съществува споразумение или срокът му е изтекъл – при разумни условия.

5. До 3 юли 2015 г. ЕБО издава в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 насоки, в които се посочва минималният списък на услугите или улесненията, необходими, за да позволят на приемателя да извършва ефективно прехвърлената му дейност.

Член 66

Правомощия за изпълнение на мерки за управление на кризи или мерки за предотвратяване на кризи от други държави членки

1. Държавите членки гарантират, че ако прехвърлянето на акции, други инструменти на собственост, активи, права или задължения включва активи, които се намират в държава членка, различна от държавата на органа за преструктуриране, или права или задължения съгласно правото на държава членка, различна от държавата на органа за преструктуриране, прехвърлянето се извършва съгласно правото на тази друга държава членка.

2. Държавите членки оказват разумно съдействие на органа за преструктуриране, който извършва или възнамерява да извърши прехвърлянето, за да гарантират, че акциите или други инструменти на собственост или активи, права или задължения се прехвърлят на приемателя в съответствие с приложимите изисквания на националното право.

3. Държавите членки гарантират, че акционерите, кредиторите и трети лица, засегнати от посоченото в параграф 1 прехвърляне на акции, други инструменти на собственост, активи, права или задължения, нямат право да предотвратят, оспорват или заличат последиците от прехвърлянето съгласно разпоредба на правото на държавата членка, в която се намират активите, или на правото, уреждащо акциите, другите инструменти на собственост, правата или задълженията.

4. Когато орган за преструктуриране на държава членка (наричана по-долу „държава членка А“) упражнява правомощия за обезценяване или преобразуване, включително по отношение на капиталови инструменти в съответствие с член 59, и когато приемливите задължения или съответните капиталови инструменти на институцията в режим на преструктуриране включват следното:

а) инструменти или задължения, по отношение на които се прилага правото на държава членка, различна от държавата на органа за преструктуриране, упражняващ правомощията за обезценяване или преобразуване (наричана по-долу „държава членка Б“);

б) задължения към кредитори в държава членка Б.

Държавата членка Б гарантира, че сумата на главницата на тези задължения или инструменти се намалява или че задълженията или инструментите се преобразуват в съответствие с правомощията за обезценяване или преобразуване, упражнявани от органа за преструктуриране на държава членка А.

5. Държавите членки гарантират, че кредитори, засегнати от упражняването на посочените в параграф 4 правомощия за обезценяване или преобразуване, нямат право да оспорват намаляването на сумата на главницата на инструмента или задължението или неговото преобразуване, в зависимост от случая, съгласно правото на държава членка Б.

6. Всяка държава членка гарантира, че следните се определят в съответствие с правото на държавата членка на органа за преструктуриране:

а) правото на акционерите, кредиторите и трети лица да обжалват съгласно член 85 прехвърлянето на акции, други инструменти на собственост, активи, права или задължения по параграф 1 от настоящия член;

б) правото на кредиторите да обжалват съгласно член 85 намаляването на сумата на главницата или преобразуването на инструмент или задължение по параграф 4, буква а) или б) от настоящия член;

в) защитните механизми при частични прехвърляния по глава VII, свързани с активите, правата или задълженията по параграф 1.

Член 67

Правомощия по отношение на активи, права, задължения, акции и други инструменти на собственост, намиращи се в трети държави

1. Държавите членки предвиждат, че когато действие по преструктуриране включва действие по отношение на активи, които се намират в трета държава, или на акции, други инструменти на собственост, права или задължения, уредени от правото на трета държава, органите за преструктуриране могат да изискват:

а) управителят, синдикът или друго лице, упражняващо контрол над институцията в режим на преструктуриране, и приемателят да предприемат всички необходими мерки, за да породи последици прехвърлянето, обезценяването, преобразуването или действието;

б) управителят, синдикът или друго лице, упражняващо контрол над институцията в режим на преструктуриране, да държат акциите, другите инструментите на собственост, активите или правата или да изпълняват задълженията от името на приемателя, докато породи последици прехвърлянето, обезценяването, преобразуването или действието;

в) разумните разходи, направени правомерно от приемателя при извършването на действие, изисквано съгласно букви а) и б) от настоящия параграф, да бъдат покрити по един от начините, посочени в член 37, параграф 7.

2. Когато органът за преструктуриране прецени, че въпреки всички необходими мерки, предприети от управителя, синдика или от друго лице в съответствие с параграф 1, буква а), съществува голяма вероятност прехвърлянето, преобразуването или действието да не породят последици по отношение на определени активи, намиращи се в трета държава, или по отношение на определени акции, други инструменти на собственост, права или задължения, уредени от правото на третата държава, органът за преструктуриране не предприема прехвърляне, обезценяване, преобразуване или действие. Ако прехвърлянето, обезценяването, преобразуването или действието вече са били наредени, съответното нареждане е недействително по отношение на съответните активи, инструменти на собственост, права или задължения.

Член 68

Изключване на определени договорни условия при ранна намеса и преструктуриране

1. Дадена мярка за предотвратяване на кризи или мярка за управление на кризи, взета по отношение на субект в съответствие с настоящата директива, включително настъпването на събитие, което е пряко свързано с прилагането на такава мярка, съгласно договор, сключен от този субект, не се смята сама по себе си за изпълнително събитие по смисъла на Директива 2002/47/ЕО или за производство по несъстоятелност по смисъла на Директива 98/26/ЕО, при условие че продължава изпълнението на съществените договорни задължения, включително задълженията за плащане и изпълнение, както и за осигуряване на обезпечение.

В допълнение мярка за предотвратяване на кризи или мярка за управление на кризи не се счита сама по себе си за изпълнително събитие или за производство по несъстоятелност съгласно договор, по който страна е:

а) дъщерно предприятие, като задълженията по него са обезпечени или поети по друг начин от предприятието майка или от друг субект от групата; или

б) някой субект от групата, като в него са включени разпоредби за кръстосано неизпълнение.

2. Когато процедурите за преструктуриране на трета държава се признават в съответствие с член 94 или когато в други случаи органът за преструктуриране е взел решение в този смисъл, за целите на настоящия член тези процедури са мярка за управление на кризи.

3. При условие че продължава изпълнението на съществените договорни задължения, включително задълженията за плащане и изпълнение, както и за осигуряване на обезпечение, дадена мярка за предотвратяване на кризи или мярка за управление на кризи, включително настъпването на събитие, което е пряко свързано с прилагането на такава мярка, сама по себе си не позволява на никого:

а) да упражни право на прекратяване, спиране, изменение, нетиране или прихващане, включително във връзка с договор, сключен от:

i) дъщерно предприятие, като задълженията по тях са обезпечени или поети по друг начин от субект от групата; или

ii) субект от групата, като те включват разпоредби за кръстосано неизпълнение;

б) да получи владението, да упражнява контрол или да получи изпълнение по обезпечение върху собственост на съответната институция или дружество по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) или субект от група във връзка с договор, който включва разпоредби за кръстосано неизпълнение;

в) да засегне договорни права на съответната институция или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) или субект от групата във връзка с договор, който включва разпоредби за кръстосано неизпълнение.

4. Настоящият член не засяга правото на дадено лице да предприема действие по параграф 3, когато това право е възникнало по силата на събитие, различно от мярката за предотвратяване на кризи или мярката за управление на кризи или от настъпването на събитие, което е пряко свързано с прилагането на такава мярка.

5. Спирането или ограничаването съгласно член 69, 70 или 71 не съставлява неизпълнение на договорно задължение за целите на параграфи 1 и 2 от настоящия член.

6. Разпоредбите на настоящия член се смятат за особени повелителни норми по смисъла на член 9 от Регламент (ЕО) № 593/2008 на Европейския парламент и на Съвета ([1]).

Член 69

Правомощие за спиране на изпълнението на определени задължения

1. Държавите членки гарантират, че органите за преструктуриране разполагат с правомощието да спрат изпълнението на задължения за плащане или изпълнение съгласно договори, по които институцията в режим на преструктуриране е страна, считано от момента на публикуване на съобщение за спирането в съответствие с член 83, параграф 4 до полунощ на следващия работен ден в държавата членка на органа за преструктуриране на институцията в режим на преструктуриране.

([1]) Регламент (ЕО) № 593/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 г. относно приложимото право към договорни задължения (Рим I) (ОВ L 177, 4.7.2008 г., стр. 6).

2. Когато падежът на дадено задължение за плащане или изпълнение настъпва в рамките на срока на спиране, плащането или изпълнението става дължимо незабавно след изтичане на срока на спирането.

3. В случай че изпълнението на договорни задължения за плащане или изпълнение на институцията в режим на преструктуриране е спряно съгласно параграф 1, изпълнението на задълженията за плащане или изпълнение на контрагентите на институцията в режим на преструктуриране по същия договор се спира за същия срок.

4. Спиране съгласно параграф 1 не се прилага по отношение на:

а) отговарящи на условията депозити;

б) задължения за плащане и доставка към системи или системни оператори, определени за целите на Директива 98/26/ЕО, централни контрагенти и централни банки;

в) допустими вземания за целите на Директива 97/9/ЕО.

5. При упражняването на правомощие по настоящия член органите за преструктуриране вземат предвид възможното въздействие на упражняването на това правомощие върху нормалното функциониране на финансовите пазари.

Член 70

Правомощие за ограничаване на изпълнението на обезпечени интереси

1. Държавите членки гарантират, че органите за преструктуриране могат да ограничават правото на обезпечените кредитори на институцията в режим на преструктуриране да налагат изпълнението на обезпечени интереси по отношение на активи на тази институция в режим на преструктуриране от момента на публикуване на съобщението за ограничението в съответствие с член 83, параграф 4 до полунощ на следващия работен ден в държавата членка на органа за преструктуриране на институцията в режим на преструктуриране.

2. Органите за преструктуриране не упражняват правомощието, посочено в параграф 1, по отношение на обезпечени интереси на системи или системни оператори, определени за целите на Директива 98/26/ЕО, централни контрагенти и централни банки във връзка с активи, заложени от институцията в режим на преструктуриране или предоставени от тази институция под формата на маржин или обезпечение.

3. В случаите, в които се прилага член 80, органите за преструктуриране гарантират, че всички ограничения, наложени съгласно посоченото в параграф 1 от настоящия член правомощие, са еднакви за всички субекти от групата, по отношение на които се предприема действие по преструктуриране.

4. При упражняването на правомощие по настоящия член органите за преструктуриране вземат предвид възможното въздействие на упражняването на това правомощие върху нормалното функциониране на финансовите пазари.

Член 71

Правомощие за временно спиране на упражняването на правото на прекратяване

1. Държавите членки гарантират, че органите за преструктуриране разполагат с правомощието да спрат упражняването на правата на прекратяване на всяка страна по договор с институцията в режим на преструктуриране от момента на публикуване на съобщението в съответствие с член 83, параграф 4 до полунощ на следващия работен ден в държавата членка на органа за преструктуриране на институцията в режим на преструктуриране, при условие че задълженията за плащане и доставка и за предоставяне на обезпечение продължават да се изпълняват.

2. Държавите членки гарантират, че органите за преструктуриране разполагат с правомощието да спрат упражняването на правата на прекратяване на всяка страна по договор с дъщерно предприятие на институция в режим на преструктуриране, когато:

а) задълженията по този договор са гарантирани или подкрепени по друг начин от институцията в режим на преструктуриране;

б) правата на прекратяване по този договор се основават единствено на неплатежоспособността или финансовото състояние на институцията в режим на преструктуриране; както и

в) когато по отношение на институция в режим на преструктуриране е било или може да бъде упражнено правомощие за прехвърляне:

i) всички свързани с договора активи и задължения на дъщерното предприятие са били или могат да бъдат прехвърлени или поети от приемателя; или

ii) органът за преструктуриране осигури по друг начин подходяща защита на тези задължения.

Решението за спиране поражда действие от момента на публикуване на съобщението в съответствие с член 83, параграф 4 до полунощ на следващия работен ден в държавата членка, в която е установено дъщерното предприятие на институцията в режим на преструктуриране.

3. Спирането по параграф 1 или 2 не се прилага по отношение на системи или системни оператори, определени за целите на Директива 98/26/ЕО, централни контрагенти или централни банки.

4. Дадено лице може да упражни право на прекратяване по договор преди края на посочения в параграф 1 или 2 срок, ако получи съобщение от органа за преструктуриране, че правата и задълженията по договора няма да бъдат:

а) прехвърлени на друг субект; или

б) предмет на обезценяване или преобразуване при прилагането на инструмента за споделяне на загуби в съответствие с член 43, параграф 2, буква а).

5. Ако орган за преструктуриране упражнява правомощията, посочени в параграф 1 или 2 от настоящия член, за спиране на упражняването на права на прекратяване и ако не е изпратено съобщение съгласно параграф 4 от настоящия член, тези права могат да бъдат упражнени след изтичането на срока на спирането, при спазване на член 68, както следва:

а) ако правата и задълженията по договора са прехвърлени на друг субект, контрагентът може да упражни правата на прекратяване съгласно съответните договорни условия единствено при настъпването на продължаващо или последващо събитие, налагащо изпълнение от страна на субекта приемател;

б) ако правата и задълженията по договора остават за институцията в режим на преструктуриране и органът за преструктуриране не е приложил инструмента за споделяне на загубите в съответствие с член 43, параграф 2, буква а) по отношение на този договор, контрагентът може да упражни правата на прекратяване съгласно договорните условия след изтичането на срока на спирането по параграф 1.

6. При упражняването на правомощията по настоящия член органите за преструктуриране вземат предвид възможното въздействие на упражняването на тези правомощия върху нормалното функциониране на финансовите пазари.

7. Компетентните органи или органите за преструктуриране могат да изискват от институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) да поддържат подробна документация за финансовите договори.

При поискване от компетентен орган или от орган за преструктуриране регистърът на транзакциите предоставя достъп до необходимата информация на компетентните органи или на органите за преструктуриране, за да могат те да изпълнят съответните си отговорности и мандати, в съответствие с член 81 от Регламент (ЕС) № 648/2012.

8. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, с които за целите на параграф 7 се конкретизира следното:

а) минимален набор от информация за финансовите договори, която следва да се съдържа в подробната документация; и

б) обстоятелствата, при които следва да се наложи изискването.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 3 юли 2015 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 72

Упражняване на правомощия за преструктуриране

1. Държавите членки гарантират, че за целите на предприемането на действие по преструктуриране органите за преструктуриране могат да упражняват контрол върху институцията в режим на преструктуриране, така че:

а) да извършват и да изпълняват дейностите и услугите на институцията в режим на преструктуриране с всички правомощия на нейните акционери и ръководния ѝ орган; и

б) да управляват и да се разпореждат с активите и собствеността на институцията в режим на преструктуриране.

Контролът по първа алинея може да бъде упражняван пряко от органа за преструктуриране или непряко — от лице или лица, назначени от органа за преструктуриране. Държавите членки гарантират, че през периода на преструктуриране не могат да се упражняват правата на глас, свързани с акции или инструменти на собственост на институцията в режим на преструктуриране.

2. При спазване на член 85, параграф 1 държавите членки гарантират, че органите за преструктуриране могат да предприемат действие по преструктуриране чрез изпълнителна заповед в съответствие с националните административни правомощия и процедури, без да упражняват контрол върху институцията в режим на преструктуриране.

3. Органите за преструктуриране решават във всеки отделен случай дали е целесъобразно да предприемат действието по преструктуриране посредством средствата, посочени в параграф 1 или 2, като имат предвид целите на преструктурирането и общите принципи на преструктурирането, конкретните обстоятелства около институцията в режим на преструктуриране и нуждата да се улесни успешното преструктуриране на трансгранични групи.

4. Органите за преструктуриране не се считат за управители „в сянка“, нито за фактически управители съгласно националното право.

ГЛАВА VII

Защитни механизми

Член 73

Третиране на акционерите и кредиторите при частични прехвърляния и използване на инструмента за споделяне на загуби

Държавите членки гарантират, че при прилагането на един или повече инструменти за преструктуриране и по-специално за целите на член 75:

а) освен в случаите, в които се прилага буква б), ако органите за преструктуриране прехвърлят само части от правата, активите и задълженията на институцията в режим на преструктуриране, полученото от акционерите и кредиторите, чиито вземания не са били прехвърлени, за техните вземания е най-малко равностойно на това, което биха получили, ако институцията в режим на преструктуриране беше ликвидирана чрез обичайно производство по несъстоятелност към момента на вземане на решението, посочено в член 82;

б) ако органите за преструктуриране приложат инструмента за споделяне на загуби, акционерите и кредиторите, чиито вземания са обезценени или преобразувани в капитал, не понасят по-големи загуби от тези, които биха понесли, ако институцията в режим на преструктуриране беше ликвидирана чрез обичайно производство по несъстоятелност към момента на вземане на решението, посочено в член 82.

Член 74

Оценка на разликата в третирането

1. За целите на оценката дали акционерите и кредиторите биха получили по-добро третиране, ако по отношение на институцията в режим на преструктуриране бе започнало обичайно производство по несъстоятелност, включително, но не само, за целите на член 73, държавите членки гарантират, че оценката се извършва от независимо лице, веднага след като е извършено действието или действията по преструктуриране. Тази оценка се различава от оценката по член 36.

2. С оценката по параграф 1 се определя:

а) третирането, което акционерите и кредиторите или съответните схеми за гарантиране на депозити биха получили, ако по отношение на институцията в режим на преструктуриране, във връзка с която е извършено действие или действия по преструктуриране, бе започнало обичайно производство по несъстоятелност към момента на вземане на решението, посочено в член 82;

б) действителното третиране, което са получили акционерите и кредиторите при преструктурирането на институцията в режим на преструктуриране; както и

в) дали съществува разлика между третирането по буква а) и третирането по буква б)

3. За целите на оценката:

а) допуска се, че по отношение на институцията в режим на преструктуриране, във връзка с която е извършено действие или действия по преструктуриране, е започнало обичайно производство по несъстоятелност към момента на вземане на решението, посочено в член 82;

б) допуска се, че действието или действията по преструктуриране не са извършени;

в) не се отчита предоставянето на извънредна публична финансова подкрепа на институцията в режим на преструктуриране.

4. ЕБО може да разработи проекти на регулаторни технически стандарти за уточняване на методологията за извършване на оценката по настоящия член, по-специално на методологията за оценка на третирането, което акционерите и кредиторите биха получили, ако по отношение на институцията в режим на преструктуриране бе започнало обичайно производство по несъстоятелност към момента на вземане на решението, посочено в член 82.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 75

Защитни механизми за акционерите и кредиторите

Държавите членки гарантират, че ако с оценката по член 74 се установи, че някой акционер или кредитор, посочен в член 73, или схемата за гарантиране на депозити по член 109, параграф 1, са понесли по-големи загуби, отколкото щяха да понесат при ликвидация чрез обичайно производство по несъстоятелност, те имат право разликата да им бъде изплатена от механизмите за финансиране на преструктурирането.

Член 76

Защитни механизми за контрагентите при частични прехвърляния

1. Държавите членки гарантират, че защитата по параграф 2 се прилага при следните обстоятелства:

а) органът за преструктуриране прехвърля на друг субект част, но не всички активи, права или задължения на институцията в режим на преструктуриране или, в случаите на прилагане на инструмент за преструктуриране, от мостова институция или дружество за управление на активи към друго лице;

б) органът за преструктуриране упражнява правомощията, посочени в член 64, параграф 1, буква е).

2. Държавите членки осигуряват подходяща защита на следните видове споразумения и контрагентите по тези споразумения:

а) споразумения за обезпечение, съгласно които дадено лице чрез обезпечение има действително или условно участие в активите или правата, които подлежат на прехвърляне, независимо от това дали участието е обезпечено от конкретни активи или права или чрез плаващо обезпечение или подобно споразумение;

б) споразумения за финансово обезпечение с прехвърлително действие, съгласно които обезпечението, гарантиращо или покриващо изпълнението на конкретни задължения, се осигурява чрез прехвърляне на пълната собственост върху активите от предоставящия обезпечението към обезпеченото лице със условието, че обезпеченото лице прехвърля активите обратно, ако тези конкретни задължения бъдат изпълнени;

в) споразумения за прихващане, съгласно които две или повече вземания или задължения между институцията в режим на преструктуриране и контрагент могат да бъдат прихванати едно срещу друго;

г) споразумения за нетиране;

д) покрити облигации;

е) структурирани финансови споразумения, включително секюритизация и инструменти, които се използват за целите на хеджирането, които представляват неразделна част от покритието на групата и които според националното право са обезпечени по сходен начин с покритите облигации, включващи предоставянето и държането на обезпечение от страна по споразумението или от попечител, агент или представител.

Формата на защита, подходяща за класовете споразумения, посочени в букви а)—е) от настоящия параграф, е допълнително определена в членове 77—80, като за нея се прилагат ограниченията, предвидени в членове 68—71.

3. Изискването съгласно параграф 2 се прилага независимо от броя на страните, участващи в споразуменията, както и независимо от това, дали споразуменията:

а) са възникнали под формата на договор, тръст или по друг начин или възникват автоматично в резултата от действието на правна норма;

б) възникват съгласно правото на друга държава членка или трета държава или се уреждат от него изцяло или частично.

4. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 115 за допълнително конкретизиране на класовете споразумения, които попадат в обхвата на параграф 2, букви а)—е) от настоящия член.

Член 77

Защита на споразумения за финансово обезпечение, споразумения за прихващане и споразумения за нетиране

1. Държавите членки осигуряват подходяща защита на споразумения за финансово обезпечение с прехвърлително действие, споразумения за прихващане и споразумения за нетиране, така че да се предотврати прехвърляне на някои, но не на всички права и задължения, които са защитени по споразумение за финансово обезпечение с прехвърлително действие, споразумение за прихващане или споразумение за нетиране между институцията в режим на преструктуриране и друго лице, и изменение или прекратяване на правата и задълженията, които са защитени съгласно споразумение за финансово обезпечение с прехвърлително действие, споразумение за прихващане или споразумение за нетиране, чрез използването на допълнителни правомощия.

За целите на първа алинея правата и задълженията трябва да се третират като защитени по такова споразумение, ако страните по него имат право да извършат прихващане или нетиране на тези права или задължения.

2. Независимо от параграф 1, когато това е необходимо, за да се осигури наличност на гарантираните депозити, органът за преструктуриране може да:

а) прехвърля гарантирани депозити, обхванати от някое от посочените в параграф 1 споразумения, без да прехвърля други активи, права или задължения, обхванати от същото споразумение; както и

б) прехвърля, изменя или прекратява посочените активи, права или задължения, без да прехвърля гарантираните депозити.

Член 78

Защита за споразумения за обезпечение

1. Държавите членки осигуряват подходяща защита за задължения, обезпечени по споразумения за обезпечение, за да се предотврати настъпването на една от следните ситуации:

а) прехвърляне на активите, с които е обезпечено задължението, освен ако това задължение и ползата от обезпечението също са прехвърлени;

б) прехвърлянето на обезпечено задължение, освен ако ползите от обезпечението също са прехвърлени;

в) прехвърляне на ползата от обезпечението освен ако обезпеченото задължение също е прехвърлено; или

г) изменението или прекратяването на споразумение за обезпечение чрез използването на допълнителни правомощия, ако в резултат на това изменение или прекратяване задължението престава да бъде обезпечено.

2. Независимо от параграф 1, когато това е необходимо, за да се осигури наличност на гарантираните депозити, органът за преструктуриране може да:

а) прехвърля гарантирани депозити, обхванати от някое от посочените в параграф 1 споразумения, без да прехвърля други активи, права или задължения, обхванати от същото споразумение; както и

б) прехвърля, изменя или прекратява посочените активи, права или задължения, без да прехвърля гарантираните депозити.

Член 79

Защита на структурирани финансови споразумения и на покрити облигации

1. Държавите членки осигуряват подходяща защита за структурирани финансови споразумения, включително посочените в член 76, параграф 2, букви д) и е) споразумения, за да се предотврати настъпването на една от следните ситуации:

а) прехвърлянето на част, но не на всички активи, права и задължения, които представляват или са част от структурирани финансови споразумения, включително посочените в член 76, параграф 2, букви д) и е) споразумения, по които е страна институцията в режим на преструктуриране;

б) прекратяването или изменението чрез използването на допълнителни правомощия на активи, права и задължения, които представляват или са част от структурирани финансови споразумения, включително посочените в член 76, параграф 2, букви д) и е) споразумения, по които е страна институцията в режим на преструктуриране;

2. Независимо от параграф 1, когато това е необходимо, за да се осигури наличност на гарантираните депозити, органът за преструктуриране може да:

а) прехвърля гарантирани депозити, обхванати от някое от посочените в параграф 1 споразумения, без да прехвърля други активи, права или задължения, обхванати от същото споразумение; и

б) прехвърля, изменя или прекратява посочените активи, права или задължения, без да прехвърля гарантираните депозити.

Член 80

Частично прехвърляне: защита на системи за търговия, системи за клиринг и системи за сетълмент

1. Държавите членки гарантират, че прилагането на инструмент за преструктуриране не засяга работата на системи и правилата на системи, попадащи в обхвата на Директива 98/26/ЕО, ако органът за преструктуриране:

а) прехвърля на друг субект част, но не всички активи, права или задължения на институцията в режим на преструктуриране; или

б) използва правомощия съгласно член 64, за да обезсили или измени условията на договор, по който институцията в режим на преструктуриране е страна, или да замести приемател като страна по него.

2. По-специално прехвърляне, обезсилване или изменение по параграф 1 от настоящия член не отменя нареждане за прехвърляне в отклонение от член 5 от Директива 98/26/ЕО, нито променя или засяга правното действие на нарежданията за прехвърляне и нетирането съгласно изискванията на членове 3 и 5 от посочената директива, използването на средства, ценни книжа или кредитни улеснения съгласно изискванията на член 4 от нея или защитата на обезпечение съгласно изискванията на член 9 от нея.

ГЛАВА VIII

Процедурни задължения

Член 81

Изисквания за уведомяване

1. Държавите членки изискват от ръководния орган на институцията или дружеството по член 1, параграф1, буква б), в) или г) да уведоми компетентния орган, когато счита, че институцията или дружеството по член 1, параграф1, буква б), в) или г), са проблемни или има вероятност станат проблемни по смисъла на член 32, параграф 4.

2. Компетентните органи информират съответните органи за преструктуриране за всички уведомления, получени в съответствие с параграф 1 от настоящия член, и за всички мерки за предотвратяване на кризи или действия, посочени в член 104 на Директива 2013/36/ЕС, които те изискват да бъдат предприети от институция или дружество по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) от настоящата директива.

3. Когато компетентният орган или органът за преструктуриране констатира, че условията по член 32, параграф 1, букви а) и б) са изпълнени по отношение на институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), той незабавно уведомява за тази констатация следните органи, ако са различни:

а) органа за преструктуриране за институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г);

б) компетентния орган за институцията или дружеството по член 1, параграф 1,буква б), в) или г);

в) компетентните органи за всички клонове на институцията или дружеството по член 1, параграф 1,буква б), в) или г);

г) органите за преструктуриране за всички клонове на институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г);

д) централната банка;

е) схемата за гарантиране на депозити, с която е свързана кредитна институция, когато това е необходимо за изпълнението на функциите на схемата за гарантиране на депозити;

ж) органа, който отговаря за механизмите за финансиране преструктурирането, когато това е необходимо, за да могат да се изпълнят функциите на тези механизми;

з) органа за преструктуриране на групата, когато е приложимо;

и) компетентното министерство;

й) консолидиращия надзорник, когато институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) от настоящата директива, попадат в обхвата на надзора на консолидирана основа съгласно дял VII, глава 3 от Директива 2013/36/ЕС; както и

к) ЕССР и определения национален макропруденциален орган.

4. Когато предаването на информация, посочена в параграф 3, букви е) и ж), не осигурява подходяща степен на поверителност, компетентният орган или органът за преструктуриране установява алтернативни процедури за връзка, които постигат същите цели, като осигуряват подходяща степен на поверителност.

Член 82

Решение на органа за преструктуриране

1. След като бъде уведомен от компетентния орган съгласно член 81, параграф 3 или по собствена инициатива, органът за преструктуриране констатира в съответствие с член 32, параграф 1 и член 33 дали са изпълнени условията по този параграф по отношение на въпросната институция или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г).

2. Решението относно това дали да се предприеме действие по преструктуриране по отношение на институция или дружество по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) съдържа следната информация:

а) основанията за това решение, включително констатацията дали институцията изпълнява или не условията за преструктуриране;

б) действието, което органът за преструктуриране възнамерява да предприеме, когато е целесъобразно – решение да се пристъпи към ликвидация, назначаване на управител или всяка друга мярка в съответствие с приложимото обичайно производство по несъстоятелност или, при спазване на член 37, параграф 9, в съответствие с националното право.

3. ЕБО разработва проект на регулаторни технически стандарти, за да конкретизира процедурите и съдържанието във връзка със следните изисквания:

а) уведомленията по член 81, параграфи 1, 2 и 3,

б) съобщението за спиране по член 83.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 3 юли 2015 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 83

Процедурни задължения на органите за преструктуриране

1. Държавите членки гарантират, че органите за преструктуриране изпълняват изискванията по параграфи 2, 3 и 4, веднага щом е практически възможно, след като предприемат действието по преструктуриране.

2. Органът за преструктуриране информира институцията в режим на преструктуриране и следните органи, ако са различни:

а) компетентния орган за институцията в режим на преструктуриране;

б) компетентните органи за клоновете на институцията в режим на преструктуриране;

в) централната банка;

г) схемата за гарантиране на депозити, с която е свързана кредитната институция в режим на преструктуриране;

д) органа, който отговаря за механизмите за финансиране на преструктурирането;

е) органа за преструктуриране на ниво група, когато е приложимо;

ж) компетентното министерство;

з) консолидиращия надзорник в случаите, в които институцията в режим на преструктуриране попада в обхвата на надзора на консолидирана основа съгласно дял VII, глава 3 от Директива 2013/36/ЕС;

и) определения национален макропруденциален орган и ЕССР;

й) Комисията, Европейската централна банка, ЕОЦКП, Европейския надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) (ЕОЗППО), създаден с Регламент (ЕС) № 1094/2010, и ЕБО;

к) когато институцията в режим на преструктуриране е институция съгласно определението в член 2, буква б) от Директива 98/26/ЕО — операторите на системите, в които тя участва.

3. В изискваното съгласно параграф 2 уведомление се включва копие от заповедта или акта, по силата на които се упражняват съответните правомощия, и се посочва датата, от която действието или действията по преструктуриране пораждат последици.

4. Органът за преструктуриране публикува или осигурява публикуването на копие от заповедта или акта, по силата на които се предприема действието по преструктуриране, или съобщение, в което се обобщават последиците на действието по преструктуриране, и по-специално последиците за клиентите и, ако е приложимо – реда и срока в случай на спиране или ограничаване по членове 69, 70 и 71, по следните начини:

а) на официалната си интернет страница;

б) на интернет страницата на компетентния орган, ако е различен от органа за преструктуриране, или на интернет страницата на ЕБО;

в) на интернет страницата на институцията в режим на преструктуриране;

г) когато акциите, други инструменти на собственост или дългови инструменти на институцията в режим на преструктуриране са допуснати за търговия на регулиран пазар, начините за оповестяване на регулирана информация относно институцията в режим на преструктуриране в съответствие с член 21, параграф 1 от Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([1]).

5. Ако акциите, инструментите на собственост или дълговите инструменти не са допуснати за търговия на регулиран пазар, органът за преструктуриране гарантира, че документите, доказващи наличието на инструментите по параграф 4, се изпращат на акционерите и кредиторите на институцията в режим на преструктуриране, които могат да бъдат установени чрез регистрите или базите данни на институцията в режим на преструктуриране, които са на разположение на органа за преструктуриране.

Член 84

Поверителност

1. Изискванията за спазване на професионална тайна са задължителни за следните лица:

а) органите за преструктуриране;

б) компетентните органи и ЕБО;

в) компетентните министерства;

г) извънредните управители или временните управители, назначени съгласно настоящата директива;

д) потенциални приобретатели, с които органите за преструктуриране са се свързали и на които са направили предложение, независимо дали връзката или предложението са направени като подготовка за използването на инструмента за продажба на стопанска дейност и дали предложението е довело до придобивна сделка;

е) одитори, счетоводители, правни и професионални съветници, оценители и други експерти, наети пряко или косвено от органите за преструктуриране, компетентните органи, компетентните министерства или от потенциалните приобретатели, посочени в буква д);

ж) органите, които управляват схеми за гарантиране на депозити;

з) органите, които управляват схеми за компенсиране на инвеститорите;

и) органа, който отговаря за механизмите за финансиране на преструктурирането;

й) централни банки и други органи, участващи в процеса на преструктуриране;

к) мостова институция или дружество за управление на активи;

л) всяко друго лице, което пряко или косвено, постоянно или временно предоставя услуги или е предоставяло услуги на лицата, посочени в букви а) — к);

([1]) Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 2004 г. относно хармонизиране изискванията за прозрачност по отношение на информацията за издателите, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар, и за изменение на Директива 2001/34/ЕО (ОВ L 390, 31.12.2004 г., стр. 38).

м) висшето ръководство, членове на ръководния орган и служителите на органите или субекти, посочени в букви а) — к), преди, по време и след назначаването им.

2. За да се осигури спазването на изискванията за поверителност, определени в параграфи 1 и 3, лицата, посочени в параграф 1, букви а), б), в), ж), з), й) и к) гарантират наличието на вътрешни правила, включително правила за гарантиране на запазването на поверителността на информацията в кръга на лицата, участващи пряко в процеса на преструктуриране.

3. Без да се засяга общият характер на изискванията по параграф 1, на посочените в него лица се забранява да разкриват на лице или орган поверителна информация, получена в хода на техните професионални дейности от компетентен орган или орган за преструктуриране във връзка с неговите функции по настоящата директива, освен ако информацията се разкрива при упражняване на функциите им в съответствие с настоящата директива или в обобщена или сбита форма, така че отделната институция или дружество по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) да не могат да бъдат идентифицирани, или след изричното и предварително съгласие на органа или на институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), които са предоставили информацията.

Държавите членки гарантират, че лицата, посочени в параграф 1, не разкриват поверителна информация и че се оценяват възможните последици от разкриването на такава информация върху обществения интерес, свързан с финансовата, паричната или икономическата политика, върху търговските интереси на физически и юридически лица, върху целите на проверките, върху разследванията и върху одита.

Процедурата за оценяване на последиците от разкриването на информацията гарантира, че се извършва конкретна оценка на последиците от разкриването на съдържанието и подробностите относно плана за възстановяване и преструктуриране по членове 5, 7, 10, 11 и 12 и резултата от оценките, извършвани в съответствие с членове 6, 8 и 15.

При нарушение на настоящия член всяко лице или субект по параграф 1 носи гражданска отговорност в съответствие с националното право.

4. Настоящият член не възпрепятства:

а) служителите и експертите на органите или субектите по параграф 1, букви а)—й) да обменят информация помежду си в рамките на всеки орган или субект; или

б) органите за преструктуриране и компетентните органи, включително техните служители и експерти, да обменят за целите на планирането или изпълнението на дадено действие по преструктуриране информация помежду си и с други органи за преструктуриране в Съюза, други компетентни органи в Съюза, компетентни министерства, централни банки, схеми за гарантиране на депозити, схеми за компенсиране на инвеститорите, органи, отговорни за обичайните производства по несъстоятелност, органите, отговорни за поддържането на стабилността на финансовата система в държавите членки чрез използването на макропруденциални правила, лица, натоварени с извършването на задължителни одити, ЕБО или, при спазване на член 98, органите на трети държави, които изпълняват равностойни функции на тези на органите за преструктуриране, или, при спазване на строги изисквания за поверителност, на потенциален приобретател.

5. Независимо от останалите разпоредби на настоящия член държавите членки могат да разрешат обмена на информация със следните субекти:

а) при спазване на строгите изисквания за поверителност — с всяко друго лице, когато това е необходимо за целите на планирането и осъществяването на действие по преструктуриране;

б) при спазване на подходящи условия — с парламентарни анкетни комисии в тези държави членки, със сметните палати в тези държави членки и с други субекти, натоварени в тези държави членки с извършването на проверки; и

в) с националните органи, отговарящи за надзора върху платежните системи, органите, отговорни за обичайното производство по несъстоятелност, органи, на които са възложени публични задължения за надзор върху други субекти от финансовия сектор, органите, отговорни за надзора върху финансовите пазари и застрахователните предприятия, и инспекторите, които действат от тяхно име, органите на държавите членки, отговорни за поддържането на стабилността на финансовата система в държавите членки чрез използването на макропруденциални правила, органите, отговорни за защитата на стабилността на финансовата система, както и лицата, натоварени с извършването на задължителни одити.

6. Настоящият член не засяга националното право, уреждащо разкриването на информация за целите на съдебните производства по граждански или наказателни дела.

7. До 3 юли 2015 г. ЕБО издава в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 насоки, за да определи по какъв начин да бъде предоставяна информацията в обобщена или сбита форма за целите на параграф 3.

ГЛАВА IX

Право на обжалване и изключване на други действия

Член 85

Предварително съдебно одобрение и право на оспорване на решения

1. Държавите членки могат да изискват предварително съдебно одобрение за вземането на решение за предприемане на мярка за предотвратяване на кризи или мярка за управление на кризи, при условие че по отношение на решение за предприемане на мярка за управление на кризи подаването на заявлението за одобрение и разглеждането на заявлението от съда се извършва по реда на бързо производство съгласно националното право.

2. Държавите членки предвиждат в националната правна уредба право на обжалване на решението за предприемане на мярка за предотвратяване на кризи или на решение за упражняване на правомощие по настоящата директива, различно от мярка за управление на кризи.

3. Държавите членки гарантират, че всички лица, засегнати от решение за предприемане на мярка за управление на кризи, имат правото да обжалват това решение. Държавите членки гарантират, че съдебният контрол се извършва бързо и националните съдилища основават преценката си върху извършените от органа за преструктуриране сложни икономически оценки на фактите.

4. За правото на обжалване, посочено в параграф 3, се прилагат следните разпоредби:

а) обжалването няма автоматичен суспензивен ефект по отношение на обжалваното решение;

б) решението на органа за преструктуриране подлежи на незабавно изпълнение и поражда оборимата презумпция, че спирането на неговото изпълнение би било в противоречие с обществения интерес.

Когато трябва да се защитят интересите на добросъвестни трети лица, които са придобили акции, други инструменти на собственост, активи, права или задължения на институцията в режим на преструктуриране в резултат на използването на инструменти за преструктуриране или упражняването на правомощия за преструктуриране от орган за преструктуриране, отмяната на решение на орган за преструктуриране не засяга последващи административни актове или сделки, сключени от съответния орган за преструктуриране и основани на отменения решение. В такъв случай средствата за защита срещу незаконосъобразно решение или действие на органите за преструктуриране се ограничават до обезщетение за вредите, претърпени от започналото производството лице в резултат от решението или действието.

Член 86

Ограничения на други съдебни производства

1. Без да се засяга член 82, параграф 2, буква б), държавите членки гарантират, че по отношение на институция в режим на преструктуриране или на институция или дружество по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), във връзка с които е констатирано, че са изпълнени условията за преструктуриране, не може да бъде започнато обичайно производство по несъстоятелност, освен по инициатива на органа за преструктуриране, и че не може да бъде взето решение за започване на обичайно производство по несъстоятелност по отношение на институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), освен със съгласието на органа за преструктуриране.

2. За целите на параграф 1 държавите членки гарантират, че:

а) компетентните органи и органите за преструктуриране се уведомяват незабавно за всяко заявление за започване на обичайно производство по несъстоятелност по отношение на институция или дружество по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), независимо дали институцията или дружеството по член 1, параграф1, буква б), в) или г) са в процес на преструктуриране или е оповестено публично решение в съответствие с член 83, параграфи 4 и 5;

б) съдът не се произнася по заявлението, без да са направени уведомленията по буква а) и да е настъпило едно от следните обстоятелства:

i) органът за преструктуриране е уведомил органите, отговорни за обичайното производство по несъстоятелност, че не възнамерява да предприема действие по преструктуриране по отношение на институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г);

ii) от датата, на която са направени уведомленията по буква а) са изминали седем дни.

3. Без да се засягат ограничения на изпълнението във връзка с обезпечени интереси, наложени съгласно член 70, държавите членки гарантират, че ако това е необходимо за ефективното прилагане на инструментите и правомощията за преструктуриране, органите за преструктуриране могат да поискат от съда в съответствие с преследваната цел да спре за определен срок всяко съдебно действие или производство, по което институция в режим на преструктуриране е или ще бъде страна.

ДЯЛ V

ПРЕСТРУКТУРИРАНЕ НА ТРАНСГРАНИЧНИ ГРУПИ

Член 87

Общи принципи относно процеса на вземане на решения с участието на повече от една държава членка

Държавите членки гарантират, че при вземането на решения или предприемането на действия съгласно настоящата директива, които могат да окажат въздействие върху една или повече други държави членки, техните органи вземат предвид следните общи принципи:

а) при предприемането на действия по преструктуриране се вземат ефикасни решения и разходите за преструктуриране се свеждат до възможно най-ниско равнище;

б) решенията се вземат и действията се предприемат своевременно и със съответната бързина, когато е необходимо;

в) органите за преструктуриране, компетентните органи и другите органи си сътрудничат, за да гарантират, че решенията се вземат и действията се предприемат координирано и ефективно;

г) ролите и отговорностите на съответните органи във всяка държава членка са ясно определени;

д) надлежно се зачитат интересите на държавите членки, в които са установени предприятията майки от Съюза, и по-специално въздействието на всяко решение или действие или бездействие върху финансовата стабилност, фискалните ресурси, фонда за преструктуриране, схемата за гарантиране на депозити или схемата за компенсиране на инвеститорите на тези държави членки;

е) надлежно се зачитат интересите на всяка отделна държава членка, в която е установено дъщерно предприятие, и по-специално въздействието на всяко решение или действие или бездействие върху финансовата стабилност, фискалните ресурси, фонда за преструктуриране, схемата за гарантиране на депозити или схемата за компенсиране на инвеститорите на тези държави членки;

ж) надлежно се зачитат интересите на всяка държава членка, в която се намират значими клонове, и по-специално въздействието на всяко решение или действие или бездействие върху финансовата стабилност на тези държави членки;

з) надлежно се зачитат целите за постигане на баланс между интересите на различните засегнати държави членки и за избягване на несправедливото увреждане или неоправданата защита на интересите на определени държави членки, включително избягване на несправедливото разпределение на тежестта между държавите членки;

и) всяко задължение по настоящата директива за консултация с орган, преди да бъде взето решение или предприето действие, означава най-малкото задължение за консултация с този орган относно елементите на предлаганото решение или действие, които имат или има вероятност:

i) да имат последици за предприятието майка от Съюза, дъщерното предприятие или клона; и

ii) да окажат въздействие върху стабилността на държавата членка, в която е установено или се намира предприятието майка от Съюза, дъщерното предприятие или клона;

й) при предприемането на действия по преструктуриране органите за преструктуриране отчитат и следват плановете за преструктуриране, посочени в член 13, освен ако органите за преструктуриране преценят, предвид обстоятелствата по случая, че целите на преструктурирането ще бъдат постигнати по-ефективно чрез действия, които не са предвидени в плановете за преструктуриране.

к) изискването за прозрачност, когато предложено решение или действие може да има последствия за финансовата стабилност, фискалните ресурси, фонда за преструктуриране, схемата за гарантиране на депозити или схемата за компенсиране на инвеститорите на всяка засегната държава членка; и

л) отчитането на факта, че координацията и сътрудничеството най-вероятно ще доведат до резултат, който намалява цялостните разходи по преструктурирането.

Член 88

Колегии за преструктуриране

1. Органите за преструктуриране на ниво група създават колегии за преструктуриране, които изпълняват задачите по членове 12, 13, 16, 18, 45, 91 и 92 и осигуряват сътрудничеството и координацията с органите за преструктуриране на трети държави, когато е целесъобразно.

Колегиите за преструктуриране осигуряват по-специално рамката, в която органът за преструктуриране на ниво група, другите органи за преструктуриране и, когато е приложимо, съответните компетентни органи и консолидиращи надзорници изпълняват следните задачи:

а) обменят съответната информация относно разработването на планове за преструктуриране на групата, упражняването на подготвителни и превантивни правомощия по отношение на групите и за преструктуриране на групи;

б) разработват планове за преструктуриране на групи съгласно членове 12 и 13;

в) оценяват съгласно член 16 възможността за преструктуриране на групи;

г) упражняват съгласно член 18 правомощия за преодоляване или отстраняване на пречките по отношение на възможността за преструктуриране на групи;

д) вземат решение относно нуждата от установяване на схема за преструктуриране на групата, както е посочено в член 91 или 92;

е) постигат съгласие относно схемата за преструктуриране на групата, предложена в съответствие с член 91 или 92;

ж) координират връзките с обществеността относно схемите за преструктуриране и стратегии за групата;

з) координират използването на механизмите за финансиране, създадени съгласно дял VII;

и) определят минималните изисквания за групите на консолидирано равнище и на ниво дъщерни предприятия съгласно член 45.

Освен това колегиите за преструктуриране могат да бъдат използвани като форум за обсъждане на всякакви въпроси, свързани с преструктурирането на трансгранични групи.

2. В състава на колегията за преструктуриране влизат следните органи:

а) органът за преструктуриране на ниво група;

б) органите за преструктуриране на всяка държава членка, в която има установено дъщерно предприятие, попадащо в обхвата на консолидирания надзор;

в) органите за преструктуриране на държавите членки, в които е установено предприятието майка на една или повече институции в групата, което е дружество по член 1, параграф 1, буква г);

г) органите за преструктуриране на държави членки, в които се намират значими клонове;

д) консолидиращият надзорник и компетентните органи на държавите членки, в които органът за преструктуриране е член на колегията за преструктуриране. Ако компетентният орган на дадена държава членка не е централната банка на тази държава членка, компетентният орган може да реши да бъде придружаван от представител на централната банка на държавата членка;

е) компетентните министерства, когато органите за преструктуриране – членове на колегията за преструктуриране, не са компетентните министерства;

ж) органът, който отговаря за схемата за гарантиране на депозити на държава членка, когато органът за преструктуриране на тази държава членка е член на колегията за преструктуриране;

з) ЕБО, при спазване на параграф 4.

3. Когато предприятие майка или институция, установени в Съюза, имат дъщерно предприятие или клон, който би бил считан за значим, ако се намираше в Съюза, органите за преструктуриране от трети държави, могат, по тяхно искане, да бъдат поканени да участват в колегията за преструктуриране като наблюдатели, при условие че органът за преструктуриране на ниво група счита, че към тези органи за преструктуриране се прилагат изисквания за поверителност, които са равностойни на установените в член 98.

4. ЕБО насърчава и наблюдава успешната, ефикасна и съгласувана работа на колегиите за преструктуриране, като отчита международните стандарти. За тази цел до ЕБО се изпраща покана да присъства на заседанията на колегията за преструктуриране. ЕБО няма право на глас, когато в рамките на колегиите за преструктуриране се провежда гласуване.

5. Органът за преструктуриране на ниво група председателства колегията за преструктуриране. В това си качество той:

а) утвърждава писмени правила и процедури за работата на колегията за преструктуриране, след консултация с останалите членове на колегията за преструктуриране;

б) координира всички дейности на колегията за преструктуриране;

в) свиква и председателства всички заседания и предварително предоставя на всички членове на колегията за преструктуриране изчерпателна информация относно организацията на заседанията на колегията за преструктуриране, основните въпроси за обсъждане и точките, които ще бъдат разглеждани;

г) уведомява членовете на колегията за преструктуриране за всички планирани заседания, така че те да могат да заявят участие;

д) решава кои членове и наблюдатели да бъдат поканени да присъстват на определени заседания на колегията за преструктуриране въз основа на конкретните нужди, като взема предвид важността на въпроса, който ще бъде обсъждан, за тези членове и наблюдатели, по-специално потенциалното въздействие върху финансовата стабилност в съответните държави членки;

е) информира редовно всички членове на колегията за решенията и резултатите от тези заседания.

Членовете, които участват в колегията за преструктуриране, поддържат тясно сътрудничество.

Независимо от буква д), органите за преструктуриране имат право да участват в заседанията на колегията за преструктуриране, в чийто дневен ред са включени въпроси, за които се прилага процесът на съвместно вземане на решения или които са свързани със субект от група, намиращ се в тяхната държава членка.

6. Органите за преструктуриране на ниво група не са задължени да създават колегия за преструктуриране, ако други групи или колегии изпълняват същите функции и задачи като посочените в настоящия член и спазват всички условия и процедури, предвидени в настоящия член и в член 90, включително уреждащите членството и участието в колегиите за преструктуриране. В такъв случай всички позовавания на колегии за преструктуриране в настоящата директива се разбират като позовавания на тези групи или колегии.

7. Като отчита международните стандарти, ЕБО разработва проект на регулаторни технически стандарти, с които се определя оперативното функциониране на колегиите за преструктуриране за изпълнение на задачите, посочени в параграф 1.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 3 юли 2015 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10 – 14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 89

Европейски колегии за преструктуриране

1. Когато институция от трета държава или предприятие майка от трета държава има дъщерни предприятия в Съюза, установени в две или повече държави членки, или два или повече клона в Съюза, които се считат за значими клонове от две или повече държави членки, органите за преструктуриране в държавите членки, в които са установени тези дъщерни предприятия в Съюза или в които се намират тези значими клонове, създават европейска колегия за преструктуриране.

2. Европейската колегия за преструктуриране изпълнява посочените в член 88 функции и задачи по отношение на дъщерните институции и – доколкото тези задачи намират приложение – по отношение на клоновете.

3. Ако дъщерни предприятия в Съюза са собственост на финансов холдинг или значимите клонове са клонове на финансов холдинг, установен в рамките на Съюза в съответствие с член 127, параграф 3, трета алинея от Директива 2013/36/ЕС, европейската колегия за преструктуриране се председателства от органа за преструктуриране на държавата членка, в която се намира консолидиращият надзорник за целите на консолидирания надзор съгласно същата директива.

Когато не се прилага първа алинея, членовете на европейската колегия за преструктуриране определят кандидатите за председател и избират председател.

4. Държавите членки могат по взаимно съгласие на всички заинтересовани страни да се отклонят от изискването за създаване на европейска колегия за преструктуриране, ако останалите групи или колегии, включително колегията за преструктуриране, създадена съгласно член 88, изпълняват същите функции и задачи като посочените в настоящия член и спазват всички условия и процедури, установени в настоящия член и член 90, включително уреждащите членството и участието в европейските колегии за преструктуриране. В този случай всички позовавания на европейските колегии за преструктуриране в настоящата директива се разбират като позовавания и на тези други групи или колегии.

5. Европейската колегия за преструктуриране функционира в съответствие с член 88, като спазва параграфи 3 и 4 от настоящия член.

Член 90

Обмен на информация

1. При спазване на член 84 органите за преструктуриране и компетентните органи си предоставят при поискване цялата информация, необходима за изпълнението на задачите на другите органи съгласно настоящата директива.

2. Органът за преструктуриране на ниво група координира потока на цялата относима информация между органите за преструктуриране. По-специално органът за преструктуриране на ниво група предоставя своевременно на органите за преструктуриране в другите държави членки цялата необходима информация с цел да улесни изпълнението на задачите, посочени в член 88, параграф 1, втора алинея, букви б) – и).

3. При искане във връзка с информация, предоставена от орган за преструктуриране на трета държава, за предоставянето на тази информация органът за преструктуриране иска съгласие от органа за преструктуриране от трета държава освен ако органът за преструктуриране на третата държава вече е дал съгласие за предоставянето на тази информация.

Органите за преструктуриране не са задължени да предават информация, предоставена от орган за преструктуриране от трета държава, ако последният не е дал съгласието си за последващото предаване на тази информация.

4. Органите за преструктуриране обменят информация с компетентното министерство, когато информацията засяга решение или въпрос, който изисква уведомяване, консултация или съгласие на компетентното министерство или може да има последствия за публични средства.

Член 91

Преструктуриране на група с участие на дъщерно предприятие на групата

1. Ако орган за преструктуриране реши, че институция или дружество по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), които са дъщерни предприятия на група, отговарят на условията, посочени в член 32 или 33, този орган съобщава незабавно на органа за преструктуриране на ниво група, ако е различен, на консолидиращия надзорник и на органите, участващи в колегията за преструктуриране на групата, следната информация:

а) решението, че институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) отговарят на условията, посочени в член 32 или 33;

б) действията по преструктуриране или мерките във връзка с несъстоятелността, които органът за преструктуриране смята за целесъобразни за тази институция или дружество по член 1, параграф 1, буква б), в) или г).

2. След като получи уведомлението по параграф 1, органът за преструктуриране на ниво група, след консултация с другите членове на съответната колегия за преструктуриране, оценява вероятното въздействие, което действията за преструктуриране или другите мерки, съобщени в съответствие с параграф 1, буква б), биха оказали върху групата и върху субекти от групата в други държави членки, и по-специално дали действията по преструктуриране или другите мерки има вероятност да доведат до изпълнение на условията за преструктуриране по отношение на субект от групата в друга държава членка.

3. Ако органът за преструктуриране на ниво група прецени, след консултация с другите членове на колегията за преструктуриране, че действията по преструктуриране или другите мерки, съобщени в съответствие с параграф 1, буква б), няма вероятност да доведат до изпълнение на условията, посочени в член 32 или 33, по отношение на субект от групата в друга държава членка, органът за преструктуриране, отговорен за институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), може да предприеме действие по преструктуриране или други мерки, които е съобщил в съответствие с параграф 1, буква б) от настоящия член.

4. Ако органът за преструктуриране на ниво група, след консултация с другите членове на колегията за преструктуриране, прецени, че действията по преструктуриране или другите мерки, съобщени в съответствие с параграф 1, буква б) от настоящия член, има вероятност да доведат до изпълнение на условията, посочени в член 32 или 33, по отношение на субект от групата в друга държава членка, най-късно 24 часа след получаване на уведомлението по параграф 1 органът за преструктуриране на ниво група предлага схема за преструктуриране на групата и я представя на колегията за преструктуриране. Срокът от 24 часа може да бъде удължен със съгласието на органа за преструктуриране, който е изпратил уведомлението по параграф 1 от настоящия член.

5. Ако в рамките на 24 часа или на договорения по-дълъг срок, считано от получаване на уведомлението по параграф 1, няма оценка от органа за преструктуриране на ниво група, органът за преструктуриране, който е изпратил уведомлението по параграф 1, може да предприеме действията по преструктуриране или другите мерки, които е съобщил съгласно буква б) от същия параграф.

6. Изискваната съгласно параграф 4 схема за преструктуриране на групата:

а) е съобразена и следва плановете за преструктуриране, посочени в член 13, освен ако органите за преструктуриране преценят, предвид обстоятелствата по случая, че целите на преструктурирането ще бъдат постигнати по-ефективно чрез действия, които не са предвидени в плановете за преструктуриране;

б) очертава действията по преструктуриране, които следва да се предприемат от съответните органи за преструктуриране по отношение на предприятието майка от Съюза или конкретни субекти от групата с цел да се постигнат целите на преструктурирането и да се спазят принципите, посочени в членове 31 и 34;

в) конкретизира как трябва да бъдат координирани тези действия по преструктуриране;

г) съдържа план за финансиране, който е съобразен с плана за преструктуриране на групата, принципите за споделяне на отговорността, установени в член 12, параграф 3, буква е), и съвместното използване на средства, посочено в член 107.

7. При спазване на параграф 8 схемата за преструктуриране на групата е под формата на съвместно решение на органа за преструктуриране на ниво група и органите за преструктуриране, които отговарят за дъщерните предприятия, включени в схемата за преструктуриране на групата.

В съответствие с член 31, буква в) от Регламент (ЕС) № 1093/2010 ЕБО може по искане на орган за преструктуриране да съдейства на органите за преструктуриране за постигането на съгласие.

8. Ако орган за преструктуриране не е съгласен с предложената от органа за преструктуриране на ниво група схема за преструктуриране на групата или се отклонява от нея, или смята, че в интерес на финансовата стабилност трябва да предприеме по отношение на институция или дружество по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) самостоятелни действия по преструктуриране или мерки, различни от предложените в схемата, този орган за преструктуриране излага подробно основанията за несъгласието си или за отклоняването от схемата за преструктуриране на групата, съобщава тези основания на органа за преструктуриране на ниво група и на останалите органи за преструктуриране, които са включени в схемата за преструктуриране на групата, и ги информира за действията или мерките, които ще предприеме. При излагането на основанията за несъгласието си този орган за преструктуриране взема предвид плановете за преструктуриране, посочени в член 13, потенциалното въздействие върху финансовата стабилност в съответните държави членки, както и потенциалните последици от действията или мерките за други части от групата.

9. Органите за преструктуриране, които не са изразили несъгласие по параграф 8, могат да постигнат съвместно решение по схема за преструктуриране на групата, която да включва субектите от групата в тяхната държава членка.

10. Съвместното решение, посочено в параграф 7 или 9, и решенията, взети от органите за преструктуриране при липса на съвместно решение, посочени в параграф 8, се признават за окончателни и се прилагат от органите за преструктуриране в съответните държави членки.

11. Органите извършват незабавно всички действия съгласно настоящия член, като отчитат неотложния характер на ситуацията.

12. При всички случаи, в които не се прилага схемата за преструктуриране на групата и органите за преструктуриране предприемат действия по преструктуриране по отношение на субект от групата, тези органи за преструктуриране си сътрудничат тясно в рамките на колегията за преструктуриране с оглед постигане на координирана стратегия за преструктуриране на всички субекти от групата, които са проблемни или има вероятност да станат проблемни.

13. Органите за преструктуриране, които предприемат действие по преструктуриране по отношение на субект от група, информират редовно и изчерпателно членовете на колегията за преструктуриране за тези действия или мерки и постигнатия във връзка с тях напредък.

Член 92

Преструктуриране на група

1. Когато органът за преструктуриране на ниво група реши, че предприятие майка от Съюза, за което той отговаря, изпълнява условията по член 32 или 33, той незабавно съобщава информацията, посочена в член 91, параграф 1, букви а) и б), на консолидиращия надзорник, ако е различен, и на останалите членове на колегията за преструктуриране на групата.

Действията по преструктуриране или мерките във връзка с несъстоятелността за целите на член 91, параграф 1, буква б) могат да включват прилагането на схема за преструктуриране на групата, изготвена в съответствие с член 91, параграф 6, ако е налице някое от следните обстоятелства:

а) действията по преструктуриране или другите мерки на ниво предприятие майка, съобщени в съответствие с член 91, параграф 1, буква б), има вероятност да доведат до изпълнение на условията, предвидени в член 32 или 33, по отношение на субект от групата в друга държава членка;

б) действия по преструктуриране или други мерки само на ниво предприятие майка не са достатъчни за стабилизиране на положението или няма вероятност да доведат до оптимални резултати;

в) едно или повече дъщерни предприятия отговарят на условията, посочени в член 32 или 33, съгласно констатацията на органите за преструктуриране, отговарящи за тези дъщерни предприятия; или

г) действията по преструктуриране или другите мерки на ниво група ще бъдат от полза за дъщерните предприятия от групата по начин, при който е подходящо прилагането на схема за преструктуриране на групата.

2. Когато предлаганите от органа за преструктуриране на ниво група действия по параграф 1 не включват схема за преструктуриране на групата, органът за преструктуриране на ниво група взема решението си след консултация с членовете на колегията за преструктуриране.

Решението на органа за преструктуриране на ниво група е съобразено със:

а) и следва плановете за преструктуриране, посочени в член 13, освен ако органите за преструктуриране преценят, предвид обстоятелствата по случая, че целите на преструктурирането ще бъдат постигнати по-ефективно чрез действия, които не са предвидени в плановете за преструктуриране;

б) финансовата стабилност на съответните държави членки.

3. Когато предлаганите от органа за преструктуриране на ниво група действия по параграф 1 включват схема за преструктуриране на групата, тази схема е под формата на съвместно решение на органа за преструктуриране на ниво група и на органите за преструктуриране, които отговарят за дъщерните предприятия, включени в схемата за преструктуриране на групата.

В съответствие с член 31, буква в) от Регламент (ЕС) № 1093/2010 ЕБО може по искане на орган за преструктуриране да съдейства на органите за преструктуриране за постигането на съгласие.

4. Ако орган за преструктуриране не е съгласен с предложената от органа за преструктуриране на ниво група схема за преструктуриране на групата или се отклонява от нея, или смята, че в интерес на финансовата стабилност трябва да предприеме по отношение на институция или дружество по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) самостоятелни действия или мерки за преструктуриране, различни от предложените в схемата, този орган за преструктуриране излага подробно основанията за несъгласието си или за отклоняването от схемата за преструктуриране на групата, съобщава тези основания на органа за преструктуриране на ниво група и на останалите органи за преструктуриране, които са включени в схемата за преструктуриране на групата, и ги информира за действията или мерките, които възнамерява да предприеме. При излагането на основанията за несъгласието си този орган за преструктуриране взема предвид плановете за преструктуриране, посочени в член 13, потенциалното въздействие върху финансовата стабилност в съответните държави членки, както и потенциалните последици от действията или мерките за други части от групата.

5. Органите за преструктуриране, които не са изразили несъгласие със схемата за преструктуриране на групата по параграф 4, могат да постигнат съвместно решение по схема за преструктуриране на групата, която да включва субектите от групата в тяхната държава членка.

6. Съвместното решение, посочено в параграф 3 или 5, и решенията, взети от органите за преструктуриране при липса на съвместно решение, посочени в параграф 4, се признават за окончателни и се прилагат от органите за преструктуриране в съответните държави членки.

7. Органите извършват незабавно всички действия съгласно настоящия член, като отчитат неотложния характер на ситуацията.

При всички случаи, в които не се прилага схема за преструктуриране на групата и органите за преструктуриране предприемат действия по преструктуриране по отношение на субект от групата, тези органи за преструктуриране си сътрудничат тясно в рамките на колегията за преструктуриране с оглед постигане на координирана стратегия за преструктуриране на всички засегнати субекти от групата.

Органи за преструктуриране, които предприемат действие по преструктуриране по отношение на субект от групата, информират редовно и изчерпателно членовете на колегията за преструктуриране за тези действия или мерки и постигнатия във връзка с тях напредък.

ДЯЛ VI

ОТНОШЕНИЯ С ТРЕТИ ДЪРЖАВИ

Член 93

Споразумения с трети държави

1. В съответствие с член 218 ДФЕС Комисията може да представя на Съвета предложения за договарянето на споразумения с една или повече трети държави относно начините за сътрудничество между органите за преструктуриране и съответните органи на третите държави, наред с другото, с цел обмен на информация във връзка с изготвянето на планове за възстановяване и планове за преструктуриране по отношение на институции, финансови институции, предприятия майки и институции от трети държави, във връзка със следните случаи:

а) когато предприятие майка от трета държава има дъщерни институции или клонове, считани за значими клонове, в две или повече държави членки;

б) когато предприятие майка, което е установено в държава членка и има дъщерно предприятие или значим клон в най-малко една друга държава членка, има една или повече дъщерни институции от трета държава;

в) когато институция, която е установена в държава членка и която има предприятие майка, дъщерно предприятие или значим клон в най-малко една друга държава членка, има един или повече клонове в една или повече трети държави.

2. Споразуменията по параграф 1 имат за цел по-специално да установят процеси и механизми, посредством които да се осъществява сътрудничество между органите за преструктуриране и съответните органи на третата държава при изпълнение на някои или всички от задачите и упражняване на някои или всички от правомощията по член 97.

3. В споразуменията по параграф 1 не се съдържат разпоредби по отношение на отделни институции, финансови институции, предприятия майки или институции от трети държави.

4. Държавите членки могат да сключват двустранни споразумения с дадена трета държава по въпросите, посочени в параграфи 1 и 2, до влизането в сила на посоченото в параграф 1 споразумение със съответната трета държава, доколкото тези двустранни споразумения не противоречат на настоящия дял.

Член 94

Признаване и изпълнение на процедури за преструктуриране на трета държава

1. Настоящият член се прилага по отношение на процедури за преструктуриране на трета държава, когато няма влязло в сила международно споразумение по член 93, параграф 1 със съответната трета държава и до влизането в сила на такова споразумение. Той се прилага и след влизането в сила на международно споразумение по член 93, параграф 1 със съответната трета държава, доколкото признаването и изпълнението на процедури за преструктуриране на третата държава не са уредени от това споразумение.

2. Когато съществува европейска колегия за преструктуриране, създадена в съответствие с член 89, тя взема съвместно решение дали признава, освен в случаите по член 95, процедурите за преструктуриране на трети държави, свързани с институция или предприятие майка от трета държава, които:

а) имат дъщерни предприятия в Съюза, установени в две или повече държави членки или клонове в Съюза, намиращи се в две или повече държави членки и считани за значими клонове в тези държави членки;

б) притежават активи, права или задължения в две или повече държави членки или уредени от правото на тези държави членки.

Когато бъде постигнато съвместно решение за признаване на процедурите за преструктуриране на трета държава, съответните национални органи за преструктуриране се стремят към изпълнение на признатите процедури за преструктуриране на трета държава в съответствие със своето национално право.

3. При липсата на съвместно решение на органите за преструктуриране, участващи в европейската колегия за преструктуриране, или при липсата на такава колегия, всеки съответен орган за преструктуриране взема самостоятелно решение, освен в случаите по член 95, дали да признава и изпълнява процедурите за преструктуриране на трета държава, свързани с институция или предприятие майка от трета държава.

В решението се отчитат надлежно интересите на всяка отделна държава членка, в която извършва дейност институция или предприятие майка от трета държава, и по-специално потенциалното въздействие на признаването и изпълнението на процедурите за преструктуриране на третата държава върху други части на групата и финансовата стабилност в тези държави членки.

4. Държавите членки гарантират, че органите за преструктуриране са оправомощени да предприемат най-малко следното:

а) да упражняват правомощията за преструктуриране по отношение на:

i) активите на институцията или предприятието майка от трета държава, които са разположени в тяхната държава членка или които се уреждат от правото на тяхната държава членка;

ii) правата или задълженията на институцията от трета държава, които са заведени от клон в Съюза в тяхната държава членка, или претенциите по отношение на които са изпълними в тяхната държава членка;

б) да извършват, включително да изискат от друго лице да извърши прехвърляне на акции или инструменти на собственост към дъщерно предприятие в Съюза, установено в съответната държава членка;

в) да упражняват правомощията по член 69, 70 или 71 по отношение на правата на всяка страна по договор със субект, посочен в параграф 2 от настоящия член, когато тези правомощия са необходими за изпълнението на процедурите за преструктуриране на трета държава; и

г) да лишат от възможност за изпълнение всяко договорно право за прекратяване, приключване или ускоряване на договори или засягане на договорните права на субекти, посочени в параграф 2, и други субекти от група,когато такова право произтича от действие по преструктуриране, предприето по отношение на институция от трета държава, предприятие майка на такива субекти или други субекти от група, независимо дали от самия орган за преструктуриране на третата държава или по друг начин, в съответствие с правни или общи административни изисквания за мерките за преструктуриране в тази държава, при условие че съществените задължения по този договор, включително задълженията за плащане и доставка и предоставянето на обезпечение, продължават да се изпълняват.

5. Когато това е необходимо с оглед на обществения интерес, органите за преструктуриране могат да предприемат действие по преструктуриране спрямо предприятие майка, ако съответният орган от третата държава констатира, че институция, учредена в тази трета държава, отговаря на условията за преструктуриране съгласно правото на тази трета държава. За целта държавите членки гарантират, че органите за преструктуриране са оправомощени да използват всяко правомощие за преструктуриране по отношение на това предприятие майка, като се прилага член 68.

6. Признаването и изпълнението на процедурите за преструктуриране на трета държава не засяга обичайното производство по несъстоятелност съгласно националното право, приложимо, в зависимост от случая, в съответствие с настоящата директива.

Член 95

Право да се откаже признаването или изпълнението на процедурите за преструктуриране на трета държава

Органът за преструктуриране може, когато е създадена европейска колегия за преструктуриране съгласно член 89 — след консултация с други органи за преструктуриране, да откаже да признае или да изпълни процедурите за преструктуриране на трета държава съгласно член 94, параграф 2, ако прецени, че:

а) процедурите за преструктуриране на третата държава биха имали неблагоприятни последици за финансовата стабилност в държавата членка, в която е установен органът за преструктуриране, или че процедурите биха имали неблагоприятни последици за финансовата стабилност в друга държава членка;

б) за постигането на една или повече от целите на преструктуриране по отношение на клона в Съюза е необходимо самостоятелно действие по преструктуриране съгласно член 96;

в) кредиторите, включително по-специално вложителите, намиращи се в държава членка и на които се дължи плащане в държава членка, не биха получили същото третиране като кредиторите от третата държава и вложителите с подобни права, съгласно вътрешните процедури за преструктуриране на третата държава;

г) признаването или изпълнението на процедурите за преструктуриране на трета държава би имало съществени фискални последствия за държавата членка; или

д) последиците от това признаване или изпълнение биха противоречали на националното право.

Член 96

Преструктуриране на клонове в Съюза

1. Държавите членки гарантират, че органите за преструктуриране имат необходимите правомощия да предприемат действия по отношение на клон в Съюза, за който не се прилагат процедурите за преструктуриране на трета държава или за който се прилагат процедурите за преструктуриране на трета държава, но е налице някое от обстоятелствата, посочени в член 95.

Държавите членки гарантират, че за упражняването на тези правомощия се прилага член 68.

2. Държавите членки гарантират, че изискванията по параграф 1 правомощия могат да бъдат упражнени от органите за преструктуриране, ако органът за преструктуриране смята, че действието по преструктуриране е в обществен интерес и ако са изпълнени едно или повече от следните условия:

а) клонът в Съюза вече не отговаря или вероятно няма да отговаря на условията съгласно националното право за неговото лицензиране и функциониране в рамките на тази държава членка и няма вероятност действие в рамките на частния сектор, действие на надзорен орган или действие на съответната трета държава в разумни срокове осигури изпълнението на изискванията от страна на клона или да предотврати неизпълнението на задължения от негова страна;

б) по мнение на органа за преструктуриране институцията на третата държава не може, не желае или вероятно няма да може да изплати на датата на падежа своите задължения към кредитори от Съюза или задълженията, които са поети или заведени чрез клона, и органът за преструктуриране е убеден, че по отношение на тази институция от трета държава не е започната или няма да бъде започната в разумни срокове процедура за преструктуриране или производство по несъстоятелност на третата държава;

в) съответният орган на третата държава е започнал процедура за преструктуриране на трета държава по отношение на институцията от третата държава или е уведомил органа за преструктуриране за намерението си да започне такава процедура.

3. Ако органът за преструктуриране предприеме самостоятелно действие по преструктуриране по отношение на клон в Съюза, той отчита целите на преструктурирането и предприема действие в съответствие със следните принципи и изисквания, доколкото те са приложими:

а) принципите, предвидени в член 34;

б) изискванията, свързани с прилагането на инструментите за преструктуриране по дял IV, глава III.

Член 97

Сътрудничество с органите на трета държава

1. Настоящият член се прилага по отношение на сътрудничеството с трета държава, когато няма влязло в сила международно споразумение по член 93, параграф 1 със съответната трета държава и до влизането в сила на такова международно споразумение. Той се прилага и след влизането в сила на международно споразумение по член 93, параграф 1 със съответната трета държава, доколкото предметът на настоящия член не се урежда с това споразумение.

2. ЕБО може да сключва незадължителни рамкови споразумения за сътрудничество със следните съответни органи на трета държава:

а) в случаите, когато в две или повече държави членки е установено дъщерно предприятие в Съюза — съответните органи на третата държава, в която е установено предприятието майка или дружеството по член 1, параграф 1, букви в) и г);

б) в случаите, когато институцията от трета държава има клонове в Съюза в две или повече държави членки — съответния орган на третата държава, в която е установена институцията;

в) в случаите, когато установено в държава членка предприятие майка или дружество по член 1, параграф 1, букви в) и г), което има дъщерна институция или значим клон в друга държава членка, има също така една или повече дъщерни институции от трета държава — съответните органи на третите държави, в които са установени тези дъщерни институции;

г) когато институция с дъщерна институция или значим клон в друга държава членка е установила един или повече клонове в една или повече трети държави — съответните органи на третите държави, в които се намират клоновете.

В споразуменията по настоящия параграф не се съдържат разпоредби по отношение на отделни институции. Те не налагат правни задължения на държавите членки.

3. В рамковите споразуменията за сътрудничество по параграф 2 се установяват процеси и механизми за обмен на необходимата информация и за сътрудничество между участващите органи при изпълнение на някои или всички от следните задачи и при упражняване на някои или всички от следните правомощия по отношение на институциите, посочени в параграф 2, букви а)—г), или на групите, в които участват тези институции:

а) разработването на планове за преструктуриране в съответствие с членове 10 – 13 и подобни изисквания съгласно правото на съответните трети държави;

б) оценка на възможността за преструктуриране на такива институции и групи в съответствие с членове 15 и 16 и подобни изисквания съгласно правото на съответните трети държави;

в) прилагането на правомощия за преодоляване или отстраняване на пречките пред възможността за преструктуриране съгласно членове 17 и 18 и подобни правомощия съгласно правото на съответните трети държави;

г) прилагането на мерките за ранна намеса съгласно член 27 и подобни правомощия съгласно правото на съответните трети държави;

д) прилагането на инструменти за преструктуриране и упражняване на правомощия за преструктуриране и подобни правомощия, упражнявани от съответните органи на трети държави.

4. В съответствие с рамковото споразумение на ЕБО компетентните органи или органите за преструктуриране, в зависимост от случая, сключват незадължителни споразумения за сътрудничество с посочените в параграф 2 съответни органи на трета държава.

Настоящият член не възпрепятства държавите членки или техните компетентни органи да сключват двустранни или многостранни споразумения с трети държави в съответствие с член 33 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

5. Сключените в съответствие с настоящия член споразумения за сътрудничество между органите за преструктуриране на държавите членки и трети държави могат да съдържат разпоредби по следните въпроси:

а) обмена на информация, необходима за подготвянето и поддържането на планове за преструктуриране;

б) консултациите и сътрудничеството при разработване на плановете за преструктуриране, включително принципите за упражняване на правомощията съгласно членове 94 и 96 и подобни правомощия съгласно правото на съответните трети държави;

в) обмена на информация, необходима за прилагане на инструментите за преструктуриране и за упражняване на правомощията за преструктуриране и подобни правомощия съгласно правото на съответните трети държави;

г) ранното предупреждение на страните по споразумението за сътрудничество или консултация с тях преди предприемането на съществено действие съгласно настоящата директива или правото на съответната трета държава, което засяга институцията или групата, за които се отнася споразумението;

д) координацията на връзките с обществеността при съвместни действия по преструктуриране;

е) процедурите и договореностите за обмен на информация и сътрудничество съгласно букви а)—д), включително, когато е целесъобразно —посредством създаването и работата на групи за управление на кризи.

6. Държавите членки уведомяват ЕБО за споразуменията за сътрудничество, които органите за преструктуриране и компетентните органи са сключили в съответствие с настоящия член.

Член 98

Обмен на поверителна информация

1. Държавите членки гарантират, че органите за преструктуриране, компетентните органи и компетентните министерства обменят поверителна информация, включително планове за възстановяване, със съответните органи на трети държави, само ако са изпълнени следните условия:

а) за тези органи на трети държави се прилагат изисквания и стандарти за професионална тайна, считани от всички съответни органи за най-малко равностойни на предвидените в член 84;

Доколкото обменът на информация се отнася до лични данни, обработването и предаването на такива лични данни на органите на трети държави се урежда от приложимото право за защитата на данни на равнището на Съюза и на национално равнище;

б) информацията е необходима на съответните органи на трети държави за изпълнението на възложените им съгласно националното право функции за преструктуриране, които са сравними с тези по настоящата директива, и тя не се използва за никакви други цели, при спазване на буква а) от настоящия параграф 1.

2. Ако поверителната информация произхожда от друга държава членка, органите за преструктуриране, компетентните органи и компетентните министерства не трябва да разкриват тази информация на съответните органи на трети държави, освен ако не са изпълнени следните условия:

а) съответният орган на държавата членка, от който произхожда информацията (наричан по-долу „органът източник на информацията“), даде съгласие за нейното разкриване;

б) информацията се разкрива само за целите, позволени от органа — източник на информацията;

3. За целите на настоящия член информацията се счита за поверителна, ако за нея се прилагат изискванията за поверителност по правото на Съюза.

ДЯЛ VII

МЕХАНИЗМИ ЗА ФИНАНСИРАНЕ

Член 99

Европейска система от механизми за финансиране

Създава се Европейска система от механизми за финансиране, която се състои от:

а) национални механизми за финансиране, създадени съгласно член 100;

б) заемане на средства между националните механизми за финансиране, както е предвидено в член 106;

в) съвместно използване на националните механизми за финансиране в случай на преструктуриране на група, както е предвидено в член 107.

Член 100

Изисквания за създаване на механизми за финансиране на преструктурирането

1. Държавите членки създават един или повече механизми за финансиране с цел да се гарантира ефективното прилагане от страна на органа за преструктуриране на инструментите и правомощията за преструктуриране.

Държавите членки гарантират, че определен публичен орган или орган, на който са възложени публични административни правомощия може да вземе решение за използването на механизми за финансиране.

Механизмите за финансиране се използват единствено в съответствие с целите и принципите за преструктуриране, предвидени в членове 31 и 34.

2. Държавите членки могат да използват същата административна структура като своите механизми за финансиране за целите на схемата си за гарантиране на депозити.

3. Държавите членки гарантират, че механизмите за финансиране разполагат с подходящи финансови ресурси.

4. За целите на параграф 3 механизмите за финансиране разполагат по-специално с правомощия за:

а) набиране на предварителни вноски, както е посочено в член 103, с цел да се достигне определеното в член 102 целево равнище;

б) набиране на последващи извънредни вноски, както е посочено в член 104, когато определените в буква а) вноски са недостатъчни; и

в) сключване на договори за заемане на средства и други форми на подкрепа, както е посочено в член 105.

5. Освен в случаите, разрешени по параграф 6, всяка държава членка създава свои национални механизми за финансиране чрез фонд, решение за чието използване може да бъде взето от нейния орган за преструктуриране за целите по член 101, параграф 1.

6. Независимо от параграф 5 от настоящия член държава членка може, за целите на изпълнението на задълженията по параграф 1 от настоящия член, да създаде свои национални механизми за финансиране чрез задължителни вноски от лицензирани на нейна територия институции, като тези вноски се основават на критериите по член 103, параграф 7 и не постъпват във фонд, контролиран от нейния орган за преструктуриране, при условие че са изпълнени всички условия по-долу:

а) набраната чрез вноски сума е най-малко равна на сумата, която се изисква да бъде достигната съгласно член 102;

б) органът за преструктуриране на държавата членка има право на сума, равна на сумата от тези вноски, която държавата членка предоставя незабавно на разположение на този орган за преструктуриране по искане на последния и която се използва изключително за целите, посочени в член 101;

в) държавата членка уведомява Комисията за решението си да се възползва от правото си на преценка във връзка с възможността да структурира своите механизми за финансиране в съответствие с настоящия параграф;

г) държавата членка уведомява Комисията за сумата, посочена в буква б), най-малко веднъж годишно; и

д) освен ако в настоящата директива не е предвидено друго, механизмите за финансиране съответстват на членове 99 – 102, член 103, параграфи 1—4 и 6 и членове 104 – 109.

За целите на настоящия параграф наличните финансови средства, които трябва да бъдат взети предвид, за да се постигне посоченото в член 102 целево равнище, могат да включват задължителни вноски от всяка схема на задължителни вноски, създадена от държава членка на която и да е дата между 17 юни 2010 г. и 2 юли 2014 г., от институции на нейна територия с цел покриване на разходите, свързани със системен риск, неизпълнение на задълженията и преструктуриране на институции, при условие че държавата членка спазва настоящия дял. Вноски към схемите за гарантиране на депозити не се вземат предвид за постигането на целевото равнище за механизми за финансиране на преструктурирането, посочено в член 102.

Член 101

Използване на механизми за финансиране на преструктурирането

1. Органите за преструктуриране могат да използват създадените в съответствие с член 100 механизми за финансиране само до степента, необходима за гарантиране на ефективното прилагане на инструментите за преструктуриране за следните цели:

а) да гарантират активите или задълженията на институцията в режим на преструктуриране, нейните дъщерни предприятия, мостова институция или дружество за управление на активи;

б) да отпускат заеми на институцията в режим на преструктуриране, нейните дъщерни предприятия, мостова институция или дружество за управление на активи;

в) да закупуват активи на институцията в режим на преструктуриране;

г) да правят вноски в мостова институция и дружество за управление на активи;

д) да изплащат обезщетения на акционери или кредитори в съответствие с член 75;

е) да правят вноска в институцията в режим на преструктуриране вместо да обезценяват или преобразуват задълженията към определени кредитори, когато се прилага инструментът за споделяне на загуби и отговорният за преструктурирането орган реши да изключи определени кредитори от обхвата на споделянето на загубите в съответствие с член 44, параграфи 3—8;

ж) да заемат средства на други механизми за финансиране на доброволна основа в съответствие с член 106;

з) да предприемат комбинация от действията, посочени в букви а) — ж).

Механизмите за финансиране могат да се използват, за да бъдат предприети действията по първа алинея и по отношение на купувача в контекста на инструмента за продажба на стопанска дейност.

2. Механизмите за финансиране не се използват за пряко поемане на загубите на институция или дружество по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), нито за рекапитализация на институцията или дружеството. В случай че използването на механизъм за финансиране на преструктурирането за целите на параграф 1 от настоящия член косвено води до частично прехвърляне на загубите на институция или дружество по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) към механизма за финансиране на преструктурирането, се прилагат принципите, уреждащи използването на механизма за финансиране на преструктурирането, предвидени в член 44.

Член 102

Целево равнище

1. Държавите членки гарантират, че до 31 декември 2024 г. наличните финансови средства в техните механизми за финансиране достигат поне 1 % от размера на гарантираните депозити на всички институции, лицензирани на тяхна територия. Държавите членки могат да определят целеви равнища над този размер.

2. По време на първоначалния срок по параграф 1 вноските в механизми за финансиране, набрани съгласно член 103, се разпределят възможно най-равномерно във времето, докато се достигне целевото равнище, но при това се отчитат надлежно фазата на икономическия цикъл и въздействието, което проциклични вноски могат да имат върху финансовото състояние на участващите институции.

Държавите членки могат да удължат първоначалния срок с най-много четири години, ако от механизмите за финансиране бъде изплатена обща сума в размер на над 0,5 % от гарантираните депозити на всички институции, лицензирани на тяхна територия, които са гарантирани съгласно Директива 2014/49/ЕС.

3. Ако след края на първоначалния срок по параграф 1 наличните финансови средства намалеят под целевото равнище по посочения параграф, набирането на редовни вноски в съответствие с член 103 се възобновява, докато се достигне целевото равнище. Когато целевото равнище е достигнато за първи път и впоследствие наличните финансови средства намалеят до по-малко от две трети от целевото равнище, тази вноска се определя на ниво, което позволява достигането на целевото равнище в срок от шест години.

Редовната вноска трябва да е съобразена с фазата на икономическия цикъл и евентуалното въздействие на проциклични вноски при определянето на годишните вноски в контекста на настоящия параграф.

4. До 31 октомври 2016 г. ЕБО представя на Комисията доклад с препоръки относно подходяща основа за определянето на целевото равнище за механизмите за финансиране на преструктурирането, и по-специално дали общите задължения представляват по-подходяща основа от гарантираните депозити.

5. Въз основа на заключенията в посочения в параграф 4 доклад до 31 декември 2016 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета законодателно предложение относно основата за целевото равнище за механизмите за финансиране на преструктурирането.

Член 103

Предварителни вноски

1. С цел да се достигне целевото равнище по член 102 държавите членки гарантират, че лицензираните на тяхна територия институции, включително клоновете в Съюза, правят вноските най-малко ежегодно.

2. Вноската на всяка институция е пропорционална на сумата на нейните задължения (без собствения капитал) минус гарантираните депозити спрямо общите задължения (без собствения капитал) минус гарантираните депозити на всички институции, лицензирани на територията на съответната държава членка.

Тези вноски се коригират в зависимост от рисковия профил на институциите в съответствие с приетите съгласно параграф 7 критерии.

3. Наличните финансови средства, които се вземат предвид за достигане на целевото равнище по член 102, могат да включват неотменими ангажименти за плащане, които са изцяло гарантирани от обезпечение с нискорискови активи, необременени с права на трети лица, които са на свободно разположение и са определени за изключително ползване от органите за преструктуриране за целите, посочени в член 101, параграф 1. Делът на неотменимите ангажименти за плащане не може да надхвърля 30 % от общата сума на вноските, набрани съгласно настоящия член.

4. Държавите членки гарантират, че предвиденото в настоящия член задължение за плащане на вноски подлежи на изпълнение съгласно националното право и че дължимите вноски се плащат в пълен размер.

Държавите членки налагат подходящи регулаторни, счетоводни, отчетни и други задължения, за да гарантират, че дължимите вноски се плащат в пълен размер. Държавите членки приемат мерки за надлежна проверка на това дали вноските са платени правилно. Държавите членки приемат мерки за предотвратяване на избягването, отклоняването и злоупотребата с вноските.

5. Набраните в съответствие с настоящия член суми се използват единствено за целите на член 101, параграф 1.

6. При спазване на членове 37, 38, 40, 41 и 42 получените от институцията в режим на преструктуриране или мостовата институция суми, лихвата и други приходи от инвестиции и други печалби могат да отиват в полза на механизми за финансиране.

7. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 115 за уточняване на понятието за коригиране на вноските в зависимост от рисковия профил на институциите, както е посочено в параграф 2 от настоящия член, като взема предвид всяко едно от следните:

а) рисковите експозиции на институцията, включително и значимостта на дейности за търгуване, задбалансовите експозиции и ливъриджа;

б) сигурността и разнообразието на източниците за финансиране на дружеството и необременените с тежести високоликвидни активи;

в) финансовото състояние на институцията,

г) вероятността институцията да бъде подложена на преструктуриране,

д) степента, до която институцията се е възползвала от извънредна публична финансова подкрепа в миналото;

е) сложността на структурата на институцията и възможността за преструктурирането ѝ;

ж) значението на институцията за стабилността на финансовата система или икономиката на една или повече държави членки или на Съюза;

з) обстоятелството, че институцията е част от институционална защитна схема.

8. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 115 с цел да определи:

а) регистрационните, счетоводните, отчетните и други задължения, посочени в параграф 4, чрез които се гарантира, че вноските действително се плащат;

б) мерките по параграф 4, с които се гарантира надлежната проверка на правилното плащане на вноските.

Член 104

Извънредни последващи вноски

1. Когато размерът на наличните финансови средства не е достатъчен, за да покрие загубите, разходите или другите разноски, свързани с използването на механизмите за финансиране, държавите членки гарантират, че от лицензираните на техни територии институции се набират извънредни последващи вноски, за да се покрият допълнителните суми. Тези извънредни последващи вноски се разпределят между институциите в съответствие с правилата, предвидени в член 103, параграф 2.

Извънредните последващи вноски не надхвърлят трикратния размер на годишната сума от вноските, определени в съответствие с член 103.

2. Член 103, параграфи 4 — 8 се прилага за вноските, набрани съгласно настоящия член.

3. Органът за преструктуриране може да отложи изцяло или частично изпълнението на задължението на дадена институция за плащане на извънредни последващи вноски към механизъм за финансиране на преструктурирането, ако плащането на тези вноски би застрашило ликвидността или платежоспособността на институцията. Такова отлагане не може да бъде предоставено за срок над шест месеца, но може да бъде подновявано по искане на институцията. Вноските, чието плащане е отложено съгласно настоящият параграф, се плащат, когато плащането вече не застрашава ликвидността или платежоспособността на институцията.

4. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 115 за определяне на обстоятелствата и условията, при които плащането на вноски от страна на институцията може да бъде отложено съгласно параграф 3 от настоящия член.

Член 105

Алтернативни средства за финансиране

Държавите членки гарантират, че механизмите за финансиране под тяхната юрисдикция могат да сключват договори за заемане на средства или други форми на подкрепа от институции, финансови институции или други трети лица, в случай че набраните съгласно член 103 суми не са достатъчни за покриване на загубите, разходите или другите разноски, свързани с използването на механизми за финансиране, и извънредните последващи вноски по член 104 не са непосредствено достъпни или достатъчни.

Член 106

Заемане на средства между механизми за финансиране

1. Държавите членки гарантират, че механизмите за финансиране под тяхната юрисдикция могат да отправят искане за заемане на средства от всички други механизми за финансиране в Съюза, в случай че:

а) набраните съгласно член 103 суми не са достатъчни за покриване на загубите, разходите или другите разноски, свързани с използването на механизмите за финансиране;

б) извънредните последващи вноски, предвидени в член 104, не са непосредствено достъпни; и

в) алтернативни средства за финансиране, предвидени в член 105, не са непосредствено достъпни при разумни условия.

2. Държавите членки гарантират, че механизмите за финансиране под тяхната юрисдикция разполагат с правомощието да заемат средства на други механизми за финансиране в Съюза при посочените в параграф 1 обстоятелства.

3. При искане съгласно параграф 1 всеки един от другите механизми за финансиране в Съюза взема решение дали да заеме средства на отправилия искането механизъм за финансиране. Държавите членки могат да изискват решението да бъде взето след консултация с компетентното министерство или правителство или с неговото съгласие. Решението се взема със съответната бързина.

4. Лихвеният процент, срокът на изплащане и другите условия по заема се договарят между механизма за финансиране заемател и другите механизми за финансиране, които са решили да участват. Заемите на всеки участващ механизъм за финансиране са с един и същ лихвен процент, срок на изплащане и други условия, освен ако всички участващи механизми за финансиране не се договорят за друго.

5. Заетите средства от всеки участващ механизъм за финансиране на преструктурирането са пропорционални на размера на гарантираните депозити в държавата членка на този механизъм за финансиране на преструктурирането спрямо общия размер на гарантираните депозити в държавите членки на участващите механизми за финансиране на преструктурирането. Този размер на участието може да се различава, когато всички участващи механизми за финансиране са постигнали съгласие за това.

6. Текущ заем към механизъм за финансиране на преструктурирането на друга държава членка съгласно настоящия член се разглежда като актив на механизма за финансиране на преструктурирането заемодател и може да се отчита като част от целевото равнище на този механизъм за финансиране.

Член 107

Съвместно използване на националните механизми за финансиране при преструктуриране на група

1. Държавите членки гарантират, че в случай на преструктуриране на група, както е предвидено в член 91 или 92, националният механизъм за финансиране на всяка институция, която е част от групата, участва във финансирането на преструктурирането на групата в съответствие с настоящия член.

2. За целите на параграф 1 органът за преструктуриране на ниво група, след консултации с органите за преструктуриране на институциите, които са част от групата, предлага— ако е необходимо преди да предприеме действие по преструктуриране — план за финансиране като част от схемата за преструктуриране на групата, предвидена в членове 91 и 92.

Съгласие по плана за финансиране се постига в съответствие с процедурата за вземане на решения, посочена в членове 91 и 92.

3. Планът за финансиране включва:

а) оценка по член 36 по отношение на засегнатите субекти от групата;

б) загубите, които ще бъдат признати от всеки засегнат субект в групата при използването на инструментите за преструктуриране;

в) за всеки засегнат субект в групата — загубите, които ще бъдат понесени от всеки клас акционери и кредитори;

г) всяка вноска, която се изисква да бъде направена от схемите за гарантиране на депозити в съответствие с член 109, параграф 1;

д) общата вноска от механизми за финансиране на преструктурирането и целта и формата на вноската;

е) основата за изчисляване на сумата, която всеки национален механизъм за финансиране на държавите членки, в които са разположени засегнатите субекти от групата, трябва да предостави за финансиране на преструктурирането на групата, за да се достигне общата вноска, посочена в буква д);

ж) сумата, която националният механизъм за финансиране на всеки засегнат субект от групата трябва да предостави за финансиране на преструктурирането на групата, и формата на тези вноски;

з) размера на средствата, които механизмите за финансиране на държавите членки, в които са засегнатите субекти от групата, ще получат като заем от институции, финансови институции и други трети лица съгласно член 105;

и) срокове за използването на механизмите за финансиране на държавите членки, в които са засегнатите субекти от групата, които следва да може да се удължават, когато е целесъобразно.

4. Основата за пропорционално разпределяне на вноската, посочена в параграф 3, буква д), трябва да съответства на параграф 5 от настоящия член и на принципите, предвидени в плана за преструктуриране на групата съгласно член 12, параграф 3, буква е), освен ако в плана за финансиране не е договорено друго.

5. Освен ако не е договорено друго в плана за финансиране, основата за изчисляване на вноската на всеки национален механизъм за финансиране е съобразена по-специално със:

а) частта от активите с претеглен риск на групата, която се държи в институции и дружества по член 1, параграф 1, букви б), в) и г), които са установени в държавата членка на този механизъм за финансиране на преструктурирането;

б) частта от активите на групата, която се държи в институции и дружества по член 1, параграф 1, букви б), в) и г), които са установени в държавата членка на този механизъм за финансиране на преструктурирането;

в) частта от загубите, довели до необходимостта от преструктуриране на групата, която се дължи на субекти от групата под надзора на компетентните органи на държавата членка на този механизъм за финансиране на преструктурирането; и

г) частта от ресурсите на механизмите за преструктуриране на ниво група, която съгласно плана за финансиране се очаква да се използва пряко в полза на субекти от групата, установени в държавата членка на този механизъм за финансиране на преструктурирането.

6. Държавите членки приемат предварително правила и процедури, с които да гарантират, че всеки национален механизъм за финансиране може да извършва вноската за финансиране на преструктурирането на групата незабавно, без да се засяга параграф 2.

7. За целите на настоящия член държавите членки гарантират, че механизмите за финансиране на ниво група могат при условията по член 105 да сключват договори за заем или други форми на подкрепа от институции, финансови институции или други трети лица.

8. Държавите членки гарантират, че националните механизми за финансиране под тяхната юрисдикция могат да гарантират всеки договор за заем, сключен от механизмите за финансиране на ниво група в съответствие с параграф 7.

9. Държавите членки гарантират, че приходите или ползите, получени от използването на механизмите за финансиране на ниво група, се разпределят за националните механизми за финансиране в съответствие с техните вноски във финансирането на преструктурирането, както е определено в параграф 2.

Член 108

Ред на депозитите при несъстоятелност

Държавите членки гарантират, че в националното право, уреждащо обичайното производство по несъстоятелност:

а) следните вземания са с еднакъв ред, като той е по-висок от реда, предвиден за обикновените необезпечени, непривилегировани кредитори:

i) частта от отговарящите на условията депозити на физически лица и микро-, малки и средни предприятия, която надхвърля размера на гаранцията, предвиден в член 6 от Директива 2014/49/ЕС;

ii) депозити на физически лица и микро-, малки и средни предприятия, които биха били отговарящи на условията депозити, ако не бяха направени в намиращи се извън Съюза клонове на институции, установени в Съюза;

б) следните вземания са с еднакъв ред, като той е по-висок от реда, предвиден съгласно буква а):

i) гарантираните депозити;

ii) вземанията на схеми за гарантиране на депозити, които се суброгират в правата и задълженията на вложителите, чиито депозити са гарантирани при несъстоятелност.

Член 109

Използване на схемите за гарантиране на депозити в контекста на преструктурирането

1. Държавите членки гарантират, че ако органите за преструктуриране предприемат действие по преструктуриране и ако това действие запазва достъпа на вложителите до техните депозити, схемата за гарантиране на депозити, с която е свързана институцията, се задължава:

а) когато се използва инструментът за споделяне на загуби, за сумата, с която гарантираните депозити биха били обезценени за поемане на загубите на институцията съгласно член 46, параграф 1, буква а), ако гарантираните депозити бяха включени в обхвата на действие на този инструмент и бяха обезценени в същата степен като вземанията на кредиторите от същия ред съгласно националното право, уреждащо обичайното производство по несъстоятелност; или

б) когато се използват един или повече инструмента за преструктуриране, различни от инструмента за споделяне на загуби, за размера на загубите, които вложителите, чиито депозити са гарантирани, биха понесли, ако тези вложители понасяха загуби, пропорционални на загубите, понесени от кредиторите от същия ред съгласно националното право, уреждащо обичайното производство по несъстоятелност.

Във всички случаи задълженията на схемата за гарантиране на депозити не надхвърлят размера на загубите, които тя би понесла, ако институцията беше ликвидирана чрез обичайно производство по несъстоятелност.

Когато се използва инструментът за споделяне на загуби, от схемата за гарантиране на депозити не се изисква да прави вноски към разходите за рекапитализация на институцията или мостовата институция съгласно член 46, параграф 1, буква б).

Когато при оценка съгласно член 74 е констатирано, че вноската на схемата за гарантиране на депозити към преструктурирането надхвърля нетните загуби, които тя би понесла при ликвидация на институцията чрез обичайно производство по несъстоятелност, схемата за гарантиране на депозити има право да получи разликата като плащане от механизма за финансиране на преструктурирането в съответствие с член 75.

2. Държавите членки гарантират, че определянето на сумата, с която схемата за гарантиране на депозити се задължава в съответствие с параграф 1 от настоящия член, съответства на условията, посочени в член 36.

3. Вноската от схемата за гарантиране на депозити за целите на параграф 1 се извършва чрез внасяне на парични средства.

4. Ако отговарящите на условията депозити в институция в режим на преструктуриране са прехвърлени към друг субект посредством инструмента за продажба на стопанска дейност или инструмента „мостова институция“, вложителите нямат право на вземане съгласно Директива 2014/49/ЕС срещу схемата за гарантиране на депозити по отношение на частта от техните депозити в институция в режим на преструктуриране, която не е била прехвърлена, ако размерът на прехвърлените средства е равен или по-голям от общия размер на гаранцията, предвиден в член 6 от Директива 2014/49/ЕС.

5. Независимо от параграфи 1 – 4, ако наличните финансови средства на схема за гарантиране на депозити се използват в съответствие с посочените разпоредби и впоследствие намалеят на по-малко от две трети от целевото равнище, редовната вноска към схемата за гарантиране на депозити се определя на ниво, което позволява постигането на целевото равнище в срок от шест години.

Във всички случаи задължението на схема за гарантиране на депозити не трябва да е по-голямо от сумата, равна на 50 % от нейното целево равнище, предвидено в член 10 от Директива 2014/49/ЕС. Държавите членки могат, като вземат предвид особеностите на своите национални банкови сектори, да определят процент над 50 %.

При никакви обстоятелства участието на схемата за гарантиране на депозитите съгласно настоящата директива не трябва да надхвърля загубите, които би понесла при ликвидация чрез обичайното производство по несъстоятелност.

ДЯЛ VIII

САНКЦИИ

Член 110

Административни санкции и други административни мерки

1. Без да се засяга правото на държавите членки да предвиждат и налагат наказателноправни санкции, държавите членки установяват система от административни санкции и други административни мерки, приложими при нарушение на националните разпоредби, транспониращи настоящата директива, и предприемат всички необходими мерки, за да гарантират прилагането на тези санкции и мерки. Когато държавите членки решат да не установяват система от административни санкции за нарушения, които попадат в обхвата на националното наказателно право, те съобщават на Комисията съответните разпоредби от наказателното право. Административните санкции и другите административни мерки трябва да са ефективни, пропорционални и възпиращи.

2. Държавите членки гарантират, че когато посочените в параграф 1 задължения се прилагат за институции, финансови институции и предприятия майки от Съюза, в случай на нарушение и в съответствие с предвидените в националното право условия могат да бъдат налагани административни санкции на членовете на ръководния орган и на други физически лица, които съгласно националното право носят отговорност за нарушението.

3. Правомощията за налагане на административни санкции, предвидени в настоящата директива, се предоставят на органите за преструктуриране или на компетентните органи в зависимост от вида на нарушението. На органите за преструктуриране и компетентните органи се предоставят всички правомощия за събиране на информация и провеждане на разследвания, които са им необходими, за да изпълняват съответните си функции. За да упражняват правомощията си за налагане на санкции, органите за преструктуриране и компетентните органи си сътрудничат активно с цел да гарантират, че съответните административни санкции или други административни мерки постигат желания резултат, и координират действията си при трансгранични случаи.

4. Органите за преструктуриране и компетентните органи упражняват правомощията си за налагане на административни санкции в съответствие с настоящата директива и националното право по някой от следните начини:

а) пряко;

б) в сътрудничество с други органи;

в) под тяхно ръководство, чрез делегиране на правомощия на тези органи;

г) чрез сезиране на компетентните съдебни органи.

Член 111

Специални разпоредби

1. Държавите членки гарантират, че в техните законови, подзаконови и административни разпоредби са предвидени санкции и други административни мерки най-малко по отношение на следните ситуации:

а) не са изготвени, поддържани и актуализирани плановете за възстановяване и плановете за възстановяване на групата в нарушение на член 5 или 7;

б) компетентният орган не е уведомен за намерението да се предостави вътрешногрупова финансова подкрепа в нарушение на член 25;

в) не е предоставена цялата информация, необходима за разработването на плановете за преструктуриране, в нарушение на член 11;

г) ръководният орган на институция или дружество по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) не е уведомил компетентния орган, когато институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) са проблемни или има вероятност да станат проблемни, в нарушение на член 81, параграф 1.

2. Държавите членки гарантират, че в случаите по параграф 1 възможните административни санкции и други административни мерки включват най-малко следното:

а) публично обявление с посочване на отговорното физическо лице, институция, финансова институция, предприятие майка от Съюза или друго юридическо лице и естеството на нарушението;

б) разпореждане, с което се изисква отговорното физическо или юридическо лице да прекрати това поведение и да не извършва повторно нарушение;

в) временна забрана за член на ръководния орган или висшето ръководство на институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) или за всяко физическо лице, за което се счита, че носи отговорност, да заема длъжности в институции или дружества по член 1, параграф 1, буква б), в) или г);

г) за юридически лица — административни глоби в размер до 10 % от общия годишен нетен оборот на юридическото лице за предходната стопанска година. Когато юридическото лице е дъщерно предприятие на предприятие майка, за нетен оборот се приема оборотът съгласно консолидираните отчети на предприятието майка на най-високо ниво за предходната стопанска година;

д) за физически лица — административни глоби в размер до 5 000 000 EUR или — в държавите членки, в които еврото не е официална парична единица — равностойността в националната парична единица към 2 юли 2014 г.;

е) административни глоби в размер до удвоения размер на ползите, получени от нарушението, когато размерът на тези ползи може да бъде определен.

Член 112

Публикуване на информация за административни санкции

1. Държавите членки гарантират, че органите за преструктуриране и компетентните органи оповестяват на официалната си интернет страница най-малко административните санкции, които са наложили за нарушение на националните разпоредби, транспониращи настоящата директива, когато такива санкции не подлежат на обжалване или правото на обжалване е погасено. Публикуването се извършва без неоправдано забавяне, след като санкционираното физическо или юридическо лице е уведомено за това решение, и включва информация за вида и естеството на нарушението и идентификационни данни на физическото или юридическото лице, на което е наложена санкцията.

Когато държавите членки допускат публикуването на информация за санкции, които могат да бъдат обжалвани, компетентни органи незабавно публикуват на официалната си интернет страница и информация за евентуалното обжалване и резултата от него.

2. Органите за преструктуриране и компетентните органи публикуват информацията за наложени от тях санкции, без да посочват лични или други идентификационни данни, в съответствие с националното право във всеки един от следните случаи:

а) когато санкцията е наложена на физическо лице и след задължителна предварителна проверка на пропорционалността на публикуването на лични данни е станало ясно, че това публикуване е непропорционално;

б) когато публикуването би застрашило стабилността на финансовите пазари или текущо наказателно разследване;

в) когато публикуването би причинило, доколкото това може да бъде установено, непропорционални вреди на институциите или дружествата по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), или на замесените физически лица.

Друга възможност в тези случаи е публикуването на тази информация да бъде отложено за определен разумен срок, ако се смята, че основанията за публикуване на информация без посочване на лични или други идентификационни данни ще отпаднат след изтичането на този срок.

3. Органите за преструктуриране и компетентните органи гарантират, че публикуваната съгласно настоящия член информация остава на тяхната официална интернет страница за срок от най-малко пет години. Личните данни, които се съдържат в публикуваната информация, се съхраняват на официалната интернет страница на органа за преструктуриране или компетентния орган само за необходимия срок в съответствие с приложимите правила за защита на данните.

4. До 3 юли 2016 г. ЕБО представя на Комисията доклад относно публикуването от държавите членки на информация за санкциите без посочване на лични или други идентификационни данни съгласно предвиденото в параграф 2, и по-специално относно евентуални съществени различия между държавите членки в това отношение. Този доклад отразява също така всички съществени различия по отношение на сроковете, в които публикуваната информация за санкции остава на достъпна съгласно националното право на държавите членки за публикуване на санкции.

Член 113

Поддържане на централна база данни от ЕБО

1. При спазване на изискванията за професионална тайна, посочени в член 84, органите за преструктуриране и компетентните органи уведомяват ЕБО за всички административни санкции, които са наложили съгласно член 111, и за евентуални обжалвания и резултатите от тях. ЕБО поддържа централна база данни с докладвани санкции единствено с цел обмен на информация между органите за преструктуриране, до която имат достъп само органите за преструктуриране и която се актуализира въз основа на подадената информация от органите за преструктуриране. ЕБО поддържа централна база данни с докладвани санкции единствено с цел обмен на информация между компетентните органи, до която имат достъп само компетентните органи и която се актуализира въз основа на подадената информация от компетентните органи.

2. ЕБО поддържа интернет страница с връзки към публикуваната информация за санкции от всеки орган за преструктуриране и от всеки компетентен орган съгласно член 112 и посочва срока, за който всяка държава членка публикува информация за санкциите.

Член 114

Ефективно налагане на санкции и упражняване на правомощията за налагане на санкции от страна на компетентните органи и органите за преструктуриране

Държавите членки гарантират, че при определянето на вида на административните санкции или другите административни мерки и на размера на административните глоби компетентните органи и органите за преструктуриране отчитат всички относими обстоятелства, включително, когато е целесъобразно:

а) тежестта и продължителността на нарушението;

б) степента на отговорност на отговорното физическо или юридическо лице;

в) финансовото състояние на отговорното физическо или юридическо лице, определено например според общия оборот на отговорното юридическо лице или годишния доход на отговорното физическо лице;

г) размерът на реализираната печалба или избегнатата загуба от отговорното физическо или юридическо лице, когато размерът им може да бъде определен;

д) загубите, понесени от трети лица в резултат на нарушението, доколкото могат да бъдат определени;

е) степента на съдействие, което отговорното физическо или юридическо лице оказва на компетентния орган и на органа за преструктуриране;

ж) предходни нарушения на отговорното физическо или юридическо лице;

з) потенциалните последици от нарушението за системата.

ДЯЛ IX

ИЗПЪЛНИТЕЛНИ ПРАВОМОЩИЯ

Член 115

Упражняване на делегирането

1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 2, втора алинея, член 44, параграф 11, член 76, параграф 4, член 103, параграфи 7 и 8 и член 104, параграф 4 се предоставя на Комисията за неопределен срок, считано от 2 юли 2014 г.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 2, втора алинея, член 44, параграф 11, член 76, параграф 4, член 103, параграфи 7 и 8 и член 104, параграф 4, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила

4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.

5. Делегиран акт, приет съгласно член 2, втора алинея, член 44, параграф 11, член 76, параграф 4, член 103, параграфи 7 и 8 или член 104, параграф 4, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът са представили възражения в срок от три месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с три месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

6. Комисията не приема делегирани актове, когато времето за парламентарния контрол, упражняван от Европейския парламент, е намалено поради прекъсване в упражняването на функциите му до по-малко от пет месеца, включително с удължаването.

ДЯЛ X

ИЗМЕНЕНИЯ НА ДИРЕКТИВИ 82/891/ЕИО, 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС И 2013/36/ЕС И НА РЕГЛАМЕНТИ (ЕС) № 1093/2010 И (ЕС) № 648/2012

Член 116

Изменение на Директива 82/891/ЕИО

Член 1, параграф 4 от Директива 82/891/ЕИО се заменя със следното:

„4. Прилага се член 1, параграфи 2, 3 и 4 от Директива 2011/35/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (*).

(*) Директива 2011/35/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2011 г. относно сливанията на акционерни дружества (ОВ L 110, 29.4.2011 г., стр. 1)“.

Член 117

Изменения на Директива 2001/24/ЕО

Директива 2001/24/ЕО се изменя, както следва:

1) В член 1 се добавят следните параграфи:

„3. Настоящата директива се прилага по отношение на инвестиционни посредници по член 4, параграф 1, точка 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета (*) и техните клонове, намиращи се в държави членки, различни от тези, в които се намира главното им управление.

4. Когато се прилагат инструментите за преструктуриране и се упражняват правомощията за преструктуриране, предвидени в Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (**), настоящата директива се прилага и по отношение на финансови институции, посредници и предприятия майки, които попадат в обхвата на Директива 2014/59/ЕС.

5. Членове 4 и 7 от настоящата директива не се прилагат в случаите, когато се прилага член 75 от Директива 2014/59/ЕС.

6. Член 33 от настоящата директива не се прилага в случаите, когато се прилага член 84 от Директива 2014/59/ЕС.

(*) Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

(**) Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).“

2) Член 2 се заменя със следното:

„*Член 2*

Определения

По смисъла на настоящата директива:

— „държава членка по произход“ означава държава членка по произход съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 43 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

— „приемаща държава членка“ означава приемаща държава членка съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 44 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

— „клон“ означава клон съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 17 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

— „компетентен орган“ означава компетентен орган съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 40 от Регламент (ЕС) № 575/2013 или орган за преструктуриране по смисъла на член 2, параграф 1, точка 18 от Директива 2014/59/ЕС по отношение на мерките за оздравяване съгласно посочената директива;

— „управител“ означава всяко лице или орган, които са назначени от административни или съдебни органи и имат задачата да ръководят изпълнението на мерки за оздравяване;

— „административни или съдебни органи“ означава административни или съдебни органи на държавите членки, които са компетентни по отношение на мерки за оздравяване или производства по ликвидация;

— „мерки за оздравяване“ означава мерки, които имат за цел да запазят или възстановят финансовото положение на кредитна институция или инвестиционен посредник съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и които биха могли да засегнат съществуващите права на трети лица, включително мерки, свързани с възможност за спиране на плащания, спиране на изпълнителни действия или намаляване на вземанията; тези мерки включват прилагане на инструментите за преструктуриране и упражняване на правомощията за преструктуриране, предвидени в Директива 2014/59/ЕС;

— „ликвидатор“ означава всяко лице или орган, които са назначени от административни или съдебни органи и имат задачата да ръководят провеждането на производство по ликвидация;

— „производство по ликвидация“ означава колективно производство, което е открито и контролирано от административни или съдебни органи на държава членка за реализация на активи под надзора на тези органи, включително когато производството се прекратява със споразумение между кредитора и длъжника или друга подобна мярка;

— „регулиран пазар“ означава регулиран пазар съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 21 от Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (*);

— „инструмент“ означава финансов инструмент съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 50, буква б) от Регламент (ЕС) № 575/2013.

_____

(*) Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и Директива 2011/61/ЕС (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 349).“

3) Член 25 се заменя със следното:

„*Член 25*

Споразумения за нетиране

Без да се засягат членове 68 и 71 от Директива 2014/59/ЕС, споразуменията за нетиране се уреждат единствено от правото, приложимо за договора, който урежда такива споразумения.“

4) Член 26 се заменя със следното:

„*Член 26*

Репо споразумения

Без да се засягат членове 68 и 71 от Директива 2014/59/ЕС, репо споразуменията се уреждат единствено от правото, приложимо за договора, който урежда такива споразумения.“

Член 118

Изменение на Директива 2002/47/ЕО

Директива 2002/47/ЕО се изменя, както следва:

1) В член 1 се добавя следният параграф:

„6. Членове 4— 7 не се прилагат за ограничения при изпълнението на споразуменията за финансово обезпечение или за ограничения на действието на споразумение за финансово обезпечение с предоставяне на залог, разпоредби за приключващо нетиране или за прихващане, наложени съгласно дял IV, глава V или VI от Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (*) или за подобно ограничение, наложено съгласно сходни правомощия по правото на държава членка за улесняване на организираното преструктуриране на всеки субект, посочен в параграф 2, буква в), подточка iv) и буква г), за което се прилагат защитни механизми, които са най-малко равностойни на посочените в дял IV, глава VII от Директива 2014/59/ЕС.

_____

(*) Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕИО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).“

2) Член 9а се заменя със следното:

„*Член 9а*

Директиви 2008/48/ЕО и 2014/59/ЕС

Настоящата директива не засяга директиви 2008/48/ЕО и 2014/59/ЕС.“

Член 119

Изменение на Директива 2004/25/ЕО

В член 4, параграф 5 от Директива 2004/25/ЕО се добавя следната алинея:

„Държавите членки гарантират, че член 5, параграф 1 от настоящата директива не се прилага при използване на инструменти, правомощия и механизми за преструктуриране, предвидени в дял IV от Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (*).

_____

(*) Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕИО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).“

Член 120

Изменение на Директива 2005/56/ЕО

В член 3 от Директива 2005/56/ЕИО се добавя следният параграф:

„4. Държавите членки гарантират, че настоящата директива не се прилага по отношение на дружество или дружества, по отношение на които се прилагат инструменти, правомощия и механизми за преструктуриране, предвидени в дял IV от Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (*).

_____

(*) Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).“

Член 121

Изменения на Директива 2007/36/ЕО

Директива 2007/36/ЕО се изменя, както следва:

1) В член 1 се добавя следният параграф:

„4. Държавите членки гарантират, че настоящата директива не се прилага при използване на инструменти, правомощия и механизми за преструктуриране, предвидени в дял IV от Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (*).

(*) Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).“

2) В член 5 се добавят следните параграфи:

„5. Държавите членки гарантират, че за целите на Директива 2014/59/ЕС общото събрание може да вземе решение с мнозинство от две трети от действително подадените гласове за свикване на общо събрание или за изменения в устава, които да въвеждат изискване за свикване на общо събрание за вземане на решение за увеличение на капитала с по-кратко предизвестие от предвиденото по параграф 1 от настоящия член, при условие че това събрание не се провежда в рамките на десет календарни дни от поканата за свикване и че са изпълнени условията по член 27 или 29 от Директива 2014/59/ЕС, както и че увеличението на капитала е необходимо за предотвратяване на настъпването на условията, налагащи преструктуриране, посочени в членове 27 и 28 от същата директива.

6. За целите на параграф 5 не се прилагат задължението всяка държава членка да определи единен краен срок по член 6, параграф 3, задължението да се гарантира своевременното предоставяне на разположение на изменения дневен ред по член 6, параграф 4 и задължението всяка държава членка да определи единна дата на вписване в регистъра по член 7, параграф 3.“

Член 122

Изменения на Директива 2011/35/ЕС

В член 1 от Директива 2011/35/ЕС се добавя следният параграф:

„4. Държавите членки гарантират, че настоящата директива не се прилага по отношение на дружество или дружества, по отношение на които се прилагат инструменти, правомощия и механизми за преструктуриране, предвидени в дял IV от Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (*).

(*) Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).“

Член 123

Изменение на Директива 2012/30/ЕС

В член 45 от Директива 2012/30/ЕС се добавя следният параграф:

„3. Държавите членки гарантират, че член 10, член 19, параграф 1, член 29, параграфи 1, 2 и 3, член 31, параграф 2, първа алинея, членове 33 – 36 и членове 40, 41 и 42 от настоящата директива не се прилагат при използването на инструментите, правомощията и механизмите за преструктуриране, предвидени в дял IV от Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (*).

(*) Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).“

Член 124

Изменение на Директива 2013/36/ЕС

В член 74 от Директива 2013/36/ЕС параграф 4 се заличава.

Член 125

Изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010

Регламент (ЕС) № 1093/2010 се изменя, както следва:

1) В член 4 точка 2 се заменя със следното:

„2) „компетентен орган“ означава:

i) компетентен орган съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 40 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и по смисъла на директиви 2007/64/ЕО и 2009/110/ЕО;

ii) по отношение на директиви 2002/65/ЕО и 2005/60/ЕО – органите, компетентни за осигуряване на спазването на изискванията на тези директиви от страна на кредитните и финансовите институции;

iii) по отношение на Директива 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (*) – определеният орган съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 18 от посочената директива; както и

iv) по отношение на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (**) – органът за преструктуриране по смисъла на член 2, параграф 1, точка 18 от посочената директива.

(*) Директива 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно схемите за гарантиране на депозити (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 149).

(**) Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).“

2) В член 40, параграф 6 се добавя следната алинея:

„За целите на действия, попадащи в обхвата на Директива 2014/59/ЕС, посоченият в параграф 1, буква б) член на Съвета на надзорниците може, когато е целесъобразно, да бъде придружен от представител на органите за преструктуриране на всяка държава членка, като последният е без право на глас.“

Член 126

Изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012

В член 81, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 648/2012 се добавя следната буква:

„к) органите за преструктуриране, определени съгласно член 3 от Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (*).

(*) Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).“

ДЯЛ XI

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 127

Комитет за преструктуриране към ЕБО

ЕБО създава постоянен вътрешен комитет съгласно член 41 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, който да подготвя решенията на ЕБО, които се вземат в съответствие с член 44 от същия регламент, включително решенията относно проекти на регулаторни технически стандарти и технически стандарти за изпълнение, свързани със задачи, които са възложени на органи за преструктуриране съгласно настоящата директива. По-специално в съответствие с член 38, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 ЕБО гарантира, че никое решение, посочено в този член, не засяга по никакъв начин фискалните отговорности на държавите членки. Вътрешният комитет е съставен органите за преструктуриране, посочени в член 3 от настоящата директива.

За целите на настоящата директива ЕБО си сътрудничи с ЕОЗППО и ЕОЦКП в рамките на Съвместния комитет на европейските надзорни органи, създаден съгласно член 54 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, от Регламент (ЕС) № 1094/2010 и от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

За целите на настоящата директива ЕБО гарантира структурно разграничение между комитета за преструктуриране и другите функции, посочени в Регламент (ЕС) № 1093/2010. Комитетът за преструктуриране насърчава разработването и координацията на планове за преструктуриране и изготвя методи за преструктуриране на проблемни финансови институции.

Член 128

Сътрудничество с ЕБО

Компетентните органи и органите за преструктуриране си сътрудничат с ЕБО за целите на настоящата директива в съответствие с Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Компетентните органи и органите за преструктуриране незабавно предоставят на ЕБО цялата необходима информация за изпълнение на неговите задължения в съответствие с член 35 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 129

Преглед

До 1 юни 2018 г. Комисията извършва преглед на изпълнението на настоящата директива и представя доклад във връзка с това пред Европейския парламент и пред Съвета. Комисията прави оценка по-специално на следното:

а) въз основа на доклада на ЕБО, посочен в член 4, параграф 7 — нуждата от изменения за свеждане до минимум на различията на национално равнище;

б) въз основа на доклада на ЕБО, посочен в член 45, параграф 19 — нуждата от изменения за свеждане до минимум на различията на национално равнище;

в) функционирането и ефикасността на ролята, възложена на ЕБО с настоящата директива, включително провеждането на медиация.

Когато е целесъобразно, този доклад се придружават от законодателно предложение.

Независимо от предвидения в параграф 1 преглед, до 3 юли 2017 г. Комисията прави преглед, по-специално на прилагането на членове 13, 18 и 45 по отношение на правомощията на ЕБО да провежда обвързваща медиация, като взема предвид последващите промени на правото в областта на финансовите услуги. Докладът и придружаващите го предложения, когато представянето на такива е целесъобразно, се предават на Европейския парламент и на Съвета.

Член 130

Транспониране

1. Държавите членки приемат и публикуват до 31 декември 2014 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези мерки.

Държавите членки прилагат тези мерки от 1 януари 2015 г.

Държавите членки прилагат разпоредбите, приети за спазването на дял IV, глава IV, раздел 5, най-късно от 1 януари 2016 г.

2. Когато държавите членки приемат посочените в параграф 1 мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.

3. Държавите членки съобщават на Комисията и на ЕБО текста на основните разпоредби от националното право, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 131

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 124 влиза в сила на 1 януари 2015 г.

Член 132

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на 15 май 2014 година.

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*
M. SCHULZ	D. KOURKOULAS

ПРИЛОЖЕНИЕ

РАЗДЕЛ А

Информация, която се включва в плановете за възстановяване

Планът за възстановяване включва следната информация:

1) обобщение на най-важните елементи на плана и на общия потенциал за възстановяване;

2) обобщение на съществени промени в институцията от последно представения план за възстановяване;

3) план за връзки с обществеността и оповестяване на информация, в който се очертават начините, по които дружеството възнамерява да се справи с всякакви евентуални отрицателни реакции на пазара;

4) набор от действия, свързани с капитала и ликвидността, необходими за поддържане или възстановяване на жизнеспособността на финансовото състояние на институцията;

5) прогнозен график за изпълнение на всеки съществен аспект от плана;

6) подробно описание на всяка съществена пречка пред ефективното и своевременно изпълнение на плана, включително анализ на въздействието върху останалата част от групата, клиенти и контрагенти;

7) набелязване на критичните функции,

8) подробно описание на процесите за определяне на стойността на основни стопански дейности, операции и активи на институцията и възможността за тяхната продажба;

9) подробно описание на това как планирането на възстановяването е отразено в структурата за корпоративно управление на институцията, както и политиките и процедурите, които уреждат одобрението на плана за възстановяване, и посочване на лицата в организацията, които отговарят за изготвяне и прилагане на плана;

10) правила и мерки за запазване или възстановяване на собствения капитал на институцията;

11) правила и мерки, които да гарантират, че институцията има подходящ достъп до източници на финансиране при извънредни ситуации, включително и потенциални източници на ликвидност; оценка на наличното обезпечение и оценка на възможността за прехвърляне на ликвидност между субектите и стопанските дейности от групата, за да се гарантира, че тя може да продължи операциите си и може да продължи да изпълнява задълженията си при настъпване на падежа им;

12) правила и мерки за намаляване на риска и ливъриджа;

13) правила и мерки за преструктуриране на задълженията;

14) правила и мерки за реорганизация на стопански дейности;

15) правила и мерки, необходими за поддържане на непрекъснат достъп до инфраструктурата на финансовите пазари;

16) правила и мерки, необходими за поддържане на непрекъснатото функциониране на оперативните процеси на институцията, включително инфраструктурата и информационните услуги;

17) подготвителни мерки за улесняване на продажбата на активи или стопански дейности в срокове, подходящи за възстановяване на финансовата стабилност;

18) други действия или стратегии на ръководството за възстановяване на финансовата стабилност и очакваните финансови последици от тези действия или стратегии;

19) подготвителни мерки, които институцията е предприела или планира да предприеме с цел улесняване на изпълнението на плана за възстановяване, включително мерките, необходими за улесняване на своевременната рекапитализация на институцията;

20) рамка от показатели, в която са набелязани ситуациите, в които могат да бъдат предприети съответните посочени в плана действия.

РАЗДЕЛ Б

Информация, която органите за преструктуриране могат да изискат от институциите за целите на изготвяне и поддържане на планове за преструктуриране

Органите за преструктуриране може да изискват от институциите да предоставят най-малко следната информация за целите на изготвянето и поддържането на плановете за преструктуриране:

1) подробно описание на организационната структура на институцията, включително и списък с всички юридически лица;

2) посочване на преките притежатели на участие и процент на участието със и без право на глас във всяко юридическо лице;

3) местоположението, юрисдикцията на учредяване, лицензите и основното ръководство, свързани с всяко юридическо лице;

4) схема на критичните операции и основните стопански дейности на институцията, включително всички съществени участия и задължения, свързани с тези операции и стопански дейности с посочване на съответните юридически лица;

5) подробно описание на компонентите на задълженията на институцията и задълженията на всичките ѝ юридически лица, подразделени най-малко по вид и сума на краткосрочен и дългосрочен дълг, обезпечени, необезпечени и подчинени задължения;

6) подробни данни за приемливите задължения на институцията;

7) набелязване на процесите, необходими за определяне на кого институция е предоставила обезпечение, лицето, което държи обезпечението, и юрисдикцията, в която се намира обезпечението;

8) описание на задбалансовите експозиции на институцията и нейните юридически лица, включително схема на критичните ѝ операции и основните стопански дейности;

9) съществено хеджиране на институцията, включително схема на юридическите лица;

10) определяне на основните или най-важни контрагенти на институцията, както и анализ на въздействието на неизпълнението на задълженията от страна на основните контрагенти върху финансовото положение на институцията;

11) всяка система, на която институцията извършва съществени по брой или по стойност търговски операции, включително схема на юридическите лица, критичните операции и основните стопански дейности на институцията;

12) всяка платежна или клирингова система или система за сетълмент, в която институцията членува пряко или косвено, включително схема на юридическите лица, критичните операции и основните стопански дейности на институцията;

13) подробен списък и описание на ключовите информационни системи за управление, включително тези за управление на риска, за счетоводно, финансово и регулаторно отчитане, използвани от институцията, включително схема на юридическите лица, критичните операции и основните стопански дейности на институцията;

14) посочване на собствениците на системите по точка 13, свързани с тях споразумения за ниво на обслужване и всякакви софтуер и системи или лицензи, включително схема на техните юридическите лица, критичните операции и основните стопански дейности;

15) посочване и схема на юридическите лица и взаимовръзките и взаимозависимостите между различните юридически лица като:

— общи или споделени помещения, служители и системи;

— договорености за капитал, финансиране или ликвидност;

— съществуващи или условни кредитни експозиции;

— споразумения за взаимни гаранции, договорености за взаимни обезпечения, разпоредби за кръстосано неизпълнение и споразумения за нетиране в различни поделения;

— рискови прехвърляния и споразумения за огледални търговски операции; споразумения за ниво на обслужване;

16) компетентния орган и органа за преструктуриране за всяко юридическо лице;

17) члена на ръководния орган, отговарящ за предоставянето на информацията, необходима за изготвяне на плана за преструктуриране на институцията, както и лицата, ако са различни, отговарящи за различните юридически лица, критични операции и основни стопански дейности;

18) описание на договореностите, които институцията е сключила, за да гарантира, че при преструктуриране органът за преструктуриране ще разполага с цялата необходима информация, която органът за преструктуриране прецени за необходима за прилагането на инструментите и правомощията за преструктуриране;

19) всички споразумения, сключени от институциите и техните юридически лица с трети лица, които могат да бъдат прекратени в резултат от решение на органите да приложат инструмент за преструктуриране, като се посочва дали последиците от прекратяването могат да засегнат прилагането на инструмента за преструктуриране;

20) описание на евентуални източници на ликвидност за подпомагане на преструктурирането;

21) информация за тежести върху активи, ликвидни активи, задбалансови дейности, стратегии за хеджиране и счетоводни практики.

РАЗДЕЛ В

Въпроси, които органът за преструктуриране разглежда при оценката на възможността за преструктуриране на дадена институция или група

Когато оценява възможността за преструктуриране на институция или група, органът за преструктуриране преценява следното:

Когато се оценява възможността за преструктуриране на група, позоваванията на институция се считат за включващи всяка институция или дружество по член 1, параграф 1, буква в) или г) в рамките на дадена група:

1) степента, до която институцията може да свърже основни стопански дейности и критични операции с определени юридически лица;

2) степента, до която правните и корпоративните структури са хармонизирани с основните стопански дейности и критичните операции;

3) степента, до която са налице мерки за осигуряване на основен персонал, инфраструктура, финансиране, ликвидност и капитал в подкрепа и за поддържането на основните стопански дейности и критични операции;

4) степента, до която споразуменията за ниво на обслужване, които институцията поддържа, могат да бъдат изпълнени в случай на преструктуриране на институцията;

5) степента, до която структурата за управление на институцията е подходяща, за да се осигури и управлява спазването на вътрешната политика на институцията по отношение на нейните споразумения за ниво на обслужване;

6) степента, до която институцията разполага с процес за прехвърляне на трети лица на услугите, предоставяни по споразумения за ниво на обслужване, в случай на обособяване на критични функции или основни стопански дейности;

7) степента, до която съществуват планове за извънредни ситуации и мерки за осигуряване непрекъснатост на достъпа до платежни системи и системи за сетълмент;

8) доколко са подходящи системите за управление на информацията за гарантиране на възможността органите за преструктуриране да съберат точна и пълна информация относно основните стопански дейности и критичните операции с цел улесняване на бързия процес на вземане на решения;

9) капацитета на системите за управление на информацията да предоставят по всяко време, дори и при бързо променящи се условия, информация, която е от съществено значение за ефективното преструктуриране на институцията;

10) степента, до която институцията е тествала своите системи за управление на информацията при сценарии за сътресения, определени от органа за преструктуриране;

11) степента, до която институцията може да осигури непрекъснатост на своите системи за управление на информацията както за засегнатата институция, така и за новата институция, в случай че критичните операции и основни стопански дейности са обособени от останалите операции и стопански дейности;

12) степента, до която институцията е установила подходящи процеси, за да гарантира, че на органите за преструктуриране е предоставена информацията, необходима за определяне на вложителите и сумите, гарантирани от схемите за гарантиране на депозити;

13) когато групата използва вътрешногрупови гаранции, степента, в която тези гаранции се предоставят при пазарни условия, и доколко са стабилни системите за управление на риска по отношение на тези гаранции;

14) когато групата извършва огледални транзакции, доколко те се извършват при пазарни условия и доколко са стабилни системите за управление на риска по отношение на тези транзакции;

15) степента, до която използването на вътрешногрупови гаранции или огледални счетоводни транзакции увеличава разпространението на проблеми в цялата група;

16) степента, до която правната структура на групата пречи на прилагането на инструменти за преструктуриране поради броя на юридическите лица, сложността на структурата на групата или трудностите стопанските дейности да бъдат отнесени към определени субекти от групата;

17) сумата и вида на приемливите задължения на институцията;

18) когато оценката включва холдинг със смесена дейност, степента, до която преструктурирането на субектите от групата, които са институции или финансови институции, може да има отрицателно въздействие върху нефинансовата част от групата;

19) наличието и сигурността на споразумения за ниво на обслужване;

20) дали органите на трета държава разполагат с инструментите за преструктуриране, необходими за подпомагане на действията по преструктуриране на органите за преструктуриране от Съюза, и обхвата на координираните действия между органите на Съюза и на третата държава;

21) степента, до която е възможно да се използват инструменти за преструктуриране по начин, който отговаря на целите за преструктуриране, като се вземат предвид наличните инструменти и структурата на институцията.

22) степента, до която структурата на групата позволява на органите за преструктуриране да преструктурират цялата група или едно или повече от нейните субекти, без да се предизвикват значителни преки или непреки неблагоприятни последици върху финансовата система, върху доверието на пазара или икономиката и с цел да се постигне максимална стойност за цялата група;

23) механизмите и средствата, чрез които преструктурирането би могло да бъде улеснено в случай на групи, които имат дъщерни предприятия, установени в различни юрисдикции;

24) надеждността на използването на инструменти за преструктуриране по начин, който постига целите за преструктуриране, като се отчита възможното въздействие върху кредиторите, контрагентите, клиентите и служителите и възможните действия, които могат да предприемат органите на трета държава;

25) степента, до която въздействието на преструктурирането на институцията върху финансовата система и доверието на финансовите пазари може да бъде адекватно оценено;

26) степента, до която преструктурирането на институцията би могло да окаже значителни преки или непреки неблагоприятни последици върху финансовата система, доверието на пазара и икономиката;

27) степента, до която разпространението на проблемите към други институции или към финансовите пазари би могло да се ограничи чрез прилагането на инструменти и правомощия за преструктуриране;

28) степента, до която преструктурирането на институцията би могло да има съществени последици за работата на платежните системи и системите за сетълмент.